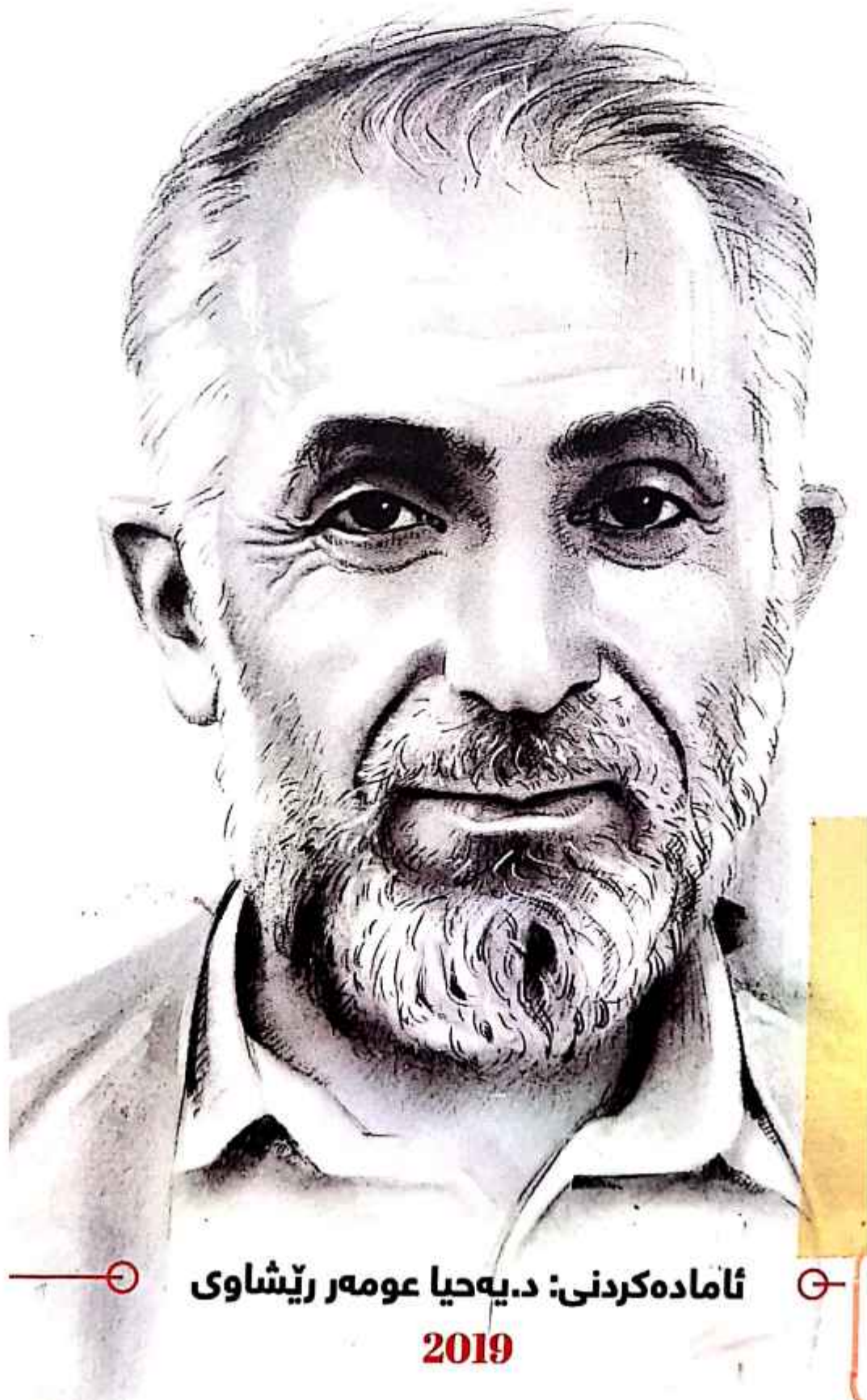

مامۆستا
عومەر ریشاوی

له نیگای شاگرد و دوستانیهوه

۲۰۰۱/۱۰/۱۸ - ۱۹۳۴

— ○ ناماده کردنی: د. بهیا عومەر ریشاوی ○ —

2019

کتابخانه‌ی (PDF)

گروپیک بو خزمه‌تکردن به خوینهران و
خویندکاران و کتیب دۆستان

مامۆستا عومەر ریشاوی

له نیگای شاگرد و دۆستانیه وه

(۱۹۳۴-۱۸/۱۰/۲۰۰۱)

ئاماده کردنی:

د.یه حیا عومەر ریشاوی

به ناوی خودای گه وره و میهره بان

ناسنامه ی کتیب

- ❖ ناوی کتیب: مامؤستا عومه ر ریشاوی
- ❖ له نیگای شاگرد و دؤستانیه وه
- ❖ ئاماده کردنی: د.یه حیا عومه ر ریشاوی
- ❖ دیزاینی بهرگ: سه عد سالم الحاج
- ❖ وینه ی بهرگ: عبدالرحمن میرزا
- ❖ دیزاینی ناوه پرۆك: هونه ر عوسمان
- ❖ قه باره: ۲۱*۱۴ سم
- ❖ ژماره ی لاپه ره: ۳۲۹ لاپه ره
- ❖ تیراژ: ۵۰۰ دانه
- ❖ نۆبه ی چاپ: چاپی یه که م/۲۰۱۹
- ❖ شوینی چاپ: ناوه نندی سارا_ سلیمانی

له بهرپۆه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره ی سپاردن (۱۸۷۹) ی سالی ۲۰۱۹ ی پیدراوه

پیرست

سه رهتا

بنه ماله‌ی ماموستا عومەر ریشاوی

۱- ماموستا (ریشاوی) و (۱۰) سأل له ژبانی فه قتییه تیدا

حه سه ن مه حمود حه مه که ریم

۲- عرفت الأستاذ عمر ریشاوی مریبا هادنا هادفا

أ.د. علي مجیب الدین القره داغی

۳- بۆ من ، به نایه کی دیواری که سایه تیم بوو

سه لاجه دین محمد به هادین

۴- په یقیک بۆ ماموستا عومەر ریشاوی

عه لی با پیر

۵- وته یه ک له خزمهت ماموستا عومەر ریشاوی

عرفان علی عبدالعزیز

۶- ماموستا عومەر ریشاوی له پینودانگی مادییگه ری و

محمد مه د فه ره ج نه حمه د

نایینگه رایدا

۷- الأستاذ عمر ریشاوی کما عرفته

عابدین رشید

۸- چۆن ماموستا (عومەر ریشاوی) م ناسی ؟

جه عه ره مصطفى

۹- په یقیک بۆ زانا و دانا عومەر ریشاوی

فارووق ره سوول یه حیا

۱۰- ماموستا عمر ریشاوی نیماندارو بانگخوازیکی

محمد ره نووف محمد

هه میشه یی

۱۱- ریشاوی ... مه لیکی سه وز ... به سه ر بآلی سپی

عه بدولره حمان سدیق

هه وره وه

۱۲- ماموستا عومەر ریشاوی که سایه تیه کی پینشه نگی ریگای

هادی علی

خوا ناسین

۱۳- په یق و یاداوهری بۆ ماموستا عومەر ریشاوی

حه سه ن شه میرانی

۱۴- په یقیک بۆ ماموستا عمر ریشاوی

علی محمد احمد

۱۵- ماموستا عومەر ریشاوی نمونه ی ماموستایه کی دانا و

د. محمد احمد

زانا

۱۶- کیوکی بهرز له بروا و متمانه و خوراگریی

بیخال نه بو به کر

مامؤستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

۱۷- و إنما المرء حدیث بعده ... فكن حدیثاً حسناً حاجی علی سینوکانی

لمن وعی

۱۸- له مامؤستا که مه وه فیر بووم توفیق کریم

۱۹- نه زمونیک له گهل یه کیک له پیاوچاکان شیخ عومەر به رزنجی

۲۰- چند په یقینیک له یادی مامؤستا «عومەر فه تاح» صادق شیخ عوسمان سازانی

ریشاوی دا

۲۱- په روه رشیاریک .. زانایه ک .. دانایه ک اکرام کریم

۲۲- مامؤستا عومەر ریشاوی په روه رشیارو شارهزا و زمان ناظم عبدالله

۲۳- چند بیره وه ریه کم له خزمهت (مامؤستا عومەر د. عومەر عه بدولعه زیز

ریشاوی) دا

۲۴- له مه لا عه بدوله تیف بامؤکییه وه بو مامؤستا مه لا عبداللطیف بامؤکی

عومەر ریشاوی

۲۵- به ره همدارانه ژیاو سه ره به رزانه که رایه وه باره گای خالد علی

پرمیهری خودایی

۲۶- وته یه ک له خزمهت مامؤستا عومەر ریشاوی زانا و د. نه حمه د شافیعی

فه قیهدا

۲۷- نه و مامه عومهری من هه مه ... ته ها سۆله یی

۲۸- یاقوته کانی یه عقوب ون نابن مهدی محمود

۲۹- هاوریه تیم له گهل مامؤستا عومەر ریشاوی مه لاکه ریم مۆردینی

۳۰- په یف و یاداوه ری بو (عومەر ریشاوی) قاسم گلالی

۳۱- فرمیسکیکی به خور، بو مامؤستا عومەر ریشاوی عومەر چنگیانی

۳۲- یاده وه ریه ک سه بارت به مامؤستا عمر ریشاوی محمد ملا عمر

۳۳- مامؤستا عمر ریشاوی نموونه ی دیدی ستراتیژی بوو بورهان حاجی هادی

۳۴- عومەر ریشاوی (مرؤف و مامؤستا و بانگخواز) عومهری حاجی عنایت

۳۵- یادیک بو مامؤستای بیر و خامه جه نابی مامؤستا صباح به رزنجی

عومەر ریشاوی

ماموستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

۳۶- کلمات من القلب الى الاخ و العربي و العالم عمر د. قیصر الحافظ

۳۷- ماموستا و پهروه رشیار عومەر ریشاوی صبری غفار

۳۸- ماموستا ریشاوی، هیمای حیکمهت و میانرہوی سعید عبدالرحیم

۳۹- ماموستا عومەر ریشاوی مهلا و ماموستا و بانگخواز بکر حمه صديق

۴۰- له خزمهت پهروه رشیار و زانا ماموستا ریشاویدا بهیان نوری توفیق

۴۱- له خزمهت چه کیمیکی بو خوا صولجاودا محمد محمد حمه میرزا

۴۲- ماموستا مهلا عمر ریشاوی : خواناس و خوناس و

خه نک ناس طاهر باموکی

۴۳- ماموستا و زانا و شهرعزان بوو محمد صالح باموکی

۴۴- ماموستای کردار سهنگین و به و یقار عمر اسماعیل

۴۵- یاداوهریبهک له خزمهت بانگخوازی گهوره ماموستا

عومەر ریشاوی د. عالیه فرج

۴۶- چهند ویتسنگه یهک له بیرو باوهر و بوچوونه کانی

سالم سلیمان حاجی

۴۷- ماموستا ریشاوی، بانگخواز و زانا و پهروه رشیار عبدالرحمن عوسمان عبدالعزيز

۴۸- زانا و چه کیم و دنسوز ماموستا عومەر ریشاوی د. یاسین مصطفی هه ورامی

۴۹- نمونهی که سایه تیهکی هیمن و راستگو و خوئه ویست چه یدهر عوسمان

۵۰- له یاداوهری ماموستای گهوره عومەر ریشاویدا د. سید احمد پینجوتنی

۵۱- یاداوهریبهکانم له گهه ل بهرینز مه رحومی ماموستا عومەر

نه کرم نه نوه عبدالرحمن

ریشاویدا

۵۲- خورینکی دره وشاوهی دونیای پهروه رده و بانگهواز

حمه رؤوف محمد غیاث

۵۳- له خزمهت رهفتار و گوفتاره کانی ماموستا ریشاویدا

نه وزه علی محمد سعید

۵۴- په یقینک بو ماموستا عومەر ریشاوی د. عمر محمد محمد کریم

محمد امین فرج بیارهیی

۵۵- زانا و پهروه رشیار ماموستا عومەر ریشاوی

۵۶- ماموستا عومەر ریشاوی.. په روه رشیار و فه قیه و

حامد محمد علی

بانگخواز

- ۵۷- یادوهوهریم له گهڵ مامؤستا عومەر ریشاویدا
سید غهفور / خانه‌های بیاره
- ۵۸- بانگخواز و زانا... مامؤستا عومەر ریشاوی
عبدالرحمن طه فتح المبین
- ۵۹- چهند یاداوهریهک له خزمهت مامؤستا ریشاویدا
برهان محمد امین
- ۶۰- یاداواریم له گهڵ هاوری و زانا مامؤستا عومەر ریشاوی
نوری فارس
- ۶۱- چهند په‌یقینک بو مامؤستا ریشاوی
محمد صادق
- ۶۲- که‌نزیک پر له گه‌وه‌هر و زانست
عوسمان جوتیار
- ۶۳- مامؤستا عومەر ریشاوی بیریاریکی گه‌وره‌ی بواری
محمد عبدالرحیم
- ۶۴- یاد و نه‌مه‌کداری بو په‌روه‌رشیاره‌که‌م
لطیف جلال حسین
- ۶۵- الداعیة عمر فتاح الریشاوی
شیخ فائق نامق
- ۶۶- چهند سه‌ره‌قه‌له‌میک له که‌سایه‌تی مامؤستا عومەر
ناسک توفیق
- ریشاوی
- ۶۷- په‌یقینک بو... مامؤستایه‌ک سه‌رکرده‌یه‌ک
بارزان احمد رشید
- ۶۸- مامؤستا (ریشاوی) م چون ناسی؟
علی صالح میران
- ۶۹- زانا و دانا په‌روه‌رشیار عومەر ریشاوی
کوردستان سینوکانی
- ۷۰- مامؤستای عیلم و عیرفان عومەر ریشاوی
غه‌فور حسه‌ین
- ۷۱- یاداوهریم له گهڵ مامؤستا عومەر ریشاوی
حسن شیخ عبدالله
- ۷۲- یاداوهریه‌ک له گهڵ مامؤستا عومەر ریشاویدا
هه‌لانه محمد نه‌لماس
- ۷۳- ورجل قلبه معلق بالمساجد
جهاد عمر ریشاوی

سه ره تا

بنه ماله ي مامۇستا عومەر ريشاوى

زۆرىك له دۆستان و هاورياني مامۇستا عومەر ريشاوى، له دلسوزي و خه مخوريان، هه ميشه هانيان ده داين كه زه خيرهي زانستي و بانگه وازي و روشنبيري ئه و زاته بپاريزين و ژياننامه ي ئاينداري و پهروه رشياري و سياسي بنوسينه وه، ئه و به ريزانه ده يانوت بگهرين به شوين نوسين و گوفتار و هه لويست و راوبوچون و تيروانينه كاني مامۇستا عومەر ريشاويدا و به زيندووي بيهيلنه وه، پييان ده وتين ئه و زه خيرهيه بو ئه م نه وه و نه وه كاني داها توو پيوسته و ئه و گه وه رانه ده بيت له ناوچوون و فه وتان بپاريزين.

ئه و په روشي و خه مخوريهي ئه وان هه ميشه هاندهر بو وه بو ئيمه كه وا هه ول بده ين - گه ر هه مووشي نه بيت - به شيك له و كاره گه وره يه ئه نجام بده ين و خه ونى ئه وان و ئيمه ش به دي به ينين، ئه وه بوو ۲ له به ره مه كاني مامۇستاي ره حمه تي (تاوانه ده روني ه كان و به ره و ريبازي ئيسلام) له چاپدرا نه وه و كتبي (په يقه رۆحانيه كان) يش - كه كو كرا وه ي ديد و تيروانينه كو مه لايه تيه كاني مامۇستايه - چاپكرا و له توري كو مه لايه تي فه يسبو كيش په ييجي كمان به ناوي (مامۇستا عومەر ريشاوى) دانا

و له ههولیشداين بۆ كۆکردنهوهی نوسینهکانی له گۆڤار و رۆژنامهکاندا و له چاپدانى له شیوهی کتیبیکدا.

بۆ پرکردنهوهی بهشیک لهو ئهرکه پیرۆزه به باشمان زانی ئهو کهسایهتی و دۆستانهی رۆژانیک له گهڵ مامۆستا عومەر ریشاویدا ژیاون، یاخود ئاگاداری ژیان و تیروانینهکانی مامۆستا عومەر ریشاوین بیاندوینین و له دوو توپی کتیبیکدا ئهو نوسین و ههست و دهربرینانه بخهینه بهردهست خوینهران، ههر بۆیه ئهم داوايهمان ئاراستهی ۱۰۰ کهس له دۆست و هاوریانی مامۆستا عومەر ریشاوی کرد و لهو نوسینانه ۷۳ وهلاممان بهدهست گهشت و بوویه ئهم بهرهمههی که له بهردهست ئیوه دایه.

ئیمه له دیاریکردنی ئهو ناوانهدا و دواندنێ کهسهکاندا ههولمانداوه زۆربهی ئهو کهسانه بهسهر بکهینهوه که په یوهندی راستهوخویان ناراستهوخویان به ژیان و کهسایهتی مامۆستا عومەر ریشاویهوه ههبووه و به دلنیا ییهوه دۆستان و خوشهویستان و هاوریانی مامۆستا عومەر ریشاوی لهو ژماره زیاترن، ههر بۆیه داواى بهخشین و لیبوردن لهو ئازیزانه دهکهین که له یادمان چوون و به نوسینهکانیان شهرفمه ند نهبووین و بیگهریننهوه بۆ ههلهی مروقانه و سهلیقه پینهشکانمان، ئهمه و ئیمه داوامان لهو بهریزانه کردبوو که نوسینهکان له ۵۰۰ وشه زیاتر نهبن، بهلام دیاره ههندیک لهو ئازیزانه له روی خوشهویستی و دلسۆزییان بۆ مامۆستا عومەر ریشاوی لهو ئەندازهیه زیاتریان بۆ ئیمه نووسیوو، ئیمهش پیمان خوش نهبوو هیچ دهستکاریهکی ئهو نوسینانه بکهین و وهک خۆی بلاویان دهکهینهوه.

ئەوهی زۆر دلی ئیمه‌ی خوشکرد و جیگه‌ی سه‌رنجمان بوو، ئەو هه‌سته جوان و یاداوهریه ناوازانه بوو که له‌و نوسین و په‌یقانه‌دا به‌رچاومان کهوت، که بۆ ئیمه‌ مانای شانازی و دلخۆشیه‌کی گه‌وره بوو، له‌و نوسینه‌ زۆر گۆشه‌ی شاراوه و لایه‌نی نه‌ینی ژیان‌ی مامۆستا عومەر ریشاویمان دۆزیه‌وه و ئەوه‌نده‌ی تر شانازی بۆ ئیمه‌ به‌ ئەو زانا و په‌روه‌رشیاره‌ دروستکرد، هه‌ر بۆیه سوپاسی‌کی بۆ پیا‌ن ئاراسته‌ی سه‌رجه‌م ئەو به‌ریزانه‌ ده‌که‌ین که به‌ده‌م داواکه‌مانه‌وه هاتن و به‌ په‌رۆشه‌وه نوسینه‌کانیان ئاراسته‌ کردین و خامه‌یان پر به‌ره‌که‌ت بی‌ت.

هیوادراین به‌م کاره‌ توانی‌بیتمان گۆشه‌یه‌ک له‌ ژیان‌ی مامۆستا عومەر ریشاوی به‌ ئیوه‌ ئاشنا‌ بکه‌ین و به‌شیک له‌ ئه‌رکی سه‌رشانمان جیبه‌جی کردی‌ت.

مامۇستا (رېشاۋى) و (۱۰) سال له ژيانى فه قىيه تيدا

حه سەن مه حمود حەمه كه ريم

له جياتى پيشهكى :

هه ركات ناوى پارەزاني و رېشاۋىيه كان دەبيستم، وينهى
ئاپارتمانىكى هه وربرم دەيته وه خه يال، كه له سه ر سى پايه ي مه زن
راگيراييت ... يان وينه ي سى كانياوى شيرين و سازگار، له
بيابانىكى قات و قرو و شكدا، كه هيچ هيوايه كى ژيانى تيا نه ماييت ..
يان دهركه وتنى مانگى چوارده، له شه وه زهنگىكى ئەنگوسته چاودا،
كه خه لكه كه ي هيوايان برى بى جاريكى تر روشنايى بيينه وه!!..
سه رده ميك بوو هه موو خاكي كورده وارى ويرانه، هه ست و
سوژى ئيسلامه تى له دلى په يره وانيدا مردبوو، مزگه وته كان تا بلى
قه ره بالغ بوون، دهنگى بانگ و سه لاوات تا دوور ده چوو، فه قى
سه رگه رمى ده رس و ده ور بوون، به لام به بابته وشكه
بيگيانه كانى وهك منتق، به لاغو و عه قائيدو نحو سرف و
فه لسه فويه كانه وه خه ريك بوون، كاديرى بير وشك و له هه ستى
ئيسلامى درووست ده كرد، بانگه واز و هه ولدان بو سوژى ئيسلامى
به كاريكى لاوه كى و بيدعه ده بينرا، به لكو هه ر بيريشى لى
نه ده كرايه وه، به شيك له پياوانى ئايينى ئەوكاته به سه رفيتره و
زهكات و وه قفى مزگه وت و خوانى ئەم و ئەو ده ژيان، هه نديك له
فه قيكانيش جگه له خوئندنى وانه وشكه كان، به گوره وى بازى و

کلاوین و دامه و نۆرسکین و مه ته له هینانه وه و سیتیان و کاری مندا لانه وه خه ریک بوون، ئەمه له کاتی کدا بیروهوشی موسلمانان بهنجکرا بوو، دزه کرابویه عه قلی زۆر له زاناو فهقی و حوجره و مزگه وته که وه، بیرو که زه مینیه کان جیی خویان کرد بو وه وه، غه فله ت بالی ره شی کیشا بوو، له م چۆلی قولفه یه دا، هه ر توویکت بچاندایه سهوز ده بوو، هه ر ده بوو ئەم بۆشاییه ش پر بکرایه ته وه، ئالیره وه برۆای لادینی چه سپا، ره گی داکوتا، له م کاتانه داو، له م کهش و هه وا ناسازهدا، (پاره زانی و ریشاوی) له رۆژئاوا و رۆژه لاته وه هاتنه هه له بجه، ئەمه دهستی قه ده ریشی له گه ل بوو، به دوای فه قییه تیدا، دیهات و شارو حوجره و مزگه وتی زۆریان کرد، پلهکانی سوخته و موسسته عیدیان بری و له هه له بجه بوونه مه لا .. هه ر له م ده مه دا که ئەمان هاتنه هه له بجه، کۆمه لیک مه لای عه ره بیش هاتنه هه له بجه و چه ند وتاریکی چه ماسییان داو ته قه یان له دلی زۆر زانی ئیسلامی هه لساندو وریایان کردنه وه، پاره زانی و ریشاویش له و کۆره دا بوون، ئەمانیش هه ژان، ئیتر له و رۆژه وه ره وتی مه لا و فهقی و حوجره و مزگه وتی کوردستانیان گوپی و به ئاقاریکی تر دا بردیانن..

ژیان پره له یادگاری، ئەوهی له نزیکه وه له گه ل ئەم پیاوانه دا نه ژیا بی و له زه تی خو ش گو فتاری و جوان ره فتاری ئەمانه ی نه چه شتی، نازانی ئەمانه ی که من وه سفیان ده که م ژین و کین ... ئەوانه ی که شه و و رۆژیان پیکه وه گریدابوو بۆ گه یاندنی ئەوهی که برۆایان پیی هه بوو، هه موو ساتیکیان ژوان بوو، ئەمانه مه ردانیک بوون، له میژوودا وینه یان که مه، له م قوناغه دا ئەمانه

پیاوانی پیش سهردهمی به سیاست کردنی دین بوون، جه ماوهری و بۆ هه موو کهس بوون، کهسیان لی نه ده بوارد..

چیرۆکی ئەمانه درێژه، ئەوهندهی ههول و ژیانیان، ئاو زۆر دهکیشیت، قسهی ناو گوڤارو پۆژنامهیهک نییه هه ربۆیه له م هه ل و دهرفه ته دا، ده توانم ته نها چمکیک له قۆناغیکی یه کیکیان بخه مه روو، له م ساته دا، ته نها باس له (ده) سالی فه قییه تی مامؤستا ریشاوی ده که م، قۆناغی پیش به مه لا بوونی، که سه رده میکی ونه له ژیا نی ئه و مه زنه دا، با سی بانگه واز و ده عوه که ی هه لده گرین بۆ ده رفه تیکی ترو هه لیکی تر، به ئومیدی خوا..

کورتیهک له ژیا نی:

مامؤستا (ریشاوی) ناوی (عومەر فه تاح یه عقوب) ه له سالی

۱۹۳۴ له دیی ریشاوی له پۆژه ه لاتی هه له بجه له دایک بووه.

ده ورو به ری سالانی ۱۹۴۳-۱۹۴۴ دهستی به خویندنی فه قییه تی

کردوو، سه ره تا به دیکه ی خویان لای مه لا عه زیز ریشاوی پاش

دوو سال چوو ته لای مه لا شیخ محمد له دیی (سازان)، پاشتر

چوو ته (بامۆک) و دوا ی ئه و له عه نه ب لای مامؤستا مه لا

مه حمودی عه نه ب هه ندیک له زانسته کانی ته و او کردوو، پاشان

چوو ته دیی (عه بابهللی) لای مامؤستا مه لا حه سه ن و پاشتر

هه له بجه و سلیمانی و کۆیه ی به دوا ی زانسته شه رعیه کاندا به

سه رکردۆ ته وه، هه تا له حو جره که ی (ته پی سه فا) لای مامؤستا

شیخ عه زیزی پاره زانی خویندنی حو جره ته و او ده کات و له سه ر

دهستی مامؤستای خواناس مه رحومی مامؤستا مه لا عوسمان

عهبدلعزیز پریسی ئیجازهی مه‌لایه‌تی وه‌رده‌گریت، ئەمه له سالی ۱۹۵۶ دا بووه..

• سالی ۱۹۵۹ له ده‌وره‌یه‌کی وه‌زراه‌تی مه‌عاریف دا ده‌بیته مامۆستای سه‌ره‌تایی.

• له ۱۹۶۰/۱۱/۱۶ ده‌بیته مامۆستا له دبی (سه‌رگه‌ت) ی هه‌ورامان.

• سالی ۱۹۶۲ گوازاوه‌ته‌وه بو قوتابخانه‌ی پریسی سه‌ره‌تایی.

• چه‌ندین جار شوینی مامۆستایی گواستۆته‌وه، چه‌ندین جاری تر له په‌یمانگای ئیسلامی هه‌له‌بجه و ناوه‌ندی و دواناوه‌ندی، وه‌ک (وانه‌بیژ) وانه‌ی وتۆته‌وه.

• چه‌ندین بلاوکراوه و وه‌رگیرانی هه‌یه وه‌ک : (تاوانه ده‌روونیه‌کان، به‌ره‌و رپیازی ئیسلام، با مندا‌لانمان وا پیبگه‌ن، خیزانی موسلمان).

• له‌گه‌ل چه‌ند مامۆستایه‌کی پسپۆردا ده‌ستیانکرد به وه‌رگیرانی کتیبه‌کانی (البیت المسلم، الزکاة، معالم فی الطریق) و پیداپوونه‌وه‌ی (تیزکاری ئیمان بو قه‌ومی کوردان، که نوسراوی عه‌لامه (خواهزاد)ه.

• نامیلکه‌یه‌کی له‌سه‌ر (چۆن چه‌ج ده‌کریت ؟) نوسیوه و بلاوکردۆته‌وه.

• ده‌یان وتاری بلاوکراوه‌ته‌وه.

• ده‌یان وتار و بلاوکراوه و ده‌ستنوووسی هه‌یه و ده‌یان وتاری بو رادیو و ته‌له‌فزیون تۆمارکردووه و بلاوکراونه‌ته‌وه.

• سالی ۱۹۹۲ له گهال پۆلیک له پسیپوران دهستیان کرد به وهرگیپانی کتیبه کانی پهروه دهی ئیسلامی بو هه موو قوناغه کانی خویندن به کوردی.

• سالانی کۆتایی په نجاکان په یوهندی به پیکخستنه کانی کومه لهی برایانی ئیسلامی کردوو و پاشتر پۆستی به رزی وهرگرتوو و هه تا سالی ۱۹۹۲ له سه ره ئه و ریپازه دریژهی به کاره کانی داوه.

• یه کیکه له دامه زرينه رانی یه کگرتووی ئیسلامی کوردستان، پاشتر بووه ته ئه ندامی سه رکردایه تی و پاشتر پاوێژکاری ئه مینداری گشتی یه کگرتوو بووه .

• چه ندین جار پلهی قازیه تی وهرگرتوو و چه ندین پۆستی تری ئالوگۆر کردوو.

• چه ندین بابه تی زانستی و فیهی و ته فسیری له رۆژنامه ی یه کگرتوو و گوڤاری په یامی راستی و گوڤاری پاوێژ و گوڤاری بانگهواز و گوڤاری بانگی ئیسلام و منبر الحوار بلاو کردوو هه وه.

له و رۆژه وهی له ئیسلام حالی بوو، گیانیکی تر له ژیا نی دا که وته گه رو، شه و و رۆژی خسته سه ریه ک و ساتیک نه ما خه ریکی گه یانندی نه بییت، گرنگی ده دا به هه موو گوشه کانی ژیا ن زور سه نگین و راستگو و مه حکم بوو، نه یده هیشت که س پینشی بداته وه له خیردا، به رده وام پینشه نگی مامۇستایی خوی پاراستبوو، که سم نه دیوه به رده وام ئیستیقامه ی هه بییت وه ک ئه و، به رده وام خه ریکی بانگهواز و وانه و تنه وه و نوسین و خویندنه وه و ئاماده کردنی بابه ت بو بلاو کراوه کان و ئاماده کردنی به رنامه ی

دهنگ و رهنگهکان و زۆر سوور بوو له سههر نوێژهکانی به
جهماعهت.

سهردانی خزم و دراوسی و شایی و شیوهنی دهکرد، سههری له
قوتابی و حوجره و تهکیه‌ی خه‌ناقا ده‌دا و هه‌موو که‌سایه‌تییه‌کی
به‌سه‌رده‌کرده‌وه، زۆر پایهن‌دی مه‌وعید بوو، هانی خه‌لکی ده‌دا بۆ
خویندن و خویندنه‌وه، نه‌رم و له‌سه‌رخۆ بوو، هه‌میشه‌ بر‌وای به
ئاسانکاری هه‌بوو له‌ دین و ناساندنی ئیسلامدا هه‌میشه‌ زمانی به
وی‌ردو نزاو قورئانه‌وه بوو، زۆر چه‌زی له‌ سووننه‌ت
زیندوو‌کردنه‌وه و سو‌جده و شه‌ونوێژ و وانه‌وتنه‌وه بوو، ئه‌وه‌ی
به‌ده‌م ده‌یووت له‌ کرده‌وه‌یدا هه‌بوو، غه‌می نه‌بوو، دونیا نه‌ویست
بوو، نیازی به‌ که‌س و به‌ پله‌و پایه‌ نه‌بوو له‌ هه‌موو که‌س
به‌ره‌می چاکی زۆرت‌ره، ته‌واو له‌ ژیان و مردن گه‌یشته‌بوو، خۆی
و خواو خه‌لکی ناسی بوو، له‌ کیمیا‌بارانی هه‌له‌بجه و په‌وه‌که‌دا،
میله‌تیک پرایده‌کرد، ئه‌و خیمه‌ی بۆ مزگه‌وت دروست ده‌کرد و
هه‌له‌ده‌دا، مامه‌له‌ی نه‌رم و چه‌کیم و عارف بوو، عه‌زمی جه‌زم بوو،
فیکری فراوان بوو، هه‌میشه‌ پۆشته‌و خاوی‌ن بوو، ده‌می پاک و
وتار و گو‌فتار و کرداری شیرین بوو، که‌سی له‌سه‌ر هه‌یچ شتیک
زویر نه‌ده‌کرد، له‌ هه‌ر مزگه‌وت و قوتابخانه‌ی ئۆردوگا و کۆریک
بوایه‌ هه‌موو خه‌لکی که‌مه‌ندکیش ده‌کرد، له‌ یه‌ک کاتدا عالیم و
موته‌عه‌لیم بوو، پۆشن‌بیریکی پۆشن‌دل و پۆشن‌فیکر و
کراوه‌بوو، مانگیک پیش وه‌فاتی هاته‌وه‌ ناو خزم و هاوه‌لانی له
سلیمانی و هه‌له‌بجه و هه‌ورامان و هه‌موویانی به‌سه‌رکرده‌وه،
ره‌نگه‌ هه‌والی پیندرابیت که‌ ئه‌مه‌ دوا دیدار بی! چه‌ند کاسیتیکی

له گهڵ خانهوادهی خوشک و براکانی تۆمارکردوو، ههتا ئهو شهوهی وهفاتی کرد، وانهی به کۆمهله لاویک دهوتهوه، ههر لهو شهوهدا له نوێژی سهحهردا که خوای گهوره له ریگهی فریشتهکانیهوه دهفرمویت چیتان دهوئ بۆتانی بکهه؟ پهنگه مامۆستا عومهری پهحمهتی لای خوای به باشتر زانییی تا لای خهک و ئهوهی داوا کردییت، ههر بۆیه له سوژدهی تولانی شهوی بهتاریکی هیشتهوه ههتا پۆژی دوایی، سوژدهیهکی برد له ههموو سوژدهیهک درێژتر بییت، به ئهمری خواو به دهنگی نهفخی سوور پهنگه سهه بهرزبکاتهوه و لهگهڵ پیغهمبهران و شههید و سدیقین چهشر بکریت، سهه پهحمهت له ژیان و له مردنت.

شهوی ۱۷-۱۸/۱۰/۲۰۰۱ بهرامبهه (۱)ی شهعبانی ۱۴۲۲ ک ده گهورهکهی له شاری ههولێر له لیدان کهوت..

ههر ئهو پۆژه تهرمهکهی له ئاپۆرایهکدا بههه و گۆرستانی ههلهبجهی شههید و له پال مهرقهدی مامۆستا ئیبراهیمی برای و نزیک مهرقهدی مامۆستا مهلا عوسمانی پریسی و لهناو نزرگهکانی شههیدانی کیمیابارانهکهی ههلهبجهدا بهخاک سپێردرا. (السلام علیک یوم ولدت ویوم تموت ویوم تبعث حیا)

تو ئوغرت کرد .. بهلام کردارو گوفتاری جوانت له بهر چاومان ون نابیت .. !! وا دهزانین ههر خۆتی به لاشهی نورانیت به سههرمان دهکهیتهوه.

مامۆستا ریشاوی له دهمی فهقییهتیدا:

چاکترین سههرچاوهی شارهزابوون له کهسایهتیهک، باس و خواسی خۆیهتی که باس له ژیانی خۆی بکات، مامۆستای

پهحمه تیمان باس له سهردهمی فهقییه تی خوئی دهکات و
 دهفه رمویت: (.. هر له مندالیه وه دهستم کردوو به زانستی
 شهرعی، له دییه کی سی سهعات دوور له ههله بجه وه که ناوی
 ریشاو بوو، لهوئی من دهستم به خویندن کرد .. له و سهردهمه دا
 دیکه مان مامؤستایه کی هه بوو ناوی (مه لا عه زیزی ریشاوی) بوو،
 دیکه مان له ناو هه موو دیهاته کانی ناوچه که دا به ناو بانگتر بوو
 به وهی که هه زیان ده کرد هه میشه مه لایان هه بی، گرنگیان ده دا به
 مه لا، چونکه چند که سایه تییه کیان تیدابوو که هه میشه به بی
 هاوپییه تی و تیکه لی مه لا هه زیان به ژیانی خوئیان نه ده کرد، له بهر
 ئه وه مامؤستایه کیان هینابوو بو دیکه مان، چند مندالیکی لی
 کو بوونه وه دهرسی پی دهوتن بو فیرکردنی (ئه لف و بی)، منیش
 وه کو مندالیکی دییه که له گه ل هاوپیانی ترمدا، چونکه باوکمان له
 ماله وه نه بوو، ناومان نه نوسرابوو، پوژیک باران بوو، (مندال له
 باران و شت ناترسیت و گوئی ناداتی) له ناو دیکه دا پاوراوینمان
 ده کرد، سهرمان هه لته قی به و جیگه ده رسه دا، سهیر ده کهین وا
 مامؤستا که جزمی (عه ممه) ی داناوه و نزیکه ی بیست مندال ده بوو
 دهرسی پی دهوتن، هه زمان له ده رسه که کرد، چوینه حوجره ی
 فه قیکان چاومان کهوت به و قورئان و ده رس خویندنه، مامؤستا به
 حورمهت سه ر بهر ماله که ی دانیشتوو وه منداله کان هه ریه که بو
 خوئیان خه ریکی خویندنن، منیش یه کسه ر وتم: مامؤستا ئیمهش
 ده خوینن، وتی ئاخه ر باوکتان له ماله وه نییه، با بیته وه . باوکمان
 چوو بوو بو (ماهیشت) نزیک (کرماشان) له و کاته دا گرانی
 بوو، چوو بوون بو گهنم، که باوکمان هاته وه، هه ردوو کمان له گه ل

باوکمان بردینی بو لای ماموستاکه، ماموستاکه دهفته ریکی هیناو شتی بو نوسین، وتی پیمان : ئهوانه بلین، نوسرابوو : یا ئه لالا ته و فیکم بدهی، یا فه تاح فه تحم بدهی، یا ره زاق رزقم بدهی، گویمان له قسه کان بوو دهنگه کان خوش بوو، ئیمهش له گه لیان ده مانوته وه، من که له فه تحه که دا گیرۆده بووم، نه مده زانی بیلیم، ماموستا وتی : ناوی باوکت چیه ؟ وتم فه تاح، وتی بلی فه تاح فه تحم بدهی، ئیمهش دلمان کرایه وه و په یوه ندیمان کرد به و دهسته منداله وه، بوینه قوتابی و لای ماموستا ده مانخویند، رۆژ به رۆژ چه زمان له خویندنه که ده کرد و ده مانویست زیاتر و باشتر فیر ببین، له دیهاته نزیکه کان وه کو (کو ساوا) و له دوره کانی شه وه وهک (ده له مه ر) مندال ده هاتن بو دیکه مان، من سه رم سورما بوو ئه م مندالانه چون ده توانن بین، نزیکه ی بیست که سیک خویندنمان به رده وام بوو، توانیمان خه تمی قورئان بکهین و هه ندیک نامیلکه ی فارسی تریش وهک په ندی عه تار و به کوردیش وهک ئیقبالنامه و ئه ساسی سه عادهت به شیوه یه کی ته واو فیری کردین، ئه گه رچی نوسینمان دواکه وتبوو به لام فیری خویندنه وه یه کی چاک بووین، قورئانیکی باشمان ده زانی بیخوینینه وه، به و شیوه یه که ماموستا په سه ندی بوو، ماموستاکه زۆر به ریز و به حورمهت و که م ته ماع بوو، لایه نیک نه بوو گرنگی بدات به لایه نی مادیان، ئه و لایه نه یان لاواز بوو، ئه م ماموستایه به زگورتیتی هاتبووه دیکه مان له وه و پیش ماموستای تری هه بوو من بیرى ئه وه م نایهت، خه لکی دئ بریاریان دا ژنی بو بهینن، ئه وه بوو ژنیان له دییه کی تر بو هینا، ئه و کاته ئیمه ئیسترمان هه بوو، باوکم چوو له گه ل خه لکی دیکه مان

هینایان و گواستیانه وه، ئەو کاته خه لکی ریښاو به دوو جوړ دهژیان، له لایه که وه له دئ خانویان هه بوو، له لایه کی تریشه وه له جاف و کوچه ری دهچوون، چونکه به هارو هاوینیان به دواي له وه ره وه له (شنروئ) له جیهه ک ناوی (نه ورپوله) یه ته واو دهکرد، به دوو قوناغ، قوناغیکیان له (راسته مله) که پییان دهوت (ملهی شنروئ) دهوریمان هه لده دا، ئیمه دهواریکی گه وره مان هه بوو، هه موو جار جیی مامؤستا مه لا عه زیز و خاو خیزانه که یمان دهکرده وه، دوايي دهچوینه خواره وه بو ناو شنروئ - دئییه که له وئ هه ندئ دارتوو و که پریان هه بوو، ده ماینه وه، دوايي بو پایز له قوناغی دووهدا دههاتینه وه بو ناوچه ی (کانی گوئز) له ویش که پریان هه ل ده دا، دیکه مان نزیکه ی ۴۰ مال ده بوو، زور موته عاون و موخته ره م بوون، به م جوړه ژیانیان ده برده سه ر، به ندهش که هه زم له خویندن دهکرد، هه ر له گه ل خویندن و جزم و قورئانی خوودا ده ژيام، ئەوه نده هه زم نه دهکرد به لای ئەوانه وه بچم که دیکه خه ریکی بوون، له دلما وابوو که ده بی یه کئ بیی خه ریکی ئەم خویندنه بی، بو نمونه له و دیهاته دا چهنده مامؤستایه کم ده بیینی، مامؤستا مه لا عه زیز هه موو جار بانگی دهووت، مامؤستا مه لا عه بدولکه ریم له دئی ده له مه ر بانگه کانی ده فهرموو، منیش ده موت : خوايه ئەوه ئەگه ر ئەم دوو مامؤستایه بمرن کئ جیگه ی ئەمانه ده گریتته وه، خو ته مه نیان هه یه و مردن هه یه و چونکه که سی ترم نه ده بیینی گرنگی به نوئژه کان و بانگه کان جگه له وان، ئەم پرسیارانه هه میشه له دلما په نگی خواردبو وه وه، هه ولده دا که من بزانه بانگ بلیم و بزانه قورئان

بخوینم، چونکه ئەگەر ئەمان مردن، کئی له دواى ئەوان ئەم کاران بکات، له بهر ئەوه خۆم تهرخان کردبوو، چهند جاریش له مالهوه به گریان دههینام، بچۆ به لای بهرخه کانهوه و بهختویان که، من ههه گویم نه دهگرت و باوکم و دایکیشم زۆر به پێز بوون، زۆریان له نه دهکردم بگره چه زیان دهکرد بهردهوام بم، ئەو مه لاهه زیزه له وه مله ی شنروییه له بنی داربه نیکدا نزیکه ی ۱۵-۲۰ منداڵ ده بوین کۆی ده کردینه وه له سههر بهردیک جزمی قورئانه که ی پێ رهواز ده کردین، رهنگه دوو سالیکی پێ چوو بئ، توانیمان قورئان رهواز بکهین، ئەوکاته له دیکه مان چهند که سایه تیهک هه بوون، دیاربوون من نه مده زانی چین، سووفین ده رویشن، ئەوه نده ده رویش و سووفیتییه که یان ده رنه خستبوو موسلمان بوون، موسلمانیکى ریک و پیک، و تهقواو تاعهت و گهرم و گوپی مزگه وتیان هه بوو، دلی مامۆستا که یان مه تله ب بوو که له مزگه وتدا بمیئى، دلی ئیمه شیان خوش ده کرد که بهردهوام بین له سههر خویندن، ئەوه ی که دافع بو بو ئیمه بخوینین و زۆر هانی ده داین، مامۆستایهک بوو له عه بابهلئ ناوی (بابه رهسول) بوو، له کاتی مه ولودنامه خویندندا ده چوون به شوینیدا و ده یانهینا، له یادمه جاریکیان وتیان مامۆستا بابه رهسول دئ بو دیکه مان بو مه ولودنامه، ئیمه ش ئەو پانزه بیست مندا له چوین له سههر ریکه که ی ریزبوین هه ر بو ئەوه ی بیبیین، به مجۆره خویندنی لادییه که مان ته واو کرد، قورئانم خه تم کرد و هه ندی فارسی و کوردی و شتی ترم له خزمهت ئەو مامۆستایه دا خویند، بیرم کرده وه ئەو ئسلوبه ی له کوردستان باو بوو، که که سانیک ده چوون به دواى زانستدا، له هه ر کوی بئ

دهستیان دهخست، ههروهك چون له كۆكردنه وهی فهرمووده كاندا زاناكان شارو ديهات و ولاتان دهگهپان بو كۆكردنه وهی فهرمووده كان، له م بهينه دا وای لی هاتبوو فهقیكان بزنان له ههركوئی زانستیك ههیه بوی دهچوون، چونكه فهرمووده كۆكرایه وه و لی بویه وه، رهوشی كوردستان وابوو .

مه لا عهزیز له دیکه مان نه ما، ماوهیه ک کتیبه کانم نایه بن دهستم و چوومه سازان که دوو سهعات و نیو دوور بوو، بو ماوهیه ک له وی لای مه لا (شیخ محمد) خویندم، هاوړی تریشم هه بوو هه موو رۆژ دهچووم و دههاتمه وه، نانمان له گهل خۆمان دهبرد، له نیوهی ریگادا به هار بوو درهخته دار به رهکان گهش و جوان بوون، لقه بهرزیکی دار به پروویه کمان راده کیشاو نانه که مان دهخسته سهر له پی لقه داره بهرزیك و نانه که مان پیوه ده بهست و لقه که مان بهرده دا لقه و نان بهر زده بوونه وه به سه لامه تی له وی دا ده مایه وه هه تا له و سه ره وه دههاتینه وه، ئیتر نیوه رۆ نانه که مان دهخوارد، له سازان لای مامؤستا مه لا شیخ محمد ده مان خویند، به راستی زور بهر یز بوو، چونکه له سهه ر حیسابی خوئی ده ژیا، و پیویستی دیکه شی دهبرد بهر پیوه و ئیمه شی تا رادهیه ک راگیر ده کرد، خه ریکی باخ و زه راعهت و کاسپی خوئی بوو، که متر ده پیه ر ژا، به لام په ر ژانه که ی له کیسی خوئی نه ده دا، دهیتوانی کاتمان بو دانیت، ده رسی پی ده وتین، لای ئەو گولستان و بۆستان و فه تحولقه ریبم ده خویند مامؤستایه ک بوو، حور و ئازاد ده ژیا و کاروباری دیکه شی دهبرد بهر پیوه، شانبه شانی خه لکی دیکه ش مه رهزه و کاری ده کرد و باخی ده کرد، ماوهیه ک من هه ر له مالی

خۆیان دهژیام، وهکو فهقییهک لهو قۆناغه دا ههندی دهرسیشی پێ دهوتم به تاک، بهردهوام خهریکی خویندن بوو، دهقیقهیهک نه مابوو مهیلم بۆ لایهکی تهر بروت، ههر کاتم بۆ برهخسایه بۆ خویندن با زایهه نه ده دا، له بیرمه له دێی خۆماندا کاتی نه ده کرا بچم بۆ دێی سازان، لهو لاشهوه مه لاکه مان باری کردبوو، منیش با کتێبه کانه وه هه ل ده مام و ده چوومه ئه شکه وتیک له پشتی دیکه مانه وه، ئه شکه وته که وشک و برنگ بوو، چاوم له دیکه شر بوو، لهو ئی دهستم ده کرد به خویندنی ئه و شته ی که هه م بوو، وهکو قورئان و بۆستان و گولستان و په ندی عه تار و ئه و شیعه فارسایانه م ده خوینده وه و به ردهوام قورئانم له به رده کرد، لهو رێگه و بانه ش تا ده گه یشته مه لای مامۆستاکه م، ئه وه ی له به رده م نه بووایه هه و لم ده دا باشتر بێته بیرم، زۆر جار ده موت به خوا له باتی ئه وه ی گۆرانی بلێم قورئان ده خوینم، جار جار هاو پێی رێگه که م رازی نه بوو، به لام ههر به ردهوام ده بووم ناچار ئه ویش رازی ده بوو..

پهوشی کوردستان وابوو، منیش توانیم له دێی خۆمان ده ر بچم ئه و دێیه جێبه یلم، باوک و دایکیشم رێگه یان پێ دام و پێخۆش حال بوون که من ئاوا به دوای زانست دا بگه رێم، بهر له هه موو شتیک دێی بامۆکیان نیشان دام، که چووم ده بینم مامۆستای مزگه وت گوی ناداته خویندن، گه رموگور نییه، ئیتر به جیم هیشت، هاتمه دێی عه نه ب، ماوه یه ک مامۆستا مه لا (مه حمودی عه نه ب) که پیاوینکی ده نگ خۆش بوو و خۆی بانگه کانی ده وت، به رنوێژییه کی گه رم و گۆری ده کرد، زۆر گرنگی به خۆ ژیان نه ده دا، ئه و کاته مه لاکان له

دییهکاندا به ژیانیکی کهم رازی بوون، منیش له گهل چهند کهسیکی تر له خزمهت ئەودا دەستمان به خویندن کرد، ههلبهت ئەو ماموستایه ماموستایهکی پیشکەوتوو بوو، دەرسی بهمن نهدهوت، بهلام مهلا (عهبدولای گولپی) که لای ئەو فهقی بوو منیش دەرسم له خزمهت ئەودا دهخویند، تا ئەوهندهی توانی وانهی (نهحو صرف و صهمهديه) ی پێ دهوتم.

له جییهکی تردا ماموستا ریشاوی له وهلامی نامهیهکدا که بۆم ناردبوو له سهر ژیانی ماموستا پارەزانی، باسی فهقییهتی خۆی دهکات، له تهپی سهفا و دهفهرمویت : (ماموستا پارەزانی له دیی (تهپی سهفا) لهسهر مزگهوت و مهدرهسهیهک دامهزرا له دهورو بهری سالهکانی (۱۹۵۴ - ۱۹۵۵) بوو به مودهاریس و ههر فهقییهک زیرهک نهبوایه و له قوناغی پیشهوهی نهبوایه نهیدهتوانی بچیت بۆ ئەم مهدرهسهیه، بۆیه ژمارهی فهقیکانی ماموستا لهم مهدرهسهیهدا ههرگیز له (۱۰) کهس تینهدهپهپین، نیوهیان لای خۆی دهرسهکانی نهحو و سهرف و بهلاغه و مهنتیق و تهفسیر و فهلسهفه و عهقائید و گهلیک جاری تر بیرکاری و فهلهکیان دهخویند نیوهکهی تریشیان لای ئەم دهیان خویند منیش یهکیک بووم لهو کهسانهی لهم مهدرهسهیهدا وهرگیرام و دهستم به خویندن کرد لای ماموستایهکی تازه مال و تازه تهمن و تازه ئیجازه، له مهدرهسهو مزگهوتیکی تازه بیناو تازه بیرو تازه نیاز.) ههر لهو نامهیهدا دهفهرمویت : (کهم مهدرهسهو کهم وانهبینژ مابوون که قولایی و وردهکاری علومهکانی پیشویان وهکو خۆی تیدامابیت، بهوهدا دهزانم : من لای ئەم ماموستا پایه بهرزه له دواي

خویندن (۱۰سال) ی له وهوبهر زانیم که خویندن له حوجرهکانی کوردستاندا ئاسۆیهکی بهرز و بهربلاوی ههبووه و ههیه، بهلام ئەم ئاسۆیه له ئاستی گهلیکیان ئاواو داکهوتوو بوو، یهکی لهوانه ی که بهرزی ئەم ئاسۆیانە ی هیشتا لیوه دیاربوو، مامۆستا شیخ (عەزیز و مەدرەسە ی مامۆستا شیخ عبدالعزیز) بوو، پاشان باسی میواندارییهکی خۆی و مامۆستا پارەزانی دەکات و وهسفی کهسایهتی مامۆستا پارەزانی دەکات و دهفهرمویت : (مامۆستا پارەزانی له گهڵ چینی شیخ و سووفی و دهرویشاندا زۆر به لوتف و میهرهبان بوو، به قسه ی خوش و به لگه ی تیکه لی به مهزاق و دەم به خهنده هابهشی دهکردن و دهیهیناينهوه سه ر پریگه ی راست و ناوه راستی شهقام.

له گهڵ ئەوه دا جیگه ی ئیعباب و خوشه ویستی هه موو لایه ک و ناسراوی هه موو چینهکانی کوردهواری بوو، له بیرمه جارێکیان پێی وتم : بابچین بو سهردانی (شیخ عوسمان) له بیاره، که چوین ده بینم شهو له مالی شیخ خۆی میوانه و ئیواره له مالی خۆیان له گهڵ شیخدا نانمان خوارد، نانیک که بو میوانیکی بهریز ئاماده بکری . شهو له مالی خۆیان له بیاره ماینهوه و بهیانی مالتاواایمان کرد، شیخ خۆی ئاماده ی پیشوازی و مالتاواایی و بهریکردنمان (بوو..)

جاریکی تر به تهسجیل وتویژیکم له گهڵ جهنابی مامۆستا عومەر تۆمارکردوو هه ندیکم له په یامی راستی ژماره (۱۰) ی سالی ۱۹۹۲ بلاوکردهوه، تییدا دهفهرمویت: (بیئوه ی مامۆستا پارەزانی

بیرکاری خویندییت، بوو بوویه مامۆستای بیرکاری و له مالی
خۆیدا دهیوتهوه به ههندی کهس که منیشی تیدا بووم ..

له جییهکی تری ئه و بابتهدا دهفهرمویت : (من خۆم وانهی
(منطق) م لای مامۆستا پارهزانی خویندووه، ئاسۆیهکی وای تیا بوو
که هه موو کهس لای حالی ده بوو، یه کیک بوو له وانهی که ته و او
حالی بوو بوو له زانیارییهکانی حوجره، که هه تا ئیستاش
مامۆستا کان نه چوونه ته ناوه رۆکی، یه که م که سیک بووه
له سهردهمی خۆیدا له ریزی خویندکارانی مزگه و تدا که مونا قه شه
له گه ل مامۆستای خۆی بکات .. فه قی زیره کی زۆر خوشده ویست
و پشتگیری لی ده کرد.)

هه رچه ند خۆی باسی ناکات به لام دهنگوباسی و اهیه که
مامۆستا ریشاوی بو خویندنی فه قییه تی چووه ته دی عه بابیه لی و
لای مه لا هه سه ن چه ند وانیه کی خویندووه .. پاشان و له کوتای
قوناغی فه قییه تیه وه ئیجازهی مه لایه تی لای جه نابی مامۆستای
ره حمه تی مامۆستا مه لا عوسمان پرسی وهرگرتووه که ره نگه
ئه مه له سالی ۱۹۵۶ بووییت.

به م جو ره کورته یه ک له ژیا نی فه قییه تی مامۆستا ریشاویمان
باسکرد، که ره نگه ماوه که ی له سالی ۱۹۴۴ بو سالانی ۱۹۵۶
خایاندییت، چونکه مامۆستا له سالی ۱۹۴۴ دا ده سالان بووه و
خۆیشی ده فهرمویت مندا ل بووم یاری مندا لانه م ده کرد که ده ستم
به حوجره کرد، که ره نگه هه ر ئه و ماوه یه بکات، ئه مه ش پیویستی
به ورده کاری زیاترو پرس و پای زیاترو لیکۆلینه وه ی تیرو
ته سه ل هه یه، خوای گه وره ش خۆی راستی زانیارییهکانی له لایه،

چونکه مامۇستا باسی ساله کانی دهستپیکردن و گواستنه وه کانی بۆ دیکان و حوجره کان ناکات، ده بییت وهک سه ره تایهک هر بهم جوره دهست پی بکهین، و انشاء الله له پاشتر هه ولده دهه سه ره داوو ورده کارییه کانی ئەو که سایه تیه مه زنه بدۆز مه وه، که فه زلی زوری به سه ره مانه وه هه یه وه هر گیز له قه رزار باری ئەو ده رناچین .. هیوادارم هه ولیکمان دابی و دلی بنه ماله که یان و هاوریکانی خوش کردبی و هه ندیکم - هه رچه نده که میش بییت - به رامبه ر ئەو کیوه دامه زراوه کرد بییت..

سه رچاوه و به لکه نامه کان

۱- گو قاری (په یامی راستی) ژ/۱۰ ی سالی ۱۹۹۲ چاوپیکه و تنیکی

نوسه ر له گه ل مامۇستادا.

۲- رۆژنامه ی یه کگرتوو ژ/۲۲ و ۲۳ ی ۱۲/ ۱۹۹۴، بابه تیک له سه ر

ژیانی مامۇستا پاره زانی . ن/حه سه ن مه حمود حه مه که ریم

۳- رۆژنامه ی یه کگرتوو ژ/۲۳ له ۱۲/۳۰ ۱۹۹۴ بابه تیک له سه ر

ژیانی مامۇستا ئیبراهیم ریشاوی . نوسینی حه سه ن مه حمود حه مه که ریم.

۴- وه لامی نامه یه کی مامۇستا ریشاوی بۆ نوسه ر که سالی

۱۹۹۵ بۆی ناردوو له وه لامی نامه یه کی بۆ جه نابی، له سه ر ژیانی مامۇستا ئیبراهیم ریشاوی.

۵- وه لامی نامه یه کی مامۇستا ریشاوی بۆ نوسه ر سالی ۱۹۹۵

بۆ ناردوو له وه لامی نامه یه کدا بۆ جه نابی له سه ر ژیانی مامۇستا پاره زانی.

۶- گۆڧارى (دوانگه) ژ/۲ ي سالى ۱۹۹۹.

۷- بهرنامهى (ناوداران) كه كۆمهلهى نوسه رانى ئىسلامىي كوردستان بۆ ته له فزيۆنى يه كگرتوو، له سه ر ژيانى مامۇستا پاره زانى ئامادهى كردبوو.

۸- گۆڧارى (خۆرى ئىسلام) ژ/۱۶ ي حوزه يرانى ۲۰۰۲، سه رنجىك له سه ر ژيانى ياره زانى، نوسىنى :حه سه ن محمود حه مه كه ريم.

۹- بابه تىكى بهرنامهى (ديدار) له رادىۆى هه له بجهى شه هيدى يه كگرتوو، وتويزىكى تىرو ته سه ل له سه ر ژيانى مامۇستا كه له گه ل خۆيدا تۆماركراوه.

۱۰- دوو نامهى مامۇستا (جه عفه ر مسته فا) بۆ نوسه ر، له سه ر ژيانى مامۇستا پاره زانى و مامۇستا ئيبراهيم رېشاۋى له وه لامى دوو نامهيدا كه بۆ جه نابى ناردوو.

عرفت الأستاذ عمر ريشاوي "رحمه الله" مربيا هادئا هادفا

أ.د. علي محيي الدين القره داغي

عرفت الأستاذ عمر ريشاوي " رحمه الله " منذ أكثر من ربع قرن: داعية يحمل هم الإسلام قبل كل شيء، ينشر رسالته بالحكمة والموعظة الحسنة، وأنه محور حياته كلها ففيه كان يفكر، وعنه يتحدث ، وإليه يدعو، ومن أجله يحيا، وعليه يموت، أحسبه مخلصاً لدينه مستعداً للتضحية بكل شيء في سبيله ، متجرداً له ومفعماً بحبه وشوقه ..

لما كنت في السليمانية في ستينيات وسبعينيات القرن العشرين كنت أسمع با وبنشاطاته المباركة في مدينتي حلبجة والسليمانية، وحبّ المؤمنين له، وثنائا العاطر، ولكن لم يتسن لي اللقاء المباشر به إلا في العام ١٩٩٢م عندما افتتحنا في مدينة السليمانية فرعاً للرابطة الإسلامية الكوردية ، فسعدنا به أيها سعادة، وكاز خير معين لنا - بعد الله تعالى- حيث أبدى استعداداه ، واستعداد مَنْ يسمع لخدمة الرابطة وأهدافها الخيرية والإنسانية، ولا سيما في ذلك الوقت الذي كار فيه اقليم كوردستان شبه مدمر ، بعد حادثة حلبجة الأليمة ومأساة الأنافال عا. ١٩٩٨م التي قام فيها النظام البعثي العراقي بتدمير حوالي ٤٥٠٠ قرية ومدين صغيرة ، وكان معظم الشعب الكوردي في المخيمات ، وفي أحوال صعبة من حيث المعيشة والغذاء والدواء.

وبعد ذلك توطدت العلاقة بيني وبين الأستاذ عمر ريشاوي ، وكنا نسعد بـ في معظم لقاءاتنا في مدينة السليمانية ، ونستفيد من خبراته الدعوي والاجتماعية، ويحضر محاضراتنا.

فقد وجدت الأستاذ عمر ريشاوي مربياً عظيماً يربي تلامذته بلطف وحكم وهدوء ، ويغرس في قلوبهم حبّ الدعوة الحقّة من خلال السيرة النبوية العطرذ

وسیره الخلافة الراشدة، والقذوة الحسنة، كما كان داعية موفقاً يحسن توظيف ثقافته الإسلامية وثقافته العامة في خدمة دعوته بوعي عميق و بصيرة نافذة، وحكمة بالغة كما أمر الله تعالى: ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ النحل: ١٢٥.

وبالإضافة إلى ذلك فإن الأستاذ عمر ريشاوي كان رجلاً اجتماعياً من الطراز الأول يصلح بين الناس، ويهتم بمشاكلهم فيسعى لحلها بكل الوسائل المتاحة، وفوق ذلك عرفته - رحمه الله - زاهداً عن متاع الحياة الدنيا عائشاً على الكفاف، غير منافس لأحد في مغريات الحياة، فكل مَنْ عرفه أحبه وتأثر بسمته، وأخلاقه ودعوته الهادية الهادئة الهادفة.

فرحم الله الأستاذ عمر ريشاوي داعية ومربياً ومصلحاً اجتماعياً، وزاهداً في الدنيا، فسلام الله عليه حينما التحق بقافلة الدعاة الصالحين، وسلام الله عليه حين يُبعث حياً، سائلين الله تعالى أن يجمعنا به في الفردوس الأعلى مع النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن أولئك رفيقاً. آمين يا رب العالمين .

بۆ من، به نایه کی دیواری که سایه تیم بوو

سه لاهه دین محمد به هادین

بۆ من، به نایه کی خوشه ویست و خه مخۆر و کارامه ی دیواری که سایه تیم بوو، ههروهک بۆ چه ندین کهسانی تر وایان ناسیوه .. دلسۆز و خه مخۆر بوو بروا به خۆ بوو سه رکرده بوو، زانا و توێژه ر و نوسه ر بوو، پیشه نگی کرداری بوو پیش ئه وه ی که به گوفتار مه به سه ته که ده ربیریت، شه رع ره وو و عیباده تکار بوو، ریزی له بچوکه کان له ته مه ن و زانست و ئاستدا زۆر ده گرت. له ناخۆشیه کاندایه دلقایم و خۆراگر و به ئارام بوو ههروهک له خۆشیه کاندایه گه ش و دلخۆش و سوپاسگوزرا بوو.. خولیای رینماییکردن و ده رس و تنه وه و گه یاندنی چاکه بوو به کهسانی تر .. له گه ل ئه وه ی پاپه ند بوو به کاروباری ریکخستنی جه ماعت و پرنسیبی حزبایه تی یه کگرتوو وه وه، به لام هه میشه وهک که سایه تیه کی گشتی و متمانه پیکراوی هه موولایه ک و زانا و دلسۆزیکی هه موان ده ره ئه که وت و هه لوێستی ئه کرد .. هه میشه خاوه نی قسه ی به جی و حیکمه تی کرداری و گوفتاری و نه سه ته ق بوو.

به کورتی ماموستا عومەر به رده وام پیشه وا و ماموستا بوو .. تا کۆچی دوا ی کرد و به جیه هیشتین هه ر پله و پایه ی ماموستایی خۆی بۆ هه موان پاراست.

په یقیك بۆ مامۆستا عومەر ریشاوی

عهلی باپیر

مامۆستا عومەر ریشاوی "خوا لئی خوشبئی" و پله و پایه ی بهرزو بالا بکات له بههشتهکانی خۆیدا، ههڕچهنده تهنیا چهند جارێک لهههندیك كۆرۆ مهجلیس و بۆنه دا بهخزمهتی گهیشتووم و تیکه لئی زۆرم لهگهلی نهبوو، بهلام یهکیك له مامۆستا و زانا دلسۆز و بهویقار و هییدی و مهزنهکان بوو و گهلیك خهسهتی رهئندو پهسهئندم تیدا دهبینین و پیم وایه بههره ی زۆری گهیانده بهحالهتی بیداری و هۆشیاری مسولمانانی کوردستان.

لهههموویشی گرنگتر "له خهسهته جوانهکانی" ئهوهبوو که ههستم نهدهکرد دهمارگیری بۆ لایهک ههبی و خۆی بهمولکی ئیسلام و مسولمانان دهزانی بهگشتی.

خۆزگه ئاشنایهتی و تیکه لئی زیاترم لهگهڵ مامۆستادا ببووايه، تاكو ههندیك بیره وهری نیوانمان بیگیرمهوه، چونکه بیگومان ههركام لهو مامۆستا بهرێزانه، قوتابخانهیهك بووه بۆ خۆی و شایسته ی ههموو ریزو حورمهت و پیزانینیکن و دهستخۆشییش له کورپهکان و نزیکانی دهکهم که ژياننامه و قسه و سهرنجی برادهرو دۆستهکانی بلاودهکه نهوه، بههيوای ئهوهی ژياننامه و سهرگوزشته و ههلوێست و ئاكارهکانی چرایهکی رێ رۆشنکه رهوهی وهچهی ئیستامان بێ.

وتیههك له خزمهت مامۆستا عومەر ریشاوی

عیرفان علی عبدالعزیز

دیاره جهنابی مامۆستا عومەر ریشاوی خوای گهوره لێی
خۆشییت و دهرهجاتی عالی بکات پیاویک بوو وهک ئهوهی کهوا
ئهوتری ئینسان بهینی خۆی و خوای خۆی چاککرد خوای
گهورهش ئهخاتهی دلی عهبدهکانیهوه که خۆشیان بوئ و به
گوئی بکهن، ئهه پیاوهش ئهوه بوو بهراستی که ئینسان ئهیبینی
لهبهر ئهوهی کهوا ناوچهوانیت ئهیبینی دیاربوو که ئههلی سوژدهیه،
ئههلی تهقوایه، ئههلی ئهه جووره مروقانهیه که خوای گهورهیان
خۆش دهوئ و بهینی خۆیان و خوای گهورهیان چاککردوه،
بۆیه بهندهکانی خوای گهورهش ههمویان حورمهتیان ئهگرت و
خۆشیان ئهویست ههیههتیکی وای دروستکردبوو ههر له مندالیهوه
و لهو سهردهمانه که بۆیان گیراوینهتهوه گهنج بووه و ههر لهو
کاتانهوه روی کردوته ئهه مهدرهسه گهوره، ههر لهو کاتهوه
ههیههتیکی وای دروستکردوو که خهلکی خۆشی ویستوو
خهلکی پێیان خۆشبووه که خۆی له دلی خۆیهوه گویرایهلی بی و
کاریگهریهکی گهورهی کرده سهر ناوچهکه و بهه رهفتاره جوانه
خۆی، ئهوهی ئیمه له یادمان بیته ههرچهنده ئهه له تهمهنی ئیمه
نهبووه تا ئیستا یاداوهریهکانی بگیرینهوه، بهلام ئهوهی ئیمه له
خهیاڵماندا بی هاتوچۆی مزگهوتی شافیعیمان کردوو لهوئ

ته شریفی بووه و له خزمهتیا بووین و بینیومانه و ئه و دهرسانه ی
ئه یوته وه به گهنجهکان به تایبته به و نوخبه ئه وه لیه ی که له سه ر
دهستی ئه وان ئه م سه حوه یه به تایبته ی ئاوا گه شه ی پیکرد هه موو
ئه گهریته وه بو جوهد و ماندوبوونی مامۆستا عمر ریشاوی خوای
گه وره ان شاءالله لئی خویش بیت و مه قامی به رزتر بکات ئه وه ی
ئیسنا هه یه له کوردستاندا ئه م سه حوه موباره که به شیکی زۆری
ئه گهریته وه بو شه ونوخونی و جوهدو ماندوبون و ره فتاری جوانی
ئه و پیاوه گه وره خوای گه وره لئی خویش بی و ان شاءالله
پایه ده ری بکات .

مامۆستا عومەر ریشاوی

له پێودانگی مادییگه‌ری و ئایینگه‌رایدا

محهمهد فهره‌ج ئه‌حمهد

ئه‌و پێودانگانه‌ی هه‌لسه‌نگاندنیان پێ ده‌کریت بۆ نرخاندن یان بۆ شیکردنه‌وه و ناساندنی مرۆقه‌کان یان شته‌کان یان کرده‌وه و چالاکیه‌کان، زۆر و فره‌ جوورن و به‌ پێی ئایدیاکان جیاوازیه‌کانیان به‌دیار ده‌که‌وێت. بۆ نمونه ئه‌گه‌ر بمانه‌وێت هه‌لسه‌نگاندن بۆ ناسینی که‌سیکی سالح و باش بکه‌ین، دوو جوور پێودانگمان له‌به‌رده‌ستن:

یه‌که‌میان: سه‌ربه‌ قوتابخانه‌ی ماددیگه‌رایه‌.

دوهمیان: سه‌ربه‌ قوتابخانه‌ی ئایینگه‌رایه‌ .

به‌ پێودانگی قوتابخانه‌ی ماددیگه‌رایه‌، به‌ها و ئاكاره‌ جوانه‌کان (نقشه - الطبع) و له‌ مرۆقه‌کاندا هه‌یه‌، و هه‌یچ په‌یوه‌ندی به‌ ئیمان به‌ خاوه‌ نیه‌، به‌لگه‌شیا ن بۆ ئه‌مه‌ بوونی ژماره‌یه‌کی زۆری خه‌لکی بێباوه‌ره‌ که‌ ئاکاریان جوانه‌، هه‌ر به‌پێی ئه‌و پێودانگه‌ ماددی، ناسینه‌وه‌ی ئه‌و ئاكاره‌ جوانانه‌ به‌ ئاسه‌واره‌کانیان - الاثر- یان له‌سه‌ر زه‌وییه‌ .

به‌لام پێودانگی قوتابخانه‌ی ئایینی ده‌لێت: ئاكار و به‌ها جوانه‌کان (طبع) نیه‌ به‌لکو په‌یوه‌ندی به‌ مافه‌وه‌ هه‌یه‌ -حقوقیه‌- ، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئاكار و به‌هاکان ته‌بع بن، ئه‌وا خاوه‌نه‌کانیان مولزه‌م نین

به کاریان بهینین بؤ خه لک، به لکو بؤ خوږه تی و بؤ بهر ژه وهندی
خوی به کاریان دههینیت و له سهر نه وه لیپرسینه وهی له گه لدا
ناکریت. ئیتر خوږه رستی -الانانیه- زال ده بیت، و کاریگه ری
نه رینی له سهر په یوه ندیه ئینسانیه کان نیگه تیف ده بیت .

نه و قوتابخانه یه بؤ نه نجامدانی هر کار و چالاکیه ک هیچ جوړه
مه رجیکي نیه ، گرنه نه وه یه له سهر نه رزی واقع کاریک کرا بیت .
به لام پیودانگی قوتابخانه ی ئایینی که ئاکار و به ها جوانه کان به
حقوقی ده زانیت ، که واته خاوه نه که ی مولز مه بؤ بهر ژه وهندی و
سودی نه وانی تر به کاریان بهینیت، و له وه زیاتریش پیویسته به
جوانترین شیوه پیشکه شیان بکات. هه روه ها پییوايه هه روه کو
پیویسته ئاسه واری کار و چالاکیه کان له سهر نه رزی واقع دیار
بیت، هه روه ها پیویسته پالنه ری نه و کار و چالاکیه پوون و دیار
بیت ، پیویسته ته نها بؤ خوا و له بهر خوا بیت .

نه گه ر له پروانگه ی نه و دوو پیودانگه ، (ماددیگه را و
ئایینگه راکان) هه لسه نگاندن بؤ که سایه تیه کی کاریگه ری
ماندوونه ناس له سنوری کار و تواناکانی خویدا بؤ که سایه تی
مامؤستا عومەر ریښاوی بکه یین، وینه یه کی راسته قینه ی نه و
که سایه تیه مان ده ست ده که ویت که ده توانین بی دوودلی بلین:
نه وه وینه که ی که سیکی (جوان و صالح) ه.

من مامؤستا عومەر ریښاویم له سالی (۱۹۶۵) وه ک مامؤستا له
قوتابخانه ی سه ره تایی ئایینی له هه له بجه ی شه هید ناسیوه، هه تا
نه و پوژه ی له شاری هه ولیر کوچی دواپی کردووه ، جگه له وه ی
پتر له سی سال یه کیک بووم له هاو برپار و نزیکه کانی مامؤستا .

یهکیک له سیفاته جوان و جیاکه ره وه کانی مامۆستا ئه وهیه، له گهڵ ئه وهی هه موومان پیکه وه له م نیشتمانهدا ناخۆشی و هه له بز و دابهزی زۆری سیاسی و ئابوری و دهر به دهری و لیقه و مانی زۆرمان بینیه، به لام بو یهک ساتیش نه مبینیه که بی هیوا بیت، به پیچه وانه وه، هه میشه هیوا به خش بوو، و بهردهوام له ته واوی ساته سهخته کاندایه م به خنده و پروگهش بوو، تهنها جاریکیش به تورپیهی و قهلسی نه مبینیه!

ئهو سهردهمه مامۆستا عاریفیکی بی دهنگ و باس بوو، که ئیمه هیچمان له عیرفان نه ده زانی. مامۆستا لهو پیاوانه بوو، کورد و تهنی (سینهی بی کینه موحه مه د سه له وات). مامۆستا ئیمان و تهقوا و عه قلی له زانستی زیاتر بوو، بیگومان یه کیک هه لگری ئه و جوړه سیفه تانه بیت ده توانیت بهر پر سیاریتی کاریکی پیروژ و گه وره و گرانی وهکو (بانگه واز بو دینداری و بو خۆشه ویستی خهیر و مروفت) له ئه ستو بگریت.

ئهو سهردهمه به گشتی هه موومان و ته نانهت هاو پیشه کانی مامۆستاش، مامۆستا عومەر ریشاویمان وهک مامۆستا و که سایه تیهکی گه وره و جیاواز قبول بوو، هه ر بویه له سه ره تای شهسته کانی سه دهی رابردو وه هه تا راگه یاندنی یه کگرتووی ئیسلامی کوردستان و دواتریش، مامۆستا وهکو که سی یه کهم دهور و کاریگه ری و ئاراسته ئیمانیه کانی دیار و بهرچاو بوون. مامۆستا عومەر یه کیک بوو لهو که سه ده گمه نانهی سهردهمی خۆی که په یوهندی و عه شقیکی دیاری هه بوو له گه ل قورئاندا. به خویندنه وهی بهردهوام و له بهرکردنی و تهفسیرکردن و وتنه وهی

وانهکانی تهفسیر لهسهه رپیازی (التفسیر الدلالی) یانی مانای دهلالهتی، که گه یاندنی مهفهوم و ناوهپۆک بوو. ئیتر هه میشه بۆچوون و لیکدانهوهی زۆر جوانی دهوت، و زۆر خۆی ماندوو دهکرد بۆ دۆزینهوهی مه بهسهت و مهقاسیدهکان بهبی ئهوهی زیان به مه بهستی بنهپهتی بگهیهنیت، بۆ نموونه زۆر خۆی ماندوو کردبوو بۆ دۆزینهوهی بهلگهی شههعی لهسهه ئهوهی (ئه میر) له دواي پیغه مبهه له موهاجیرین بیته .

له چوارچیهوهی تهفسیری دهلالهتیدا بهم جووره ئه و مانایه ی دۆزیبویهوه له ئایهتی ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ؕ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ ﴾ (العجرات: ١٥) له ئایهتیکی تردا له سورتهی التوبه : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

وَكُونُوا مَعَ الصَّٰدِقِينَ ﴾ (١١٩)

کهواته مادهم خوای گهوره (ابوبکری صدیق) و هاوپیانی له موهاجیرهکان به راستگۆکان (صادقون) ناوزهه بکات و دواتریش له ئایهتهکهی تردا دهفهرمویت (ئه ی ئیمانداران له خوا بترسن و له گهله راستگۆکاندا بن) کهواته دهگونجی و زۆر ئاساییه که (ئه میر)ی مسولمانان له موهاجیرین بیته .

مامۆستا عومەر بهدریژایی ئه و چه نندین ساله مامۆستا و بهرپرسی کاری ئیسلامی بووه له ههله بجه و هه ورامان و هه وهی شاره زوور، توانی دلی هه موان رابگریته و برا و مامۆستایه کی میهره بان و دلسۆز و پراوپر خاکی بیته، و خاوهنی سینه یه کی ساف و بی کینه بیته .

له خوای میهره بان (ئهو خوایه ی که مامۆستا عومەر عاریفانه و عاشقانه دهیپهرست و کورنوشی بۆ دهبرد) ، داواکارام ئیستا به خۆشترین شوینی بهههشت مامۆستا بجهوینیتتهوه، ههروهها هیواخوایم و داواکارم له کچ و کورهکانی مامۆستا عومەر وینهی ههقیقی مامۆستا به زاهیر و باتینیدا له ناخ و ویژدانیاندا بهرز رابگرن چونکه مامۆستا زۆر به گرنگیهوه کاری دهکرد بۆ گریدانی ههردوو جهمسهری (الظاهر و الباطن) هه ر بۆ ئه و مه بهستهش کتیبی (باطن الاثم) ی وه رگیزابویه سه ر زمانی کوردی له گه ل چه ند به ره میکی دیکه ی نایابدا . خوایه غه ریقی رحمه تی خۆتی بکه یت ..

له په یف و جیهانبینییه کانی مامۆستا عومەر ریشاوی:

خودا مروۆفی خولقاند چونکه خوشیویست، ئیمه ش له بهر
خوشویستنه که ی نه و بو مروۆف ،
مروۆفه کانمان خوشدهویت با ههر فکریک و ئاینیکیشی هه بییت.

خودایه تو له بهر خاتری ئیمه به زمانیک قسه مان له گه ل ده که ییت، که
ئیمه لیت تیبگه یین.
ئه گهر به زمانی ره های خۆت قسه بکه ییت گومان ده که م ئیمه بتوانین
لیت تیبگه یین.

کاتی پزیشک چاره ی نه خوش ده کات خۆرقی له نه خوشه که نیه
به لکو رقی له نه خوشییه که یه تی، ئیمه ش ده بییت هه ستمان به رامبه ر
به مروۆفی خراب ههر وابییت.

الاستاذ عمر ریشاوي كما عرفته

عابدین رشید

لقد فكرت كثيرا لأتذكر شيئاً ما بقي في أرشيف ذاكرتي عن أخي الحبيب الأستاذ الفاضل ذي الوزن الثقيل في عالم الرجال، كاك ((عمر ريشاوي)) عبر كل تلك السنوات الطويلة التي قضيناها في طريق الدعوة المباركة والتي كانت تربطني و إياه به في مسيرتها الناهضة بفضل الله عنايته وعونه.....
الا أنني مع كل الأسف والأسى معاً لم تحضر عندي سوى نتف لا ترضيني ولا ترضي القارئ المتشوق الكريم. و أنا أمرؤ- كما يعرفني بعض إخواني نساءً شديد النسيان للأرقام والأحداث والأشخاص والتواريخ- الى حد النكته والطرفة، منذ طفولتي. ومن العجب أنني أتذكر جيداً هذه القصة عز نفسي كيف؟ لا أدري!

وهي أنني كلفتني والدتي الحبيبة غفر الله لها ورحمها، أن أذهب الى السوق القريبة من بيتنا و أشتري لها باقة من الخضار وسمتها باسمه ((كرفس)) فخرجت من البيت منطلقاً و أتجهت الى السوق ففي وسط الطريق نسيت ماذا أشتري؟ فرجعت تواركضاً الى أمي أسألها ماذا أشتري فضحكت مبتسمة بحب وحنان متقطع النظير ذاكرة الشيء المطلوب. فلكي لا أنساه مرة ثانية بدأت أردد اسمه طوال الطريق وهكذا حصلت عليه و جئت لها بما تريد و قد كنت في الثامنة أو التاسعة من العمر. وفي المرة الثانية و أنا رجل بلغت من عمري خمسين أو أكثر عاماً قمنا مع بعض الاخوة الأحبة بزيارة أخ لنا كريم مريضاً. فبعد عودتنا بعد يوم أو يومين و أنا أقص على أخ لي تفاصيل زيارتنا وقد كان معنا يرافقنا في تلك الزيارة وهو ينصت الي مبتسماً الا أنني لا أدرك شيئاً حتى إذا انتهيت من كلامي،

قال لي معلقا بصفاء قلب ألم أكن معكم يا مسكين؟ فتذكرت ونحن نضحك!.

نعم ولكنني وجدت طريقا لعلي أكون أكثر توفيقا وصدقا وبيانا من حديث ذكرياتي عنه - وما كانت أكثرها! وهو ذكر سجايه ومزايه، راسما صورة شخصيته المرموقة عندي بكل أمانة وثقة وبشعور ممزوج من الخجل على تقصيري في حقه فأقول وبالله التوفيق: كان عالما في وسط أقرانه، مؤدبا، وقورا، متواضعا، ذكيا، متزنا، جادا، شعبيا، مجاهدا، حليما، شجاعا، سخيا، جنديا مطيعا. لا يختلف ولا يتذمر ولا يغتاب ولا يجرح أحدا ولا يؤذي ولا يتكلم بسوء على أحد، ناصح خبير باللغة العربية والفقه، مجتهد، تقي، يتبع السنة بعفوية وسليقة، له آراء ومواقف، لا يتكلم عن نفسه، حسن المعشر، محبوب لا يحمل حقدا ولا حسدا ولا يكره أحدا، خدوما لأهله، لا تجد عنده عجا ولا كبرا ولا كبرياء ذو صحة وقوة، لا يستغل أحدا لخدمته ومصالحه أو لمصلحة أسرته.

يحب و يقدر إخوانه في الله يهمله أحوالهم و يتفقد أوضاعهم، نظيف اللسان لا يكلف ولا يتكلف انسان طبيعي، نادر الغضب و الخروج من الطور أثناء الحديث و الحوار، يتحمل المشاق يحترم أساتذته بكل أدب و توقير، لا يشكو، صامد، عامل أمين، مرشد، دؤوب في عمله و مسؤوليته، متفرغ للدعوة و شؤونها، متفائل غير متشائم، لا تزحزحه الأحداث ولا تثبطه ولا تغيره كأنه جبل من جبال كوردستان في ثباته و استقامته و حلمه و شجاعته و تواضعه و رزاقته، ذو شخصية قيادية هادئة فطرية و ذو خلق راق، كثير القراءة، و التتبع و الدراسة، و ذو بصيرة ملهمة، و ذو روحانية طبيعية، نسيج وحده بين أقرانه و خلانه كالعلم في أوساطهم. وكان أمام مسؤوله تلميذ مهذب بعزة وشهامة. يناقش بأدب و يحاور بلطف ولا يعاند أو يشاغب انسان طبيعي في مأكله و ملبسه و أثاث بيته، لا اسراف ولا تبذير، مغمور مشهور، ذو ورع و لا يضيع وقته بأمور تافهة و دنيويات رخيصة، متطلع الى الآخرة و يحسب حسابها بجد و سكينة، حلو معاملة،

یمشی هونا، ویبیت ساجدا، لا یخرجه جهل الجاهل عن طوره، رطب اللسان بالذکر والدعاء، ولا ینسی حقوق أهله وأولاده فکان یراعیهم و یخصر جزءا من حياة دعوته الیهم لیریبهم تربية إسلامية ایمانية و دعوية لیترک من بعده أولادا - بحمد الله و فضله - صالحین، خلوقین، طیبین، لهم مشارکتهم فی مسیرة الدعوة الی الله الرحمن الرحیم فی قلیل أو کثیر باعتدال وبلا تشنج ولا استفزاز .. لم تکن تشعر بالتعصب والتطرف بقومیته بل کار حافظا ومعتزا بإسلامیته بشكل ظاهر بارز فی غایة الاعتدال، نشیط فی مجالات الدعوة كلما وجد فرصة سانحة وفائدة وضرورة كالكتابة والترجمة والدروس والمحاضرة. فی أسلوب کلامه سکینه ووقار وهدوء و أدب من غیر خشونة ولا صیاح ولا توتر. و فی مع إخوانه و أسرهم. لا یکاد یعرف التعصب و لا السأم و لا الفتور و الضجر و لم أسمع منه ما یعکر صفو حياة الدعوة و أعبائها من اعتراض أو رفض أو تحدي أو سوء تصرف أو خلاف بغیض کان یقرأ و یفکر و یکتب و ینشر و یذیع و یعمل من غیر توقف، لا تکا، تراه فی فراغ و بطلالة.. بل کان متفرغا بكل کیانه فی شؤون الدعوة لیلًا ونهار صیفاً وشتاءً.

هذا و أذكر بعض نتف من ما علق حتی الان فی ذاکرتی و یاللعجب!

- ١ - كانت- ولا تزال-علاقتنا العائلية حمیمة و طیبة .
- ٢ - لقد كانت علاقته مع أهله وعشیرته علاقة طیبة ایجابیة ولذلك کانوا یحبونه و یجلونه بل یکاد کانوا یعتبرونه کبیرهم فیکفرونه کل التقدير و یحترمونه کل الاحترام من قبل أشقائه و شقیقاته و ذوی قریبه و لم أسمع من لم أعرف عنهم أنهم کانوا یعادونه أو یقفون حجرة عثرة فی طریقته فی الدعوة، بل بالعکس فقد استجابوا له وعاونوه وذلك إن دلّ علی شیء فإنهم یدل علی حسن تعامله معهم و حسن خلقه فی معاشرته لهم.
- ٣ - و إن أنسی لا أنسی سفرتی معه لأول مرة - مع اخوة کرام- الی قرية (پینجوین) للمرة الأولى علی سیارة جلسنا فوقها ننظر الی جمال الطبیعیة و نستمتع بمناظر الطریق بشوق و تلق شیدیین فی زیارة الی أحد معارفه من

علماء تلك القرية فمكثنا فيها سويعات مباركات في الحديث عن الاسلام و الدعوة و الأخوة و كان الجو رغم الصيف باردا، و نحن في وقت الضحى.. حبا وهدفا لنشر الدعوة في تلك الربوع عن طريق بعض رجالها الأحياء الاخيار.

٤ - و ذات سنة من سنوات الدعوة المباركة كلفتنا قيادة الاخوان بقيام دورة خاصة للدراسة في مصيف شقلاوة مع جمع من الاخوة و كان كاك عمر ريشاوي واحدا منهم فأجرنا بستانا من بساتين شقلاوة و قضينا فيه أسبوعين و أقل نتدارس و نتناقش و نتبادل الآراء في أمور الدعوة وكانت أحلى ذكرى من ذكريات الدعوة في ظلال أشجار بساتين تلك البلدة الحبيبة المشهورة في عالم السياحة في العراق- مع سرية تامة بعيدا عن عيون الرقابة للسلطات المحلية حذراً من أي مفاجأة مكروهة تحت اشراف أحد قيادي الأخوة في بغداد محطاطين أمورنا بكل ما يؤدي الدورة الى كشفها تفاديا للأذى والاعتقال، فاتفقنا أن ننادى بعضنا البعض بأسماء مستعارة.

٥ - وبصدد سجنه في مديرية شرطة كركوك، لأنه جاء مرة في زيارة لإخوته في مدينة كركوك سلّم له رزمة من المنشورات الاسلامية، فلدى عودته الى حلبجة وهو يخرج من كركوك في سيطرة التفتيش وجد في حوزته تلك الأوراق، فأعيد الى كركوك و أودع في سجن لإجراء اللازم الى محاولات الاخوة في كركوك عن طريق أحد أقرباء بعض المسؤولين أطلق سراحه بعد أسبوع أو أكثر أو أقل، فلما سألناه كيف كان حالك في السجن خلال تلك الايام قال رحمه الله: - لو بقينا مدة اكثر لأصبحنا أولياء! (او لقد كدنا أن نكون اولياء!)

٦ - و أذكر جيداً كلوحة مرسومة في ذاكرتي مشهدا من مشاهد طريقنا و نحن نتوجه بالآلاف المؤلفة نحو الحدود الايرانية مخافة المدافع العراقية و هي تلاحقنا طوال الطريق ظلماً و عدواناً لإقاع الموت والأذى بنا، رجالاً و ركبناً فلم نكن نحن و بعض عوائل اخوتنا في السليمانية فملك غير أرجلنا فكنت أرى أخي الأستاذ عمر يحمل أحد أبنائه الصغير (أحمد) على كتفه

مشمرا عن ساقیه وهو ينطلق به و بأهله و نحن معه كمرشد و دليل و معین، بكل همة و شهامة مراعيًا حاجاتنا في المأكّل و المشرب و الملجأ و الدفيء في الليالي الباردة و المطر الربيعي الدائم ينهمر علينا عبر أيام حتى اجتزنا الحدود و دخلنا ايران في مخيمات اللاجئين (المنتشرة المتخصصة في القرى و المحافظات الحدودية هنا و هناك و بقينا تحت اشراف ورعاية الأخ الكريم حتى اذن الله لنا بالعودة الى ديارنا بعد شهور من الغربة و المحنة و لله الحمد عز وجل.

٧ - لعل من أروع مواقف رأيتة منه هو هذا الموقف:- اذ كنا نخبة من الاخوة الأعزاء اجتمعنا نتداول في شؤون الدعوة في كردستان بعدما أنعم علينا فرصة تاريخية مواتية تعم المنطقة بأكملها بالحرية و السلام في ربوعه و قد ذهبت الفئة الحاكمة الظالمة في العراق الى غير رجعة بإذن الله . و في استعراض حالة في حالات واقع الدعوة آنذاك صرح أخ مسؤول كبير من اخواتنا في تلك الجلسة و أدلى بملاحظة مبشرة بما يخص عدد الأخوة الحالي في كل محافظات كردستان، فلم أصدقه و رأيتة يباليخ في الرقم بما عندي من معلومات فبدر مني لفظة خشنة أتهمه بالخطأ و الكذب بما لا يليق المقام و الشخص بالذات انزعج أخي الكريم (عمر الريشاوي) وهو من هو في وسطنا المجمع عليه من كل الأطراف على مستوى الإقليم، فلمحت في وجه ما استغرب مني بما قذفت وجه الأخ المسؤول فقال لي بكل صراحة و استنكار - رغم ما كان فيما بيننا من ودّ و احترام و علاقة فوق العادة :- كيف تقول له هذا !!؟ ليس لك حق و لم يكن صحيحا بما أبديت بهذا الأسلوب. و الحق أنني لم أصر على موقفي و سكتُ متندما ثم بعد أيام مضت بعثت لذلك الأخ الكريم برسالة أخوية اعتذر متأسفا مبيناً له حكمة الله في هذا الموقف المفاجئ مني منه عسى أن يكون درسا و عبرة للجميع فنحن في الحقيقة أخوةً مباركة لا ينبغي لنا جميعا أن نفرط فيها أو أن نسيء الأدب مع بعضنا في جلساتنا فقبل الاعتذار مني جزاء الله عن الكل خيرا.

ولما كانت الأوضاع في العراق في العهد الملكي والجمهوري في تلك الأيام المشؤومة السوداء تسير أمورنا غالباً بشيء من السرية والكتمان في حركة دعوتنا مع عهود الحكومات الضالة المنحرفة الظالمة المعادية للدين وأهله الدعوة، فلم يكن لنا حديث أحداث كثيرة، أولاً، ولشدة حقيقة اتصافي بالذاكرة الضعيفة ثانياً، اتبعت واخترت هذا الأسلوب وأنا أقرأ سلوكه و حركاته في كل مرة التقى به و نتحدث في شؤون الدعوة و الأخوة يومذاك في كل من حلبجة و السليمانية، محتفظاً بحمد الله، و لطفه على خلقه و معاملته و سلوكه بكل وضوح و تبيان. هذا والشهادة لله وينسحب كثير من هذه الصفات الكريمة والخصال الحميدة على من كانوا معه و حوله من الاخوة النجباء وحتى اليوم بالنسبة للجيل الأول وربما الجيل الثاني الى حد ما.

چۆن مامۇستا (عومەر ريشاوى) م ناسى ؟

جه عفه ر مصطفى

ئەوا پايزه، به لام له به هار ده چيت، چونكه كەش و هه وای هه ورامان له و دوو وهرزه دا زور خوش و دلرفينه و زياتر له باره بو خزمه تي مروف و دروستكراوه كاني تری سهر زهوی، ههروهها زور گونجاوه بو گهشت وگوزار و سهيران، بويه روظانه پول پول له هه مـوـو لايه كه وه گهشـتـياران روو ده كه نه ناوچه جوراوجوره كاني ئەم هه ورامانه خوش و رهنگينه به تاييهت له م دوو وهرزه دا.

رۆژ رۆژی پینجشمهیه، کاتیش نزیکه ی یانزه و نیوی پیش نیوه رۆیه و بهرواری (۱۹۶۰/۱۱/۲۶) ه، ئیمه ی مامۇستایانی (قوتابخانه ی سهرگه تی کوران) له رپوره سمی شایی و زه ماوه ندی هه ردوو بووک و زاوای دوو بنه ماله ی به ریزی گونده که، گوندی سهرگه تی خوشه ویست بو پیرۆزباییان....

پاش ماوه یه ک چه ند قوتاییه کی قوتابخانه که به رویه کی خوش و گه شه وه، خویان گه یانده لمان و هه والی هاتنی مامۇستایاکی تازه یان پی گه یاندين و وتیان: مامۇستایه کی تازه هاتوو و ئەوه تا له سییه ری چناره گه وره که ی مزگه وتا نویتز ده کات، له راستیدا ئیمه ش زور خوشحال بووین به و هه واله مژده به خشه چونکه پیوستیمان به مامۇستایه ک هه بوو بو پرکردنه وه ی

بو شاییه کان (الشواغر)، له بهرئه وه مؤله تمان له ههردوو بنه ماله بهرینه که وه رگرت و به رهو مزگهوت رۆشتین بو پیشوازی مامۆستا که نزیك بوینه وه له مزگهوت، ده بینین مامۆستایه کی گهنجی نورانی قاتیکی قاوهیی جوانی له بهردایه و نوێژدهکا، دیاره ئه وه نوێژی سوننه تی چیشهنگاو (سنه الضحی) بوو. پاش ئه وهی سهلامی دایه وه و له نوێژ کردنه که ی بوه وه، زۆر به گهرمی پیشوازی و به خیرهاتنمان کرد فهرموومان لیکرد به رهو شاییه که و به تهواوی به شداری و پیروزیبایی خۆمان ئاراسته ی ههردوو بنه ماله که کرد، پاشان گه رایه وه بو قوتابخانه و مامۆستای تازهش نوسراوی به ریوه به ریتی پهروه رده ی پارێزگای سلیمانی پیشکەش به به ریوه به ریتی قوتابخانه که کرد و به پیی نوسراوه که هه ر ئه و رۆژه په یوه ندی بو نوسراو پاشان خانویه کیشی بو دابینکرا و مامۆستا گه رایه وه بو شاری هه له بجه بو ئه وه ی رۆژی شه ممه ۱۹۶۰/۱۱/۲۸ که ل و پهل و پیداویستی خۆی به یینیت و له گه ل مامۆستایانی قوتابخانه که سه رگهرمی پرۆسه ی پهروه رده بیت و خزمهت به رۆله کانی ئه و سی گونده بکات که دهوامیان له قوتابخانه که ده کرد گونده کانیش: (سه رگهت، هانه ی دن، ده ره ی مه ر).

ئه وه یه که م جار بوو ئه و مامۆستا بهرینه بناسم: (مامۆستا عومەر فهتاح یه عقوب) ناسراو به (مامۆستا عومەر ریشاوی) که (ریشاوی) ئه و گونده یه، تیدا له دایکبووه ئینجا بیینه سه ر باسی چۆنیه تی ئه نجامدانی ئه رکه کانی له بواری پهروه رده فیترکردندا و

چۆنییهتی مامه له له گه ل: مامۆستایان، قوتابیان، کهس و کاری
قوتابیان به تایبیهتی و دانیشتوانی به پیزی دهقه ره که به گشتی.
پوژی شه ممه ۱۹۶۰/۱۱/۲۸ مامۆستا ریشاوی به خوی و
پیداویستییه وه گه رایه وه و به ته واوی ده سته کاربوو، باش
دیاریکردنی وانه کانی ههفته ی ئیتر پوشت به هیمهت و دلسۆزی و
په رو شه وه له گه ل مامۆستایاندا سه رگه رمی کاری پیرۆزی
په روه رده و زانست بوو، ده توانم بلیم و پرای سه رکه و تووی له
بواری په روه رده دا، پو لیککی به رچاوی هه بوو له پووی کۆمه لایه تی
و ئاینی پیرۆزی ئیسلامه وه، بۆیه پیزی تایبیه تی خوی هه بوو لای
مامۆستایان و قوتابیان و کهس و کاری قوتابیان ه وه چونکه
به پیزیان خاوه نی زانیاریه کی باشبوو له زانسته ئیسلامیه کان که
پله ی دوانزه عیلمی خویندنی له خزمهت چه ندین که له زانای به
توانای خاوه ن نه زموون و له خواترسی و پرای به شداربوونی له
خولی په روه رده یی تایبیهت بوو به زانایانی ئیسلامی بوو ((الدوره
التربویه الخاصة بعلماء الدین)) که وه زاره تی په روه رده بو ماوه ی
چه ند مانگیک سالی ۱۹۵۹ له سلیمانی سازی کردبوو، که تیایدا
به پله ی زورباشه ده رچووبوو، شاره زاییه کی باشی هه بوو له
قورئانی پیرۆز و ته فسیر و فه رمووده و زانسته کانی تری
شه ریه تی ئیسلام و به کار و کرده وه کانییه وه دیاربوو، هه ر بۆیه
ئیمه ی مامۆستایانیش و پرای قوتابیان، سوودمان له زانیاریه
ئیسلامیه کانی وه رگرت و زور به جوانی وه لامی پرسیاره
جوړا و جوړه کانمانی به پوونی و به وردی ده داینه وه و به
پوویه کی خو شه وه و به به لگه و نمونه ی جوانه وه و به متمانه به

خۆیهوه، و گهلی جار پینشنویژی بۆ دهکردین، چونکه زۆربهی کات بهتایبهت پاش دهوامی قوتابخانه پیکهوه بووین و دلمان بهیهکتر خوشبوو، دهتوانم بلیم مامۆستا (ریشاوی) ههر خۆی بۆ خۆی قوتابخانه بوو بۆ ههمووان. بۆیه ماوهی ئهوه چهند ساله چهندین قوتابیان بهسوود بوون، و مامۆستا و ئهندازیار و فهرمانبهریان تیدا ههلهکهوت، بهلام بهداخهوه زۆریشیان نهیانتوانی چهند قوناغیکی تری خویندن تهواو بکهن به هۆی باری نائاسایی ناوچهکه و کهمدهرامهتی و ههژاری خهلهکهکه.

بهلی ئهوه ماوهیهمان به جوانی له قوتابخانهی سههرگهت گوزهراندا، پاشان بۆ سالی خویندنی ۱۹۶۲-۱۹۶۳ بهنده گوێزرامهوه بۆ قوتابخانهی (بامۆک) و مامۆستا ریشاویش بۆ قوتابخانهی پریسی سهروو، له قهزای ههلهبجهی ئهوسا و پارێزگای ئیستا، بههۆی ئهوهی پاش دهوامی قوتابخانه ههردوو کمان دهگهراینهوه ناو شاری ههلهبجه و دیسان به دیداری یهکتر شاد دهبوینهوه، چونکه مالهکانیشمان له یهکهوه نزیک بوو، له جارێ زیاتر برایهتی و دۆستایهتی و خوشهویستیمان بۆ یهکتر زیاتر پهیوهندی پهرهی سهند بهلام پاشماوهیهک مامۆستا به هۆی باری نائاسایی ناوچهکهوه گوازارایهوه بۆ گوندیک له نزیک سلیمانییهوه، پاش چهند مانگیک بهنده لهسههر داوای خۆم گوازارامهوه قوتابخانهی عهنب لهویش پاش نزیکهی دوو مانگ به یهکجاری گوازارامهوه بۆ قوتابخانهی (التقدم) له ناو شاری ههلهبجه پاش ناوی قوتابخانه گۆردا به (حمدون)، ئهوکات سههرهتای سالی خویندنی ۱۹۶۴-۱۹۶۵ بوو، مامۆستایش بۆ

ماموستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

قوتابخانهی (خورمال)، ئەو کاتەش هاموشۆی یه کتریمان ئاسانتر بوو به ماله وه سەردانی یه کتریمان ده کرد.

پاشان خوشبەختانه ماموستای به پریش به یه کجاری گوازیاره وه بۆ (قوتابخانهی هه له بجه) له ناو شاری هه له بجه، سوپاس بۆ خوا ئیتر تهواو نزیک بوینه وه له یه ک به جۆریک له بازار و له مزگهوت و له دهشت و دهرو و له زۆربهی کات پیکه وه بووین، به جۆریک خه لکی وایان دهزانی کهوا برای دایک و باو کین، تا وای لیها ت خزمایه تی هاوسه رگیری به شیوه یه کی سه رکه وتوی کهوته نیو خیزانه کانمان بۆ نمونه برازای بهنده بووه خیزانی ماموستای خوالیخوشبوو (ئیبراهیم) ی برای، خوشکی ماموستا عومەریش بوویه خیزانی ماموستا سهید عه لی سهید هسه نی برای خیزانم، کچی بهنده بووه بوکی ماموستا عومەر، خوشکهزای ئەویش بوویه خیزانی خوشکهزای بهنده و چه ندانی تریش.

سوپاس بۆ خوا نه وهی باشیان لی کهوته وه له کوپ و کچ له راستیدا هه موویان جیگای دلخوشین، خوای گه وره پشت و په نایان بیت، جیگای خویه تی له ناخه وه بلین :

﴿ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا

لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٦﴾ الفرقان: ٧٤ .

به کوردی و به کورتی له وه هه موو ماوه دوور و دریزانه دا بیجگه برایه تی و دوستایه تی و خوشه ویستی نیوان هه موومان بچو کترین کیشه مان نه بووه، بیگومان ئەویش هه موو سۆز و میهره بانی خوای میهره بانه له گه ل بهنده کانی خوی ده یکات وه ک

بوون شیاوی باسه پۆلیکی بهرچاوی بینی له ناو ئهوه هموو مامۆستایانهدا، وهک بانگخوازیکی سههرکهوتوو دلسۆز دههرکهوت. ٤- ههر له کاتی کۆتایی خولهکهدا جوانترین پیشنیاری پیشکەش به مامۆستایانی بهشداربوان کرد، ئهویش ئهوه بوو پهیههندی به زۆربهیانهوه کرد بۆ ئهوهی ئهوه پیشنیاره بهرز بکریتهوه بۆ وهزارهتی پهروهرده، پیشنیارهکەش بریتی بوو لهوهی که (وانهی پهروهردهی ئیسلامی) ههفتانه بکریت به سی جار له ههفتهیهکدا و گرنگی بایهخی زیاتری پێ بدری، چونکه پیشتر دوو جار بوو له ههفتهیهکدا، ئهوهبوو پیشنیارهکهی پهسهند کرا و وهزارهتیش پهسهندی کرد و به ناو هموو قوتابخانهکهدا گشت (تعیم) کرا و هموو مان دلخۆشبووین، بهلام مهخابن پاش سال و نیویک ههلهشایهوه و وهک جارانی لیکرایهوه.

ئهمانه و گهلی ههلوپستی بهرز و پیروزی تری که لێرهدا ناتوانریت باس بکریت ههزاران سۆز و میهرهبانی خوات لێ بیت و پاداشتی گهوره وهربگری لای خوای خاوهن بهزهیی و دلۆقان.

په یقیك بۆ زانا و دانا عومەر ریشاوی

فارووق رهسوول یه حیا

سه رهتای ئاشنایه تیم به خوالیخۆشبوو "مامۆستا عومهری ریشاوی" دهگه ریته وه بۆ سالی خویندنی (۱۹۷۲-۱۹۷۳ز) که ئه وه ده مه قوتابی پۆلی چواره می ئاماده یی بووم و قه ده ری خوای گه وه منی له سلیمانیه وه گه یانده هه له بجه و قونای ئاماده ییم له په یمانگای ئیسلامی ئه وئ ته و او کرد که دواتر ناوئرا "دوانا وه ندی زانسته ئیسلامیه کان". پێش پۆشتتم بۆ ئه وئ، ناوی مامۆستا عومهری ریشاویم نه بیستبوو.

ئه و سالانه مامۆستا عومهر وه کو وانه بیژ له خویندنگه ی ناو بر او دا چه ند وانه یه کی به قوتابیان ده وته وه، ئیتر له م ریه وه بۆ یه که م جار که سایه تی مامۆستا عومهر م ناسی. ئاشکرایه که قوتابی له کاتی وانه کاندای سه رنجی په فتاری مامۆستا که ی ده دات. ئه وه ی که سه رنجی منی راده کیشا هیمنی مامۆستا بوو له راقه کردنی بابه ته کان و تیگه یانندی قوتابیانیدا، هه روه ها له سه رخوی و خه ندی سه ر لیوی بوو له مامه له ی له ته ک قوتابیاندا، چ له ناو پۆل و چ له ده ره وه ی پۆلدا.

لیزه دا چه ند یادا وه ریه کی له بیر نه چووم سه باره ت به مامۆستا عومهر ده گێرمه وه که دواتر پوو یان دا وه و، له بیره وه ریمدا وه ک نه خشی سه ر به رد جیی خویان گرتوو ه:

یه که میان:

پاش گه رانه وهی مامۆستا عومەر و خانه واده که ی له
ئاواره بوونیان به ره و ولاتی ئیران به هوی کیمیا بارانی هه له بجه وه،
مامۆستایه کی هاو پریم هه والی بو هینام که جه نابی مامۆستا
عومهری ریشاوی و خانه واده که ی گه راونه ته وه بو ئه م به شه ی
کورستان و، له مالی خزمیکیان له گه ره کی گرده که ی سه رچناری
سلیمانی. بو یه له گه ل ئه و هاو پریمه بریارمان دا که بو
به خیرهاتنه وهی مامۆستا عومەر سه ردانی بکه ین.

جا له به ره ئه وهی وهرزه که هاوین بوو، من پیم باش بوو له ده می
فینکای ئیواره و له دوی پشوودانی پاش نیوه رۆ برۆینه
سه ردانی، به لام له به ره ئه وهی به ئوتومبیلی هاو پریمه بریاربوو
برۆین بو لای مامۆستا عومەر و، ئه و هاو پریمه ش وا دیار بوو که
پابه ندی ژوانیکی دیکه بوو له ده مه وئیواره ی ئه و رۆژهدا، پیداکری
کرد که له گه رمای دوی نیوه رۆدا برۆین بو لای مامۆستا.
هه رچه نده من زور هه ولم دا که له و کاته نه گونجاوه دا نه رۆین،
هه وله کانم بیسوود بوون! بو یه له گه رمای کاتی هه وانه وهی پاش
نیوه رۆدا رۆشتین و، له ده رگاماندا! کاتیک ده رگیان لی کردینه وه
پیشبینیه که ی من راست ده رچوو، چونکه له خه و بیدارمان
کردبوونه وه!

دوی سلاولیکردن و به خیرهینانه وهی، پوزشم بو مامۆستا
هینایه وه که لیمان ببوریت، چونکه له کاتیک نه گونجاودا
هاتووینه ته سه ردانی. مامۆستاش وه لامیکی واتاداری دامه وه که
هه رگیز له بیرم ناچیته وه، فه رمووی:

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دۆستانیوه

(دهبی من سوپاسی خودا بکه م که ئیوه له خه و خه بهرتان کردمه وه، ئه ی ئه گهر خه وتان لی بخستمایه چیم بکردایه)!

دوو هه میان:

پاش چهند سالیک و، له سه ره تای ساله کانی نه وه دی سه دهی پیشوودا، مامۆستا عومەر هاوړی له گه ل مامۆستایه کی به ریزی دیکه دا هاتن بۆ سه ردانم بۆ ماله وه. له نیوان گفتوگوکانی ئه و سه ردانه دا باس هاته سه ر بابته ی "پابه ندبوونی موسلمان به ده ستنوێژه وه".

مامۆستا عومەر به م واتایه ی خواره وه فه رمووی:
(دهستی هه ر که سیک بیینم ده زانم ئه و که سه دهستی به ده ستنوێژه وه یه یان نا، هه روه ها ده زانم ئه و که سه هه میشه پابه ندی نوێکردنه وه ی ده ستنوێژه، یان ده ستنوێژه که ی کاتییه)!

سه هه میان:

مامۆستا عومه ری ریشاوی زۆر هۆگری خویندنه وه ی "په یامه کانی نوور" بوو، هه ر به رگیکی نویی سه رجه می په یامه کان له ساله کانی نه وه ده کاندایه زمانه عه ره بی ده رده چوو، یان له لایه ن منه وه یان له لایه ن مامۆستا ئیحسانه وه، نوسخه ی به ده ست ده گه یشت.

له بیرمه تازه به رگی (الملاحق) به زمانه عه ره بی ده رچوو بوو، هیشتا نه من نه مامۆستا عومەر نوسخه ی چاپکراوی ئه و به رگه مان له لا نه بوو. له و ده مه دا سه فه ریکی ولاتی تورکیام بۆ هاته پیش، مامۆستا عومەر لینی پرسیم که: ئایا له م سه فه ره دا

چاوم به مامۆستا ئیحسان دهکهوئیت؟ له وهلامدا وتم: بهلئ، نیازم
وايه به خزمهتی بگهم، ئهگهر خوای گهوره ویستی له سهری بیته.
فهرمووی: ده باشه، سهلامم به مامۆستا ئیحسان بگهیهنه و،
بلئ: مهلا عومەر ئهیوت: (مهلاحیق بۆ مهلا حهقهه)!
مهبهستی ئهوه بوو که نوسخه ی کتیبی (الملاحق) ی له لانییه و،
داوا دهکات که مامۆستا ئیحسان نوسخهیهکی لهو کتیبه به مندا بۆ
بنیریت!

ئهمانه ههندیکن له یادهوهرییهکانم لهگهڵ مامۆستا عومهری
ریشاویدا.

له خوا داواکارم له مامۆستای ئازیز خوش بیته و پلهی بهرزی
له بههشتدا پنی ببهخشیت، ههروهها وهچه و نهوهکانیشی لهسه
رپیازی ئهوه ئیسلامه پیروژه دامهزراو بکات که مامۆستا عومەر
ههموو تهمنی خۆی له خزمهتکردنی و پابهندبووندا پنی بردهسه،
به هیوای سهرفرازیی رۆژی دوايي ههیشهیی بۆ ههموان.

مامۆستا عمر ریشاوی ئیماندار و بانگخوازیکی هه میشهیی

محمد ره ئوف محمد

یه کییک لهو مامۆستایانهی به مندالی لام خۆشه ویست کرابوو
مامۆستا عمر ریشاوی بوو، بۆیه هه ر که به خزمه تی بگه شتمایه
له سه ر به رائه تی مندالیه که م به متمانه وه گویم لیده گرت و چیژم
وه رده گرت .

مامۆستا عمر هه زار ره حمه ت له رۆحی پاکی له م کاتانه دا لینی
به هه رمه ند بووم:

له پۆلی یه کی ناوه ندیدا وانه ی جوانخویندنه وه ی قورئانی
پیده گو تین، به لام زور وه ستایانه زانسته که ی تیکه ل ده کرد به
په روه رده یه کی ئیمانی و ئه خلاق ی و به رده وام به نمونه ی ساده و
به دهنگیکی ئارام هه ولیده دا وشه و مه به سته کانی بگه یه نیته ناو
دله کانه وه .

وانه و یاده وه ریه ک له و ساله دا:

جاریکیان له بازاره وه به ره و گه ره کی (کانی قولکه) ده رپۆیشتم
له گه ل هاو رپیه کم و له به رخۆمه وه به دهنگیکی نزم سه رو گو یلاکی
گورانیه کم ده شکاند و مامۆستاش له پشتمانه وه رپی ده کرد و گوینی
له ورته ورته که م بوو تیگه شت که له به رخۆمه وه خه ریکی گورانی
ژیر لیوم دای به لاماندا و هیه خۆی تینه گه یاند ، بۆ سه به ی

له قوتابخانه وانه مان هه بوو له کاتی ئاماژه په روه رده ییه کاندای زور
ماموستایانه به ئاماژه یه ک که من تیگه یه نیت و سودیشی هه بیت بز
هاو پوله کانم وهک که بایکی گهرم پیچایه وه به نانیکی گهرمه وه
به مه منونی لیم وه رگرت.

له دوانا وه ندیدا وانه ی بیرو باوه ری ئیسلامی پیده گه تین و
رۆژیک وانه که مان له سه ر تا وانه گه وره و بچوکه کان بوو ئەم
نمونه ی بۆ باسکردین:

له قاتی سه ره وه ی قوتابخانه بووین و له قولایی وانه که دا
ده یویست وینای گوناھی بچوک و کاریگه ری به رده وام بوونی
له سه ردل و مایه پووچی ئیماندار ئەگه ر خوو بگریت به تاوان و
گوناھی بچوکه وه چۆنه ئەم نمونه ی هینایه وه وتی:

دیناریک چه ند فلسه وتمان هه زار فلسه، وتی ئایا ده زانن
له رووی به هاوه یه ک فلس هه مان به هاو کاریگه ری یه ک دیناری
هه یه وتمان چۆن؟ ده رگای په نجه ره ی ژووره که ی کرده وه و وتی
ئه گه ر ئیستا دیناریک وردکه ی نه وه و بیکه ین به هه زار فلس و له سه ر
ئەم میزه دایبنین و یه ک فلسیان هه لگرین و فرییده یه خواره وه
ئایا ئەوه ی مایه وه به یه ک دینار ده مینیت؟ وتمان: نه خیر، وتی:
ئە ی هه ری هه کیک له م فلسانه وهک ئەو یتر نیه؟ وتمان: به لئ، وتی:
ده ی ئەگه ر به هه ر فلسیک بلین یه ک فلس هیچ نیه ئەو کاته بی
ئەوه ی به خو مان بزانی دیناره که مان هه موو رۆشت و مایه پووچ
ده رچووین، وتی به ریزان هه ربه م شیوه یه گوناھی بچووکی
به رده وام سه رمایه ی ئیمان له ناو دلدا له ناوده بات و مایه پوچمان
ده کات، بۆیه یه ک گوناھی به رده وامی بچووک سه رده کیشی بز

گوناهی گه وره، چونکه دل لاواز دهکات و خووی پیناگیریت له بهردهم گوناوه گه وره کانیشدا.

یاداوه ریه ک له مزگه وتی شافیعی له هه له بجه:

له سالی ۱۹۸۵/۱۹۸۶ بهردهوام سهردانی مهرحومی جهنابی مامؤستا مهلا عوسمانمان دهکردو حوجره کهی ئه ویش جوره ها دهرس و وانهی تیدا بوو، بو ئیمهش هه موو وانهکان کراوه بوون، یه کیک له فرسه ته گه وره کان دهرسیک بوو که مهرحومی مامؤستا عمر ریشاوی کتیبی (زاد المعاد) هکهی ده کرده وه و چه ند پهره گرافیکی لی ده خوینده وه و پاشان خووی و جهنابی مامؤستا ملا عوسمان قسه یان له سهر ده کرد، رۆژیکیان که هه رگیز بیرم ناچیت، مامؤستا عمر له کاتی خویندنه وهی کتیبه که دلی پر بوو له ناخه وه هه ستت به پرمه ی گریان ده کردو سه ری به رز کرده وه سه یری کرد مامؤستاش ده کولیت، بو من وشه کان ئه وه نده کاریگه ر نه بوون، به لام ئه وان هه ردوکیان ده کولان و وامده زانی به زمانیک له گه ل یه کتر قسه ده کهن من هیچی لی تیناگه م، له زه تی رۆحی ئه و رۆژه م له بیر ناچیت و وزه یه کی زۆریان پیبه خشیم چونکی من له وکاته دا گه نج بووم و له به غداش خویندکار بووم و به رپرسی ریکخستن و په روه ده بووم.

سالی ۱۹۷۹ و یاداوه ریه کی گرنگ:

ئیمه سی هاوړی هه میشه یی گیانی به گیانی بووین من و مامؤستا محمود علی سعید (فقئ محمود) و مامؤستا برهان حاجی هادی، له سهر کۆبونه وه و وانه ی هه فتانه ریکه و تبووین مامؤستا

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیهوه

محمود مان به مامۆستای خۆمان قبول کردبوو چونکی له هه مموو
شتیکدا له ئیمه له پیشتر بوو ، عه سرانیک له بهردهم دوکانه که ی
مه رحومی حاجی مه لا عبدالله ی مام برهان وه ستابووین ، جه نابی
مامۆستا عمر له و به ره وه ئه هات و به ره و مزگه وتی پاشا
دهرۆیشت که ئیمه ی بینی راسته وخۆ لایدایه وه به ره و ئیمه و
سه ر قۆلی چاکه ته که ی برده دواوه و په نجه ی خسته سه ر چرکه
ژمییره سووره که و وتی: سه یرکه ن ئه و سانیه ژمییره ده بینن؟
وتمان به لئ، وتی: ئه وه ژیانى ئیوه یه ده پروات و ناوه ستیت و جوان
سه یر که ن ناشگه رپته وه، کاکى خۆم نه هیلن به فیرو بروات
هه ولبدن مسابقه ی له گه ل بکه ن و یه کسه ر وتی سلام علیکم و
خواحافیز..

پیاوی گه وره له به ره وه ی به گه وره یی ده ژى یاده وه ریی ته واو
نابیت، رۆحت شادو پله ت به رزبیت.

ریښاوی... مه لیکي سه وز...

به سهر بالی سپی هه وره وه

عه بدولپه حمان سدیق

ئهو به سهرو ریشیکی سپی و ، دهموچاویکی نوورانیی و ،
به دلیکی ناسک و ، به کولیک کتیب و زانستی زهمانی خیره وه .. ریک
له و مروقانه دهچوو که بو ناشتی و ئارامی و رینماییکردنی ئهوانی
دی، ریگهی که وتبیته سهر ئهم هه ساره پر ناشووب و ژاوه ژاوو
شه رانگیزه.

ئهو مروقیکی خاکی بوو ، وهکو مانگ له ئاسماندا دهژیا ، به لام
وینهی له نیو ئاوی سهر زه وییدا دهرده کهوت ، حه یفی هه ندیک جار
ئاوه لیخنه کانی دنیای حزب وینهی ئهویان ده شتواندو، وایان پیشانی
ئهوانی دی دها، که ئهو ئیدی هی زهمانیکی دوورو ، هی زهمه نیکی
به سه رچوو ه.

ئهو له فروفیل و ریگه پیچاوپیچه کانی دنیای حزبایه تی هیچی
نه ده زانیی، ئهو به راستی شایانی نازناوی په پوله ی پاکیی و به راته ت
بوو.

ئهو به و ته مه نه وه له زوربه ی گه نجه کان کراوه تر بوو له تیگه یشتنی
دهق و بیرکردنه وه ی نویدا، ئهو به پیوه ره کانی ئهم سه رده مه له
نه وه ی کون ده ژمیردرا ، به لام له نه وه ی سه رده می خو ی زور
که نجر و لاوتر بوو.

ئەو بەدوای پۆست و پلەو پایەووە نەبوو، ئەو حەزی دەکرد کار بە باشی بەرپۆه بروات، بۆیە لای ئەو: چی بکریت؟ و چون بکریت؟ گرنگ بوو، نەک کئی بیكات؟

ئەو هەمیشە دەم بەخەندە بوو، خەندەیهک پیر لە و یقارو پیر لە هەببەت، رووخۆش بوو، وانە ی رووخۆشی دەدایە ئەو کەسانە ی وایان دەزانی دینداریی مرقۆمۆچکردنی رووخسارو حوزندارییە.

من بەش بەحالی خۆم، ئەوسا نەمدەتوانی هەندیک لە بیروبۆچوونە تازەکانم لای زۆریک لە کەسەکانی نیو حزب باس بکەم، بەلام زۆر بە ئاسوودەییەووە بۆ ئەوم باس دەکرد، ئەوسا یان پەسەندی دەکردو لای جوان بوو، ئەگەر پەسەندی نەکردبا، تەنھا تەماشایەکی دەکردم و زەردەخەنەیهکی دەکرد و دەیگوت: ئیتر ئەو هەش بیروپایە.

ئەو لە هەموو هاوتەمەنانی خۆی زیاتر خاوەن رووخیکی ئازاد بوو، ئازاری کەسی نەدەدا، دەتگوت پەپولەیه لە فرین و نیشتنەوهدا، بۆیە لە کاتیکیدا رێرەوی مرقۆقەکان لێرەووە بوو بۆ قیامەت، کەچی واتەزانی ئەو لە قیامەتەووە رینگە ی کەوتۆتە سەر ئەم دنیا فانییە.

ئەو لە هەموو شتیکی زیاتر حەزی دەکرد دوو تەمەنی دیکەش قەرز بکات و، هەموو ژیانیشی لە دەرس و وانە گوتنەووە و رینماییکردنی مرقۆقەکاندا بەخەرج بدات، بۆیە لە هەر شوینیکی و لە هەر کاتیکیدا دەرفەتی بۆ برەخسایە، لەو کاتەدا ئەو شوینیە ی دەکردە قوتابخانەو، ئامادەبووانیش وەک قوتابی هیمن لەحزووریدا دادەنیشان و، گوینیان بۆ پەیفە جوانەکانی شل دەکرد.

ئەو بەو تەمەنەو، لەو قۆناغە ی تەمەنیشدا، برپوای بە فەرزکردنی رای خۆی نەبوو، ئەو حەزی لە سەلماندن بوو، حەزی لە سەپاندن

نه بوو ، بۆیه زۆریک له وانیهی گوئیان له بۆچوونهکانی دهگرت داوای به لگهی کۆنیان لی نه ده کرد ، چونکه قسهکانی خۆی به لگه بوون بۆ جوانیی بیروپراکانی.

وهک خودا به ره که تی باوکان ده به خشیتته نه وهکانی ، ئاواش به ره که ت و که سایه تی مامۆستا ریشاوی له مال و بنه ماله یدا رهنگی داوه ته وه ، ئیستا که ده پروانیه کورپو کچه کانیشی راستیی زۆریک له م قسهکانی منتان بۆ ده رده که ویت ، کورپو کچهکانی خاوهن که سایه تیه کی هیمن و له سه رخۆن ، تووشی دۆگماو چه قبه ستوویی هزریی نه هاتوون ، ئازادن له بیر کردنه وه دا ، به چاوی تووژینه وه و لیکۆلینه وه وه له هه ر ده قیک ده پروانن، به پرێزه وه رای خۆیان ده لێن و، به پرێزه وه رای به رامبه ریش تاوتوی ده کهن، رق و قین له کهس هه لئاگرن، به وه فان، راستگۆن، دوورن له درۆکانی دنیای حزب و سیاسهت، هه رچی بکه ن له قه ناعهت و راستگۆیه وه ده یکه ن، له لۆمه ی لۆمه تکاران ناترسن کاتیک رای خۆیان ده لێن، بی قیناع و بی ده مامک ده ژین.

سلاو له و مامۆستایه ی قوتابخانه که ی پشووی تیدا نه بوو ،
وانه کانیشی نه بپراوه بوون.

سلاو له و پیره ی که شیخی گه نجان بوو ... سلاو له و مروقه ی
دانیشتنی نه ده زانی .. چونکه ئه و له درهخت ده چوو... درهخته کانیش
به پتوه ده مرن!!

مامؤستا عومەر ریشاوی که سایه تیه کی پیشه نگی ریگای خواناسین

هادی علی

قسه کردن یان نووسین له باره ی که سایه تیه کی وه کی
خوالیخۆشبوو مامؤستا عومەر ریشاوی رهنگه کاریکی ساده و
ئاسان نه بیئت چونکه پیویسته له چه ندین ره هه نده وه قسه ی له
باره یه وه بکری، به لام بو ئیمه وه ک قوتابی و دهرچووانی
قوتابخانه پر نوره که ی ئیسلامخوازی هاوچه رخ که له هه له بجه دا
رابوردوو یه کی زیرین و پر سه ره وه ری هه یه، دیاره هه
له سه رده می گه نجیتیمان هه وه له نزیکه وه به که سایه تی ئه و مامؤستا
به ریزه ئاشنابووین وه ک یه کی یک له پیشه نگان و ریبه رانی
بانگه وازی ئیسلامی له ناوچه که دا..

مامؤستا ریشاوی له زور بواردا رۆلی پیشه نگی و مامؤستایه تی
هه بوو، به تایبه تی له بواری په رپیدانی هزری میانره وی ئیسلامی و
په ره رده ی دروست و دوور له توندپه وی و ده مارگیری و رق و
کینه و پابه ندبوونی کرداره کی به ره وشت و به ها ئیمانیه کانه وه.
مامؤستا ریشاوی به و شیوه ی ئیمه له نزیکه وه ده مانناسی، به
زانسته ئاینیه که ی و فیه که کراوه که ی و ره وشته به رزه که ی
هه میسه چرایه کی رۆشنکه ره وه بوو بو شوینکه و تووانی ریبازی
ئیسلامه تی و ریگای خواناسینی راسته قینه له ناوچه که دا.

له رۆژگار ه سهختهکاندا و له بهرامبهر روداوو ههوراز و نشیوه
دژوارهکاندا خوگر و ئارام و به ئیستقامهت بوو، مامۆستای
رهحمهتی له ناو خه لکی دهقه ره که دا به گشتی وهک مامۆستایهکی
به ریز و خواناسیکی هاوشیوهی پیشینان و که سایه تیهکی ئیسلامی
گه وره سه یرده کرا و له لای هه موو چین و توێژهکان و ئاراسته
سیاسی و ئایدۆلۆجیه جیا جیاکانیش خوشه ویست و ریزلینگیراو
بوو.

دواتریش وهک یه کیک له دامه زینه ره سه ره که کانی یه کگرتوی
ئیسلامی کوردستان به هه مان گوروتینه وه له سه ر ریبازی خه بات
و خزمهت و مامۆستایه تی خو ی به رده وام بوو.

له هه مووی گرنگتر و ناوازه تر که مامۆستا ریشاوی توانیویه تی
رۆلی مامۆستایه تی و پیشه نگی تیدا ببینیت، ئه وه بوو که گهرم و
گوری و رۆل بینینی په یوه ست نه بوو به پله و پۆستی حزبی ه وه،
بوون و نه بوونی پله و پۆستی حیزبی هیچ کاریگه ریه کی نه بوو
له سه ر هه لویست و دلسۆزی و ئاستی به شداریکردنه کانی له کارو
چالاکیه کانی له مه یدانی کارو خزمه تدا له و بواره دا نمونه یه کی
سه رمه شق و له خو بردووی بیوینه ی بو هه مووان تۆمار کرد، تا
دوا ساته کانی ژیانیشی به رده وام بوو له پیشکه شکردنی وانه
به سووده کانی و رینماییه جوانه کانی که پشت به ستوو بوون به
تیگه یشتنی قوولی له زانسته شه رعیه کان و ئه زموونی ده یان
ساله ی له مه یدانی کاری ئیسلامی و خواناسینی راسته قینه دا.

په یف و یاداوهری بو مامۆستا عومەر ریشاوی

حهسه ن شه میزانی

له بهر پۆشنایی ئەم فەرمووده {انکروا محاسن موتاکم} جیی شانازیمه له (محاسن) ه زۆره کانی جهنابی مامۆستا عومەر ریشاوی که میکی بنووسم له چهند دیریکدا و پیم باشه باسی ژبانی هه ر یه کێ ئەکرێ، خه یالمان یه کسه ر بچیت بو زهحمهت و ئەو بارودۆخه ی ئەو که سه ی تیا ژیاوه نه ک له مه زهنده ی خو مانه وه هه لسه نگاندنی بو بکه ین چونکه ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَّتِكَ أَكْبَرُ دَرَجَةً﴾ الحديد: ۱۰ .

۱ - جهنابی مامۆستا عومەر له سه رده میکا خوینه واری علوم شه رعی ته و او کرد که زۆر به زهحمهت زانست وه ره ئه گیرا و ئەبوایه شار به شار و دی به دی بگه رانایه و به هه ژاری و مامۆستایی.

شاره زایان بدۆزیایه ته وه و هه ولیان بدایه جیی خو یان بکه نه وه تا هه ندی عیلمیان لئ وه ره ئه گرتن و به و شیوه یه جهنابی مامۆستا توانی زانسته شه رعییه کان به زمانی ئەو سه رده مه (۱۲) عیلمه که ته و او بکات و ئیجازه وه ربگریت.

۲ - زۆر بوون ئەوانه ی علوم شه رعییان ته و او ئەکرد، به لام که میان هه بوو ئەو فەرمووده شمولى بکات که ئەفه رموویت:

{العلماء ورثة الانبياء} یان وهک ئه و ئایاته ئه فه رموویت: **إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ** ﴿فاطر: ۲۸﴾ به لام جهنابی مامۆستا ریشاوی یه کیکی بوو له و مامۆستا (که مانه) ی که ئه و زانستانه ی خویندبووی کردیه هوی تیگه یشتن له قورئان و فه رمووده کانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بیته) چوو ه خزمه تیان و به تایبته که له و کاته دا (ساله کانی په نجا و سه ره تای شه سه ته کان)، ئاشنا بوو به قوتابخانه ی برایانی موسولمان و زیاتر تیگه شتن ئه م ئاینه پیروژه پیویسته خه لکی له سه ر په روه رده بکری و ئاراسته ی هه بیته له هه موو بواره کانی ژیان و بیته ره حمه ت بو هه موو مروقه کان.

۳ - له کو تایی په نجاکانا به بریاریکی حکومه تی ئه و کاته زانایان بو یان هه بوو به تا قیکردنه وه یه ک ببنه مامۆستای قوتابخانه سه ره تاییه کانی ئه و کاته و جهنابی مامۆستاش بوو به یه کیکی له و مامۆستایانه و له ناو ئه و مامۆستایانه ش بوو به یه کیکی له و مامۆستا که موینه یه توانی جیی خوی بکاته وه له ناو دل و دهروونی مامۆستایان و قوتابیانی ئه و قوتابخانه ی که وانه ی تیا دهوته وه به زانسته زوره که ی و ئوسولوبه جوان و کاریگه ره که ی و په یامداری و ته وازع و له سه رخویی و سینگفراوانی و ورده ورده مامۆستا ناسرا و ئه ستیره ی ژیان ی زیاتر ئه دره وشایه وه و له ناو مامۆستایان زیاتر ناسرا و به کرداری جوانی ئاراسته و قسه کانی باوه ر پیکرا و وه رگیرا و بوو.

۴ - له بهر ئه و زانست و تيگه شتنه ي و رهوشتي به رزي و كه سايه تي به هيزي جه نابي مامۇستا ده ستنيشان كرا به به رپرسی كاري براياني موسولمان.

۵ - جا منيش له سهر و به نده دا و له كوتاي شهسته كاندا ئاشنا بووم به قوتابخانه ي (براياني موسولمان) كه كاتيک قوتابي بووم له په يمانگاي ئيسلامي له هه له بجه و له خزمه تي مامۇستادا بووم وهك قوتابي كه ده رسي پي ده وتين له مه عه ده ي ئيسلامي، كه ئه و كه ئه و ده رسانه ي پي ده وتين جگه له وه ي زانسته كه ي فير ئه كردين له گه ليا وهك بانگخوازيك هه ولي ده دا له ئايينه كه ش تيمانگه يه نيّت و ئوسلوبی وانه وتنه وه و په روه رده كردنيش جيا و به هيز بوو و سوودي زورمان لي ده بيني.

۶ - من وهك ئه ندامي (براياني موسولمان) و جه نابي مامۇستاش وهك به رپرس، ده چوومه خزمه تي و وانه ي پوحي و په روه رده يي پي ده وتين و سوودمان لي وه رئه گرتن ئه مانه له كاتيكا ده رس وتنه وه و ريکخستني ئيسلامي له سه ر قه ده غه كرابوو، مامۇستا بيياک بوو له و بارودووخه و خه ريکي كاري دينداری خوي بوو له هه ر كور مه جليس و مزگه وت و قوتابخانه و ئاهه نگيكا وته و ئاراسته و ئاموژگاري خوي ئه فه رموو.

۷ - جه نابي مامۇستا به جورئه ت بوو له فتوای فيقهدا و ئه وه ي به راستي ئه زاني ئه يفه رموو با پيچه وانه ي بوچوني هه نديک له زانايانيش بوايه.

۸ - جه نابي مامۇستا به رده وام بوو (بي دابران) له كاري ده عوه و په روه رده و وانه وتنه وه و وتار و نوسين له كوتايي په نجاكانه وه

تا رۆژی وهفاتی. کاتی مه لایبوو دواتر ماموستای قوتابخانه دواتر
ماموستا و بانگخوایکی گشتی، کاتیگ سه رکرده و بهرپرسی
یه که م بوو کاتیگ به سه رکردهیی نه ما ژیانی دینداری وه ک خوی
مایه وه و تا ئه و شه وهش که به یانیه که ی وهفاتی کرد دهرسی
پهروه دهیی و ته وه به چند برایه ک بویه و ا ئه زانم ئه م ئایه ته
پیرۆزه شمولی ئه کات که ئه فه رموویت: ﴿يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجِعِي

إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلِي فِي عَبْدِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾ الفجر: ٢٧ - ٣٠ .

په یقیك بو مامۆستا عمر ریشاوی

علی محمد احمد

هەر له قۆناغی ناوهندییدا ناسیم، وهك مامۆستای وانهی عه قیدهو، پاشان ورده ورده لایه نی پهروه ردهیی مامۆستا وه دهر كهوت، به لام چ پهروه رشیاریك؟ لیوان لیو له حكمت و عه قل و تهوازون، زۆریك له بیره وه ریه كانم له خزمهت مامۆستادا شایانی نووسینه وهو بلاو كردنه وهن، به لام لیردها چه ندانیکیان دهخه مه بوو، چونكه له نیوان ناوه رپاستی شهسته كانه وه، ههتا ناوه رپاستی نه وه دهكان بیدا بران له خزمهتی ئەو زاته دا ژیاوم، ئەو ماوه زۆرهش كه ٣٠ سی سال زیاتره هه لگری كۆمه لیک له بیره وه ری و تیروانینه له هه موو په هه نده كانی په یوه ند به ئەو زاته. له هه مویان خهست و خۆلتر سه فه ری چه ج و دوو سال دراوسیتی و کاری په كگرتوو. ههروهك له سه ره تاوه ئاماژه م پیدا مامۆستا پیاویکی له سه ره خۆو هیمن و پر بوو، مامۆستایه کی خاوهن په یام بوو، بۆیه سه ره جه م وانو قسه و وتوو یژه كانی لامان گرنه بوون، هیه كات هه راسان نه ده بووین له وانه كانی و به تامه زرۆوه گوپرایه لی ده بووین، وانو وته كانی چونكه له ناخیه وه ده هاته ده ری، ده كه شته ناخمان و جیگای خۆی له دل و ده روونماندا ده كرده وه، وه لامی پرسیا ره كان كه لینی ده كرا نه وه نده كورت و پوخت و پر مانا بوون ئاوی دلی خاوهن پرسیا رو گوپیگرا نی ده دا، هیه چكات

شک نابهم چه زمان کردبیت کاتی دیاریکراوی وانه کانی به خیرایی
 تی بپه پیت و کوتایی پی بیت. جاریک بۆمانی باسکرد له یه کیک له
 قوتابخانه کان که دهرسی تیا دهوته وه له نیو مامۆستاکاندا نه وه
 جه ده له ی که له و سه رده مه دا باو بوو وریژینرا، نه ویش بریتی بوو
 له وه ی که موسلمان به ویزدانتره یان غهیری موسلمان، زوریک
 رایان له سه ر نه وه بوو که دووه مه که به ویزدانتره، به ریوه بهری
 قوتابخانه پیاویکی خانه قینی بوو، هه لیداو وتی: مامۆستاینه با من
 به سه رهاتیکتان بۆ بگیرمه وه له ژیانی خۆمدا، نه ویش نه وه بوو که
 له خانه قین بووین دراوسییه کی مه سیحیمان هه بوو، هه میسه دایکم
 دوعای ده کرد خواجه نه م ماله مه سیحیه برۆن و موسلمانیک بیته
 دراوسییمان، پاش ماوه یه ک واده رچوو، مه سیحی رۆشت و مالیکی
 موسلمان بوونه دراوسییمان، هه ر یه که م شه وه هه ندیک دارمان
 هه بوو له سه ربان دزیان، مامۆستاکان زۆربه یان دایانه قاقای
 پیکه نین. مامۆستا عمر وتی منیش بی دهنگ بوم هه تا هۆسه ی
 پیکه نین و هه لا که یان دامرده وه، وتی منیش وتم: مامۆستا نه وه
 دوعاکه ی دایکت گیرانه بووه، نه وه ویستبوی موسلمانیک بیته
 دراوسییمان به لام دزیک هات!

له سالی ۱۹۷۹ له خزمه تیدا رۆشتین بۆ سه فه ری چه ج زۆر
 به ئارامی و لیها تویه وه رینوینی ده کردین و نه میریکی به ماناو شیاو
 بوو، ئیمه نو که س بوین هه تا کو ئیستاشی پیوه بیت نه وانه مان
 له ژیاندا ماوین له کاتی به یه ک گه شتیمان تام و چیژی نه وه سه فه ره
 یاد ده که ینه وه که به پای من هۆکاری زۆربه ی ده گه ریته وه بۆ
 فه زلی نه وه پیاوه. لایه نی هیمه ت به رزی و ئازایه تی مامۆستا کاتیک

بۆ من دهر كهوت كه خۆپيشاندانه كهی سالی ۱۹۸۷ له هه له بجه
پويدا، كه ده كاته سالیك پيش كاره ساتی كيميا بارانه كه، له و
پوودا وه دا زۆریك له مامۇستا میزه ر به سه ره كانی شار چون
دهر وه و شاریان به جیهیشت، له و سه روو بهنده دا مامۇستانه
ریشی هیشته وه و، نه سه ریشی ده پیچا به میزه ر، چونكه
مامۇستای قوتابخانه بوو واش عورف بوو كه مامۇستای
قوتابخانه ئه بی و ابیت، له بیرمه مامۇستایانی ماوه له شارد،
حه زه ریان له رژییم ده كرد زۆر به یان كه م دهر ده كه وتن هه ندیکیش
میزه ری سپی لابردبوو جامه دانی ده پیچا و جلی رانك و چۆغه یان
له بهر ده كرد، به سه ریدا جبه یان له بهر ده كرد، ئا له و سه روو ده مه دا
مامۇستا ریشیشی هیشته وه و جامه دانی یه کی له سه ر نا، هه روه ك
وره خسته نه پيش چاوی خه لك و دهر كردنی ریش و میزه ر له
قاچاغی و نامویی. له باره ی گه وره یی مامۇستا وه پیویسته زۆر
بنووسم ئه وه ی كه ده یزانم به لام كه می دهر فته ته كه رینگرمه،
ئه وهنده م ماوه بلیم هه زار ره حمه ت له رۆحی مامۇستا و عومری
پر به ره كه ت بۆ مندا ل و شاگرد و شوینكه و توانی.

مامۆستا عومەر ریشاوی

نمونه‌ی مامۆستایه‌کی دانا و زانا

د. محمد احمد

یه کهم جار به خزمه‌تی گه‌شتین له هه‌له‌بجه دوا‌ی ئه‌و راپه‌رینه
بچوکه بوو که له هه‌له‌بجه و سه‌ید‌صادق رویداو گه‌ره‌که‌کانی
کانی‌اشقانی هه‌له‌بجه و هه‌ساری سه‌ید‌صادق روخینراو زۆر
کادیر و زانای ئیسلامی هه‌له‌هاتبون بو ئیران کاری ئیسلامی
جۆریک له قاچاغ بون وه‌هه‌ره‌شه‌ی له‌سه‌ر بوو، ئا له‌و کاته‌دا ئه‌و
میزه‌ری کرده‌وه سه‌ر و سیمای ئیسلامی خۆی تو‌خ‌کرده‌وه، بو
وره به‌رز‌کردنه‌وه‌ی خه‌لک و گه‌نجه‌کان، وتمان مامۆستا ئه‌وسا
به‌پیزت سه‌رت پوت و چاکه‌ت و پانتۆلت له‌به‌ر ده‌کرد که‌چی
ئێستا میزه‌ر ده‌به‌ستی و پێشت ده‌هیلێته‌وه؟ فه‌رموی ئاخر ئێستا
زه‌روره تا خه‌لک نه‌روخین گو‌ی به‌ترس و تو‌قاندن نه‌ده‌ن.

جاریکی تر له سلیمانی چوین بو مالی خۆیان دوا‌ی ئه‌وه‌ی
هاته‌وه بو سلیمانی رۆژیک حاله‌تیکی زۆر نائه‌منی رویدا‌بوو ترس
دنیا‌ی داگرت‌بوو که‌چوینه خزمه‌تی وتمان مامۆستا وه‌زعه‌که
زۆر خراپ بووه .

ئه‌ویش گو‌ی گرت لیمان دوا‌ی زۆر به‌له‌سه‌ر خۆبیه‌وه فه‌رموی
که‌سه‌کانم هیچ خۆتان تیک مه‌ده‌ن ئیتر کاتی چاک بوونه.
زۆرمان لاسه‌یر بوو وتمان مامۆستا دنیا ته‌واو خراپ بووه
چۆن کاتی چاکبوونه؟ فه‌رموی ئاخر هه‌ندیک شت هه‌یه هه‌تا زۆر

خراب نه بئى چاك نابئى، ئيتىر هه ندى به لگه ي بو بوچونه كانى
هينايه وه ته واو قه ناعه تى گوڤرين، هه تا ئيستاش كه كيشه يه ك زور
ئالوز ده بئى هيوايه ك ده به خشمه وه ده ورو بهر به هه مان زمانى ئه و
ئه ليم كه سه كانم هه ندى شت تا زور خراب نه بيىت چاك نابيىت.

جاريكى تر بريار بوو له خزمه تيا له گه ل چهند مامۇستايه ك چهند
شتيىك بگه يه نمه خزمه تيان، به لام من ئه وم بير چوبوو، به يانى
به خزمه تى گه شتم عه رزم كرد داواى ليىوردن ده كه م بيرم چوو
بيمه خزمه تى به ريزتان، وما انسانيه الا الشيطان، فه رموى ئه زانم
بيىرت چوو به لام پرساره كه ئه مه يه بوچى بيىرت چوو؟ من
پرسياره كه م زور لاسه ير بوو، وتم مامۇستا گيان مروڤ شتى بير
ناچئى؟ فه رموى به لئى به لام مروڤ ئه وشتانه ي زور له لاي گرنگ
بيىرى ناچن، ئه وه نيشانه ي ئه وه يه ئه و ئيشه ي منت زور لاگرنگ
نه بووه بويه بيىرت چوو، ئيتىر زور هه ستم به خه جاله تى كرد،
به لام هه رزوو هيناميه وه و دلى دامه وه.

ئه و هه لويسىته شم هه رگيز له بير ناچيىت فه رموى ده رسى گشتى
دانين، كه هاتن وتيان مه منوعه ده رسى گشتى تو عيناى مه كه،
خوتى لئى كه ركه تاجاريكى تريش ئه لئىن مه منوعه، ئه نجا بيىده نگ
وباس ده رسه كه مه وعيده كه ي بگوڤرن، دواى تادينه وه سه رتان،
زورى ده وئى، كه هاتنه وه ئه مجاره شوينه كه ي بگوڤرن، تا ئه تانبه ن
بو سجن، ئه نجا له سجن ده سبكه نه ده رس بو زيندانيه كان، چونكه
رهنگه ئه وان پيويستيان به توبئى بويه تو چوى بوئه وئى، به س نابئى
كول بده ين.

کیۆیکی بهرز له بروا و متمانه و خۆراگری

بیخال ئه بوبه کر

پیش ئه وهی به دیداری جهنابی مامۆستا عومەر ریشاوی شه ره فمه ندبم، ناوبانگی چاکی و پاکی و راستگویی و خه مخوری مامۆستام له دایک و باوکم و خزمانی هه له بجه بیست بوو. دواتر سالی ۱۹۸۷، کاتیک له کۆلیژی ئادابی زانکۆی سه لاهه دین، به فاته خانی کچی ئاشنا بووم، جیدهستی نه خشی مامۆستام له ئاکار و که سییی کچه کهیدا بیینی و زور شادمان بووم به ناسینی که سیکی نزیک له مامۆستا، ئینجا ئه و که سه ش جگه رگۆشه کهی بییت.

پاش راپهرین به خزمه تی مامۆستا گه یستم، له دیدار و گفتوگو و رینمایی و وته شیرینه کانی به هر مه ند بووم، به لام له مانه گرنگتر ئاکار و رهفتار و که سییی به رزی مامۆستا بوو، که نمونه ی مرۆفیکی باوهرداری کرداره کیی به رجه سته ده کرد. هر کات مامۆستام ده بیینی کیۆیکی به رزم له بروا و متمانه و خۆراگری و کۆلنه دان به رامبه ر ئاسته نگ و هه وراز و نشیوه کانی ژیان، نیگا ده کرد.

مامۆستا، بویر و چاونه ترس بوو، نه ک به رامبه ر سته می چه که می ره شی به عس چۆکی دانه دا بوو، به لکو له گه ل خوالیخۆشبوو جهنابی مامۆستا ئیبراهیم ریشاوی برایدا، رۆلینی

گه وره یان گئیرا له هۆشیارکردنه وهی لاوان و خه لکی هه له بجهی سه ربلند، که ئاسه واریی که سیئی و پهروه ردهی ئه و دوو که سیئییه مه رده، به سه ر قوتابیه کانیا نه وه، هه تا ئه مرۆش به دیده کریت.

مامۇستا خاوه ن ریبازی خۆی بوو له بواری بانگخوازیی و زانست و رۆشنبیرییدا، به تایبته له بواری فیهی ئیسلامییدا سیمای فه رمووده که ی پیغه مبه ری پیشه وای له خوگر تبوو (بشروا و لا تنفروا، یسروا و لا تعسروا). به زانستی قوول و رووی خویش و زمانی شیرین، به شیواز و ئه ته کیتی به رز به رامبه ری ده واند و ناروونیه کانی رۆشنه کرده وه. ههروهک زۆر رۆشنبیر بوو سه بارهت به هونه ری مامه له له گه ل ده وروبهر له هه ر ته مه ن و ئاستیکی کۆمه لایه تی و رۆشنبیرییدا بووایه، وهک ده رونناسیکی به توانا، سه رکه وتوو بوو بییته جیی متمانه و ریز و رازونیا ز و خو شه ویستی که سانی ده وروبهریی، به جو ریک هه تا ئه مرۆش له بو نه و کاته جیاوازه کاند و ته و په ند و ئامۆژگارییه کانی ئاماژه پیده دن و یادی خیری ده کهن و له ژیا نی خو یاندا سوودی لی وه رده گرن.

چه ند له په یقی وه فاداریی و ئه مه ک و پی زانین بو مامۇستا بنوسریت ناکاته ئه و گه شیی و شادییه ی که له سللاویکا به به رامبه ری ده به خشی، هه زاران سللا و له رو حی به رزه فری جه نابی مامۇستا و سه رفرازییش بو بنه ماله و رو له و نه وه سه ربه رزه کانی، و سو پاس بو پی زانین بو زیندوو راگرتنی یاداوهریی جه نابی مامۇستا عومەر ریشاوی.

وإنما المرء حديث بعده... فكن حديثاً حسناً لمن وعى

حاجی علی سیوکانی

ئاشنایه تی من له گهل مامۆستای رهمه تی ئەگه پیتته وه بۆ سه ره تای نه وه ده کانی سه ده ی پيشوو، له م ياداوه ريه ی مه رحومدا من هه لویستیکی جوامیرانه ی مامۆستاو چه ند په یقیکی ناو کۆرپیکی گفتوگۆی مامۆستا که ده لاله ت له ئاستی فیکری و مه عریفی به ریزیان ده کات باس ده که م .

له مانگی ئابی سالی ۱۹۹۸ دا یه کگرتوو دووهم کۆنگره ی خۆی له هه ولیر ئەنجامدا، هه له نه بم پيش هاتنه ناو کۆنگره وه مامۆستا ئەندامی مه کته بی سیاسی بوو، مامۆستا به و رۆح سوکی و نه رمه خه نده کانیه وه که سیمای هه میشه یی بوو، یه کیکی بوو له ئەندامه چالاکه کانی هه لسورپینه رو ئیداره دانی زۆربه ی جه لسه کان، تا کات هاته سه ر هه لپژاردنی ئەندامانی سه رکردایه تی و به داخه وه مامۆستا هه لنه بژێردرایه وه بۆ سه رکردایه تی!...

به راستی مه وقیفیکی موحریج و سه ختیش بوو، ئاسان نه بوو له سه ری سه ره وه ی هه ره مه که وه داگه پیتته خواره و!!... بۆ میژوو ئەیلیم مامۆستا ده ریشچوايه هه ر هینده ماته ئه سیر ده بوو!!..

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دۆستانیهوه

ئه صلەن ئەو کەلە پیاو هەر خۆی لیل نه کرد، پووی گرژ نه کرد،
به پیچەوانه وه هەر بهو پۆح سوکی و نه رمه خهنده یه وه بهردهوام
بوو، تا کۆتایی کۆنگره مه نه سه که ی چۆل نه کرد!!

فهل من معتبر ..؟!؟

هیشتا ئیعلانی یه کگرتوو نه کرابوو، به لام رابیته دامه زرابوو،
باره گاکه شی له عه قاری بوو، دیار بوو مامۆستا زۆر جار ان لهوئ
ده بوو، له جارێک لهو جارانه دا منیش لهوئ بووم باس و خواس
گه رم بوو له سه ر هه ندیک مه سائیلی به زۆر هه رامکراوی ئەو کاته و
ئێستاش، باس له موسیقا و گۆرانی و جۆری جل و بهرگ و
وه رزش هتد ئەمانه بوو!....

مامۆستا که خۆی پیاویکی ئصولی بوو، شاره زای قواعیده فهقی
و ئصولیه کان بوو، لهو یوه دهستی پیکرد که فه رمووی : الاصل فی
الاشیاء الاباحه!...

له راستیدا بۆ ئەو کاته ی ئیمه، بۆ ئیمه یه ک که هه چمان لهو
ئصول و قه واعیدانه نه ده زانی، ئەو مه فاهیمانه ی مامۆستا له سه ر
ئەو بنه مایانه باسی کرد تازه بوون و مایه ی دلخۆشی سوکنایی
بوون، ئیتر لهو پۆژه به دواوه من بۆ خۆم وه کو فریاد په سیکی
شاره زای ته ماشای مامۆستام ده کردو بیرو بۆ چونه کانیم به هه ند
وه رده گرت .

له مامۇستا كه مه وه فيربووم

تؤفيق كه ريم

چۆن داريك كه ده سوتيت سهره تا ده يكات به چره دووكه ل و
پرش ده هاويژيت و ناله و نرکه ده كات، به لام به سوتاندني ده بيته
پشكويه كي گه شي بي دووكه ل و سوود به خش، دهرووني مروقيش
به هه مان شيويه، ئەگەر بته ويت به كه لك بيت ده بيت قوناغه كاني
پاكر كردنه وه بپریت.

ده توانم بليم ئەمه پوخته ي بوچووني جه نابي مامۇستا عومەر
ریشاوی بوو له سهر په روه رده ي مروف، ئەو وايدە بيني ده بيت
مروقه كان قوناغه كاني خو پاكر كردن بپر تا به شه (به د) كه ي
دهروون پام ده بيت و جله و ده كه ويته ده ست به شه بالاكه، كه
په يوه سته به رزي مه له كوت و دانابه زيته خواره وه و ژهنگ و ژاري
سهر زهوي ناگوریت.

به دريژايي ئەو چەند ساله ي هه شتاکان كه جه نايان له ناوه ندي
و دواناوه ندي مامۇستامان بوو، زور جه ختي له م بنه مايه
ده كرده وه، خويشي به كرده يي گه يشتبوو وه ئەو قوناغه، بيرمه
جاريك ئوتومبيله كه يان وه رگه را بوو، كومه له قوتاييه ك چووينه
سهر داني، جه نابي كه وته باس كردني وه رگه رانه كه، تا
بيهوشكه وتوو وه ئەو ماوه بيهوشيه ي ئەوه نده به چيژ بو
ده گيرايينه وه، كه هاتينه دهره وه سه د خوزگه م خواست منيش
كاره ساتيكم لي بقه ومايه ! به لام وهك ئەو چيژم لي وه رگرتبا. ناخر

ئهو زۆر لێی دووباره دهکردینهوه، که باوهردار وهک چهمالیک وهههیه که ههتاکو فهرده گهنم و جۆکان زۆرتتر و قورسترین چهماله که دلخۆشتره، راسته ههموویان به کۆلی ئهو دهگوازرینهوه، بهلام له بهر قورسی و زۆرییان، کرێی گواستنه وه که ی زیاتره. من له وه که سانه بووم مامۆستا عومەر ریشاویم به عومەر تهلمهسانی رابهری گشتی برایانی موسلمان دهچوواند، له ریز و دینداری و ویقار و تهناهت له شیوه و پوخساریشدا.

نهرم و نیان و هیمن و له سه رخۆ بوو، بهلام دامه زراو و نهگۆر و پشوودریژ بوو، زۆر له وانهی له ئاستی ئه ودا بوون و ریبازی برایانیان گرتبوو، له ژیر فشاری دهسهلات یان له بهر دووری رینگاکه، یان به ههر هۆیه کی دیکه وه، کاروانه که یان پێ نه برآو له قوناغیکدا لێی دانیشن، به لکو تیا یاندا بوو به ردی قورشاویشی دهخسته ناو ئهو کانیه سازگاره، که چی مامۆستا عومەر په وتی سالانی شهسته کان و نه وه دهکانی له و کاروانه دا وهک یهک وهه ابوو، کاتیک که سه ر قافله بوو، کاتیکیش که له گه ل قافله بوو، ههر به و نه فه سه وه رینگهی ده بری، دامه زراو و له سه رخۆ و دلسۆز.

سالی ۱۹۹۱ که ئاواره ی ئوردوگی ئیران بووین، له گه ل دۆستیک باسمان کرد، وتی: کومه لیک له قوتابییه نزیکه کانی له ئوردوگا به بی ئاگاداری ئهو هاتبوونه کرماشان، که گه رابوونه وه مامۆستا له و ئاگادارنه کردنه ی نیگه ران بوو بوو، عه رزیان کردبوو ئه گه ر پرسیشمان کرد جه نابت چیت ده فه رموو پیمان، گوتبووی چون چیم پێ ده وتن، خۆ ههر نه بیته دوعایه کی خیرم بو ده کردن،

بۆ ئیوه دوعا به کهم دهزانن؟ مامۇستا ئەوهنده به کول و له ناخه وه ئەم قسه ی کردبوو، ئەوان خویان به شهرمه زار زانیبووله ئاگادار نه کردنه وه که ی.

وانازانم پی لی هه لبرینییت، ئەگەر بلیم مامۇستا عومەر ریشاوی له و که سانه بوو که به بینینی موسلمانیتی راسته قینه و خوداپه رستی و دامه زراوه یی و بوخوا سولحانی بیرده خستینه وه، هه ر ئەوهش وه های کرد ئیمه ی نه وه ی هه شتاکان خۆمان به قه رزاری بزانی و هه رکه میژووی نویی رابوونی ئیسلامی له کوردستاندا بنوسریته وه، ده بییت جه نابی وه ک سه ر قافله یه کی رچه شکین و کاریگه ری تۆمار بکریت، خودایه ئەویش و ئیمهش به به هه شتی به رین شاد بکه.

ئه زمونیك له گه‌ل یه كیك له پیاوچاكان

شیخ عومەر بهرزنجی

پیاوچاكان ته رجومه ی وشه ی (صالحین) ه که له قورئانی پیرۆزدا له گه‌ل پیغه مبه‌راندای باس ئه‌کریت، له‌م وشه‌یه که متر به شایان نازانم بۆ مامۇستای گه‌وره‌ی کۆچکردوو مامۇستا عمر ریشاوی، ئه‌و پیاوه مه‌زنه‌ی که له سالی ۱۹۹۲ به خزمه‌تی شاد بووم که قوتابخانه‌یه‌کی گه‌وره بوو هه‌موو وانه‌کانی ره‌وشت و هیمنی و عه‌قل و دوربینی و معاصری و خاوه‌ن منطقی و زمان شیرین و به لوتف نمونه‌ی باشترین باوک بوو که ئه‌گه‌ر بته‌ویت بلیی که سیکم بۆ ده‌سنیشان بکه‌ن بۆ هه‌موو کهس جوانترین و باشترین نمونه‌ی باوکیکی دلسوزی میهره‌بان بیته‌ی بی دوودلی ئه‌توانین بلیین مامۇستای مه‌رحومی کۆچکردوو مامۇستا عمر ریشاوی خوا لیلی رازبیته، ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا درودی خوی له‌سه‌ر که ئه‌فه‌رمویت (الناس معادن) که لیره‌دا معادن به هه‌موو پیکه‌ته‌کانی ئه‌م زه‌ویه‌وه‌یه که بینگومان مامۇستا عمر ریشاوی جیگای به‌هه‌شتی به‌رین بیته له‌و مه‌عه‌دنه‌نه هه‌ مووی له ئالتونی عه‌یاره بیست و چواری به‌رکه‌وتبوو. ئه‌م قه‌ناعه‌ته‌ی من بۆم دروست بووه ته‌نها ۳ سال له خزمه‌تی ئه‌و پیاوه گه‌وره یا بووم. جیگای ئی‌عجاب و سه‌رسورمانم بوو که هه‌ر کیشه‌یه‌ک ئه‌هاته پیشه‌وه ئه‌وه‌نه دانا بوو به هیچ تیک نه‌ئه‌چوو، یه‌کسه‌ر زۆر به هیمنی حه‌للی ئاماده‌ی پی بوو، من زۆر شتی لینه‌و فیر بووم گه‌وره‌ترینیان ئه‌وه بوو که زورجار خه‌لک که خه‌له‌لینک

روو ئەدات به ههزار شیوه بیر لهوه ئەکاتهوه تا بزانیته ئه م خه له له
 چیه تهنها بیر لهوه ناکاتهوه که خه له له خودی خویا بیت، به لام
 مامۆستای کۆچکردوو ئوسلوبیکی تایبهتی شیرین و هیمن و
 سه رسامکه ری هه بوو، زوو وای لی ئەکردی یه کسه ر جاری پیش
 هه موو شتیک خۆت بزانی ئەگه ر خه له له خۆته وه یه له شوینی تر
 بۆی نه گه را بیت و خۆت بناسی که سیک بیوتایه له گه ل خیزانه که ما
 کیشه یه کم هه یه زوو پیی دهوت تو فه حسیکی خۆت بکه جاری لای
 ئەو مه گه ری، به خۆتا بچۆره وه بزانه خه تای خۆت نیه ئەمجا ئەگه ر
 که سه که نه یتوانیایه عه یبه کانی خوی ببینیت هه للی ئەوه شی پی بوو
 به دوو سنی پرسیار هه مووی بۆ ده ئەخست ئەمجا باوکایه تی و
 دلسوزی و په روه رده ی و لیزانینه کانی هه موو ئەخسته کار هه ر
 له ویا که سه که ی وریا ئەکرده وه و رهفتاره کانی پی ئەگۆری و
 کیشه که ی هه ل ئەکرد من ئەمه م وه کو نمونه یه ک هیئایه وه بۆ تواناو
 دانایی و لیها تووی ئەم پیاوه گه وره یه ، چونکه خاوه ن رۆحیکی پاک
 و باوه ریکی بته و و میهره بانیه کی زۆر بوو وه ک دوکتۆریکی
 دهروونی هه زار شیقای لا دهست ئەکهوت و هه زار گریکویره ی
 ئەکرده وه ، پیاویکی زۆر قسه خووش بوو کینه ی له دلا نه بوو نه
 چاوی له مالی کهس بوو نه به لایه وه گرنگ بوو هه زی له خیری
 هه موو کهس بوو، رق و کینه و هه ساده تی نه ئەزانی و هه ر
 گالته شی له و شتانه ئەهات به زه رده خه نه که ی ئارام به خش بوو ،
 مامۆستاو داناو زاناو پیاوچاک بوو نمونه ی دلساغی و ره وشت
 به رزی بوو خوا ی گه وره په ی به رزو بالای به هه شتی پی ببه خشیته .

چهند په یقیک

له یادی مامۆستا «عومەر فه تاح» ریشاوی دا

صادق شیخ عوسمان سازانی

نوسین ولیدوان سه بارهت به سیره و ژياننامه ی عاریفان و زانیان هم ئاسانه و هه میس هه ستیاره و گران، سانایه چونکه سییه رو سه مه ریان هیند په خش و بهردهسته خامه و زمان له ئاستیاندا راناوهستن دهسته و سان. له و لاشه وه ئهسته مه و گران، چون هه زه له و کورته ئیانیک له پیناسه کردنیاندا، یان نادیده گرتی هه زه پره یه ک له به ره هم و مافیان بی ئه مه کی ده بیت له ئاستی رهنج و ماندوبونیان و بیبه شکردنی خه لکیشه له به ره و به ره میان، بویه جیی خویه تی بلیم:

قه له م وریابه باس باسی عومره

که م وکورتی ده ره ق به وو زیاده ره ویش له وه سفیدا

هه ردوو وه ک یه ک هه خه ته ره!

مامۆستا «عومەر ریشاوی» یه کیکه له ئه ستیره فره و پرشنگداره کانی ئاسمانی ده قهری هه له بجه، ناوی هه ربو خوی «عه له م» و، ناوبانگی نه سراوه یه، په یامی بهردهوام و نه برپاوه یه، زانسته که ی په یامه که ی چرایه کی نه کوژاوه یه. بهنده له ناوه پراستی شهسته کانی سه ده ی بیسته م به دواوه، له ریی شاگرده پر مه عریفه که ی «مامۆستا ئیبراهیم ریشاوی» ی برپاوه ئاشناو

بههره مهند بووم به ئاكارو په یقه پر واتاو سهنگینه كانی. وا لیږه دا
چهند سه رنجیكى تاییهت و به دوا دا چونم بو كه سایه تیی
مامۆستامان ده به خشمه ئەم به ره مه ی فه رزه ندانی جه ناییان كه
له جیاتی گشتمان و ته واوی دۆستانی به ئاكامیان گه یاندوه و بلاوی
ده كه نه وه. ئەوهش به مه لۆیه کی تری سه رخرمانی پر به ره كه تی
عیلم و عیرفانی باوکی ره حمه تییان دیته ئەژمارو ده شبیته
تیشوو یه ك بو نیو. تۆماری كاری چاكه ی هه موولایه ك پشت
به خوا..

مامۆستای ریشاوی كه سیكى تابلیی مهنگ و سهنگین، پر و یقارو
كه مدو، هیدی و ئارام و له سه رخۆ، وردو پر سه رنج، خو به كه مزان
و گوفتار شیرین. خو ی زۆر له مونا قه شه و به تاییهت چه له حانی
به دوور ده گرت. دورییی به ئامانج و پر پیک بوو، زۆر هه ولی ده دا
به كوردی په تی و ره سه ن و، به كورتی په یام به به رانبه ره كانی
بگه یه نیت و بیاندوینیت، به وهش هاو مه جلیسانی هه رده م سه رسام
ده كرد. له كاتی په یقیندا پتر گوئی ده گرت، قسه ی به كهس نه ده بپری
و ریزی له پای به رانبه ره گرت و راسته وخۆ ره تی نه ده كرده وه،
وه لی له ده رفه تی گونجاودا چه كیمانه هه له كانی بو
راسته كرده وه، به بوړوانینیکی میهره بانانه دلی خاوه نه كه ی
را ده گرت. هاو كوړو مه جلیسی لی بیزار نه ده بوون، ناو به ناوو
به پنی پنیست سه یریکی هاو نشینانی ده كردو له پر پیکدا ده یوت «
سلام علیکم»، یان به ریزه وه ناوی یه کیکیانی ده هینا به مه به ستی
پتر جۆشدانی هزری گو یگران سه بارهت به بابه تی به رده ست.
خوالیخوشبو هیند هوگری مزگهوت و، سه رقالی سوود له كات

بینین بوو به مه بهستی ئامۆژگاری و وانهی فیهی و کۆمه لایهتی
ههروهها به سه رکردنه وهی خزمان و دۆستان... به دهگمه ن ریی
ده که وته چایخانه و شوینه گشتیهکانی کات به سه برردن له تهی
هاو پیشه و هاو پێیاندان... ئەو که سایه تی جیاواز بوو!

مامۇستای کۆچکردو له سه ر دهستی چهند زانایه کی ئایینی
ده قه ره که و کوردستان بابه تهکانی قورئان و فه رموده و زانسته
شه رعییهکانی خویندوه، تا له ئاکامدا ئیجازه ی عیلمی پی
به خشراوه. سه ره تاکانی فیروونی قورئانی له خزمهت مامۇستا مه لا
عه زیزی زه ردۆیی و پاشان مامۇستا شیخ موحه ممه دی سازان
وه رگرتوه، هه ر لای مامۇستا شیخ موحه ممه د چهن دین بابه تی
فیهی خویندوه. هینده کاریگه ربوه به که سایه تی مامۇستای
سازانی .. له زۆربه ی سیفات و ئاکاردا چوبۆوه سه ر جه نایبان ،
ئهمه ش سه ره تایه ک ده بیته بو دروستبوونی که سایه تی شیاوو
به هیزی مامۇستا .. ریشاوی، به ئه ندازه یه ک کاتیک ریکخسته
«برایانی موسلمان» دوا ی ناوه راستی په نجاکان ده گاته هه له بجه و
پۆلیک زاناو مامۇستا په یوه ندیبان پیوه ده که ن ، له لایه ن
هاو کاروانیانی ئەو کاته وه راسته وخو ده عوهت ده کریته بو
په یوه ندیکردن به و ریکخسته وه وه، پاش ئەوه ی له لایه ن
سه رکردایه تی عیراقیی برایانه وه دوو که س دینه هه له بجه
به مه بهستی هه لسه نگاندنی ئاستی زانستی و توانای کاری
ریکخراوه یی به ریزیان... په سه ندی ده که ن و ده بیته یه کیک
له ه لگرانی ئەو په یامه له سنوره که دا . ئیتر هه ر له و کاته وه تاکۆچی
دوا ییشی دلسۆزانه دریه ی به تیکۆشان و کاری ده عوه

مامؤستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

پینگه یاندنی گه نجان داوه، که له راستیدا شایسته ی یادکردنه وه و ریزلینانی بهرده وامه به تایبته له لایهن هاوکاروانیانیه وه .

ماوه ته وه بلیین کانیایوی وشه و په یقه کانی مامؤستای ریشاوی زور له وه پاراوتره و زیاتر هه لده گریت ئیمه مانان بتوانین گوزارشتی شیاوی لیبکه یین. ئومیده که م له م به ره مه به پیزه دا هه ندیک له روه گه شه کانی دی ژیانی مامؤستا به خوینه ران ئاشنا بکریت.

له کوتاییدا ئهم دوو به یته شیعره به دیاری پیشکesh ده که م به گیانی پاکی جه نابیان:

له سینه ری تال تالی ریشی چه رموی دا چیرۆکیکی خۆی چه شاردا بوو
سیمو نیوچاوانی روونی هیما ی سه جده ی دیروکیکی تیا نه خشابوو
نهوعاریف و جامیعی زانستی نه دیان و نه بدانه
په یقی سه نگین و شیرینی دهوای دلی بیهارانه

له په یف و جیهانبینییه کانی مامۆستا عومەر ریشاوی:

موسلمان ئه و که سه یه که هه م روژن (بیر) ه و هه م روژن (دید) ه و
هه م روژن (دل) ه بۆیه توانیویه تی چاکساز بی له کۆمه لدا.

نه فسی ئیمه ی مروّف وه کو گوێز وایه تا نه یشکیئیت، کاکله که ی
ده رناکه ویت.

مروّفیک که به هه شتی بویت ، ئه بیت له دونیادا به هه شتی بیت،
له به هه شتا نه حه سودی ، نه رق، نه کینه، نه خراپه گه یاندن به وی تر
بونی نیه، که وابوو توّش لی ره وابه، تا له وی به هه شتی بیت .

پهروه رشیاریک.. زانایهک.. دانایهک

اکرام کریم

له قوتابخانهی سانهوی کوران بووین له ههلهبجه سالی ۱۹۸۸، مامۇستایه کمان هه بوو زۆر رقی له دین بوو، هه رچه نده ئیمه ی قوتابی زۆر باشبووین له گه لیدا، به لام رۆژیکیان قوتابییهک به ناوی شیروان چهند دهقیقهیهک له دهرسی یه کهم دواکه تبوو، هاته ژووره وه "سلام علیکم" ی کردو ئیمهش وه لامماندایه و مامۇستا که تورهبوو به سهه ر قوتابییه که داو وتی: (سلام علیکم) یانی چی؟ بو خو ئیره مزگهوت نییه! قوتابییه که وتی: جا مامۇستا فه رقی ئیره و مزگهوت چییه؟ مامۇستا قوتابییه که ی کرده دهره وه و ئیمهش رهخنه مان له وه هه لسوکه وته ی مامۇستا گرت و له یه کتری زویربووین، بویه ئیمهش به دوایدا چووینه دهره وه، ئەو مهسه له یه بوویه مهسه له یه کی گهره وه له ژووری ئیداره منیان بانگ کرد، به رهحمهت بیت ئەو کاته مامۇستا عومهری رېشاوییان له ئیداره وه ته کلیف کردبوو که قسه له گه ل مندا بکات، ئەویش بانگی کردم بو ئیداره و دوو قۆلی بو چاره سههرو لیپرسینه وه له ئەو کیشه یه دانیشتین، مامۇستا عومهر فه رمووی: کاکی خوّم، کاره که ی ئیوه زۆر ئیسلا میانه یه، به لام ئیهانهش بووه به مامۇستا که دهرسه که یتان جیهیشتوو، بویه داوای لیپوردن بکه ن و با دوو باره نه بیته وه، منیش عهرز مکرد، ئەگه ر ئیمه ئیهانه شمان به و کردبیت

ئەوێ کاردانەوێ بووێ بەرانبەر ئەو ئیھانەئەو بەرانبەر مزگەوت
(سلام علیکم) کردی کە شیعاریکی گەورەئە ئیسلامە، جا بۆیە
مامۇستا گیان! بۆ ئیوێ ئەشیت کەھەندی نەسیحەئەئەو
مامۇستایەش بکەن، چونکە ئەو ھەقیەئەئە موھاسەبەمان بکات
لەسەر تەھزیر نەکردن و زیرەک نەبوون و تەمەلیمان لەوانەئە
خۆیدا، بەلام ناھەقیمان پیتەکات (تەداخول) لە کارو باری شەخصی
و دینیماندا بکات.. بەھەر حال نیوانمان چاکبووئەوئە ئیتر ئەو
مامۇستایەمان نەدی خراپە بکات بەرانبەرمان، ئیمەش شوکر
بۆخوا کەمتەرخەمیمان نەبوو لەدەرسەکەیدا...

۲- تازە ژیانئە ھاوسەریم پیکھیتابوو...مەشورەتم بە مامۇستا
عومەری ریشاوی کرد: چۆن مروقی موسلمان لە ژیانئە خیزانیدا
سەرکەوتوو ئەبیت؟ یەک چەپک رینمایئە بۆ باس کردم..خۆزگە
ئەو کات ھەموویانم بنووسیاہتەوہ...یەکیک لەوانە ئەوہبوو
فەرمووی: پیاو نابیت بە ھیچ جۆریک لای خیزانیدا غەیبەئە
خەلکی بکات..چونکە یەکەم ھەیبەئەئە خۆئە شکیت لە لای ژنەکەیدا
و خۆئە بچوک ئەکاتەوہ..دووہم بی بەرەکەئەئە خاتە مالەکەئە و
بەرەکەت بار ئەکات لەناو خیزانەکەیدا..یەکیکی تر لەو کارە زۆر
گرنگانە ئەوہیە کە دوو جۆر خۆشەویستی بدات بە خیزانەکەئە:
خۆشەویستی جنسی و خۆشەویستی دینی..ھەمیشەش ھەول بدات
بە خۆشەویستیە دینیەکە تەفسیر بۆ خۆشەویستیە جنسیەکە
بکات...

یاخوا بەرھەمەت بیت لە ھەموو دانیشتنیکدا رینەئەکەوت کە
سوودی گەورەئە بۆ ژیانئە دین و دنیایی خۆت وەرئەگری لئی..

سالی ١٩٨٨ بوو ئەگەر بهههلهدا نهچووبم خولیک له کرماشان
کرا بوویهوه و ئەم بهندهی خوییه و مامۆستا مهولود باوه موراد و
مامۆستا محمد رهئوف و مامۆستا ئومید پارهزانی و چهند برایهکی
تر بووین..بو ماوهی ههفتهیهک یان زیاتر مامۆستا عومەر دهرسی
ئیحیای ئیمامی غهزالی پی ئەوتینهوه..زۆرمان سوود لی
بینی..قهبری پر نوور بیت..

مامۆستا عومەر ریشاوی

پهروه رشیار و شارهزا و زمان شیرین

ناظم عبدالله

مامۆستا عمر ریشاوی خوا لێی خووش بییت، یه کینک بووله دامه زرینه ران و کهسه به ناوبانگ و دیارهکانی بزافی ئیسلامی کوردستان، زانایهکی دیار بوو، کهسیکی خویننه وار بوو، شارهزاییهکی تهواوی له زانسته ئیسلامیهکاندا هه بوو، زۆر بایهخی به پهروه دهی رووحی و، توندو تۆلکردنی لایهنی ئیمانی دهدا، و زۆر به تهنگه وه بوو گهجهکان تینگه یشتنیکی راست و دروستیان له چه مکه ئیسلامیهکاندا هه بییت، له پهروه ده کردن و پینگه یاندنی گهنج و لاوهکاندا جیدهستی دیار بوو، و کهسیکی پابه ند بوو رۆلینکی گه وره ی بینیه وه له پینگه وه نانی شانیه سه ره تاییهکانی ریکخستنی برایاندا، ههروه کو یه کینکه له دامه زرینه ره دیارهکانی برایان له کوردستاندا.

له سهالهکانی ۱۹۸۰ و ۱۹۸۱ ههفتانه هه موو سینه سه ممه یهک له خزمهت مامۆستا مهلا عوسمان و مامۆستا عومەر ریشاویدا، خوا لیبیان خووش بییت وانهمان ده خویند، وانهمان بریتی بوون له: له بهر کردنی قورنانی پیروز، وله بهر کردنی فهرمووده به تاییهت نه ره عینییه ی نه وه وی، خویندنی وانهی (احیاء علوم الدین) ئیمامی غه زالی، که زۆر به ی کات مامۆستا عمر بۆمانی شه رح ده کرد، به شداربوانی وانهمان: نازم عه بدوللا، کاک مهلا فه ره یدون

ئهمین، مامۆستا ئەحمەد بههیی، و مامۆستا عوسمان سەر سوراوی و، یەک دوو فهقیی تریش که له مزگهوتی شافیعی لای مامۆستا دهرسیان دهخویند، و ههندیک جار مامۆستا هادی عهلی و یەک دوو برای تر بهشدار ئهبوون، نزیکه ی دوو سال بهردهوام بووین.

مامۆستا چۆن بایهخی به پهروهرده کردنی لاوهکان ئهدا بههه مان شیوه بهتهنگی خه لکه گشتیکه وه بوو، ئه مهش وایکردبوو، کۆرو کۆبونه وه کانی به هه ل ئه زانی ئامۆژگاری موسولمانانی تیندا بکات، بۆیه له زۆربه ی مونسه به کاندای قسه و ئامۆژگاری هه بوو، که سیکێ زمان شیرین و قسه په وان بوو، ئه بی ئه وه شمان له بیر نه چیت مامۆستا له پرووی سلوک و ئاکاره وه زۆر مه نگ و له سه ر خۆبوو، پیزی ده ورو به ری زۆر ده گرت، جا به ته مه ن بوایه، یان گه نج، ته نانته له مه جلیسا مه گه ر به ده گمه ن زۆربه ی کات له سه ر ئه ژنۆ دا ئه نیشته، جگه له وه ی ئه و جوړه دانیشته نه په مزێ له شسافی و ته ندروستی باشه، له هه مان کاتدا هینمای ته وازووعه، وکه سیک بوو مه جلیسی دوور له غه یبه ت بوو، له پاشمله باسی که سی نه ده کرد، وه مهیشه خوی لی ده پاراست.

له ۱۹۹۱ / ۳ / ۶ له سه رتاسه ری هه ریمی کوردستان راپه رین دژ به پینگه و هیزه کانی حکومه تی عیراقی له کوردستان پویدا، ئه وه بوو له که متر له دوو هه فته دا هه ریمی کوردستانیان لی پاککرایه وه، له و سه رو به نده دا هه مو پارت و هیزه کان، خه ریکی سه له ماندنی بوونی خویان بوون، له پاریزگای سلیمانی، له گه ل نزیکه ی ده که سیک له که سه دیاره کانی برایان له خزمه ت مامۆستا عومه ری ریشاوی له

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

مالی خۆیان کۆبوینه وه، قسه مان له کاری ئه و قۆناغه کرد، پامان
هاته سه ر ئه وه بنگه و باره گامان هه بیته، هه ولی په یدا کردنی
پیداویستیه کانی ئه و قۆناغه بدهین، هۆکاره کانی په یوه ندی کردن،
وه کو جیهازو وه سائیه کانی تر په یدا بکهین، ئیمهش وه کو ئه و
لایه نانه قه واره و بوونمان هه بیته، کۆبونه وه که مان تا به یانی خایاند،
وامان به چاک زانی دوا ی نوێژی به یانی بلا وه ی لی بکهین، خیزانی
مامۆستا خوا له هه ردووکیان خۆش بیته، به و به یانیه زووه نان و
ساجی بۆمان دروست کردبوو.

چه ند بیره وه ریه کم

له خزمهت (مامۆستا عومەر ریشاوی) دا

عومەر عه بدولعه زیز

هه رکهس مامۆستا عومەر ریشاوی ناسیبیت ده زانی که که سایه تیه کی خواناس و واریع، خاکیی و بی رتووش، نیکنه فس و به عیززهت، ره و شتبه رزو به ئاکار، نه رم و نیان و میهره بان، خاوهن هه لویست و مه بده ئیی بوو.

من ده میک سال بوو به خزمهتی گه یشتبووم، به حوکمی تیکه لیی خیزانیمان، له سالانی سه رهتای هه فتاکانی سه دهی رابردوو وه . که من لاویکی تازه ده م بووم . له هه له بجه مامۆستام ناسی. لیره دا گرنگترین ویستگهی بیره وه ریه کانم له خزمه تیدا ده خمه روو:

– له و کاته وه که جه ده لی راگرتن و رانه گرتنی ریکخستنی برایان سه ری هه لدا بوو، من که شه یدای ریکخستنیکی ئیسلامیی بووم . هه ستم ده کرد که مامۆستا دلخوش نیه به و جموجووله ی ده خوازرا رهنگی ریکخستنی پی بدریت. بویه له و سالانه دا که سه ردانمان ده کرد، هه ندی په ره گرافی کتیبی (احیاء علوم الدین) ی پیشه وا غه زالی بو ده خویندینه وه! که له و کاته دا پیمان سه یر بوو، هه رچه ند له رووی رۆحیی وه چیژمان لی ده برد. دیار بوو ئه و کاته مامۆستا عومەر ریشاوی و مامۆستا جه عفر مسته فا له هه له بجه ی شه هید، قه ناعه تی زوریان به شه رعیهت و مه رکه زیهت

هه‌بوو، به‌لام دواتر له ئاواره‌یی ئیراندا قه‌ناعه‌تیان گۆبار
ئیلتیزامیان به‌ په‌وتی نوێوه کرد و بوونه‌وه به‌ پیشه‌نگی کاروان و
که‌سایه‌تییه هه‌ره ناو‌داره‌کانی رابوونی ئیسلامی.

- بیرمه که‌ سالی (۱۹۷۸ز) مامۆستا سه‌ لاجه‌ دین محهمه‌ر و
هاوکارانی، له‌ شاره‌کانی سلیمانی و هه‌له‌ بجه، خویان ریکخته‌وه
و پرپاریان دا که‌ مامۆستا عومەر ریشاوی بکه‌نه به‌رپرسی
خویان، دیار بوو مامۆستا عومەر پاش پرس و راپوێژ به
سه‌ره‌وه‌ی خۆی، په‌زامه‌ندی ده‌رنه‌بری، بۆیه له‌ سالی (۱۹۷۸ز
۱۹۷۹ز) په‌یامه‌کانی نووری مامۆستا سه‌عید نوری - وه‌ک
کار‌دانه‌وه و پرکردنه‌وه‌ی ئه‌و بۆشاییه‌ی بۆ لاوانی ئیسلامدۆست
دروست بوو بوو - بره‌ویان په‌یدا کرد. مامۆستا عومەر ریشاوی
په‌حمه‌تی، پیتی وابوو که‌ ریکخته‌ستن له‌و کاته‌دا خزمه‌ت به
بانگه‌وازی ئیسلامی ناکات، به‌لام ئیمه له‌ گه‌ل به‌رپزیدا زۆری
له‌سه‌ر نه‌ده‌چووین، ته‌نانه‌ت له‌ سه‌فه‌ریکدا که‌ سالی (۱۹۸۳ز)
له‌گه‌ل مامۆستا سه‌لاح له‌ شاری پاوه‌وه گه‌رینه‌وه‌و سه‌ردانیمان
کرد، زۆر حاسم بوو له‌سه‌ر رای خۆی، به‌لام به‌ هیچ قسه‌یه‌ک
ئازاری نه‌ده‌داین و دوعای بۆ ده‌کردین.

- پاش کیمیا‌بارانی شاری هه‌له‌ بجه‌و ئاواره‌بوونی زۆربه‌ی
هاوولاتیانی شاره‌که‌ بۆ رۆژه‌ه‌لات، ئیمه له‌ رۆژه‌ه‌لات بووین،
ئه‌رکێکی قورس و گران له‌ به‌ده‌مه‌وه‌بوونی ئاواره‌کان رۆوی
تیکردین، به‌ تاییه‌تی ئاواره‌کانی مه‌رزی مه‌ریوان - پاوه - نه‌وسوود
- ته‌ویله. گه‌رماوگه‌رم له‌ خزمه‌تی مامۆستا سه‌لاحه‌دیندا چووین
بۆ شارۆچکه‌ی (هه‌رسین)، که‌ ژماره‌یه‌ک برای به‌رپزی لی بوون،

لهوانه مامۆستا (ئیبیراهیم ریشاوی) پهحمهتیی (برای مامۆستا عومەر)، لهوئ نهوهستانین و ئهویش لهگهلمان هات و سهردانی ئۆردوگاگانی (گهلیاران و کهنگاوهر و سونگور و سهریاس و کامیاران و شویشه) مان کرد. لهو سهفهراکهدا خیزانهکانمان به سهرکردنهوه، دلخۆشمان کردن بهوهی به دهمیانهوه دهبین، له ههر شوینیک یهکیک له برا دیرینهکانمان وهک جهمسهر و میحوهر بۆ ئاگاداریی و ههماهنگیی و بهدهمهوهبوون دیاری کرد. به راستی لهو چهند مانگهدا زیاد له توانای خۆمان ماندوو بووین، ههلمهتیکی کهموینهمان کرد بۆ کۆکردنهوه پیتاک و یارمهتیی و دابهشکردنی، هیوادارین خوای گهوره له تهرازووی چاکهکانی ههموو بهشداراندا بینوو سیئت.

- دواي ماوهیهک و پشووی مامۆستاکان، داوای هاوکارییان لێ کرا، مامۆستا عومەر ریشاوی - که له سهرهتاوه وتبووی: من تهنها راویژکار تانم - بریاری هاوکاریی به مامۆستا سهلاحه دین دا، ژمارهیهکی تریش له بریایان که زانییان ئهوه گهرم بووه لهسهر کار، ئهوانیش مهسئولیهتیان وهرگرت، دواتر له کۆبوونهوهیهکی ئهنجومهنی شورا دا مامۆستا عومەر ریشاوی به بهرپرسی جهماعهت ههلبژێرا.

- پاش پاپهڕین و گهپانهوهی زۆربهی بریایان له ئێران، له پوژانی (۲۰-۲۱) (۱۹۹۲/۲/۲۱) له شاری ههولێر یهکهمین کۆبوونهوهی (ئهنجومهنی شورای گشتیی)، به ئامادهبوونی نوینهرانی ههر چوار پارێزگاکی ههرییم، گرێدرا. لهو

ماموستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

کۆبوونه وه یه دا ماموستا عومەر ریشاوی بۆ بهرپرسیاریتی
(بهشی قوتابخانه زانستییه کان) ههلبژیررا.

- له درێژهی چالاکییه چهرهکانی سالی (۱۹۹۲ز) دا، ئهنجومه
شورا له پوژانی (۲۳-۲۵) ی (۱۲) ی (۱۹۹۲ز) دا له ههولیه
کۆبوونه وه یه کی فراوان و گرنگی سازکرد، له و کۆبوونه وه یه
چهند ئهندامیک بۆ ئهنجومه نی ناوبراو (که دواتر ناوان
سهرکردایه تی) ههلبژیرران، له وانه بهنده، چونکه پیشتر له تورک
بووم، له گه ل چهند بهرپرسیاری تر که یه کیکیان ماموستا عومه
ریشاوی بوو.

- هه ر له و دیداره دا بریار له سه ر لیژنه یه کی بالا درا، به
سه رپهرشتی کاروباری پرۆسه یه ک به ناوی (پسپۆری زانستی
له بهرپزان: ۱- پوشدی عوبه یه ئاکریی، بۆ سه رپهرشتی بواری
ئه کادیمییه کان. ۲- عومه ر ریشاوی بۆ بواری زانسته شه رعیه کان
۳- سه لاهه دین محمه د، بۆ بواری ئیداری و دارایی. بریاریش در
سوود له شاره زایانی زانستی و هونه ریی وه ربگیریت.

- له قوناغیکی تر دا خولیکی زانستی مه رکه زیمان کرده وه، که
له ماوه ی (۸) پوژدا له شاری سلیمانی درێژه ی هه بوو، پوژانه
(۳- ۱۰/۱۰/۱۹۹۳ز)، ئه م خوله له کۆبوونه وه ی (۱۰/۹/۱۹۹۳ز)
لیژنه ی په روه رده ییدا - که ئه و کاته بهنده بهرپرسی بووم -
بریارمان له سه ردا و پلانمان بۆ دانا و ته نانه ت ماموستا
وانه بیژه کانی شمان بۆ دیاری کردن. یه کیکیان ماموستا عومه ر
ریشاوی بوو، که بابه تیکی به پیزی پیشکesh کرد به ناو نیشانی
(برایه تی و خوشه ویستی له بهر خوا).

- دواتر مامۆستا عومەر بهردهوام پشتیوانی زانایان و زانسته شه‌رعییه‌کان بوو، هه‌ر کاریکی پێ بسپیتررایه شانی ده‌دایه ژیری و دلسۆزانه پرایده‌په‌راندو له هه‌موو ویستگه‌کانی کاریدا نموونه‌ی خه‌مخۆریی و جیددییه‌ت بوو، هه‌رکه‌س (په‌یقه‌ پۆحییه‌کان)ی خۆیندبیته‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ که بزانی‌ت هه‌لس و کهوتی ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و په‌یفانه‌ی بوو. مامۆستا گوێی له پۆست و پینگه‌ی سیاسی و حزبی نه‌بوو، بۆیه کاتیگ له کۆنگره‌ی سینی یه‌گگرتوو‌دا، له (٧/٩/١٩٩٩ز) به ئه‌ندامی‌تی سه‌رکردایه‌تی ده‌رنه‌چوو‌ه‌وه، به ئه‌ندامانی کۆنگره‌ی وت: "پیرۆزبایی له‌و خوشک و برایانه ئه‌که‌م که ده‌رچوون، پیرۆزبایی له‌ خۆیشم ئه‌که‌م که ده‌رنه‌چوو‌مه‌وه بۆ سه‌رکردایه‌تی..!"

مامۆستا عومەر ریشاوی رۆژی (١٨/١٠/٢٠٠١ز) کۆچی

دوایی کرد. له یادیکی وه‌فاتیدا نووسیم:

گه‌وره‌ په‌روه‌رشیاری کورد، مامۆستای بانگخو‌ازانی کوردستان، یه‌کیگ له‌ پێشه‌نگانی رابوونی ئیسلامی کوردستان و کاروانییانی یه‌گگرتوو، له‌ نا‌کاو مالتا‌وایی لی کردین، ئه‌و پیا‌وه‌ی به‌ بی‌ ده‌نگی و به‌ په‌فتاره‌کانی، بوو به‌ مامۆستای مامۆستا‌کانی یه‌گگرتوو. ئه‌و سه‌لماندی که (حال) ناوی مرۆف زیندوو پاده‌گری، نه‌ک (قال). ئه‌و به‌ (ته‌وا‌زوع)، فی‌ری گه‌وره‌یی، به‌ (بی‌ ده‌نگی)، فی‌ری زانست و قسه‌کردن، به‌ (سه‌بر)، فی‌ری کۆلنه‌دانی کردین. په‌حمه‌تی خ‌وای لی بی و رۆحی شاد.

هەر كوئى ژيان و ويستگه‌ى ته‌مه‌نييه‌وه ده‌ستپيڤكه‌يت، گرفت ناييت و ده‌گه‌يت به‌ گه‌نجينه‌ى ژيانىكى شايسته، هه‌رچه‌نده له شاره‌كانى كوردستان هه‌موو بىر و بوچوونه لادهر و تىكدهر و لاگر و رىگر و په‌رگر له‌سهر ده‌ستى كورپه مه‌لاكان و شيخه‌كان و ئاغاكان و به‌گزاده‌كانه‌وه بووه، به‌لام عومەر و هاورپىكانى، هه‌له‌بجه‌يان له‌و درم و په‌تا و نه‌خوشيانه پاراست و هه‌له‌بجه بووبه ناوه‌ندى هوشيارى ئىسلامى راسته‌رئ و پايته‌ختى بزاف و بزووتنه‌وه‌ى ئىسلامى و بيدارى ئاينى.

به‌نده له سوخته‌يه‌تييدا له‌ عه‌نه‌ب و عه‌بابه‌يلئ و كانى عاشقان و بياره و مزگه‌وتى جاميعه‌ى گه‌وره‌ى هه‌له‌بجه له‌ خزمه‌ت شادپه‌وان مامۇستا شيخ جه‌مىل موفتى و مامۇستا شيخ خالىد موفتى و مامۇستا شيخ نوره‌ددىنى موفتى له‌گه‌ل شادپه‌وان جه‌نابى مامۇستا مه‌لا سالحى گه‌وره و له‌گه‌ل شادپه‌وان مامۇستا عومەر ژياوم، له هه‌ره‌تى موسته‌عيدى و نزيك ئىجازه وه‌رگرتن و تاقيكردنه‌وه‌ى ئه‌وقاف كه (ته‌جنيد) سه‌رپه‌رشتى ده‌كرد له سالى (١٩٥٧) هاورپى مامۇستا عومەر بووم، ئه‌م پياوه‌م به‌ ساف و ساده و پاك، هاتۆته به‌رچاو، زوريش هه‌ولمدا وه‌ك ئه‌وبم، به‌لام قه‌ده‌ر ماوه‌ى نه‌دام، به‌لام سوپاس بو خوا هه‌ر سودمه‌ند بووم له ناسينى و زور دوور نه‌بووم.

يه‌ك له سه‌ربورده‌كانم له‌گه‌ل ئه‌م پياوه مه‌زنه، سه‌روه‌ختى موسته‌عيدىمان بوو، كه پيڤكه‌وه خه‌رىكى خوئندن بووين، له‌سالانى كوتايى په‌نجاكان، ئيمه چوار كه‌س بووين (مه‌لا عومەر ريشاوى، مه‌لا عه‌لى كوكۆيى، مه‌لا مسته‌فائى پىنجوينى، به‌نده)، رۆزگارنىكى

له مه لا عه بدولله تیف بامۆکیه وه بو مامۆستا مه لا عومەر ریشاوی

عبداللطیف بامۆکر

نوسین، له سه ر که سایه تیی ئەم زانایه (م. مه لا عومهری ریشاوی) زۆر قورسه، ئەوهنده لایه نی چاکیی و پاکیی و باشیی و شیاویی هه یه، نازانریت له کام بهش و بوارییه وه دهست پینکهیت به لام چونکه باوه پداره، موسلمانه، مه لایه، له مه دره سه ی مزگه وته وه پینگه شتووه، یه کیکه له شهیدایانی ریبازی شهید (حه سه ن به ننا)، مه لایه تیی لادی و گوندنشینی نه کردووه و له سه ر زه کات و سه رفیتره نه ژیاوه و کۆمه لئ برای چاک و باشی بووه و یارمه تییان داوه، که مه لایه تیی ته واو بکات، به پیشه ی مامۆستایی و زۆر دلسۆزانه و عاشقانه له قوتابخانه کانی هه له بجه و سلیمانی ده رسی وتۆته وه و له ناوه ندی قوتابخانه ی ئیسلامی ده وله تیی پایه یه کی قایم و مه حکه می هه بووه و دوستانیه تیی و هاوڕییه تیی ته نیا که سانی خاوه ن په وشتی به رزی کردووه، له گه ل هه ندیک له هاوڕی و هاودین و هاوڕیباز ناوی هه له بجه یان کرده پایته ختی رابوونی ئیسلامی و مه دره سه ی قورئان و فه رمووده، که بوویه جینگه ی رق و کینه و دلپه شی دوزمنانی ئیسلام و حوکه می شه ریه تی خودا.

له بهر ئەم هۆیانه، مامۆستا مه لا عومەر ریشاوی، مافی خۆیه تی هه میشه له یاد بیت و دیری سه رمه شقی بانگه وازخوازی بیت، له

خۆش و پر چێژ بوو، بۆ راتبه‌ی کۆکرنه‌وه‌ی نان هه‌ر یه‌که‌مان بۆ شوینیک خۆمان دیاریی کردبوو، مامۆستا عومەر بۆ تریفه و مه‌لا عه‌لی بۆ پریسی خواروو و مه‌لا مسته‌فا بۆ ناودی پریس و به‌نده‌ش بۆ هانه‌سووره، که ده‌رده‌چوین بۆ ئه‌و کۆمه‌که‌ به‌ هه‌رچوارمان به‌ هه‌زار حال نانی چه‌ند ژه‌میگمان بۆ خۆمان خر ده‌کرده‌وه.

به‌ ره‌حمه‌ت بی‌ت مه‌رحوم جه‌نابی (مامۆستا مه‌لا عوسمان عه‌بدولعه‌یز) رۆژیک ئیمامه‌تی بۆ ده‌کردین له‌ پریس، ئیمه‌ش هه‌رچوارمان له‌ دوایه‌وه وه‌ستا بووین، له‌گه‌ڵ چه‌ند فه‌قی و چه‌ند که‌سیکی ئاوا، مامۆستا مه‌لا عوسمان به‌ ره‌حمه‌ت بی‌ت، به‌ سروشتی خۆی چه‌ند جاریک نی‌تی نوێژی ده‌هینا، کاتی نوێژی مه‌غریب بوو، من له‌ ته‌نیشته‌ مامۆستا مه‌لا عومەر بووم، که مامۆستا چه‌ند جاریک نی‌تی ده‌هینا و نوێژه‌که‌ی دانه‌ده‌به‌ست، من خه‌یالم به‌لای شتی‌کدا چوو که نی‌تی نوێژ بی‌نم، پاشان مامۆستا نوێژه‌که‌ی دابه‌ست و منیش به‌ که‌میک ده‌نگی به‌رز له‌به‌ر خۆمه‌وه وتم: (نیازم هه‌س سی چه‌مینه‌وه ئه‌که‌م بۆ خوا، خوااا گه‌وره‌یه، به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان...)، له‌و ئانه‌دا مامۆستا نوێژه‌که‌ی بری و فه‌رمووی ئه‌وه چ مه‌لعونیک بوو؟ هه‌مووی بی‌ده‌نگ بوو، تا جه‌نابی مامۆستا عومەر له‌ ته‌نیشتم فه‌رمووی وه‌لاهی جه‌نابی مامۆستا ئه‌وه مه‌لا له‌تیف بوو، جا له‌و زیاتر کئ ئه‌ویرئ ئاوا بکا؟ مامۆستا مه‌لا عوسمان وتی چیه‌ له‌تیف تیمگه‌یه‌نه؟ منیش وتم جه‌نابی مامۆستا، له‌ کاتی نی‌ته‌که‌ی تۆدا ئه‌وه‌م بۆ هات ماده‌م نی‌ت ناتوانیت به‌ عه‌ره‌بی با به‌کوردی بی‌ت خۆ

درووسته، مامۆستاش فهرمووی ئاخر ئیمه لهسهه مهزههه بی شافیعیین، منیش وتم دهی خو ئهکری لهم دهقهوه یان له حالهتیکی ئاوا برۆینه سهه مهزههه بی خهنهفی، وتی نوێژهکهو دابهسته لهسهه ری مهرو.

لهم سالانهی دوایی که بهنده له ههولیر بووم که خوی له خۆیدا جینگهی پیگه یاندنی مروقی کورده، زور په یوهندی گهرم و دۆستانهه هه بوو له گهل مامۆستا مهلا عومهر، لهم سالانهدا، که سهرنووسهه ری گوڤاری (خوری ئیسلام) بووم، لهناو رۆشنبیرانی ئیسلامی کوردستان، ناکۆکی هه بوو له نیوان (اللهم صلی علی محمد) و (اللهم صلی علی سیدنا محمد)، که کامیان درووسته و راسته، مامۆستا مهلا عومهر وتاریکی هینا بۆم و لهو گوڤاره بلاوی بکه مهوه، که ئەمه ناو نیشانی وتاره کهی بوو، (اللهم صلی علی محمد) ئه رکه و (اللهم مصلی علی سیدنا محمد) ئه دهه و ریزه، له بهر ئه وه هیچ ناکۆکییهک نییه له نیوان ئەم دوو بیرو کهدا، که ئه و وتاره بۆ ئه و رۆژه باشترین وتاری گوڤاره که بوو.

بۆ ئیمه و مانان له گهل یادی مامۆستا مهلا عومهر ده رهجهی عالی بیت، یادی شهه ر عزان و بۆ خوا سولحاو و زانایانی وهک مامۆستا مهلا عوسمان و مامۆستا مهلا عهلی و مامۆستا مهلا صالح و مهلا عهلی کۆکۆیی و مامۆستا شیخ عهزیزی پار ه زانیی و مامۆستا مهلا مسته فای پینجوینی و هه موو ئه و زانا و مهلا و پایه بهر زانهی رابردوو به خیر ده که مه وه، خوا حه شرمان له گهل پیاوچاکان بکات.

به رهه مدارانه ژیا و

سه رهه رزانه گه رایه وه باره گای پرمیهری خودایی

خالد علی

زۆر که من ئەوانه ی به گه وره یی ده ژین و به گه وره ی کۆچ ده که ن و ده گه رینه وه بو لای خودای خاوه ن و به دیهینه ر..

ماموستای ماموستایان و سابقینی کاروانی هیدایهت و خواناسی و چاکسازی ، خوالیخۆش بوو ماموستا عومەر ریشاوی به کیک بوو له و زانا مه زن و عارفه رۆحانی و بانگخوازه چه کیمانه ی که زۆر به گه وره یی و به رهه مدارانه ژیاو زۆر سه رهه رزانه و ئاسوده گه رایه وه به باره گای پرمیهری خودایی .

هه رچه ند به نده زۆر له خزمه تیدا نه بوم به لام ئەو ماوه که مه ی که به نده به خزمه تی گه یشتم و ناسیم ، زۆر سه رسام بوم به زانستی فراوانی ، حکمه تی ودانایی و دلسۆزی له پاده به ده ری و خه مخۆری بو هه موان ، زانست و دلسۆزی و میهره بانی خوالیخۆشبو وه ک بارانی به هار هه موانی ده گرته وه ، بارانیک وشکه سالی و دابرا نی بو نه بوو ..

ئه وه له تاییه تمه ندی خوا لیخۆش بوو ماموستا عومەر بوو که ماده ی فیهی کتیبه زه رده کانی (وه ک ده لاین) کردبو وه سه رچاوه ی بانگه وازو په روه رده و هۆشیارکردنه وه و خواناسی و تینگه یانندن و پینگه یانندن، له کاتیکدا که باسی له مه سه له ییکی فیهی

دهکرد له ههمان کاتدا باسی له گه ورهیی و دانایی و حکمهت و کاربه جیی خوای میهره بانی دهکرد ، هه له ههمان کاتدا باسی گرنگی خواناسی و دینداری و رهوشته به رزی دهکرد ، باسی له دلسۆزی و خه مخۆری دهست پاکی و ئەمانهت پاریزی دهکرد ، بهلی ئەوه به پریزیان بوو ئیسلامی وهک ئەوهی ههیه به گشتگیری (شمول) گرتبو و هه ربه و شیوهیهش شاگردوو قوتاییانی فیر دهکرد ..

ماموستای خوالیخۆش بو له سابقین و سه ر قافلهی کاروانی بیداری ئیسلامی ناوچه که بوه و له گه ل ئەوهی زۆر جار هه ره شهی لیکراوه گرفتیی بو دروست کراوه ، به لام ئەو زیاتر سوور بوه له سه ر کارو به رنامه ی خۆی و هه ره شهو تۆقاندن و پریگریکردن بو ساتیکیش له کارو بانگه وازو جوهدو جیهادی خۆی ساردی نه کردوه ته وه ، ده توانین بلیین زۆربه ی زۆری ماموستاییانی ئەو ده فیره به شیوهیه ک له شیوهکان قه رزاری زانسته و بانگه واز په روه رده و هیمهت به رزی ماموستای خوالیخۆشبون.

ماموستای خوالیخۆشبوو که سایه تیه ک بوو زۆر رۆح سوک و به رده وام ده م به ویردو سه لوات و زیکرو یادی خوا بوو ئەوهی بو که مترین کات له گه لیدا بوایه هه سته به ئارامی و ئاسودهیی و چیژی روحی و ئیمانی ده کرد ، ئەو به کرده وه نمونه ی که سایه تیه کی ئیسلامخوازو خۆنه ویستی خوا ویست بوو ، پریزی له راده به ده ری له میوان و به رامبه ره که ی ده گرت، به رده وام داهینانکاری له وتارو مه وعزه و ئامۆژگاری و بانگه وازو په روه رده دا ده کرد، له گه ل ئەوهی ته مه نیکی کردبوو به لام وهک

گهنجیکی خوینگهرم و رۆح سوک په رستشهکانی له مزگهوت
ئه نجام ده دا ، مه جلیسی ئه و تایبته و ناوازه بوو ، مه جلیسی فیه
و زانست و تیگه یشتن له قورئان و ژیان و سونه تی سهروهرو
صلی الله علیه وسلم و هاوه لان و پیاو چاکان بوو ، مه جلیسی
پهروهردو کارو بانگهواز بوو .

مامۆستا له هه رشوینیک بوایه پیش ئه وهی بیر له شوینی
حه وانه وه و نیشته جی بونی خوی بکاته وه سه ره تا بیر له دابین
کردن و دیاری کردنی مزگهوت و شوینی دهرس و دهورو
پینگه یاندن ده کرده وه ، نمونه ش ئه و سالانه ی که له کاتی ئاواره یی و
له ئوردوگاگان بوون .

مامۆستای خوا لیخۆش بوو زۆر مه بهستی بوو موسلمان
زانست پهروهرو و زانستخواز بیته ، کارو کرده وه و په رستشهکانی
له سه ر بنه مای زانستی راست و دروست بیته ، بو ئه و مه بهسته ش
به رده وام ئامۆژگاری هه موانی ده کرد که هه ولی فیربون بدن و
زانستخواز بن . وه خوی تادوا ساتهکانی ژیانی پر به ره که تی
به رده وام بوو له فیربون و فیترکردندا ..

هه زاران سلاو رحمهت درود بو رۆحی پاک و هه میشه زیندوی
مامۆستای خوا لیخۆش بوو . خوای گه وره به به هه شتی به رین
شادی کرد بیته ..

وتیهك له خزمهت

مامۆستا عومەر ریشاوی زانا و فهقیهدا

د. احمد شافعی

ناسینی بهنده بۆ بهریز مامۆستا عمر ریشاوی ئەگەریتهوه بۆ ناوهراستی ههفتاکانی سهردهی پیشوو، کاتی فهقی بووم له خزمهت مامۆستا مهلا عوسمان عهبدوالعەزیز.

مامۆستا ریشاوی (رحمه الله) هه مووبه یانیهکی روژانی ههینی کاتژمیر ههشتی بهیانی له گهڵ جهنابی مامۆستا مهلا عوسمان ته شریفیان ئەهینا بۆ مزگهوتی شافعی له ههله بجهی شههید . ئیمهش فهقیکان و چهند کهسیکی تر کۆده بوینهوه جهنابی مامۆستا مهلا عوسمان وانهیهکی له کتیبی احیاء علوم الدین امام غزالی بۆ شهرح ئەکردین و مامۆستا عمر ریشاویش وانهیهکی زانستی تهجوید ههههفتهیکیش وهک ئەرکیک ده ئایهتمان له بهر دهکرد له سورتهتی الفتح هوه دهستمان پیکرد.

مامۆستا عمر ریشاوی:

زانایهکی گهوره بانگخوزایکی بهتوانا و پهروه رشیاریکی سهرکهوتوو ههلهکهوتی روژگاری خۆی بایه خیکی زۆری به پهروه ردهی تاک و خیزان ئەدا، خه مخۆریکی بهردهوامی رابوونی ئیسلامی بوو پیاویکی زۆر چهکیم و ژیر و خاکی موته وازیع و وته شیرین نهرم و نیان و مرووف دوست و ئاین پهروه ر،

هه‌میشه له خولیاى پاراستنى بیروباهه‌رى گه‌نج و لاوان بوو
به‌رده‌وامیش خه‌باتى بیوچانى بو‌ئه‌کرد له‌و پیناوه‌شدا هه‌مور
توانای خۆى بو‌به‌کار ئه‌هینا ماندوو نه‌ناسى له‌هه‌ر جیگه‌ و
شوینى هه‌ستى بکهدایه‌ و بیزانیایه‌ پى‌ وىست به‌ قسه‌ى خیر و
ئامۆزگارى به‌ شه‌ریفى ئه‌برد زۆر به‌حه‌کیمانه‌ په‌يام و ئامۆزگارى
خۆى ئه‌گه‌ياند.

مامۆستا عمر که‌سیكى زمان پاک و ده‌م پاک بوو هه‌رگیز
رێگه‌ى نه‌ ئه‌دا به‌ تايبه‌ت کردنى هه‌یچ موسلمانیک.

زۆر کارى له‌سه‌ر پیکه‌وه‌ ژيان و ته‌بایى و یه‌کرىزى و
خۆشه‌ویستى و قبولکردنى یه‌کتر ئه‌کرد که‌سیكى خۆشه‌ویستى
گشت خه‌لك بوو جیگای متمانهى هه‌مو لایه‌ک بوو مامۆستا
چوبیته‌ هه‌ر شوینیک شوینه‌وارى چاکه‌ى به‌ جیه‌یشتوه‌ خه‌لكانىكى
زۆر له‌ زانست و په‌روه‌رده‌ و ئامۆگارىه‌کانى به‌هه‌رمه‌ند بوون.
زۆر هه‌زى به‌ ته‌فسیری به‌یضاوى و زاقه‌کردنى احیا علوم
الدین و مکتوباتى ئیمام ره‌بانى بوو .

ئهو مامه عومهره‌ی من هه‌مه...

ته‌ها سۆله‌یی

ئهو خاوه‌ن هه‌یزیکه‌ی نه‌رم بوو ، قسه‌زانیکه‌ی له‌سه‌رخۆ بوو ، سه‌روریشی سه‌پی و هه‌زری نوێ و رۆحی گه‌نج بوو ، خه‌می په‌روه‌رده و عیلم و جه‌معی له‌کۆل نابوو.. فێرکردنی قورئان له‌لای له‌هه‌موو شتی زیاتر به‌سه‌نگ بوو ، ئه‌وکاته‌ی نابنیشتایه و مندالیکه‌ی ده‌بستانی فێری عه‌مه‌ به‌کردایه‌ دله‌گه‌رم بوو...

ئهو نووسه‌ر بوو ، سه‌رکرده و رابه‌ر بوو، ناو و هه‌یه‌تی زۆر پێش پۆست و پله‌وپایه‌ی دونیایه‌ی که‌وتبوو..

ئه‌وه‌نده‌ی میراتی خۆشه‌ویستی و خاکی بوون و په‌یامداری به‌جه‌یه‌یلا ، سه‌دی که‌ی ئه‌وه‌ میراتی ماددی به‌جێ نه‌هه‌یلا...ئه‌و دامه‌زینه‌ر و ردین سه‌پی هه‌مووان بوو ، به‌لام هه‌تا کۆچی دوایشه‌ی کرد ، سه‌یاره‌شی نه‌بوو..له‌خانویه‌کی ساده‌ی ئاساییدا ژیا ، به‌لام له‌کاتیکه‌ی ئالتوونیدا ، که‌ ته‌نها تابه‌ته‌ به‌ ئه‌ولیاکان کێچی کرد...

ئاسانه‌ی سووک بوو ، رۆح سووک بوو ، ئێسک سووک بوو ، ئه‌وه‌نده‌ کۆلی به‌دنیاه‌وه‌ هه‌لگرتبوو که‌ قیامه‌تی بو‌ ئاره‌دانکاته‌وه‌..له‌گه‌ل گه‌وره‌دا گه‌وره‌ و له‌گه‌ل مندالا مندال بوو، له‌و ئیسلامیه‌یه‌ی ئه‌و په‌روه‌رده‌ی هه‌یمنی و نه‌رمونیه‌ی کردبوون ، زۆر هه‌یمن و سه‌لارتر بوو ...ته‌نانه‌ت ناسراوینکی من که‌ تازه

مامۆستای ناسیبوو ، به خۆشهویستییهکی ههلقولاوی دلیهوه بۆی
گیرامهوه ، دهویوت چهزم دهکرد که هاتوچۆی ئیوارانی مامۆستا
ببینم بۆ مزگهوتی گوندی زانکو له ههولیر ، سهلاری و
شهخسیهتی که مه ندکیشی مامۆستا له بنمیچی دلیدا نهخشی
بهستبوو ، ئەو زۆر بهریئانه وتی پیمووتوو ، مامۆستا تۆ له
ئیسلامی ناچیت ! ئەوهنده ناسک و رۆح سووک و بی ههوابوو..
شانازی بهئیسلامهوه لای لهلوتکهدا بوو ، ئەو عومەر بوو
لهغیرهتا ، عوسمان بوو لهشهرما ، ئەبووبهکر بوو له ئیمان ، علی
بوو له عیلاما ، حهسهن بوو له پۆست نهویستیا ، حهسین بوو له
بهگزاچوونی ستهما...

ئەو ئیخوانیک بوو ، عهیاره بیستوچواری لهقالبدرای
کوردهواری ، که ئەو لهمهجلیسا بووايه ، گولی مهجلیس و
کهسایهتی سهنگین و خاوهن ههیبهتی بی ئهرک بوو ، که قسهی
دهکرد ، ئارهزوت بوو گوئی لیگریت .. بهنموونه و بهسهرهاتی
کورت ، پهيامی خۆی دهگهیانند... جارێکیان پیکهوه قسهمان دهکرد
لهبارهی یهگرتوووهوه ، وتی : ئەم کاک سهلاحه م بهدله ، ئەگەر لێ
تیک نهدهن..

له پرسهی کچه جوانه مهرگه کهشیدا ، ههر لهبانگهواز و رینوینی
بهردهوام بوو ، کچهکهی لهچهند خولهکیکدا لهمهکتبه کۆچی
دوایی کرد ، له مالهوه کهدانیشتبووین له زهرگهته ، دهیوت :
ئەگەر کچتان ههبوو ، بیدهن بهکوری چاک ، کچهکه ههرهی
خۆتانه و کورپکی چاکیشان دهستکهوتوووه ، چاوی گیرامنی

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دۆستانییهوه

بینی، وتی ئەوه تا ئێمه سوندوس ههرهی خۆمانه و شیخ تههاشمان دهستکه ووتوه..

ئەوهنده قیافه جوان و ریک دهوهستا له حزورا بۆ نوێژ ، له بینینی تیر نه ده بووی..

جاریکیان بینیم نامه یهکی نووسی ، له خوارهوه ئیمزاکه ی ئەبو جهاد و ئوم هاودهنگ بوو ..

شوقه یه کمان کړیبوو ، هات بۆ مالمان ، به ژووره کاندا گهرا ، وتی: شیخ تاها ، سوندوس خان ، ئەم خانووه ههر بۆ ئەوه باشه سوچهی تیا بهن..

تهنانهت رینمای کردین وهکو ئەندازیارانی یه کگرتوو ، ئێمه که به مردوویش رومان دهکهنه قیبله ، کهواته واباشه به زیندوویش رومان له قیبله بیته ، با ئەو خانووانه ی دروستی دهکهن روو له قیبله بیته ، چوون نوێژ ئەوهنده گرنگی ههیه ، با له مالا شوینیک هه بیته تهنها بۆ نوێژ بیته..

ئەوهی مامۆستا عومەر ریشاوی ناسیبیته ، باوه پناکه م خوشی نه وویستیته ..

ئەو رۆژهی تهرمه که یان له ههولێره وه هینایه وه ، من له دوورپاناهه که ی سه رچنار وه ستابووم بۆ پیشوازی ، بی هاشوهوش و پرۆتۆکۆل ، جه نازه که ی له تابووته که دا خرابووه سه ر چه مچه ی قه مه ره یه ک ، زۆر به خیرایی سه یاره که ده پوشت ، به گویی دل گویم لیبوو ، ده یووت : قدمونی ، قدمونی..

سلاو له ریشاو و زهر دویی و هه له بجه که پیاوینکی وا هه لکه ووتوو یان پێبه خشین ...

ماموستا مه لا عومهری ریشاوی ، ئەگەرچی له دله زیندوووه کاندای
هەر زیندوووه ، به لام وهکو شانازییه ک بو پارێزگای هه له بجه ،
گهری جاده یه کی فراوان ، قوتابخانه یه کی پیشکته توو و جوان ،
مزگه وتیک جمه ی بیت له موسلمانان ، نه خووشخانه یه ک بو دهوای
دهردان ، بکریت به ناوی ئەم زاته وه ، له کتیبی پهروه رده ی مندالان
ناوی بهرز رابگیریت که ئەو زۆری به خشی به هه موومان... به لام
به باری سووکی سه رشانیه وه گه رایه وه بو لای خالقی ئەرز و
ئاسمان ، ئەو زیندوووه چون هه موومانی فیڕ کرد چون به ئەدب
و بو خوا سولحاو بین له ژیان.. دلخۆشم به وه ی له وانیه یه کینک بم
له وانیه ی شه فاعه تم بو بکات له باره گای عه دلی خوا دا ، له ریزی
ئیمانداران.

یاقوته کانی یه عقوب ون نابن

مهدی محمود

به هزاران سلاو له رۆحی پاک و بهرزه فری ماموستا عمر
فتاح یعقوب (ماموستا عمر ریشاوی)، ماموستا قه لایهک بووله
هیمهت و وره بهرزى، هه میسه گه شیین و دووربین و ئومید
بهخس بوو، له نیشانهی متمانه بهخۆ بوونی هه میسه هیمن و ئارام
و دهم به زهردهخه نه بوو، هه یبه تی له گه ل خاکیبوندا
کۆکردبویه وه! بۆ خۆی به عهزیمهت ده ژیا روخسه تیشی نیشان
خه لکی ده دا! له پابهندی به مزگهوت و نوێژی جهماعهت کهم
وینه بوو، ته مهنی هه بوو به لام جم و جول و ری و رۆشتنی
گه نجانه بوو، عاشقانه و پهروانه ئاسا به دهوری شه معی ئیسلامدا
دینداری و خواپه رستی ده کرد نهک وهک ئه دای ته کلیف و فهرز
به ریکردنیک! عاشق و شهیدای قورئان بوو، زۆر ریژی له زانایان
ده گرت و دهیوت ئه وهی من دهیزانم له سه ر زانایان ئیوه بیزانن
زیاتر له ئیستاتان ریژیان لیده گرن، ماموستا ئه نیس بوو، خزم
دۆست بوو، له ناو خزم و کهس و کاریشیدا خاوهنی ریژی
زۆر و پلهی گه وره و تایبهت و شایان به خۆی هه بوو، مه جلیسی
خۆش و پر زانیاری و ئیمانی و رۆحانی و مهحه بهت بوو،
هه میسه وشه ی (کهسه کهم، کهسه کانم) ده ستپیک و کردنه وهی
قه سه کانی بوو له گه ل خه لکیدا .

له دوو سالى ئوردوگاي (گهلياران) ئيران پاشا
كيميا بارانكردنى ههله بجه له خزمه تيدا بووين وانه كانى (ئوصولى
فقه، احياء علوم الدين، فقه، نحو) مان دهخويند، زانا بوو، دانا
بوو، هه رپرسياركت لى بكردايه له پسرورييه كهى خويدا وهلامى
وردى بوى هه بوو، مامۇستا قسهى نوئى هه بوو له سه ره ندىك
پرسى چه قبه ستوو، مامۇستا هه ماههنگ له گهل پسرورى له زورىك
له زانسته ئىسلاميه كانيشدا پهروه رشيار بوو، به هيچ شيوه يهكى
راسته وخو يان ناراسته وخو به وشه يهك، يان به زمانى جهسته،
يان به ئيشاره تىك ئازارى كهسى نه ددها، هه موو ئه وانهش ريگر
نه بوو له حه سمكردنى هه رشتىك كه پيوست بوايه .

«هه لوئىستىكى مامۇستا : روژيكيان له مزگه وتى شه هيدانى
ههله بجه هاتينه دهره وه وتيان پرسه يهك هه يه له فلان مزگه وت،
مامۇستا فهرموى بابروين، دوايى وتيان مامۇستا ئه وه پرسى
فلان كهسه زور دوور له دينه، مامۇستا فهرموى تا ئىستا بيرم
له وه نه كردوته وه بو هيچ پرسه يهك ئه وه پرسه ي كئيه و كئ نيه!
هه ر بوارم بوبيت روئىشتوم وده روم ! براينه ئه وه كاره ساتى
مردنه ئيمه دهچين بو سه ره خوشى و دلدانه وه، ئيمه له سه ر
ئه ساسى ته قويم مامل ناكه ين، هه ركه سيك مردوو دهچينه
پرسه كهى !

له ئوردوگاي گهلياران سالانى ۱۹۸۹ و ۱۹۹۰ كه مانكى
رهمه زان له مانكى ۴ دا بوو عادهت و ابوو هه موان يان زورينهى
ئه هلى مزكه وت شه وانى رهمه زان له مزكه وت ده مائنه وه تا
پارشينو، به تايبته ده شهوى كوئايى رهمه زان !؟ مامۇستا كه زانى

خه لکه که نیازیان وایه، له وتاره که ی پاش نویژی ته راو یحدا
فهرموی من زۆر موتابه عه ی مانه وه ی شهوانی رهمه زانم کردووه
له کتێبه کاندای، تا ئیستا هیچ شتی کم بهر چاوه که وتوووه که نه و
مانه وه یه و اتا نه خه و تن تا به یانی پشت راست بکاته وه ! که سیک
ناخه ویت تا به یانی؟! گهر مامۆستایه چۆن وانه ده لیته وه؟ گهر
پزیشکه چۆن عه مه لیات ده کات؟ گهر پیشه ی سائیکی سه یاره یه
چۆن سایه قی ده کات؟ گهر خویندکاره چۆن ده توانی بچیت بو
قوتابخانه و وانه بخوینی؟ ههروه ها بو هه موو پیشه کانی تر! و
وتی زۆرن ئه وانه ی نویژی به یانیشان ده فه وتیت ئه وه نده ماندوون
و خه ویان دیت! ئه مه کێ هیناویه تی! به لی رێگری کرد له
مانه وه ی شهوانی رهمه زان تا به یان، وتی ئازابن بو نویژی به یانیا
ئاماده بن، ئه مه بوخۆی داهینانیکێ نوێ بوو خوای گه وره لینی
ببوریت و به به هه شتی به رینی شادبکات.

هاورییه تیم له گهل مامۆستا عومەر ریشاوی

مهلا که ریم مۆردینی

ناوم: مهلا که ریم کوپخا عبدولای حه مه وهیس، ناسراوبه مهلا که ریمی مۆردین، سالی ۱۹۳۵ له دایکبووم، خویندنی فه قینییه تیم له ته مه نی ده سالی له چنار ده ست پیکرد، لای مامۆستا مه لاعلی ره شید که یخه سره وه، دواتر هاتمه چاوگ له خزمهت مامۆستا مهلا شه فیقی کوکوویی نزیکه هه شت سال له خزمهتی بووم، پاشان رووم کرده عه نه ب لای مامۆستا مهلا مه حمودی عه نه ب مامۆستا عه بدولای گوپیی، دواتر وهک یه که مین نه مامی خانه قای بیاره له سه ر داوای شیخ عوسمان سیراج الدین رو شتمه بیاره دواتر رووم کرده ته پی سه فا له خزمهت مامۆستا عبدالعزیز پاره زانی و مامۆستا عومەر ریشاوی که جه نابی مامۆستا عومەر (مستعد) بوو منیش (سوخته) .

له کوده تای عبدالکریم قاسم له گهل مامۆستا عومەر ریشاوی و مامۆستا مهلا موحه مه دی بامۆک (خه زوری مامۆستا حه سه ن شه میترانی) سه رباز بووین له (حامیه ی سلیمانی - پارکی ئازادی ئیستا) .

له نه سنای کوده تاکه نه و کات ئیخوانیش هه بوو به لام کهس نه یده ویرا خوی ئاشکرا بکات . دروشمی شیوعی و کوده تاجیه کان نه مانه بوو: (ماکو مهر بعد شهر، لا زواج بعد اليوم ، جمهوری

جمهوریه ، فهرقی پیاو و ژن نیه، عبدالکریم خیراکه، خائینه کان ئیعدام بکه) . ئه وهی مایه ی شانازی من و مامۇستا عومهره، له و کاته دا له خزمهت مامۇستا کتیبی (شبهات حول الاسلام ی موحه مه د قوتبم) ده خویند.

ئیمه ئه م سئ که سه له مزگه وتی (کانی ئاسکان) نوژیژمان ده کرد به جلی سه ربازیه وه، مامۇستا عومهر پیشنوژیژی بو ده کردین و منیش قامه تم بو ده کرد دوا ی نوژیژیش به دهنگی به رز ویرده کانم ده خویند . به م شیوه به رده وام بووین، رۆژیک دوا ی سلاو دانه وه، ئینزیباتیک هاتوو وتی : ئامر بانگتان ده کات. مامۇستامه لا موحه مه دی بامۆک وتی که ریم نه مووت ئه مانده ی وه ئیعداما !!

بردینیان بۆلای ئامر، ئه و له بهرمان هه ستا و ریزیکی زوری لنگرتین و دواتر وتی : به قوربانی ئه و ناوچاوانه تان بم.. دواتر له (ساحه ی عه ره زات) ئامر ریزی کردین و مشتیک خۆلی هه لگرت و ماچی کرد و پرووی له سه ربازگه که کردو وتی: ئه م خاکه به خوینی سه حابه گیراوه، ده خیلتان بم مه هیلن پیس ببیت !!

له گه ل مامۇستا دوا ی عه سران ئه هاتین بو پیاسه کردن بو سه رکاریز و گۆرستانی سه یوان . الحمد لله تا مامۇستا له ژیان بووه په یوه ندی بته ومان هه بووه، له مۆردین، له هه له بجه، له ئاواره یی و سلیمانی و تا وه فاتی مامۇستا .

ریز ونزای خیرم بو کورانی مامۇستا هه یه، داویان لیده که م، ریچکه ی باوکیان بهر نه دهن..

له په یف و جیهانبینییه کانی ماموستا عومەر ریشاوی:

له نیوان ئاره زووی عه قل و ئاره زووی نه فسدا کیشمانکیش هه یه،
عه جایب نیه ئه مرۆ ئاره زووی نه فس به سه ر ئاره زووی عه قلدا زال
بوی.

ئیه گه لی براینه له باتی ئه وه ی (ئاده م) ی جیگیری به هه شت بن،
داخۆری به هه شتن، بۆیه هه ست به به خته وه ری ئه م به هه شتی ژیا نا
ناکه ن.

به که ل و په ل و شتی جوان و نایاب شوین و جیگه م لا خو ش نابن، با
نوێژ و قورئان خویندن و خویندنه وه لام ده بن به به هه شت.

په یف و یاداوهری بو مامۆستا (عومەر ریشاوی)

قاسم گهلالی

له گهل یه که مجار دیده م به دیتنی مامۆستا ریشاوی شادبووم له سالی (۱۹۹۴)، له ناخ و سیمای ئەم مامۆستا به ریزه چهند وشه یه کم خوینده وه که بریتی بوو له (بیری تیژ و هیمه تی بهرز و خاکی بوون).

مامۆستایه ک خه مخۆر بو په یامه که ی، دل سوژ بو شویتکه وتوانی په یامه که ی، خۆنه ویست به رامبه ر پاره و پۆست و پله و پایه، خۆشه ویستی لای برا و خوشکه کانی له یه کگرتووی نیسلامی.

بۆیه هه رکاتیک له دوا ی ئەو دیداره تا وه کو وه فاتی، که ئەم مامۆستا به ریزه م ده بیینی له ژیانمدا، له ناخی دل م سنی وشه ی پر به دل م هه لده قولا و ده هاته ناو هزر و سه رزارم ئەوانیش: { خواویستی و خۆنه ویستی و خه لکدۆستی }.

له و کاته ی به ریز مامۆستا (عومەر ریشاوی) مالی هاته هه ولیر له سالی (۲۰۰۰)، من (قاسم گهلالی)، ئەو کاته به رینه به ری (دهنگی یه کگرتوو رادیوی هه ولیر) بووم، بۆیه بۆژیک هاته خه یالم وه کو (به رینه به ری) ی رادیو سه ردانی مامۆستا بکه م و داوا ی ناماده کردن و پیشکه شکردنی به رنامه یه کی

مامؤستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دؤستانیهوه

ههفتانهی رادیوی لیبکه... (الحمد لله)، خوا تهوفیقی دام چورم
و سهردانم کردوو داوام لیکرد و پیغم گوت: (مامؤستای بهرین
ئیمه وهکو بهرهمی خهباتیک و نیعمهتیک سهیری خوت و توانار
ئیسیتقامه و دامهزراویت دهکهین، بۆ شوکرانهی خوا لهسهردانم
نیعمهته داوامان له بهریزته، که بهرنامهیهکی ههفتانهی رادیوی
له (دهنگی یهگرتوو رادیوی ههولیر) ئامادهو پیشکەش بکەیت
ئهویش رهزامهندی نیشان دا).

دواچار مامؤستا خوی ههوالی پیداین، که له رۆژانی ههینی
کاتژمیر (۹) ی بهیانی تهفسیری سورهتی (الکف) ئامادهو
پیشکەش دهکات.

ئیتیر مامؤستا دهستی پیکرد ههموو رۆژانی ههینی، بیسهرانی
دهنگی یهگرتوو رادیوی ههولیری دلخۆش دهکرد، به وته زانستی
و نهرم و ئامانج دارهکانی، بهردهوام بوو.. بهردهوام بوو.
بیدواکهوتن، تا گهیشه ئایهتی (۱۱۰) ی کوتایی سورهتی (الکف)،
که راقهی ئایهتهکه بکات و لهو ئایهتهشدا هاتوووه ﴿فَن كَانَ بِرُؤُوفًا

رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الکف: ۱۱۰، ئیتیر پیش ئهوهی
راقهی ئایهتهکه بکات به عهملی پیش وادهی پیشکەشکردنی
بهرنامهکهی له رادیو بۆ راقهی ئهو ئایهته چۆوه بۆ لبقای
پهروهردگارو... له سهحهریکی پر فهدا به دهستنویژ و ئامادهبو
نویژ و نزای سهحهر کوچی کرد و ئیمهی جیهیشت.

له کوتایدا داواکارم له خوای گهوره چهشنی مامؤستا (عه
ریشاوی) ئیسیتقامه و ئیفتیخار و پابه‌ندبوون و په‌یامداری و خوا
ویستی و خۆنه‌ویستی و خه‌لک دۆستیمان پی ببه‌خشیت

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیهوه

سه‌رکه‌وتوو مان بکات وه‌کو مامۆستا (ریشاوی) له به‌رام به‌ر
ئیمتیحانی پۆست و پله‌و پایه، هه‌روه‌کو ئه‌و بوون و نه‌بوونی
پۆست و پله‌و پایه‌مان له‌لا یه‌کسان بکا و له‌ گه‌رم و گوریمان که‌م
نه‌کاته‌وه‌ بو خزمه‌تی پرۆژه و قوتابخانه‌ی (یه‌کگرتووی ئیسلامی
کوردستان).

فرمیسیکی به خوڤ، بۆ مامۆستا عومەر ریشاوی

عومەر چنگیانی

هه‌والی دلته‌زینی دواکوچی مامۆستای پایه‌به‌رز (مامۆستا عومهری ریشاوی) هه‌ر هه‌ست و سۆزی نه‌بزواندم و ته‌نیا کانیای فرمیسیکی نه‌ته‌قاندوه و به‌س، به‌لکو هه‌ستی شه‌رمه‌زاریشی تیدا ورووژاندم به‌رامبه‌ر به‌ ئایه‌تی ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ العجرات: ۱۰. که تا ئه‌وکاته‌ی له ده‌زگای راگه‌یانده‌وه بلاو کرایه‌وه که مامۆستا له ماله‌که‌ی خۆی له هه‌ولیر کوچی دوابی کرد، نه‌مزانی که ئه‌و شاری قه‌لا و مناره‌یه‌ی منی له ئامیز گرتوه، جه‌نابیشی له‌سه‌ر سه‌ر دانابوو؟!

هه‌ربۆیه که به‌ ده‌م هه‌نسک و قولپی گریانه‌وه ده‌لیم: ئه‌گه‌ر تا ئه‌مرۆی ته‌مه‌نیشمان تیپه‌راند و ده‌قه پیرۆزه‌کان زۆر کاریان له‌ ده‌ به‌ردینه‌ برۆا لاوازه‌کانمان نه‌کرد، ده‌با خه‌مه‌ هاوبه‌شه‌کانمان بۆمان ببه‌ مامۆستا و په‌ندیان لی وهر بگرین، خۆ مه‌رگ خۆی به‌سه‌ بۆ په‌ندلیوه‌رگرتن.

له‌ راستیدا به‌ برۆای من مامۆستا هه‌ر سامانی له‌کیسچووی بریانی (یه‌گرتووی ئیسلامی) نه‌بوو کوسته‌که له‌وان که‌وتبیت و سه‌ره‌خۆشیان لی بکریت، به‌لکو سه‌ره‌جه‌م قوتابیانی رابوونی ئیسلامی له‌ کوردستان، ده‌بی دلنه‌وایی یه‌کتر بکه‌ین، بۆ له‌ده‌ستدانی ئه‌و که‌سایه‌تییه‌ دانسقه‌یه‌ پیرۆزه‌دا، هه‌ر بۆیه من وه‌ک

قوتابییهکی سهلهفی له ئاستی خۆمهوه به مردووی ههردهم یادزیندووی خۆمی دادهنیم، ئهگه رچی ههندی بابتهی واش له نینوانماندا بووبی که وهک یهک بۆی نهچوو بین، بهلام خۆ ههردوو لامان ههههولگی گهیشتنمان بووه بۆ ئهوه بهههشتهی که دهروازهکانی "ههشت" دهروازهی گهورهی دووده رین و پشتیوان بهخوا بۆی دهچی و ئیمهش سایه جهه.

من لیرهدا یاداشتیککی خۆم له گهه مامۆستای پایه بهرزدا خوا لای خۆی پایه به رزی بکات، تو مار دهکهه بۆ میژوو.

شهویک له شاری سلیمانی له مالیکدا دانشتبووین و کۆره که کۆری تازی و سه رهخۆشی بوو، له گهه جهناییدا قسه مان روو به رووی یهک بوویهوه و منیش به ههستیکی پر له جۆشهوه له بهرامبهری راویستام و وهک پاله وانیککی سه رکه وتوو خۆم لینگوررا و دلی مامۆستام نیگه ران کرد و کۆره کهه جیهیشت و چوومهوه مالی خۆم، پاش چهند شهویک ئاگاداریان کردم که مامۆستا ته شریفی هیناوه! هه ر که چاوم پیتی کهوت به زه رده خه نه و هینیییه کهوه فه رمووی: قوربان وا بزانه ئه و شهوه نیگه رانه کردیت؟ بۆیه کهه هاتووم داوای لیبوردنت لی بکهه.

به ره لدا کردنی نه فست زه ره رخیزه و فه سادنه نگیز

به ره حمهت بن فه دیمی ئیمه فه رموویانه: (خه ربه سته)

قصیککی پر له ته ئییری به فرزه ندی دهوت پیری:

(عه زیزم)، تازه گه یوی تو، نه من باری سه فه ر به سته

یادهوه ریههک سه بارهت به مامۆستا عمر ریشاوی

محمد ملا عمر

مامۆستا پیاویکی راسال و خواناس و لهسهه خۆ و هیمن بوو،
خاوهنی باوه ریکی راست و رهوشتی بهرز و ئاکاری جوان بوو،
وله ناو هاوه له کانی و کهسه نزیکه کانیدا خاوهنی پیگه و ریزی
تایبهتی بوو، له لای مامۆستایانی خوشه ویستبووه به تایبهت له لای
مامۆستا مهلا عثمان عبد العزیز، خوای لیلی خوش بیته، که
هه ردهم به خیر و چاکه ناوی ده برد. مامۆستا عمر ریشاوی پاش
ئه وهی قوناغه کانی زانستی شهرعی بری، به پیویستی زانی که له
پیناو ئیسلامدا کۆشش بکات و موسولمانان وریا بکاته وه، بۆیه
بیووچان له م ریکه دا نکولی نه ده کرد و زۆر کهس له ئاراسته و
ئامۆژگارییه کانی به هه رده مه ندبوو، من بۆخۆم یه کهه مجار ریم له خیر
کهوت و هاتمه ناو ریزه کانی رابوونی ئیسلامی له ریکه ی
مامۆستا وه، هه تا ئیستا له بیرمه له کۆتایی سالی ۱۹۶۲ رۆژیکی
ههینی کاتژمیر ۹ ی سه ره له بهیانی له مزگه وتی مامۆستا مهلا صالح
له گه ره کی کانی عاشقان له هه له بجه، چهنه گه نه جیک له کورانی
که ره ک خه ریکی گالته و گه پ بوون و ده رویشیکی هه ژاریان
توره کرد و لاقرتیان پیده کرد، منیش له و کاته دا گه شتمه هه وشه ی
مزگه وت و خه ریکبوو هاوبه شی ئه و گه نه جانه بکه م، به لام پاش

فهزلی خوا ماموستام دی له سهه رهوزی مزگهوته که دهستنوژیی
گرتبوو دهیویست بچیته نا مزگهوته وه و ئاوری دایه وه و بانگی
کردم و فهرمووی کاک محمد (مه بهستی برایانه بوو) بهوشیوه
ته ماشای تو ناکهین، منیش خیرا وازم هینا و ورده ورده له گهل
ماموستا چوومه مزگهوت و ته ماشامکرد چوار بهرپرز له بانگخووازان
دانیشتبوون، که بریتیبوون له ماموستا صدیق عبدالعزیز، ماموستا
جلال صالح و ماموستا شریف حاجی کرم خان و ماموستا
ابراهیمی مهیسوراوایی خه لکی کوردستانی رۆژهه لات که فهقی
بوو له لای ماموستا ملا صالح، پاش ئه وهی هه موو دانیشتن
نامیلکه یه کیان هینا به ناوی (التوجیه الاسلامی) ژماره (5) باسی
دوو خالی گرنگی ده کرد که پتویسته هه لویتسته ی له سهه ربکهین و
موسولمانانی لی وریابکه یته وه و کۆششی به رده وامی له پیناودا
بکهیت ئه مهش دوو خاله کیه :

یه که م: دوژمنانی ئیسلام هه ولای زوریان داوه و تا ئیستا
به رده وامن بو ئه وهی موسولمانان چه واشه بکهن و به لاری له ئاینه
پیرۆزه که یان بگهن و هاوتای بکهن له گهل ئاینی کلێسه دا که پیی
وایه ئاین شتیکی که سییه و ته نها په یوه ندییه کی پروته له نیوان
خواو به نده کانیدا و په یوه ندی به ژیانی خه لکه وه نییه، بویه پتویسته
له سهه رشانای زاناو بانگخووازانای ئیسلامه وه بیته مهیدانی تیکۆشان و
ئهم بوچوونه هه له یه پووچه ل بکه نه وه و له و پیناوه دا که مته رخه می
نه کهن.

دووه م: دوژمنانی ئیسلام به نه خشه و پلان توانیویانه ئیسلام
له سوکمرانی دوور بخه نه وه به شیوه یه کی ریکخراوه یی، بویه

مأموستا عمر ریښاوی نمونه‌ی دیدی ستراتیژی بوو

بورهان حاجی هادی

جهنابی مأموستا عمر ریښاوی نمونه‌ی دیدی ستراتیژی بوو، کاریگه‌ربوو له‌سهر واقیع و، نه‌ئکه‌وته ژیر کاریگه‌ری پروداوه‌کان.

له‌سهره‌تای هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی رابوردوودا له‌دی زهمه‌قی ناهه‌نگیک سازکرا به‌بونه‌ی یادی له‌دایکبوونی پیغه‌مبه‌ره‌وه (د. خ) زور کهس به‌هوی دؤخی ئه‌فغانستان و ئیرانی ئه‌وکاته‌وه حه‌ماسه‌تی ئیسلامی گه‌رمیکردبوون و وتاری ئاگرینیان پیشکه‌شکرد له‌ناهه‌نگه‌دا، به‌لام مأموستا به‌دیدیده ستراتیژی‌ه‌که‌ی خوی وتاریکی ئارامی بونیاتنه‌ری پیشکه‌شکرد دوور له‌هه‌موو حه‌ماسه‌تیکی روخینه‌ر.

له‌دوای راپه‌رین و راگه‌یاندنی یه‌کگرتووی ئیسلامی - وه‌ک حیزبیکسی سیاسی - زورینه‌ی هه‌ره زور لایه‌نی سیاسی زالبوو به‌سه‌ریاندا و خیتابیان بوو به‌خیتابیکسی سیاسی، به‌لام خیتابی مأموستا به‌رده‌وام له‌ده‌وری بابه‌ته‌کانی په‌یامه‌کانی نور و کتیبی (تهذیب مدارج السالکین) و (إحياء علوم الدین) و زه‌واایته‌کانی (أصول الفقه) دا‌ئه‌سوراپیه‌وه.

دوای چارهکه سهدهیهک ده رکهوت مامۆستا خاوهنی دیدیکی
چهند ستراتیژی پوون و گهوره بووه .

مامۆستا خاوهنی که سایه تیهکی هاوسه نگیش بوو:

له کاتیکیدا زۆر کهس گرنگییان ته نها به یه کیک له عه قیده و
ئیمان یان ئه خلاق و ته زکیه یان فقه و عیبادت ئه دا ، مامۆستا
ته ریب بانگه وازی بو هه موویان ئه کرد . جه نابی مامۆستا
پووداوه کان ئه وله ویاتیان لی تیکنه ئه دا . هه میشه عیبادت له پیشی
پیشه وهی ئه وله ویاتی بوو . مامۆستا مه عرفی ئه کرد ئینجا
فه رمانی پیئه کرد، وازی له مونکه ر ئه هیئا ئینجا نه هی لیئه کرد .

ئای چهند گه وره بوو به لامه وه کاتیک یه کهم پوژی جه ژن چوینه
خزمه تی بو جه ژنه پیروژه له هه وشه که یاندا ته له فزیونی
هه لکردبوو و چکلیتی بوگی پراین ، له کاتیکیدا عه ره فه یه کهم پوژی
ته عزیه ی کاک هه یده ری برا گه وره ی بوو .

عومەر ریشاوی (مرۆف و مامۆستا و بانگخواز)

عومەری حاجی عنایت

زۆرن ئەوانەى دونیا جێدەهێلن و دیگەران له دەستیان رزگاری دەبیت، کەمن ئەوانەى کۆچدەکەن و ئەوانى دیکە بەداخن بۆیان، ئەوان دواى خۆیان بۆشاییەک جێدەهێلن پرکردنەوهى ئەستەم دەبیت، هەر خۆى سروشتى مرۆف ئاوايه، کاتیک له ژياندايه بەردەوام هەول و تیکۆشان دەکات، بۆ بە دەستەهێنانى دلى دیگەران و گەيشتن بە لوتکەى خوشیەکانى ژيان ئەمەش مافی هەموو کەسێکە، بەلام پێویستە مرۆف چەند هەول دەدات بۆ گەيشتن بە لوتکەى خوشگوزەرانى، بەردەوام هەلویستەیهک بکات، کاتیک له تەقەلادايە بۆ گەيشتن بە لوتکەى بەختەوهرى، ئاوریک لەوانەى خوار خۆى بداتەوه، دیدى خۆى سەرەو لیژ بکاتەوه و سەرنجى ئەوانە بدات بۆ پاروێ نانیک عەودالەن و دەستان پى ناگات، ئەگەر مرۆف بەم شیۆهیه هاوسەنگى له نىوان بەختەوهرى و بەبەختیدا رەچاوکرد، دەگاتە راستیەک پى دەوترى رازیبوون، قایلبوون، یان قەناعەت ئەوەندەى من سەرنجى مامۆستا عمر ریشاویم داوو، هەلسوکهوتەکانیم خستبووه ژیر چاودىزى خۆم، ئەو پیاویکی قانع و رازى بوو، بەو بەشەى خودا پێیداوو، چەند هەولى بۆ ژيانى دونیایى دەدا، چەندین بەرامبەر ناگای له دونیای

بئى كۆتايى بوو ، كارى بۇ دهكرد، بۇ مسؤگه ركردىنى ژيانى نئم
سهر زهويه تهقه لاي خوى دهكرد، به لام ئەو بهردهوام ره چاوى
هاوسهنگى له نيوان خوشگوزهرانى و خراپگوزهرانىدا له بهرچار
بوو، بۆيه ههميشه به بهخته وهرى ده بينرا، مامۇستا عمر يه كيك
له و كه سايه تيانه ي شارى هه له بجه بوو، شوين پهنجه ي له بوارى
فيركردن و بانگخوازي ئيسلاميدا ديار بوو، مرؤقيكى ساكار، خاكى
له سه رخؤ، تورهبوون له سروشتى ئەودا نه بوو، به كوچكرنى
داخى نا به دلى دوستان خزمان و هاو سهنگه ره كانى له بوارى
بانگخوازي و ئيسلامگه راييدا، تهنانهت نه ياره كانيشى به كوچكرنى
دلخوش نه بوون (ئه گهر نه ياريكى ئەو له گورپيدا هه بوو بيت!!)
كوچى ئەو كوچيكي ناوهخت بوو، هيشتا زوو بوو، واده ي خزمهتى
زور مابوو، په يامه كانى هيشتا نه گه يانديوو، ئەو به ماناي وشه
مرؤف بوو، به رامبهر ئەوانهش كه له گهل بيركردنه وهى ئەودا
هاورا نه بوون، يان دژ بوون، به ههمان نه زمى هاوبيره كانى
هه لسوكه وتى له گهل دهكردن، ئەو لهو دلؤپه بارانانه دهچوو،
بهردهوام دهبارن، تا شوينى خويان له سنگى بهرده سهخته كاندا
بكه نه وه، ئاسه واريكى وا جيبهيلن بؤ ئەبه د نه كوژيته وه، قسه
گوفتارو دهسته واژه پرمانا، كورته كانى ريشاوى له سه
به رامبهره كه ي لهو دلؤپه بارانانه كاريگه رتر بوو، كه سه دلئاسنين
و نه ياره كانيشى ريزيان ليده گرت، به شيويه كه له گهل خوداناسى
و بيرو باوه ره كه يدا راستگو بوو، به دهم ريگاوه له دانيشتن د
كوپو كؤبونه وه كانيشدا، بيري لاي يه كتاپه رستى و خودا ناسين د
ناموزگارى كردن و ناموزگارى وه رگرتن بوو، له گهل مندالا ئەو

مندالانه و له گه‌ل گه‌نجه‌کاندا لاو، له گه‌ل گه‌وره سالاندا پیری پیران بوو، به‌زمانی ئەوان دەدوا، به‌هێمنی و له‌سه‌رخۆ په‌یامه‌که‌ی ده‌گه‌یاند، من هه‌رگیز تو‌ره بوونم به‌م پیاوه به‌ ئەمه‌که دینداره‌وه نه‌دی، که ده‌هاته دو‌کانه‌که‌ی باوکم و گویم له ئا‌خاوتنه‌کانی شل ده‌کرد، وانه‌ی ئارامی و له‌سه‌ر خۆبوون، گه‌یانندی په‌یامم له‌وه‌وه یاد ده‌گرت، ریشاو گون‌دیکی چه‌په‌کی نه‌دیدى سه‌رسنوره، به‌لام کاتیک مامۆستا پاشگری ریشاو به‌خۆیه‌وه ده‌نی، ئەم گون‌ده چه‌په‌که نادیاره، وه‌ک مانگی چوارده دره‌وشایه‌وه و له‌سه‌ر ئاستی کوردستان ده‌رکه‌وت و ناسرا، شانازی به‌وه ده‌کات بو‌ه‌ته پاشگری ناوی مامۆستا عمر، ئەم زاته چه‌ند براو خوشکی هه‌بوو دیاره باوکیان زوو کۆچیکرد، مامۆستا عمر ریشاوی بو‌وه سه‌ره‌ی دیاری مال، بو‌وه باوکو برا گه‌وره‌یان، سه‌ره‌رشتی خیزانیکی گه‌ره‌ی که‌وته ئەستۆ، به‌ ئەمانه‌ته‌وه ئەرکه‌که‌ی به‌جیگه‌یاند، نا‌کریت کاتیک باسی مامۆستا عمر ده‌که‌م، خۆم نادیده بگرم له که‌سایه‌تیه‌کی وه‌ک مامۆستا ئیبراهیم ریشاوی، هه‌رچه‌نده ئەوان دوانه‌ی یه‌ک سکی دایکیان نه‌بوون، به‌لام مامۆستا ئیبراهیم دروست کۆپی مامۆستا عمر بوو، هه‌ر ده‌بوایه و ابوایه، چونکه مامۆستا ئیبراهیم و برا‌کانی دیکه‌ی په‌روه‌رده‌ی ده‌ستی مامۆستا عمر بوون، بۆیه ئەم خیزانه توانیان کۆمه‌لیک مرۆفی خزمه‌تگوزار و مرۆف دۆست و بانگ‌خواز به‌سود پیشکەش به‌ کۆمه‌لگا بکه‌ن، سه‌د حه‌یف ده‌ستی قه‌ده‌ر زووتر به‌رۆکی مامۆستا ئیبراهیمی گرتوو مه‌ودای نه‌دا په‌یامه‌که‌ی ریشاوی له بواری بانگ‌خواری ئیسلامی و دینداریدا درێژه پێ‌بدات و مه‌رگی پێش مه‌رگی مامۆستا

عمر کهوت، بهم کۆستەش مامۆستا عمر ریشاوی نەلەرزى و
وانەى خۆپراگرى و ئارامى و دانبەخۆداگرتنى بە دیگەرەن گەیانە،
ئەم خەسلەتە بە کورپەکانیشیانەوه دیارە، سوپاس بۆ خودا
دیاریهکانى مامۆستا عمر ریشاوی بۆ کۆمەلگەى کوردستان له
ئاستیکدان جیگای شانازى دۆستان و خزمانن، بە رەفتار و کردارە
سەنگینەکانیان بوار بە نەیارەکانیشیان نادەن بیانکەنە ئامانجى
خۆیان، ئەوان و باوکیان جیگای شانازى ئیمەو هەموو خەلکى
هەلەبجە و کوردستانن، له خودای مەزن و دلۆقان دەخوازم
جیگای هەردو برای کۆچکردو بەهەشتە بەرینەکەى بێت، تەمەنى
کۆر و نەوهکانى دريژ بکاتەوه بۆ خزمەتى کۆمەلگەى کوردستان و
سەرجهم مەرۆقایەتى.

یادیك بۆ مامۆستای بیر و خامه جهنابی مامۆستا عومەر ریشاوی

د. صباح بهرزنجی

سه‌ره‌تای ناسینی مه‌رحوومی مامۆستا عومەر ریشاوی ده‌گه‌ریته‌وه بۆ سه‌ره‌تای هه‌شتاکان ، کاتیك مه‌رحوومی باوكم باسی زانایان و مامۆستایانی هه‌له‌بجهی بۆ ده‌کردم یان له مه‌جلیسه تایبه‌تییه‌کانیدا باسی نوخبه‌ی ئیسلامخوازن و بانگخوازه باشه‌کانی ده‌کرد ، ناوی مامۆستا عومه‌ری ده‌هینا و له ریزی پیشه‌وه ناوی ده‌برد . ئەم ئینتیبا‌عه‌م لا دروست بوو که ئەم مامۆستایه ده‌بی له‌راستییدا که‌سیکی تایبه‌تمه‌ند و گه‌وره بی‌ت که باوكم به‌و شیوه‌یه له‌گه‌ل مامۆستا شیخ عه‌زیز پاره‌زانی و مامۆستا مه‌لا عوسمان و مامۆستا له‌تییی بامۆکی و ئەو پی‌ره‌ زانا نایابه باسی ده‌کات .

رۆژان هاتن و چوون تا له نه‌وه‌ده‌کاندا دوا‌ی راپه‌رین له نزیکه‌وه له بۆنه جیاوازه‌کاندا جهنابی مامۆستا ریشاوییم ناسی و نیکه‌یشتم ئەم ناوبانگه بی بنه‌ما نییه و پاساوی لۆجیکی خۆی هیه ، که‌سایه‌تی ئەم مامۆستایه له زۆر رووه‌وه قابیلی تی‌رامانه ، له‌لایه‌ک زانایه‌کی پی‌گه‌یشته‌ویی حوجره‌کانی کوردستانه و هه‌لگری سیما و خه‌سله‌ته نایابه‌کانی زانا پیشه‌وه‌کانه ، له قوولی مه‌عریفه‌ی نیه‌ی و اصولی و که‌لامیی و لوغه‌وییه‌وه ، له‌وه‌دا که عیلمیکی

مامؤستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دۆستانیه وه

رهوانی هه بوو ، هه موو ماده کانی به باشیی ده زانیی و دهیتوانی
بی قورت و گری ته درسیان بکات ، له و روو شه وه که مرؤفیک
ته واو خاکیی و فرووتهن و بی ئیددیعا بوو . که سیک زورایی
نزیک نه با پهی به توانا و عومقی که سایه تیی ئه و نه ده کرد .

له لایه کی تره وه داعییه کی دلسۆز و خاوهن سه لیه و حکمه
بوو له پهروه رده و بانگه واز و راهینانی نه وه ی نویدا که دهیتوانی
به زمانی سه رده م راستییه کانی ئیسلام بگه یه نیت به خه لک .

له هه موو گرنگتر ئه وه بوو که سیک بوو شیعیاری خزمهت و
تووانه وه ی له پیناو بیر و باوه ر هه لگرتبوو ، بۆیه هه رگیز بیری له
پله و پایه و پۆست و مه قام نه ده کرده وه ، تا ئه و ئاسته ی لیاقه تی
به رزترین پۆستی سیاسی و ریکخراوه یی هه بوو ، به لام بوخزی
ئه و پۆسته مه عنه وییه ی هه لبژاردبوو که موفه ککیر و داعیه ر
موره بی بییت و به ئه دهب و خاکیبوونه که ی بییت سه رمه شق بو
ده ورو به ره که ی .

له یادی ئه م زانا و پهروه رده کاره مه زنه دا له خوای گه وره
ده پاریمه وه که له رۆژی په سلاندا له خزمه تی پیشه وای مرؤفایه تی
و راستان و شه هیدان سالحاندا چه شری بکات و ئیمه ییش به
سه ربه رزی و رووسووری بگه یه نیت به وان . و سلام علیه یوم و له
و یوم توفی و یوم یبعث حیا .

کلمات من القلب الى الاخ و المربي و العالم عمر ريشاوى

د.قصر الحافظ

تحية طيبة

لست من ذوى الحظ الكبير بأن أسطر كلمات بحق الأخ الحانى والمربي
الكریم والقذوة الحسنة... من أقرب الأخوة للقلوب... تهوى اليه النفوس... تجد
الدفئ بصحبته... كلماته قناديل تنير معالم الطريق فى شدة ساعات و أيام
المحن و أحداثها... وزاد طريق و قوارب نجاه... شجرة مثمرة طيبة معطاء و
قطوفها دانية ظلالتها وارفة صامدة بوجه الرياح... جبل راسخ بثبات جبال
هورمان وخير سائح غمر شعابها وسهولها... لها قادمة ساعيا ليودع الدرر ليلبخ
الأى عند اللقى بالوجوه النظره..نهر متدفق عليل يروى من إغترف منه..صاف
صفا و عقيدته.. شمولى المقاصد... فهمه دقيق و ايمانه عميق و إتصاله
وثيق...معراجة التدبر والتفكر مدرجه... فى كتيبة عاملة صامدة..أفرادها ثلة
يستنير بهم ويستنيرون به...يسشير ويستشار..طيب الخلق والمعشر- متواضع
كریم هين لين... لا يعرف الانقطاع وملما بأحداث الساعة وغير منقطع عن
محيطه.. كلماته بلسم للجراح زاد للطريق منها جمع القلوب أولى من جمع
البيوت.. همه وغايته ارضاء خالقه و إسعاد خلقه..و إعلاء كلمته..رحم الله أبا
يحيى..تبقى حيا بيننا فقد أديت ووفيت وبذلك يعجب الزراع...واللقاء عند
سدرة المنتهى عندها جنة المأوى...

مامۆستا و پهروه‌رشیار عومەر ریشاوی

صبری غفار

سالی ۱۹۸۳ بوو به‌پرز ماموستا عمر ریشاویم ناسی به رحمن بیت، له گه‌ل هاو‌پیه‌تیم له گه‌ل هه‌ردوو کچه‌که‌ی فاته‌مه‌خان و دلپاک خان. کاتیک سه‌ردانی مالیانم نه‌کرد ماموستا وه‌ک هاو‌پیی و هاوته‌مه‌ن و که‌سی نزیک مامه‌له‌ی له گه‌ل نه‌کردین، زۆر جار به‌شداری دانیشتنه‌کانی نه‌کردین، له‌پروی تیروانینی بو ژن و مافه‌کانی ژن خاوه‌نی دید وه‌زریکی زۆر جوان و کراوه‌بوو. دوور بوو له سه‌ختکردنی کار و فه‌رمان کردن و فراوان کردنی بازنه‌ی حه‌رامه‌کان، زۆر جار له وته‌کانیدا بو‌مان ده‌یفه‌رموو: نه‌وه‌ی مافی خۆتانه له‌کاتی هاوسه‌رگیری و ماره‌یی و نه‌فه‌قه‌و ئاهه‌نگی تایبه‌ت به‌خۆتان، جیبه‌جیی بکه‌ن و واقیعیانه مامه‌له‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن وه‌ک مافی خۆتان، که‌سیکی زۆر مه‌ده‌نی و سه‌رده‌میانه‌بوو، هه‌میشه بازنه‌ی پیکه‌وه ژیا‌نی زیاد نه‌کرد، هه‌لسوکه‌وتی نه‌رم و ئارام به‌خشی هه‌بو بو به‌رامبه‌ره‌کانی. جوانترین وانه‌ی کرداری له‌کۆنگره‌ی سینه‌می یه‌کگرتودا بوو، که هه‌لنه‌بژێردرایه‌وه، زۆر جوان و بیتیکچونی سیماو گوفتاری هه‌ستایه‌وه و سوپاسی نه‌ندامانی کرد که نه‌و به‌رپرسیاریه‌تیه‌یان له نه‌ستۆی لایه‌رد، له‌پو‌ژان و سالانی دوایشدا هه‌تا وه‌فاتی کرد له‌ناو حزب و ئۆرگانه‌کاندا به‌گیانیکی به‌رپرسانه و دلسۆزانه کاری ده‌کرد بیکویدانه‌ناو و پۆست و شو‌بین، هه‌میشه وانه‌یه‌کی کرداری بوو له‌به‌ر چاومان.

له کاتی مه رگی خوشه ویستایا زۆر واقعی بوو له ژیانیدا مه رگی چه ند خوشک و برای خوی بینی به تایبتهت ماموستا ئیبراهیم و خه ندهی کچی ، هینده له مردن تیگه یشتبوو هه ستته ده کرد خواحافیزی سه فه ریکی ئاسایی و دوریان لی ئه کات نه ک ئه و جووره مامه له یه ی ئیمه له گه ل مردوه کانماندا ئه یکه یین . هه لگری سیفاتی زۆر جوانی که م وینه بوو وه ک : ئارامی ، روخوشی ، نه فه س دریژی ، ساده یی ، به جووریک له بینینیدا هه میشه ژیانیکی ترت بیر ده که وته وه که قیامه ته .

وه ک یادگاریه ک : کاتی کیمیا بارانه که ی هه له بجه ده مه وه عه سر بوو توپ باران زۆر زۆر بوو ، ماوه ی نه ئه دا ئه م ماله و مال بکه یته ، ئیمه به خیزانی له مال ده رچوین مالمان له خوار مزگه وتی شه هیدانه وه بوو توانیمان تا مالی ماموستا عمر بگه یین ، ئه وان مالیان له کو تایی گه ره کی ماموستایان بوو ، ئیمه له روی ده رونیه وه زۆر بیتا قه ت بووین ، که س به ته مای خوی نه بوو ، تا پوژ ئاوا بوون له ژیر زه مینه که ی ئه واندا ماینه وه ، پرپوو له خه لکی تریش ، که س چرکه ی لیوه نه ئه هات هه موو غه مبار و ترسا و بووین ، جه نابی ماموستا به درعاو زیکره جوانه کانی هه موومانانی هیور کردبووه ، کاتی که بریارماندا هه مومان پیکه وه ده ربچین جه نابی به رمالیک و چرایه کی هه لگرت و پیشمان که وت ، هه ستمان ده کرد پوچینکی ئاسوده و نریشته یه کی ئارام به خشه له گه لماندا . خوای گه وره لینی خوش بیت ، جینگی به هه شت بیت ، خوا له گه ل پینغه مبه ران و راستگوویان و شه هیدان و سالحاندا حه شری بکات .

مامۇستا رېشاۋى، ھېماي حىكمەت و ميانرەھوى

سعيد عبدالرحيم

يەكەم ديدارو بىرەوهرىم لە خزمەت مامۇستا رېشاۋى دەگەرپتەوہ بۆ سالى ۱۹۷۴، دواى بۆمبارانى شارى ھەلەبى لەلايەن پزىمەوہ، قەدەر وابوو يان جوانتر بلىم بەخت ياوهرم بور کہ لەگەل مالى کاک ئىبراھىمى برامدا قەدەرم کہوتە گوندى رېشاۋ، درەنگانىكى شەو گەشتىن، بەندە لەو کاتەدا قوتابى پولى سىنەمى سەرەتايى بووم، ھۆگرى مزگەوت و نوپزى جەماعەت بووم، فەزلىش لەوہدا دەگەرپتەوہ بۆ ھاندانى دايک و باوکی ئازىزم و دەستگرتن و رېنمونى کاک ئىبراھىمى برام، بۆ نوپزى نيوہرۇ چووم بۆ مزگەوت، دواى نوپز ئەو پياوہى کہ ئىمامەتى بۆ کردىن روبەرووم ھات، پياويكى روخسار شىرىنى دەم بە خەندەى تابلىنى جوان، دەستى ھىناو تەوقەيەكى گەرمى لەگەل کردم و فەرموى ئادەى کورپى جوان بزائم ناوت چىيەو کورپى کىت؟ کہ وەلام دايەوہ فەرموى ماشەللا کہواتە خزمىن، فەرموى قورئانت خویندووہ؟ وتم بەلى لاي کاکم و مامۇستا مەلا جەلالى مزگەوتى جەمھورى خویندوومەو بانگىش دەزانم، فەرموى کہوات بانگىشمان بۆ ئەدەى.

سەرتاي ھەشتاکان، شەويک مانگىران پوویدا، قەدەر وابوو بە ميوانى لە مالى مامۇستابووین، فەرموى ئادەى کورپىنە ھەستىن با

نوێژی سوونهتی مانگیان بکهین، جا براینه له قیامهتا قهدری ئهم
جۆره کارانه دهزانین، کاتیکی که نامه ی ئه عمال وهرده گرینه وهو
وهختی ته ماشای دهکهین دهبینین له خشته ی نوێژی مانگیاندا
سهحیکمان بۆلیدراوه و پاداشتیکی زۆرمان بۆ نووسراوه!

ناوه راستی ههشتاکان، مامۆستا له ههله بجهو له مزگهوتی
ئیمامی حه مزه، وانه یهکی گشتی هه بوو بۆ نوخبه یهکی شاره که و،
له خزمهت ته فسیری (البیضاوی) دا ماوه یهکی خوشمان به سه ربرد،
مامۆستا زۆر به جوانی و به وردی راڤه ی ئایه تهکانی ده کردو
له سه ر لایه نه ئیعجازی و زمانه وانیهکان و مونسه باتی نیوان
ئایه تهکان ده وه ستاو په ندو ئامۆژگاری و ئاراسته ی پر گه وه هری
لینه لجنی و ده خسته پروو، ئیمه ییش به مه به ستی به ئه رشیف کردنی
ئهو گه وه ره پر بایه خه، مامۆستا حسن حاجی محمود له سه ر
کاسیت تۆماری ده کرد و منیش له ماله وه به دوردی به ده سخه ته
جوانه که ی خۆم ده منوسییه وه، به لام مایه ی ئه سه ف و نیگه رانییه -
وهک بیستوومه - ئهو ئه رشیفه نه ختینه ون بووه و تا ئیستا هیچ
سزراغیکی نییه.

له و سالانه دا ئیمه ی گهنج گهرم و به جۆش بووین، راستتر بیلیم
توند بووین، پۆژیک دوا ی ته واو بوونی ده رسه که ی چوومه
خزمهتی و عه رزم کرد ئه گه ر ده رفه تی هه بی پرسیاریکم هه یه،
فه رموی ئاده ی، وتم مامۆستا گیان، مه گه ر پیغه مبه ری
خزشه ویست نافه رموی: (هه رکهس له ئیوه مونکه ریکی بینی با
به ده ستهکانی بیگوریت)؟ فه رموی به لئ، وتم ده ی مامۆستا ئیمه
کۆمه لنی گهنجین و پۆژانه بۆ سه عی کردن ده چین بۆ سه یرانگی

گولان و ئیواران ئەو ناوه پر دەبیئت له عارهق خۆرو زۆر
بیشهرمانه دادهنیشن و دەست دهکن به خواردنهوه، ئیمهیش
چاومان لییه و دهتوانین رینگریان لیبکهین و جاروباریش له
دوورهوه بهردیان تیدهگرین، مهگەر ئەوه فهرمان نیه و واجب نی
لهسهر شانمان ئەو مونکهره بگۆرین؟ دهستی موبارهکی
خستهسهر شانم و وتی کهواته با دانیشین، فهرمووی کاکه سهعید
ئهم بابته بهو جووره نیه و گهرهکه جوانتر بچینه بنج و بناوانی
گرفتهکان و بو تیگهیشتن لهم جووره فهرموودانه گهرهکه
بگهڕینهوه بو سهردهمی وهی و بزانی خۆشهویستمان ئەمی
له کوئی و بهکی فهرمووه، خو دیاره لهشاری مهککهی پیروزدا
فهرمانی وای نهکردوه، چونکه ئایهتهکه واقیعی قوناغی مهکی
جوان بو نمایش کردوین که دهفهرموئی (کفوا ایدیکم و اقیما
الصلاة)، کهواته له شاری مهدینهدا ئەم فهرمانهی کردوه، بهلام
ئایا ئەم فهرمانهی به کی کردوه، به ههموو خهک و لهسهر
مینبهه؟، نهخیر، چونکه نهی له مونکهره رینگرتن له خراپهکاری
ئیشی ههمووکهس نیه، ئەگەر وایی فهوزا دروست دهبی، دهی خو
ئیسلامیش هاتوووه بو ریکخستنی ژیان، ئەزیزم فهرمانهکه بو
ژمارهیهک کهسی دیاریکراو بووه که ئهرکی سهرشانیان پاراستنی
ئارامی و ئاسایشی شاری مهدینه بووه، واته کاری ههیهت و
کومهلی کهسی دیاریکراوه، که شارهزاو راهینراوبن و فهرمانی
یاسا جیبهجی بکن و، حوکمهتیش ئەو دهسهلاتهی پیدابن و لای
خهلکش مهعلوم و دیاربن، جا برای خۆم ئەمه کاری ئیمه نیه،
کاری ئیمه زۆر لهوه گهرهتره که بهرد بگرینه خهکی، ههنگاری

یه کهم بۆ هەر گۆرانکارییهک وتهی ناسک و شیرین و ئامۆژگاری،
مهگەر باشتتر نیه له بری ئه و بهردانه بچین له گه لیان دانیشین و
دوو قسهی جوان بنیین به تهنگه یانه وه و هەر به تیلهی چاو
ئیشه که یان پییگۆرین، کاکای خۆم نابئی بۆ لابردهنی مونکه ریکی
بچوک خۆمان تووشی مونکه ریکی گه وره تر بکهین، وهک ئه وهی
ئیمه په لاماری ئه وان بدهین و ئه وانیش لیمان بیته دهست و کار
بگاته حوکمهت و بین بمانگرن و پیکه وه بمانکه نه زیندان و، دوا جار
ئه وان ئازاد ده کرین و لیپیچینه وهی توندیش له گه ل ئیمه ده کهن، که
ئیه کین و چکاره ن وا ئاسایش و ئارامی خه لک و شاره که
دهشیوینن!!

مامۆستا عومەر ریشاوی مهلا و مامۆستا و بانگخواز

بکر حمه صديق

من له سه ره تا کانی ژيانی خویندنمدا وهک قوتابی له خزمهت مامۆستا عومهردا نه بووم، به تایبهتی ئەو سهرده مانه ی مامۆستای پهیمانگای ئیسلامی بوو، به لام که چوومه قوناغی ئاماده یی هه له بجه، ئاشنا بووم به پیاویکی هیمن، روشن، قسه جوان مامۆستا به هه موو مانایهک. مامۆستا عومهر ریشاوی، ئەو کاته وانه ی ئایین و ماده ی زمانی عهره بی دهگوته وه. ماده ی عهره بی شهرح دهکرد، که هه ندیکیان بابه تی شیعری قورس و ئالۆز بوون، به لام چیژیکي تایبه تیان هه بوو..

قفا نبکی من نکری حبیب و منزل....

ههروه ها شیعره که ی (ابو زیدون) که دهلی:

أضحی التنائی بدیلا من تدائینا وناب عن طیب لقیانا تجافینا

و چه ندین بابه تی شیعری تر. که من واده زانم له دهقه هه ره به رزه کانی عهره ب بوون. مامۆستا عومهریش به دهنگیکی نه رم د ئارام شه رحیکي جوانی ده کرد. ئاوازی جوانی ده کرد به رووخساری شیعره کاندا. کاتیکیش که له ماده ی ئایین هه ندی بابه تی بو شهرح ده کردین، سه رم ده سوپما له و ره ونه قی د جوانیه، له و ده ربهرین و کاریگه ریه.

ئەو کات لەنیو هەلەبجە هەندیک مامۆستا ئەفەندی هەبوون که به جلوبەرگی ئەفەندی و به بیرکردنەوه ئایین دوست و زمان پاراو قسه شیرین بوون، مامۆستا عومەر له ریزی پیشهوهی ئەوانەدا بوو. مامۆستا ئەفەندی ئەو مامۆستایانە بوون که لهسەردەمی زەعیم عەبدولکەریم قاسمدا ناچاریان کردن واز له مه‌لایه‌تی بهینن و بیینه نیو کایه‌کانی خویندن، هەلبەت مه‌به‌ست لێی خالیکردنەوهی ئۆرگانه‌کانی ئایین بوو له کادیره به‌توانا‌کانی و پرکردنەوه‌ی—ان به مه‌لای لاواز. به‌لام زۆربه‌ی ئەوانه وه‌ک (مامۆستا عەبدولعه‌زیز پارەزانی و مامۆستا عومەر ریشاوی) و چه‌ندین مامۆستای تر، وزه و توانایان له شوینی تری شایسته‌دا ته‌قیه‌وه و کاریگه‌ریی زۆری به‌جیه‌یشت، به‌لام هەندی لهو مامۆستایانە وشه‌ی (مه‌لا) و (مامۆستا)یان وه‌ک پیشگر پیوه مایه‌وه. مامۆستا مه‌لا عومەر هه‌ردوو پیشگره‌که‌ی پیوه بوو. هه‌موو جاریک به‌رۆحی ته‌ره‌وه ده‌یفه‌رموو: من مه‌لاشم و مامۆستا‌شم له‌داخی ئیوه.. ئیمه‌ش پیده‌که‌نین.

وانه‌کانی مامۆستا عومەر له‌و وانانه بوون که خویندکاریان ده‌ه‌یشته‌وه هه‌تا کۆتایی. سه‌رباری ئەوه‌ی که زۆر هیمن قسه‌ی ده‌کرد، گوته‌کانی بیزارکه‌ر و وه‌رسکه‌ر نه‌بوون. بگره‌ کاریان ده‌کرده سه‌ر دلان. ناخمان پپی ئارام ده‌بوه‌وه.

له‌ قۆناغی‌کی تردا من له‌ خزمه‌ت مامۆستا عومه‌ردا ژیانم ده‌گوزه‌راندم، قۆناغی مزگه‌وت و بانگه‌واز بوو. به‌ بروای من مامۆستا عومەر یه‌کیک بوو له‌ بانگخوازه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌و ژیره‌کانی کوردستان و عێراقیش. ئیستا هەندیک خه‌لک ئەو ناوه‌یان پیده‌دری،

جگه له حاجی شه مال، ئەوانی تر پێداچوونه وه یان دهوی. خوال
هه موویان خوش بیته.

مامۇستا عومەر نوێژیکى ئارام و قولى ده کرد. جارێکیان له
نوێژی عه سردا پێشنوێژی ده کرد له مزگه وتی شه هیدان (عوسمانی
کورپی عه ففان) له هه له بجه. ئەو کاته هه له بجه که وته ژیر تۆپی
ئێران هه، زۆری هه ره زۆری خه لک له کاتی نوێژه که دا شپرز ه بوون
و رایان کرد، هه رچه نده ئەوه بۆ هه موو که سیک سروشتیه چونکه
له و کاته دا سالی ۱۹۸۶ هه ندى له تۆپه کان له نزیک مزگه وته که
ده که وتن و ده ته قینه وه و ته پوتۆزو زرمه و ناله یه کی گه وره ی
هه بوو، به لام ئەوه ی سروشتی نه بوو مامۇستا عومەر و نوێژه که ی
بوو، وه ک هه موو جارێ چوار رکاته که ی به ته کبیره وه ته واو کرد
و سلاوی دایه وه. که لای کرده وه خه لکی مزگه وت رایان کرد بوو،
ئەوه شی مابوو خۆیان له گه ل زهوی ته خبت کرد بوو.. نه ک من،
زۆریک له خه لک ئەو روودا وه یان بینیه.

دل چه سپاوی و بی فیزی و زانیاری فراوانی و دانایی له
دابه زاندى بابه تی جوار و جۆردا، له سیفه ته هه میشه ییه کانی
مامۇستا عومەر بوون. که له وانیه وه ک دانسقه ئەو هه موو
سیفه تانه له که سیکدا کۆبینه وه.

مامۇستا عومەر له دیدی مندا جگه له وه ی مامۇستا و مه لایه کی
پایه دار و گه وره بوو. من وه ک مامیکى خوشه ویستم سه برم
ده کرد، که چی ئەو هه میشه به (کاک) من و هاوړیکانی تریشی
بانگ ده کرد، که نه مدیوه مامۇستای قوتابخانه له و سه رده مه دا ئەو
پیشگره بۆ قوتابی خوی به کار بهیته.

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیهوه

مامۆستا پارچهیهکی زیندوو بوو له ریز، بی فیزی، و ئەدەب
جوان. من شانازی به ساتهوهختهکانی خۆمهوه دهکەم له گەلی..
مردن حەقە.. خودا شادت بکات بهو زانا گهوره و مهزنه ی ئەم
گهوره یییه ی له ناختدا رواند.. پیاوه به ئەدەب و شکۆداره که ی
کوردستان.

له خزمهت پهروه رشیار و زانا مامۆستا ریشاویدا

بهیان نوری توفیق

قه له می من زۆر لاوازتره له وهی که بتوانیت باس له مامۆستایهکی گه وره ی وهک مامۆستا عمر ریشاوی بکات، ته نها وهک ئه رکینکی میژووی خۆم دوو یادگاری دهنووسم له که له ویوه خوینهر شاردهزا ده بیت له دوو سیفه تی گه وره ی مامۆستا:-

۱- سالی ۱۹۹۷ له دانیشتنیکدا که پیشه کیه که ی وته ی هه بوو دوا ی خویندنی دوعای رابیته که وهک عاده تیک هه موو کاتیک له دانیشتنه کانماندا ده مانخویند و ده یخوینین فه رمووی (کاتیک ده لین اللهم أنک تعلم أن هذه القلوب قد أجمعت علی محبتک) ئاگاداربن خوای گه وره نه عوزو بالله درۆی له گه ل ناکریت ئه گه ر ئاوا کۆنه بوونه ته وه و شتیکی تر له دلتانایه خوای گه وره مه که نه شاهید. پاشان به شه کانی تری دوعاکه به هه مان شیوه. په رداخیک ئاوا له به رده میدا بوو فه رمووی کاتیک من ده بینم ئه و په رداخه ئاوی تیا به ده کریت له به ر چاوی ئیوه من بلیم خوایه گیان تو ئه زانیت ئاوا په رداخه به تاله و هیچی تیا نیه، که واته با راستگۆ بین له به رامبه ر خوای گه وره.

ئه م سیفه تی راستگویییه و قول بیرکردنه وه له وه ی که ده یلینیت له گه ل خوای گه وره و ئیمه ی لی ئاگادارکرد به ئاشکرا له خۆیدا ده بینرا.

۲-سالی ۲۰۰۰ له خزمهتیدا بووم وهک راویژکار که بهرپیزی

بهپررسمان بوو، ئەوکاته له کوردستان به تایبەت لای یهکگرتوو زۆر دهنگ و باسی ریکخراوه ناحکومیهکان نهبوو، وهک راویژکاریک باسیتکم لهسەر ئەو بابەته نووسی که له جیهاندا ئەو کاره چۆنهو موسلمانان له دهرهوه چۆن کاری لهسەر دهکهن و ئیمه وهک یهکگرتوو چی بکهین باشه، ناردم بۆ مامۆستا عمر تا له ریکگی بهرپیزییهوه بگات به ئەمیندار، دواي ههفتهیهک زیاتر بلاوکراوهی راویژم پینگه‌یشت سهیرم کرد لهوی بلاوکراوهوه، ئەوکاتانه تهلهفون زۆر نهبوو وهستام تا مامۆستام بینی و پرسیارم لیکرد فهرمووی (بابەتیک که باش بیت پیشنیاری تیابیت که پیویست بکات ئیمه ئیشی لهسەر بکهین ده‌بیت بکه‌ویتته به‌رچاوی زۆریک له یهکگرتوو‌هکان).

مامۆستا ئەو سیفەته‌ی تیا‌بوو که خۆ گونجاندن له‌گه‌ل واقع و به‌کاره‌ینانی میکانیزمی هاوچه‌رخ‌ی زوو قبول ده‌کرد، و‌حه‌زی ده‌کرد ئەمه‌ش بگه‌یه‌نیت به‌هه‌مووان، نو‌ییوونه‌وه‌ی هه‌ز لئ بوو نه‌ک چه‌به‌ستووی له میکانیزمی کار، له کاتیکدا زۆر به‌داخه‌وه ده‌لیم له ۲۰۱۰ واته دواي ۱۰ سال له‌و به‌رواره‌ براهه‌ک که خۆی به‌پۆشنی‌بیر ده‌زانی پێی وتم کاری ریکخراوی ناحکومی هه‌زیکی تویه بۆ کار ئەگینا ئیشی ئیمه‌ نیه.

له‌کۆتاییدا ده‌لیم سوپاس بۆ خوای گه‌وره‌ که دهرفه‌تی بۆ به‌خساندم ماوه‌یه‌ک پیکه‌وه کاربکه‌ین و سوودمه‌ند بم له سیفەته‌ به‌رزوبالاکانی.

له خزمهت هه کیمیکی بو خوا صولحاودا

محمد محمد حمه میرزا

شایه تیدان له سههر مامۆستای رۆژانی تهنگانه مان تهنها وهفادارییه که، چونکه شایه تیدان نیهتی پاک و شه رعیبوون و ههلسوکهوت و بینینی واقیعی دهوئ، شایه تییهک باشه دل و چاو و زمان یه کبگرن تیایدا، چاو بیننی و دلش زمان بینتیته گو، به تایبته به رانبهر کهسی وهها که من دهمناسی .

- مامۆستا له کۆتایی سالانی په نجاکان و سه رهتای شهسته کانی سه دهی رابردوو له گهه مامۆستا جه عفه ر مسته فا (ته مه ن درین بیت) له گوندی سه رگهت مامۆستا بوون، گوندی هانه ی دن و سه رگهت یه ک قوتابخانه یان هه بوو، بهنده له له خزمه تیدا بووم. ئیسته تهنها سیما جوانه که یی و نه رمونیانییه که یم له بیرماوه.

- له ناوه راستی سالانی هه شتاکاندا ده چوومه خزمهتی و بوو بووه ئه و جه مسه ره هه کیمه بو مان که وانه ی زوری فیرکردین. جاریکیان له شه ویکی زستانه دا چوومه خزمهتی له و کاته دا بگه ره و به رده ی زور له نیوان برایاندا هه بوو له سه ره ئه وه چیبکه ین و چون بکه ین و کئ مه رجه عمان بیت؟ لی ره و له وئ قسه ی زور ده کرا و کاتی زورمان به وه وه ده رپۆیشته. ئه وه ی من مه به ستم بوو وه رگرتنی وانه یه کی رۆحی بوو بو ئه و ئان و ساته ته نگزه ئامیزه، شه و له خزمه تیدا بو ماوه یه کی زور ده رده دلم کرد، جه نابی

بهوپه‌ری سنگفراوانی گوئی گرت و قسه‌ی پینه‌بریم، زور هه‌ولمدا له‌باره‌ی ئه‌و حاله‌ته نه‌رینییه‌وه شتیکی لی بییستم، به‌لام جه‌نابی هه‌ر شتی رۆحی و فیهی ده‌دامی، کاتی خه‌و هات جه‌نابی به‌رمالیکی خسته ژیر سه‌رینه‌که‌ی و فه‌رمووی کاک موحه‌مه‌د با بخه‌وین، به‌یانی قسه‌کانمان ته‌واو ده‌که‌ین، به‌یانی له‌خزمه‌تیدا پیشنوژی بۆ کردم، به‌هه‌ردوو رکعاته‌که به‌ده‌نگیکی نه‌رم و ته‌رکیز له‌سه‌ر واتای ئایه‌ته‌کان سورته‌ی (الحجرات)ی خویند به‌تایبه‌تی له‌سه‌ر ئایه‌ته‌کانی (۱۰-۱۲) ده‌وه‌ستا، دواتر جه‌نابی رۆیشت بۆ ده‌وام و منیش گه‌رامه‌وه بۆ سه‌یدصادق، له‌گه‌ل خواحافیزیدا هیممه‌تی به‌رز ده‌کردمه‌وه‌و دواچار فه‌رمووی تیگه‌یشتی؟ له‌رێگادا به‌خۆم ده‌وت جه‌نابی مامؤستا نه‌خشه‌رێگایه‌کی نه‌دا، به‌لام که‌ زیاتر رۆچووم له‌بیرکردنه‌وه‌دا گه‌یستمه‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌که‌ دوو وانه‌ی زور گرنگی له‌سورته‌ی الحجرات دا پیدام، سوپاسی خوای گه‌وره‌م کرد له‌سه‌ر ئه‌و حیکمه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ی. ئیتر تا له‌ژياندا بوو لی دانه‌برام.

- جارێکیتر چوومه‌ خزمه‌تی له‌هه‌له‌بجه له‌دوکانه‌که‌ی مامؤستا ئیبراهیمی برای (به‌رحمه‌ت بن)، باس باسی بارکردنی دینه‌ته‌کانی ده‌وروبه‌ری هه‌له‌بجه بوو، مامؤستا زور زور بیتا‌قه‌ت بوو، فه‌رمووی بۆ ئه‌وه‌ بیتا‌قه‌ت نیم به‌عس چیمان پیده‌کات، بۆ ئیراده‌ی هه‌ندی له‌و خه‌لکه‌ بیتا‌قه‌تم که‌ به‌قه‌ده‌ر مندالیکی فه‌له‌ستینیمان لێنایه‌ت کاتی شو‌فل ده‌روات خانوه‌که‌ی بروخینی به‌لانیکه‌مه‌وه‌ روو گرژ ده‌کات و به‌دبارانی شو‌فله‌کان ده‌کات، که‌چی لیره‌دوینی خه‌لکی ئاوایه‌ک هاتوون بۆ لای قائیمقام و توویانه‌ قوربان ئه‌م‌رۆ

فلانه گوندتتان بارکرد ئەی کە ی ئیمەش بارده کەن. من بیتاقەتی بی ئیرادەیی ئەم خەلکەم.

- رۆژیک له مالیان بووم کاکە یەحیا بە منی وت: مامۇستا من له بەر دەرکی سەرا سەلامم لیکردی وه لامت نە دامە وه منیش مه عەزەرەتم بۆ کرد که نە مبینیوه، مامۇستا فەرمووی مه عەزەرەتی بۆ مه که، ئینجا روویکرده کاکە یەحیا و تی سوپاسی خوا بە وه لامی نە داویته وه، ئەم گوناھبارە تو فریشتەکان وه لامیان داویته وه.

- دوا جار دەلیم جەنابی مامۇستا تا کۆتایی ژیا نی مامۇستا بو، مامۇستا بوو به رهوشتی، به عیلمی، به سۆزو نەرمو نیانی، به زمان و جولە ی، به خوشویستنی هەموو کەس، به سیله ی رحم و به خشنده ی و میوان په زیری، به خەمخواردنی به رده وامی بۆ ئاینه کە یی. به دلپاکییه کە ی. ماندوو بوون و نائومیدبوونی نە دەزانی. بۆ رۆژیکیش خۆیی مه به ست نە بووه. به کردارەکانی پیشه نگیکی بیدەنگ بوو.

له کۆتا رۆژانی ته مه نیدا مامۇستایه ک پرسیا ری لیکرد بوو که ئیسته سه رقالی چیت؟ فەرمو بووی خەریکی وه لامدانە وه ی پرسیا ره کانی قیامه تم. نه فه سی دریژی مامۇستا به په روه رده ی کوپو کچانییه وه ده رکه وتوو وه ئە وه ش سوپاسی خوی گه ورده ی ده ی.

مامۆستا مه لا عمر ریشاوی، خواناس و خوئاس و خه لک ناس

طاهر بامۆکی

مامۆستا مه لا عمر ریشاوی : خواناس و خوئاس و خه لک ناس، زمانه وان و مه له وان له ده ریای زمانی عه ره بیدا، شه رعزان. بانگخوازیکی چه کیم و به سه لیه، له سه رخۆ و به قه ناعه ت به به شی خوا، باوک و میرد به مانای وشه، مه لای ره سه نی کورده واری و مامۆستای سه رکه و تووی قوتابخانه، زمان شیرین له وانه و گفتو گۆدا، دوو وشه ی (که سه که م... سلام علیکم) ی زۆر به کار ده هینا بۆ وریاکردنه وه ی گو یگره کانی، مامۆستا دانه ئه به زی بۆ ناو بازاری سیاسه ت و موجامه لات وه ک خه لکانی تر به لکو قوتابی و گو یگره کانی به رزده کرده وه بۆ ئاستی دینه پاک و بی گه رده که ی خوا، له لۆمه ی لۆمه کاران نه ده ترسا له گه یانندی په یامی خوا، غه یبه تی که سی نه ده کرد و مافی هه موو که سی ده پاراست با دوور له خوا و ئادا به کانی ئیسلامیش بییت.

مامۆستا مه لا عمر و طاهر بامۆکی:

له سالی ۱۹۷۰دا له ته مه نی چوارده و پانزه سالییدا مامۆستام ناسی له مزگه وتی پاشا له وانه ی ته فسیری مامۆستا مه لاعوسمان عبدالعزیزدا شه وانی جومعه، پاشان له کتیبخانه که ی مزگه وتی پاشادا له حوجره کانی سه ر قه بره کانی مالی پاشادا، ئه وکاته له

پۆلی شهشی سه رهتایی دا بووم، چاوم کرابویهوه له بازار و ناسینی مه لاکانی هه له بجه دا و مامۆستاکانی قوتابخانه دا، کتیبخانه یه کی خنجیلانه یان دانابوو خوینهر دهیتوانی کتیب و نامیلکه بیات و بیخوینیتته وه، منیش لای مامۆستای شه هید سیف الدین بامۆکی فییری خویندنه وه بوو بووم، که به و کتیبخانه م زانی رۆژانه له ژالی توتن و ئیشی ماله وه خۆم قوتار ده کرد و ده هاتم نامیلکه یه کم وهر ده گرت و ده مبرد ته واوم ده کرد و ده م هینایه وه، پاشان له دووکانی کاک عینایه تی برایدا که به رامبه ر مزگه وتی پاشابوو به خزمه تی ده گه یشتین، نه و سی مامۆستایه م زۆر خوش ده ویست: مامۆستا (پاره زانی و ریشاوی و جعفر عه بابیه یلی) بیانوم دروست ده کرد تا مامۆستا مه لا عمر خولکم بکات و بمباته وه بو مالی خویان زۆربه ی جاره کانیش داده (سۆبیه) ی هاوسه ری که زۆرخۆش بانگی ده کرد به سۆبیه خان، له به ختی مندا قوبلی ساوهر و برنجی سووری لی ده نا، چونکه من له سه ر مه وعید نه ده رۆشتم بو خزمه تی ئیشم به نان و چیشتیش نه بوو چیژم له خودی مامۆستا وهر ده گرت، جارێکیان مامۆستای ناماده یی پیشه سازی هه له بجه بووم له سالی ۱۹۸۳ دا مامۆستاش له قوتابخانه ی سه رکه وتن بوو له لای فولکه که ی عمری خاوه ردا به یه ک گه یشتین فه رمووی مامۆستا تاهیر باله خزمه تتا بین هه رچی خوا دابووی ده یخۆین، وتم بچوکیت ده که م نه گه ر نابم به نه رک بز جه نابت، له مزگه وتی دار الاحسان نوێژی نیوه رۆمان کرد و رۆشتین له پاش نانخواردن، مامۆستا پرسیا ری لی کردم ده نگ و باسی مالی خوتان؟ ده نگو باسی قوتابخانه و مامۆستا

قوتاییه کان؟ منیش که وتمه باسکردن له باسی ماموستاکاندا وتم
 ماموستا گیان ماموستایه کی ئافره تی زور سفورمان له لایه زور بی
 زارم لئی و مه رحه بایی ناکه م جاریک له ناو ماموستاکاندا به دهنگی
 بهرز وتی من حهزم له به ههشت نی یه چونکه وهک ته مه لخانه
 وه هایه، ماموستا فهرمووی باشه ماموستاکان و مدیره که تان
 چۆنن؟ باسی مودیرم بو کرد وتی نویتژ دهکات وتم نه خیر، وتی
 حیزبی یه؟ وتم به لئی به رۆژ حیزبییه و حکومه تییه و به شه ویش
 له گهل پیشمه رگه تا به یانی یاری و به زمیان هه یه، وتی تویش
 مه رحه بایی ده که یت؟ وتم به لئی ئەملاو ئەولای یه کتریش ماچ
 ده که ین. فهرمووی ماموستا طاهر ئەو ژنه سفوره هه موو
 تاوانه کانی به رامبه ر به عاره ق خواردنه وه که ی ماموستا پیاوه که یه،
 ئیتر منیش بریارمدا له سبه یینۆه مامه له که م بگۆرم و گهرم
 مه رحه بایی دادهش بکه م و به ئەندازه ی پیوستیش له به رپۆه به ر
 نزیک بيمه وه.

جاریکیش ته شریفی هینا بو مزگه وتی پیشه وا عمر بو نویتژ له پاش
 نویتژه که رۆشتینه قاتی سه ره وه سه یری گومه زه که ی کرد که
 خوشنوس سوره تی نووری نوسی بوو، ماموستا خویندییه وه که
 لیزه دا کوتایی پی هینابوو (ویدکر فیها اسمه یسبح له فیها بالغدو
 والاصال) (۳۶) ماموستا فهرمووی ئەم برا خوشنوسانه قواعد
 نازان هه له یه کاکه ناییت له ویدا بوهستی ئاخر پیم نالئی کی
 (یسبح له فیها بالغدو والاصال)؟ کوا فاعیله که؟ ده بیت ئەمه شی بو
 زیاد بکه یت ﴿رِجَالٌ لَا لَّهُمْ فِيهَا بَحْرٌ وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَابِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ
 يُخَافُونَ يَوْمًا نَلْقَى فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ (النور: ۲۷) کاکي برا ئالیزه دا

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

ماناکه ی ته و او ده بیټ. ئەوه یه کێک بوو له ئوصولی پهروهردی
مامۆستا بۆ براو قوتابییهکانی و یه کێک بوو له راستکردنهوهی
هه له ی زمانهوانی به تایبهتی له نویسنی قورئانی پیروژدا. یه
شالینه یاداوهری و یادگاری هه یه یه به لام له پینج سه د و شه نا
جیگای نابیتته وه. خوا له وان خو ش بیټ و عاقیبهتی ئیمهش به خیر
ته و او بکات و له سه ر دینی ئیسلام دامه زرا و مان بکات، ده سه
ئیهوش منالهکانی خو ش بیټ که له بییری پاراستنی عیلم
پهروهرد و گه نجینه ی مامۆستای باوکتان دان.

مامۆستا و زانا و شه‌رعزان بوو

محمد صالح بامۆکی

ئەزمونی ئیمه له‌گه‌ڵ مامۆستا عومەر ئەزمونی مامۆستاییه،
ئەوهی من له مامۆستام دیوهو بیستوووه ئەوهیه که به‌حق
مامۆستا بوو به‌راستی زاناو شه‌رعزان بوو دوو ویستگهی ژیانی
مامۆستاتان بۆ باس ده‌که‌م که یه‌کیکیان بۆیان باسکردووم ئەوی
تریان خۆم تیا یا ژیاوم ئەوهی خۆم تیایدا ژیاوم بۆسالانی ۸۶ و
۸۷ ده‌گه‌ریته‌وه کاتی‌ک مامۆستا عومەر مامۆستامان بوو له
په‌یمانگای ئیسلامی هه‌له‌بجه به‌راستی گه‌وره‌یی و دلسۆزی
مامۆستا و زانایی ئەو پیاوهم له‌و ساله‌دا بۆ ده‌رکه‌وت، جیا
له‌هه‌موو مامۆستاکان زۆر دلسۆزانه نه‌ک وه‌ک فه‌رمانبه‌ریک به‌لکو
وه‌ک کاریکی بانگخوازانه ده‌رسه‌که‌ی پێ ده‌وتین جیا له‌وهی
زانیا ری زۆر باشی ده‌داینی له‌هه‌مانکاتدا په‌روه‌رده‌یه‌کی ئیمانی و
ده‌رونی گه‌وره‌شی پیشکesh ده‌کرد وه‌لامی زۆربه‌ی پرسیا ری
قوتابیا نی به‌ئایه‌ت ده‌دایه‌وه هه‌یچ باسیک نه‌بوو بی‌کات و به‌ئایه‌تیک
ده‌وله‌مهن‌دی نه‌کات. ئەزمونیکی دیکه‌شم له‌گه‌ڵ مامۆستا وه‌گرتنی
ئىجازه‌ی زانستی شه‌رعیی بوو که یه‌کیک بوو له‌و مامۆستا یانه‌ی
تاقیکردنه‌وه‌ی زاره‌کیی ئیمه‌و چه‌ند مامۆستا یه‌کیان کرد بۆ
وه‌گرتنی مۆله‌تی مه‌لایه‌تی.

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیهوه

ئەزمونی دووهمی مامۆستا که باسکراوه بۆم ئەوهیه ک
مامۆستا بهر له حکومهت بییری له پرۆژهی نههیشتی
نهخویندهواری کردۆتهوه ئەویش ئەوهبووه کاتیک ئیجازهی
مهلایهتی وهک زانایهک وهرگرتووه دوای ئەوهی چووتهوه بز
گوندهکهی خووی ریشاو لهوئ دهبینیت وا خهلکتکی زور
خویندنهوهو نوسین نازان ههموو لهکاتی زستانان سهرقالی
سیرسکین و قسهوباسن و بیکارن مامۆستاش پیشنیاریان بز
دهکات که بۆچی نایه فیری خویندن و نوسینیان بکات ئەوانیش
زور ئەمهیان لا خووش دهبیئت پارچه تهختهیهک پهیدا دهکن و
لهشار تهباشیری ئەو زهمانه دینن و دهستدهکن به نوسین و
خویندنهوه بهم هویهوه خهلکانیکی زور له دیی ریشاوی له
نهخوینهواری رزگاریان دهبیئت بهم ههولهی مامۆستا بویه من ئەه
ناو دهنیم ههلمهتی نههیشتی نهخویندهواری که مامۆستا عومەر
بهتاقی تهنها پیش حکومهت ئەم ههلمهتهی دهستیپکرد.

مامؤستای کردار سه‌نگین و به‌ویقار

عمر اسماعیل

من بۆ یه‌که‌مجار له رینگه‌ی کتیبی "تاوانه‌ده‌روونییه‌کان" ئاشنای ناوی مامؤستا ریشاوی بووم، که مامؤستا وه‌ریگی‌پراوه‌ته‌سه‌ر زمانی کوردی، خۆیشی پیشه‌کییه‌کی بۆ نویسه‌یه، کاتی ورد خویندمه‌وه، وینایه‌کم بۆ مامؤستا عومەر ریشاوی له‌خه‌یالی خۆم کیشا، پیاویکی ریشسپی نورانی به‌ویقار و سه‌نگین، له‌سه‌رخۆ و راستگۆ، نه‌رم و نیان و ئارام له‌مامه‌له‌کردنی ده‌وروبه‌ر، چه‌کیم و دانا له‌چاره‌سه‌ری گرفته‌کان، ده‌م به‌زیکر و خویندنی دوعا، ئەمه‌ینایه‌به‌رچاوی خۆم که‌خه‌ریکی ئامۆژگاریکردنی ئەوانی تره‌....

دواتر له‌سه‌ره‌تای سالی ۹۲ له‌نزیکه‌وه‌به‌دیداری شادبووم و ناسیم، دیداره‌کان دووباره‌و‌چه‌ندباره‌بوونه‌وه، به‌لام بۆ‌یه‌که‌م جار و زۆر له‌نزیکه‌وه‌و‌بۆ‌ماوه‌ی چه‌ند پۆژیک له‌مالی خۆمان له‌مانگی ۱۲ سالی ۱۹۹۲ له‌خزمه‌تیدا بووم، له‌کۆبونه‌وه‌یه‌کی سه‌رکردایه‌تی جه‌ماعه‌ت که‌ئهو‌کات پیمان ده‌ووت شورای ناوه‌ندی، دوواتر له‌په‌راویزی کۆبونه‌وه‌که‌بۆ‌دلخۆشکردن و ته‌قدیرکردنی ئەو‌برایانه‌ی که‌سێ‌شه‌و‌سێ‌پۆژ‌بوو‌پاسه‌وانی‌و‌خزمه‌تیان‌به‌کۆبونه‌وه‌که‌کردبوو‌مامؤستا‌ته‌شریفی‌هینا‌له‌گه‌ل ئەو‌برایانه‌دانیشت‌و‌قسه‌ی‌بۆ‌کردن،‌وته‌ناسک‌و‌ئامۆژگارییه‌ئیمانی‌و‌پۆحیه‌کانی‌که‌له‌ناخیکی‌پاک‌و‌له‌دلکی‌پر‌و‌له‌سه‌ر

زمانیکی راستگۆوه دهردهچوون له سهەر ئامادهبووان ئه وهنده
کاریگهر بوون نه یانتوانی بهرگری فرمسکه کانیان بکهن، به لکو
هه ندیکیان خۆیان بو کۆنترۆل نه کرا و قولپی گریانیان دهنگی بهرز
بوویه وه، ئه وه دیمه نه ویناکه ی مامؤستا که له کاتی خۆیدا له
خه یالی خۆم بۆم کیشابوو هینایه وه بیرم، ده توانم بلیم به ریزه ی
له سه دا سه د راست دهرچوو.

دواتریش که له کاری جه ماعه ت و کاری حزیش له
سه رکردایه تی و کارهکانی تر ئه وه چند سه له له خزمه تی بووم و
مامه له م بوو له گه لی ئه وه وینایه هیچی لی نه گۆرا به لکو رۆژ به
رۆژ تۆختر ده بوه وه.

مامؤستا ریشاوی هه موو ژیا نی جینگه ی سه رنج راکیشان بو،
له هه موو بواریک جینگه ی چاولیکردن بوو سه رمه شق و پیشهنگ
بوو، به لام له چند شتیکدا له هه موو ئه وه مامؤستا و زانا و
بانگخوازانه ی من به خزمه تیان گه یشتووم و بینوومن جیاواز بوو:
یهک: هه رگیز خۆی به پۆست و پله و پایه نه ده به سه ته وه،
له و کاته له لوتکه ی هه ره می کاری جه ماعه ت بوو له گه ل ئه وه کاته ی
که ئه ندامیکی ئاسایی بوو، هیچ پۆستیکی نه بوو جیاوازی نه بوو، به
یهک وه تیره و یهک روحیه ت و یهک نه فه س کاری ده کرد و
خزمه تهکانی پیشکesh ده کرد به گه رموگوری ئاماده ی چالاکیهکان
ده بوو، ئه وه بهرپر سیاریه تی خۆی به رامبه ر کار و بانگهواز و
ته نانه ت کاره ئیداری و حیزبیهکان، هه روه ها به رامبه ر ئه وه کهس
و خوشک و برایانه ی ئیشیان به وه هه بووا یه له وه نه ده بینیه وه که
پۆستیکی هه بیته، یا بهرپر سیاریه تی حیزبی له ئه سه تۆدایه، به لکو

مامؤستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دؤستانیهوه

بهپرسیارییهتی خۆی له قولی ههستی باوهر به خودا و دواروژا وهردهگرت، لهوه که ههموو کاروباری حزب و جهماعهت بهر لهوه بهپرسیارییهتی حزبی بیئت ئهرکیکی قیامهتییه و دهبیئت ئهنجام بدریت.

دوو: هیچ کاتیک مامؤستا خۆی به بی کار نهدهبینیهوه، چاوهرپی ئهوه نهبوو کاسیکی تر کاری بو بدؤزیتتهوه و ئهرکیکی پی بسپیریت، بهلکو خۆی ئهو کارانهی دهکرد که به پیوستی دهزانین، ههرگیز بیری به لای ئهوهوه نهدهرؤیشت که ئهم کاره یا ئهو چالاکیه لهوه بچووک تره، یا که متره ئهو خۆی پیوه خهریک بکات، یا کاتی پیروزی خۆی پی بکوژیت، لای ئهو ههموو ئهو کارانهی پهیوهست بوون بهو پهیامهی ههلیگرتبوو جینگهی بایهخ و گرنگی پیدان بوون، ورد و بچوک بن یا گهوره تهناهت، لهبهر ئهو ههرگیز خۆی بی ئیش نهدهبینیهوه، تهناهت ئهو شهوه که به یهکجاری بارگهی پیچایهوه و رۆحی پاکی بهرهو لای خودا گهرايهوه تا پیش خهوتن خهریکی وتنهوهی دهرسیکی پهروهردهی زانستی بوو لهگهڵ پاسهوان و کارمهندهکانی مهکتهبی سیاسی.

سئ: رووخۆشی و تورهنهبوون، من بهش به حالی خۆم لهو چهند سالهی له مامؤستا نزیک بووم نه مبینی توره بیئت و پروی گرژبیئت، یا دهنگی بهرزکردبیتهوه، ههرکات لهگهڵ یهکیک بوچوونی جیاوازی ههبوایه و گفتوگوکه یان بهرهو ههلهکشان بچوایه مامؤستا به وتنی "سهلام و عهلیکم" خاوی دهکردهوه.

له کوتاییدا دهلیم به قهه زوری ئهوانهی به قسهی زل و گوتاری جوان دهناسرینهوه، ئهوندهش کهمن ئهوانهی که له میانی کردار و

ماموستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دۆستانییهوه

به مهیدانی کار دهناسرین و ئاماژهیان پیدهکریت، وهستای قسه و
کۆلهواری دهست زۆرن، بهلام پیچهوانهکهی زۆر کهم و دهگمه نن،
که به بی دهنگی خهریکی داهینان و بونیاتنان بیت، ماموستا
ریشاوی پهحمهتی خودای لیبیت یهکی بوو لهو دهگمه نانه.

یاداوه ریهك له خزمهت بانگخوازی گهوره مامۆستا عومەر ریشاوی

د.عالیه فرج

هاوینی ۲۰۰۱ له شارێ ههولێر به ئامانجی تۆمارکردنی چاوپێکهوتنیک له گهڵ جهنابی مامۆستا عومەر ریشاوی گه شتمه خزمهتی له بینای مهکتهبی سیاسی یه کگرتووی ئیسلامی کوردستان، که ئه و کاته له گهڵ جهنابی مامۆستا (محمد احمد) له یهک ژووردا پێکه وه دوو ئۆفیسییان بوو.

له دواندننیاان بۆ یه کتر تیپینی ئه وه م کرد، که به یینیاان زۆر خوشه و په یوه نـدییاان زۆر به هیـزه و له پرووی بۆچوونه کانی شییانه وه له زیاتر له بابته تیکدا که باسییاان ده کرد سه ریاان بۆ یه ک پائه وه شاندا، بۆیه بۆ من دیمه نییاان خۆی بۆ خۆی مانابه خش بوو وه کو تابلۆیه کی کۆمه لایه تی نه وازه ده هاته پیش چاوم و تابلۆکه په نگه کانی بریتیبوون له خاکیبوون ، نه رمینواندن، گه رموگورپی، ئارامی ، گه شیبینی، یه قین به خوای گه وره...هتد.

دوای ته و او بوونی پرسسیاره کانی تایبته به چاوپێکهتنه که، که سه بارهت به کاریگه ری کیمیا باران بوو له سه ر پیکهاته و وه زیفه ی خیزان له شارێ هه له بجه ی شه هیدا، ئیزن خواست له جهنابی مامۆستا عومەر که پرسسیاری ده ره کی بکه م (دوور له بابته تی ئه تروه ی دکتۆراکه م)، که جهنابی به لئی داخوازییه که م نواند ،

یه که مین پرسیارم ئەوه بوو: ئایا مامؤستا له ههولێردا ههست به
غهریبی دهکهیت؟

وه لامه که ی ئەمه بوو: مه سه له که ههستکردن به غهریبی نییه ی
له هه له بجه ده رچووم، ههستی من په یوهسته به کارکردن له
ههولێردا، به بهردهوامی کار ده که م و ههستده که م بیناده که م به بی
بناغه بۆیه چهنده بینا به رزده که یته وه ئەو ههسته ی له هه له بجه له
سلیمانی بۆ دروست ده بیته ، لێره بوونی نییه.

ئەم چهند دهسته واژه یه ی جهنابی مامؤستا عومەر ریشاوی تا
ئێستاش له هه ر مه جلیسیکا باسی چوونه ده ره وه بۆ هانده ران و
کوچکردن و غهریبی ده کریته له گوئییه کانمدا ده زرنگیته وه.

مه شهه دیکی تری جهنابی مامؤستا عومەر ریشاوی ئەوه بوو که
به سه ردان چووینه خزمه تی بۆ ماله وه و کاتی نوێژ هات ، داوی
کرد به جه ماعهت نوێژه که مان بکه ین ، بۆیه بۆ یه که م جهنابی
مامؤستا بووه پیشنوێژ بۆ هه موو ئەوانه ی له ماله که دا بوون و
پیشنوێژییه که ی زۆر جیاواز و ههستیکی زۆر جیاوازی به من
به خشی و هه ریه که له تیلقائیبوون و راسته وخۆبوون و
نهرمونیانی و ئارامی مامؤستا به خششیک بوو ، که کهسی نزیک
له جهنابی مامؤستا داوی چهند خوله کییک له حزوری مامؤستا
ههستی پیده کرد و ئەم حاله ته به بی پلان بۆ دانان و راسته وخۆیانه
ئیحتیوا ی کهسی به رامبه ری ده کرد. بۆیه که مامؤستات ئەدواند به
روونی ههستی نزیکبوونی ته واو له خوا ی گه وره ههستی پیده کراو
، کورد واته نی جهنابی مامؤستا عومەر "پیاوی خوا بوو" به
واتایه ی زوو خۆی و کهسی به رامبه ری ئەگیرایه وه بۆ لای خوا ی

گهوره له پیتی گیرانهوهی فاعیلییهت بو خوای گهوره و ههمیشه
باس له میهره بانی و بهزهیی خوای گهوره سیمای سه رهکی وشه
و دهسته واژه کانی مامۆستا عومەر بوو ، ههر که سیک و له ههر بیر
و ئایدیۆلۆژیایه که وه میوانی مه جلیسی حزورییان بوایه. ئەم
تایبه تمه ندیییهی دواندنه کانی جهنابی مامۆستا عومەر زۆر به
ئاشکراییی تییینی ده کرا له گیرانهوهی بو ئه و پروداو و
هه لویستانه ی که په یوه ست بوو به ژیا نی خو ی یان ژیا نی
کۆمه یه تی و دهعه وی کۆمه لگه و ههمیشه ته رکیز له سه ر زیاتر له
په هه ندیکی ناوه رۆکی رووداو و هه لویسته کان ده کرد.

له په یف و جیهانبینییه کانی مامۆستا عومەر ریشاوی:

با ئیمه کاریک نه کهین (نوخبه) پشتمان تیبکات و (عام) شوینمان
بکه ویت.

دیموکراتییون به بیر و هۆشیاری و پهروهردهی دهوئ به قسه و
به لئندان و گۆرانی پیاهه لدان نایه ته به رهه م.

مردن له پیناوی خودایا ئاسانه ، ژیان له پیناوی خودایا گرانه.

چهند ویستگه یهك له بیرو باوهر و بوچوونه کانی مامۆستا عومەر ریشاوی

سالم سلیمان حاجی

- ژيانی مامۆستا عومەر ریشاوی - رحمة تی خوی لی بیت -
ئاوینهی هزر و بیرو باوهر په کهی بوو.. که ژيانی هه مووی چالاکی
و کردار بوو، وهک زانستخواز و پهروه رشیار، چاکساز و چاکخواز،
بانگخواز و که سایه تی کومه لایه تی..
- یه کهم جار که ناوی مامۆستا عومەر ریشاوییم بینی - که
پیش ئه و جار ه به هیچ شیوه یهک ئاشنای جیهانی ئه و نه بووم و به
خزمه تی نه گه یشتبووم - له سالی ۱۹۸۸ له شاری سنه له
کوردستانی ئیران بوو، له سه ر کتیبیک به ناوی (تاوانه
دهرونیه کان).. نازانم چ هۆکاریک بوو که ناوه که و ناوی کتیبه که ی
سه رنجی راکیشام.. من خۆم عه ودالی کتیب بووم، به لام کتیبی
کوردی که متر.. به لام ئه م کتیبه سه رنجی منی راکیشا..
- دوا یی که له نزیکه وه ئاشنای مامۆستا عومەر ریشاوی بووم..
بینیم که مروفینکه به ریه له تاوانه دهرونیه کان و، زور لینیان به
دووره.. کینه و حه سادته نا ناسی.. دهروون ئاسووده و بی
گه رده.. دووره له کاری بی هوده و بی سوود و، هه میشه خه رینکی
زیاد کردنی زانست و فیربوونه.. کاتی خوی به فیر و نه ده دا..
هه میشه له جوله و چالاکی دا بوو: یان ده رسی دهوت به

مامؤستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

زانستخوازن، یان خوئی موتالا و کتیبی دهخویند، یان مهشغولی
زیکر و خویندنی قورئان بوو.. یانیش سهردانی دوست و هاوهدل و
که سوکاری دهکرد.. هه میشه له کاری خیردا بوو..

• مامؤستا عومەر - رحمهتی خوای لیبیت - له و کهسان
نه بوو که کاتی خوئی به قیل و قاله وه سهرف بکات و، هه میشه
سهرقالی کاری به سوود بوو بو خوئی و دهووروبه ری.. هه موو
کاته کانی به خویندن و خویندنه وه و دهرس و تنه وه به سهرده برد..
هیچ دهرفته تیکی له دهست نه دهدا بی ئه وهی به وه عزیزک، یان
قسه یه کی خوش، یان بیرخستنه وه یه ک، یان دهرسیک، پری
بکاته وه.. هه موو مه جلیسه کانی پر بوون له عیلم و زیکر..

ته نانهت مندالانیش بی به شی نه ده ده کردن له و مه وعیزه و
رینمایی و بیرخستنه وه نانه، به پیی ته مه ن و توانای و هرگرتیان..
زور جار بینیومه، کاتیک مندالان هاو هاجییان ده کرد، ئه
هه لدهستا ئیزنی له میوانه کانی دهخواست و دهچووه لای مندالکان
و به دوو سی قسه ی خوش و یاده وه ری و مه وعیزه یه ک هینی
ده کردن و، تا ماوه یه کی باش ئاسووده و ئارام ده بوون..

• مامؤستا عومەر - غه ریقی رحمهتی خوا بیت - که سنی
زور دهگمه ن بوو، له رووی راستگویی و پابه ندیی و
میانه ره ویبوونی.. ئه مهش به سروشتیکی خو پرسک و، بی زور له
خو کردن و، بیوو به (مه له که) و به به شیک له سروشت و
هه لسوکه وتی.. بویه هه میشه میانره و نه رمونیان بوو، له مال و
له دهره وه، له سه فەر و له ئیقامه یا و، له گهل دوست و دوژمنان..
بویه رووداو و به سه رهاته کان، کاریان تی نه ده کرد و، بریار و

بۆچووننه کانی نه ده گۆری، به لکو خوئی بوو رووداو و به سه رهاته کانی هه لده سه نگاند به پیی ته رازوی میانه رهوی خوئی و، له ژیر روشنایی به ها به رزه کانی ئیسلام.. بۆیه ده بینین که سه ره پای باردوخی ناله باری ئه و و، بوونی له ژیر چاودیری ده زگای سیخووری حیزبی به عس و، ته نانه ت فشاری هه ندی له لایه نه کوردیه کانی ئه و کاتی له سه ری و، ده نگوباسی گه وره ی جمهوری ئیسلامی ئیران و، ده نگوباسی جیهادی ئه فغانستان له کاته یا.. هه موو ئه مانه کاری تی نه کرد که بریاری جیهیشتنی شاری خوئی (هه له بجه) بدات و، روو بکاته (ئیران)، تا له سالی ۱۹۸۸ و له دوای هیرشی رژیمی سه دام به چه کی کیمیاوی و کاره ساتی کیمیاوی هه له بجه، ئینجا به ناچاری روویکرده (ئیران).. چونکه پیی وابوو به رده وامی و خوڤاگری له سه ر کار، باشتره له راپایی و رووکردنه نادیار.. هه روه ها له (ئیران) یش، سه ره پای کاری زوری و، کاریگری گه وره ی که هه یبوو به سه ر ئه و خه لکه ئاواره کورده ی که له ئوردوگاکانی ئیران بوون، به لام دوای ئه وه ی که رژیمی ئیران دهستی چوویه خوینی شه هید مامۇستا (ناسر سوبجانی)، ئیتر یه کسه ر بریاری گه رانه وه ی دا بو کوردستان و عیراق و، وتی: ئیتر زولم گه یشته لوتکه پۆپکه ی..

• مامۇستا ریشاوی - به رحمهت بئیت - پیاوینکی که م وینه بوو.. نارام وله سه رخو و بی فیز.. باوه ردار و پشتیوان به خوا.. هه میسه خه ریکی کاری خوئی بوو، به بینگویدانه قسه ی خه لک.. کاره کانی له سه ر خو بوون، بی په له په ل و هه راوه وریا، هیچ کاریکی په له ی لی نه ده کرد پئیش واده ی خوئی.. هه میسه ده یوت:

ئیمه به ئهرکی خۆمان ههڵدهستین، له دائیره ی بهرپرسیاریهتی
خۆمان، ئیتر ئهگهر شتیکی نویی رویدا، ئهو کاته (اکل حادس
حدیث)..

له بیرمه کاتی له ئیتران بوو، ههندیی کهس پێیان دهوت که ناوی
خۆی بگۆڕی، چونکه ناوی (عمر) له ئیتران جیی نیگهرانی ههندی
خهڵکه و، رهنگه تووشی گیروگرفت ببیت له بهر ئهم ناوه.. به لای
ئهو وهلامی دهدهانهوه و دهیوت: کهس نارهزایی خۆی له ناوی من
دهرنهبریوه و، کهس داوای لی نهکردووم تا ئیستا که ناوم بگۆڕ
و، ههر کات داوایهکی وا ههبوو، ئهو کات سهیری دهکهین و
پیی پێویست وهلامی دهدهینهوه و، تا ئهو کاته ئیمه مهشغول
کاری خۆمان دهبین و خۆمان بهو شتانه خهریک ناکهین.. ههلبهت
کهس داوای لهو جوړه لێی نهکرد و، به پێچهوانهوه مامۆستا
جیگهی ریز و ستایشی ههموو لایهک بوو لهو ولاته..

مه بهست ئهوهیه که مامۆستا کهسیکی کرداری بوو و ئههلی قال
و قیل نهبوو و پێش رووداوهکان نه دهکهوت، به لکو مامه لهی له
گهڵ واقعی دهکرد و، .. ئهمهش گوزارشت لهوه دهکات که زوهد و
تهقوای مامۆستا له گوشه گیری و تیروانینی نه رینی نه بوو
دهرباره ی دنیا و، ههلوێست و کرداری پابه ند و پشت به ستوو به
تیروانیکی شه رعی روون بوون.

• مامۆستا عومەر سالانیک بوو له تروپکی کاری دهعهوی
سیاسی ناوچه که بوو، به لام چاوی له پله و پۆست نه بوو، به لکو
بلاوکردنه وه ی زانست و تیگه یشتنی ئیسلامی مه به ستبوو له لای
پله و پۆست لای ئهو شتی گرنگ نه بوون، بۆیه دوای ئه وه ی

قوتابی و هاوهلهکانی پیگه‌یشتن و کاره‌که‌یان گرتنه دهست، مامۆستا به‌رده‌وامبوو له‌سه‌ر کار و پابه‌ندبوونی و، خۆی به‌گه‌وره‌تری نه‌ده‌زانی له‌وان.. هه‌ر بۆ نمونه: مامۆستا عومەر - به‌رحمه‌ت بیته - باوه‌ری زۆری هه‌بوو به‌سه‌لیقه و تواناکانی مامۆستا (سه‌لاح الدین) و، ئەمه‌ی نه‌ده‌شارده‌وه.. گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەمه ئەوه‌یه که مامۆستا عومەر پیتی ئاسایی بوو بیته (راویژکاری مامۆستا سه‌لاح الدین)، سه‌ره‌پای ئەوه‌ی که مامۆستا سه‌لاح پیشت‌یه‌کیک بوو له‌ قوتابییه‌کانی ئەو..

• مامۆستا عومەر به‌ سه‌رۆشتی خۆی رقی له‌ توندوتیژی بوو و، هه‌زی به‌ نه‌رمونیانی بوو له‌ هه‌موو کارو کرده‌وه‌کانی دا، هه‌ر وه‌کو خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی فه‌رموویانه.. کاتی بزوتنه‌وه‌ی چه‌کداری ئیسلامی په‌یدا بوو له‌ کوردستاندا، مامۆستا هه‌زی پی نه‌بوو، به‌لام دژایه‌تیشی نه‌کردن و، دانه‌پرا لییان و، به‌رده‌وامبوو له‌ په‌یوه‌ندیه‌ باشه‌کانی له‌ گه‌لیاندا..

مامۆستا دژی پرنسیبی ده‌رچوون بوو به‌ زه‌ب‌پ‌ری هیز دژی ده‌سه‌لات و، پیتی وابوو چاکسازی ده‌بی له‌ ناوه‌وه‌ بکریت، نه‌ک له‌ سه‌ره‌وه‌ بچه‌سپینریت.. بر‌وای به‌ سیاسه‌تی (قسه‌ی نه‌رم) له‌ گه‌ل ده‌سه‌لاتداران و ملهوران هه‌بوو، که ئەمه‌ش پرنسیپیکی قورئانیه‌ و، ئۆرمیدی زۆر به‌ چاکسازی و، قۆناغه‌ندی تیدا، هه‌بوو.

• هه‌ر له‌ باره‌ی توندوتیژییه‌وه‌، من خۆم چه‌ند جاریک گه‌فتوگۆم له‌ گه‌ل کردووه‌ ده‌رباره‌ی کیشه‌ی فه‌له‌ستینی - بۆ نمونه - که نمونه‌یه‌کی زیندووی کیشه‌یه‌کی ره‌وای ئیسلامیه‌.. به‌لام مامۆستا ریشاوی و، به‌ پیچه‌وانه‌ی بوچوونی باو، تیروانینیکی تری هه‌بوو

دهرباره ی کیشهی فهلهستینهکان، سه‌رچاوه‌ی له بیروبوچورنی سه‌باره‌ت به توندوتیژییه‌وه وه‌رده‌گرت.. ماموستا ره‌خنه‌ی سه‌بهر له ریره‌وی کاری ئیسلامی فهلهستینی و، پی‌ی وابوو ئه‌وان ناگن ئه‌نجامیکی باش به په‌یره‌وکردنیان له کاری توندوتیژی ر چه‌کداری و، ده‌بی‌ت مافه‌کانیان به ریگه‌ی دانوستان و گفتوگۆ وه‌رگرن، نه‌ک به هۆی توندوتیژی و گوشتن و برین.. ماموستا - به رحمه‌ت بی‌ت - ته‌نانه‌ت ده‌رباره‌ی (شۆرش‌ی به‌ردین) و (منالانی به‌رد)یش - که به هیمای شۆرش و نار‌ه‌زاییه‌تیه‌کانی فهلهستینهکان ئه‌ژمار ده‌کریت - ره‌خنه و تی‌بینی سه‌بوو.. چونکه پی‌ی وابوو که ئه‌میش جو‌ریکه له دروستکردنی فه‌زای توندوتیژی و، ئه‌گه‌ر فهلهستینهکان پی‌یانه‌و‌یت بگه‌نه ماف و که‌رامه‌تی خو‌یان ده‌بی ریگه‌ی تر هه‌لبژیرن، نه‌ک مالی خو‌یان و‌یران بکه‌ن و به‌هانه‌ بده‌نه ده‌ست دو‌ژمنه‌کانیان، به بی گه‌یشتن به ئامانج ..

• له بیرمه که به‌یانی روژی ۱۱ سی‌بیته‌مه‌ری سالی ۲۰۰۱ ماموستام بی‌نی، زۆر په‌ریشان بوو سه‌باره‌ت به‌و رووداوه‌ی که هه‌موو که‌ناله‌کانی جیهان ده‌یکواسته‌وه و، باسی گروپی چه‌کداری ئیسلامی ده‌کرا که له پشته‌وه بی‌ت و، پی‌ی نا خو‌ش بوو و به شتیکی نه‌رینی لیکی دایه‌وه.. قه‌ت دل‌ی به‌و جو‌ره‌ کرده‌وانه خو‌ش نه‌بوو و، پی‌ی وابوو ئه‌وانه‌ی له پشت ئه‌م کرده‌وانانه‌ن له په‌یامی ئیسلام نه‌گه‌یشتوون و، خاوه‌ن به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی خو‌یانن..

• له سه‌ر ئاستی سیاسه‌ت، ماموستا عومەر زۆر په‌روشی فیکر و تیوریای سیاسی نه‌بوو، به‌لام ئه‌و هه‌ر له سه‌رده‌می گه‌نجیه‌وه به کاری سیاسی ئاشنا بوو و، لی‌ی دوور نه‌که‌وته‌وه تا روژی

وهفاتی.. ماوهیهکی زۆر له ریزی پیشهوهی بهرپرسیاریتی بوو له کاری ئیسلامی له ناوچهی ههلهبجه و دهوروبهری و، یهکیک بووه له دامهزیننه رانی (یهکگرتووی ئیسلامی کوردستان) سالی ۱۹۹۴ و، هیچ کات دوو دل نهبوو له کارکردنی له ناو ریزهکانی ئهو حیزبه دا، و بهردهوامبوو له سهروهفا و ههلوێستهکانی تهنانته کاتیک له کۆنگرهی سییهمی حیزبدا دهنگی نههینا بۆ سهرکردایهتی حیزب و، بهردهوامبوو له سهروچاروچالاکیهکانی خۆی به ههمان هییمهت و حهماسهتهوه تا رۆژی ۱۸ / ۱۰ / ۲۰۰۱ که دونیای فانی به جیهیشت بۆ لقای خالقی خۆی - خوالی خوش بیته و جینگهی بهههشتی بهرین بیته ان شاء الله.

• ههر له بابتهی کاری سیاسی مامۆستا، له بیرمه سالی ۱۹۹۳، پیش راگه یاندنی (یهکگرتووی ئیسلامی کوردستان) بوو، من جاریک پرسیارم لی کرد سه بارهت چه مکی (رادهستکردنی دهسهلات) و، ئایا جائیزه بۆ حیزبیک ئیسلامی - که به ریگهی دیموکراسی و سندوقهکانی ههلبژاردن دهگاته دهسهلات - دهست به دهسهلاتهوه بگریته و، غهیری خۆی لی بهش بکاته، به بههانهی ئهوهی که ئهو خۆی دهتوانی خزمهتی ئیسلام و موسلمانان بکاته و، ئهوانی تر ناتوانن ئهو خزمهته بکهن و، ئههلیهتی گرتنهوهی دهسهلاتیان نیه؟ ئهو وتی: ههر حیزبیک نهتوانی قهناعت به خهڵک و دهنگدهران بکاته که شایستهی دهسهلاته، له کاتیکا که خۆی له سهرو کورسی دهسهلات بیته، ئهوه دیاره که به راستی شایستهی ئهوشوینه نیه و دهبی دهسهلات به جیبیلی بۆ ئهوانهی که دهتوانن باشتر و چاکتر خزمهت پیشکesh به خهڵک بکهن.. ههروهها وتی:

هەر حیزبیک نه توانیت متمانهی هاوڵاتیان به دهست بینیت، ئهوه
خۆی بۆ خۆی هۆکاریکی کاریگەر و کافی یه بۆ ئهوهی ناکارایی و
ناشایستهیی ئهوه حیزبه دهرخات، بۆیه هیچ بههانه و هۆکاریک نیه
بۆ ئهوهی ئهوه حیزبه دهست به دهسهلآتیهوه بگریت به بههانهی
پاراستنی..

بۆ میژوو دهلیم: ئهم چه مک وتیگه یشتنه لهو سات و کاته دا،
شتانیکی نامۆ بوون ته نانهت بۆ هه ندی له سه رکرده و که سه
دیاره کانی ناو ئیسلامیه کانی، چ جای قاعیده و کاده
ناوه ندیه کانیان.. به لام مامۆستا عومەر - به رحمة بیت-
که سیکی راستگۆ و مخلص بوو بۆ سرۆشتی خۆی و پیکهاتهی
فیکری میانه رهوی خۆی و، به ته با بوو له گه ل خۆی و له گه ل
بنچینه فیکریه کانی..

• ماویه تی بلیم که مامۆستا ریشاوی تیروانینیکی ئهرینی هه بوو
بۆ رۆل و پیگه ی ئافرهت له ناو کۆمه لگه دا.. ئهم تیروانینه ش
به رجه سته ی خۆی له په روه رده ی منداله کانی و، له مامه له ی له
گه ل هاوسه ری خۆی، پیش هه موو شتیکی، ده بینیه وه.. که زۆر به
ریز و له به رچا و گرتنی تایبه مه ندی و سه ره به خۆییان، مامه له ی له
گه ل ده کردن و، له زۆر کاروباری رۆژانه ی ژیان راویژی پی
ده کردن، ته نانهت بچوکه کانیش..

توندگیر و توند مامه له نه بوو له گه ل مه سه له و کیشه کانی
ئافرهتان (وهکو: حجاب و کاری ئافرهت ده ره وه ی مال..)، و، پی
وابوو عیبرهت له حجاب ئه وه یه که عه مه لی بیت و، مه رجا
شه رعیه کانی تیدا بیت، ئیتر گرنگ نیه چۆن و چ جوریک بیت..

سهبارهت به کاری ئافرەتیش ، به لایهوه ئاسایی و ریپتدراوه بوو،
له چوارچیوهی رینمایی و بنچینه شه رعیه کانه وه..

• له کۆتاییدا، باسکردنی ژیان و هزر و ههلویسته کانی ماموستا
کاریکی فره رهههند و لایه نه و، من لهم کورته نوسینه دا ته نها
ئاماژه به چه ند سه رهقه له میکم کرد و، ان شاء الله که سانیک ئهم
ئه رکه باشتر و جوانتر مافی پی ده دن و ده گرنه ئەستۆ و،
ته وه کانی ئاینده مان به ژیان و هزر و که سایه تی ماموستا عومەر
ریشاوی ئاشنا ده که ن..

مامؤستا ریشاوی، بانگخواز و زانا و پهروه رشیار

عبدالرحمن عوسمان عبدالعزیز

له باکوری هه له بجه وه وه له نزیک روبره به خشنده که ی سیروانه وه
له پئی شیاوی ریشاوه وه گزنگی تیشکیکی خواکرد به سه رناسمان
ئه وه ده قهره پیشه ننگه دا هه له هات تا کو ده نکیکی زیڕین له ته سییم
ئه رقه میدا بهۆنیته وه ... که گه یشته گۆره پانی ناسین له وه فاداری بز
زیدی خۆی ریشاوی دووره دهستی کرده پاشگری نازناوی تا کو
به به ره می کرداری ته مهنی ناوی ریشاوه له په راویزه وه
بگوازیته وه سه رزاری نیشتمان وبه په ساپۆرتی بانگه وازی
به جیهانی ئیسلامیشی بناسینیت .

هه لگریکی ناوی فاروق له بنه ماله یه کی خواناس ونیشتیمان په روه
پئی کاروانی زانستی گرته بهر و له مه شخه له زانستییه کی پریندا
به و ناماده کارییه ذاتیه ی خۆی شان به شانی وه رگرتنی زانست
وانه ی ته زکیه ی نه فسی له سه ر بنه مای زانستی وه رگرت وه ره به
ناماده ییشه وه په یامی ژیان له پیناوی خودای له پریری پیشه ننگه کاند
وه ده ستهینا .

جهنابی مامؤستا ریشاوی له بهر شیاوی ولیهاتویی وخه مخوری
خۆی یه کینک بوو له وسی که سه سه ره تاییهانی متمانه ی جهنابی
مامؤستا مه لا سه له حی گه وره وه مامؤستا مه لا عوسمانیان وه رگرت
که کاری ریکخستن له ئه ستۆ بگرن له گه ل مامؤستا مه لا جهنابی

مامۆستا مه لا ساله ح و مامۆستا سدیق عه بدولعه زیز داو پاشان له بهر کارامه یی خۆی به رپر سیاریتی په یوه ندی نیوان کوردستان و ناوه ندی عیراقی که وته ئه ستوو ئیتر له و کاته وه بو به و ژماره گه وره و به هیزه ی له حسابه گه وره کاندای ده خویندرایه وه .

مامۆستا ریشاوی بو خۆی که سایه تیه کی ئارام و پایه داربوو به لام سازینه ر و بونیاتنه ر، له گه ل به هر مه ندی به باوه ری به هیز و شاره زایی زانستی و بانگخوازی دا بو یه هه میشه به ئه ندیشه وه له خواروی خۆیشی گوئی ده گرت، که م قسه بوو ئه م ما پر کردار، زوری ک له ئامۆژگارییه کانی به بیده نگی و هه لویست و کردار ده گه یاند، که سایه تیه کی سه نگین و خۆشه ویست بوو له دلی هه مواندا و به و خۆبه که مزانینه ی هینده ی تر له به رچاوی خه لک و هاوه لانی دا گه وره تر ده بوو، چونکه هه موان ئه وه یان لی ده رک کردبوو که به ریزیان سه رقالی بابه تی گه وره ترن و بو ژماره حسابی کی قیامه تی کرداره کانیان پاشه که وت ده که ن .

ئه وه ی تینی نی مان کرد بیست مامۆستا ریشاوی قولتر بییری ده کرده وه و به ته عبیری کی شمولی ره چاوی گشت جه مسه ری بابه ته کانی ده کرد ئه گه رچی بایه خی به گرنگترینیان ده دا، ته نانه ت له وانه و تنه وه شدا که من بو خۆم قوتابی به ریزیان بووم له په یمانگای ئیسلامی هه له بجه، له کاتی وانه ی هزری ئیسلامیدا زور به شیوازیکی بونیاتنه رانه بابه ته که ی حالی ده کردین هاوکات له ته ک زانسته کانی تریشدا جۆشی ده دان و له سه ر ئه وه ش راهینانی پی ده کردین به تایبه تی زاراوه هزرییه کانی به پیوه ری سه رف و نه حو بو شیتهل ده کردین که پسپۆری به رزی تیندا هینا

بوو، بهه مان شیوهیش له کاری ئیسلامیدا جه مسهری گشت
میکانیزمه کانی دهگه یانده وه یهک به ره و مه بهستی بهرژه وه نده
گشتی که ره زامه ندی خودای تیدا دهسته بهر بکریت، نه وه
یه کیکی تر بوو له تایبه تمه ندییه کانی ماموستا ریشاوی .

ئه وهی پیویسته له ناسینی هزری ماموستا ریشاوی له بواری
کاری ئیسلامیدا به بیان بکریت ئه و بازنه فراوانه بوو که مامه له
پیوه ده کرد که ئه و شیوازهش له قولایی کارکردنی زانایان
به رجهسته بوو ئه گهرچی ئه و سهرده مهش کاتی سه ره له دانی
بازنه ی داخراوی ریکخراوی حیزبی بوو، به لام زانایان به و شیوه
که راهاتبوون له سههری کاریان ده کرد، ئه ویش کارکردن بوو
له سهه پانتای جه ماوه ر و ره چا وکردنی مه قاسیدی شه ریه
خویندنه وهی ئه گهره دووره کان که ئه گهر تا گه یشتن به که ناری
دنیایی کار له دهست ئه م زانا پایه به رزانه دا بوایه به دنیاییه وه ئه و
کورتتهیان و پاشه کشییه ی به خو یه وه نه ده بینی چونکه ئه زمونی
زانایان به فه زلی خودا زامنی مه کانه تی نیوان لایه نه کان و پاراستنی
شکو مه ندی و متمانه ی نیو جه ماوه ریش بوون بو کوردستان و
پارچه کانی تریش که هه مان سه ره نویشتیان هه یه .

یهک نمونه باسکردنی به سووده له م بواره دا سالی ۱۹۹۳ و
له دانیشتنیکی تایبه تی ماموستا ریشاوی و ماموستا حسن
شه میرانی که هه ردوک خوشه ویستی جه نابی ماموستا بون ! و
ماموستایه کی تر له گه ل جه نابی ماموستا مه لا عوسمان
له سه ره ئه شکه وتان که منیش شه ره فی به شداریم هه بو ماموستایانی
میوان پرۆژه ی هه ماههنگی و برایه تیان ئاراسته کرد دیاره له قالبی

برایه تی جار اندا، جه نابی ماموستا مه لا عوسمانیش که ههم ماموستا
و ههم برای سه ر قافلای پیشویان بوو، هه ناسه یه کی چه سره تی
له ناخه وه هه لکیشا و فه رموی به خوا من که دهستم دایه ئەم کاره
به ته مابوم هه روهک جار ان پیکه وه بین و له یهک جیا نه بین ... ئیتر
ماموستا ریشاویش که زورچاک ماموستا که ی ده ناسی و باشیش
له مه سه له کان حالی بو گریانیکی به کول گرتی و تا کو کوتایش هه ر
به رده وام بوو، من بوخۆم یهک دونیا ماجه رام تیدا خوینده وه و
هه موانیش که وتینه ژیر کاریگه ری ئەو که شه پو حیه ی بی گه ردی
وسه دا قه تی لی به ر زده بویه وه .

له کوتاییشدا پیویسته ئەو راستیه ش باس بکه ین که که سایه تی
جه نابی ماموستا ریشاوی ئەه گه رچی زاتی بو خو ی پیگه یان دبوو
به لام به راستی خانه واده و بنه ماله به ریزه که یشی رۆلیان هه بوو له
په ره پیدان و پایه داریدا، به تاییه تی ماموستا ئیبراهیم و برا
به ریزه کانی و سویبه خانی هاوژینی که ئەویش به راستی شاژنی
کاروانی کار و بانگه وازی ئیسلامی بوو .

هیوادارم بهم نوسینه کورت و ته عبیره گوشراوانه توانیبیتم
ئامازه بکه م به چه ند بر گه یه کی ژیان و تاییه تمه ندی و ئەزمون
وخه سه له ته شیرینه کانی ماموستا ریشاوی خودا لیلی خوش بیتم
و پله ی به رز بکات و چه شری له گه ل پیاوچاکان و راستگویاندا بیتم و
له به هه شته به رینه که ی خو ی کو یان بکاته وه .

زانا و حه کیم و دلسوز ماموستا عومەر ریښاوی

د. یاسین مصطفی هه ورامی

ماموستا عمر ریښاوی له پیش یه که م بونه ی مه ولودی پښه مېر (د.خ) له مزگه وتي پاشا له هه له بجه له سالی ۱۹۷۱ به خزمه تی گه یشتم له بیرمه پیش ده سته پیکردنی بونه که فهرموی بچوب دواي گه نجیکی لای شاعیر ناوی عوسمان جوتیاره، دواي ناو نیشانی چوم به دوايدا له خزمه تیا هاتین بو مزگه وتي پاشا یه که م هونراوه له بیر نه چوه به پیزه که ی هونیه وه، دواي نه م یه که م به خزمه ت گه یشتمه ی ماموستا عمر ریښاوی ئیتر من بوم به که سیکی نزیکی ماموستا .

ماموستا برایه کی به نه مه کی قوتابخانه چاکسازي و گه شه پیدانی ئیمام به نا بوو، زانا و حه کیم و دلسوز خاوه ن خولک و سفره و خوان بوو. ماموستا که سایه تیه ک بوو به خزمه تی بگه یشتم تیا به توانای ده ستلییه ردانت لیی نه بوو به وته جوانه کانی به بزه و زهرده خنه کانی به سه ليقه و ئاکاره جوانه کانی، جگه له هه لسوکه وته په ند ئامیزه کانی که هه میشه سه رنجی راده کیشای بو مه به سته که ی، ماموستا هه میشه له هه ر شوینیکی شارو برویشتم تیا به ده تبینی له گه ل مه لا و فه قی و خه لکدا. ماموستا جگه له خزمه تی بانگه واز و حوجره و مه لا و فه قی، پیاوینکی خوش مه شربه و مه جلیس رازاوه بوو، هه میشه خه ریکی ئاشته وایی له

ناو چین و توێژهکانی جه ماوهردا بوو ، هه‌میشه بۆنه‌کانی
ده‌رازانده‌وه، خۆشه‌ویستی جه ماوه‌ر بوو، مامۆستا هه‌میشه
دوای ته‌فسیرو سیره و فقه، اصول العشرینی ده‌وته وه ، زۆر
ئومیدی به‌ لاو و گه‌نج بو گیانیکی تایبه‌تی هه‌ بوو له‌گه‌ل گه‌نج و
لاودا، ئه‌ ندامی یه‌که‌م ئوسره‌ی برایان بووه له‌ هه‌له‌بجه . هه‌
میشه به‌ شداربووه له‌ ته‌واوی کاره‌ساته‌کانی ناوچه و ولاته‌که‌ی ،
مامۆستا ئه‌وه‌نده له‌ خزمه‌تیا بیره‌وه‌ریم هه‌یه به‌شی ده‌یان رۆژ...
من به‌ ش به‌حالی خوم بنووسم ئه‌گه‌ر تیشکیکم دا‌ییت له‌ ژیا‌نی
په‌روه‌ری جه‌نابیان له‌ ئاینپه‌روه‌ری و خه‌بات و نیشتمان
په‌روه‌ری و چاکسازی تاکی کۆمه‌لگه‌ و جه‌ماوه‌ری ناوچه و
ولاته‌که‌ی، مامۆستای به‌ ریزو پایه‌ بلن‌د‌مان هه‌میشه له‌ دوا کوتای
ته‌مه‌نیشیدا نمونه‌ی مه‌ ردیکی گه‌نج و چالاک و ماندونه‌ ناس و
بلیمه‌ ت بوو، هه‌ همیشه خه‌ریکی خۆ ده‌وله‌مه‌ندکردنی سه‌فه‌ره‌که‌ی
بوو، رۆژیک له‌ ژیا‌نیا بی‌ پابه‌ندی و شلگیری له‌ ژیا‌نی خواناسی
و ئاین په‌روه‌ری و نیشتمانپه‌روه‌ریدا نه‌بینراوه .

نۆنه‌ی که سایه‌تیه‌کی هێمن و راستگۆ و خۆنه‌ویست

حه‌یده‌ر عوسمان

که‌سیکی هێمن و له‌سه‌رخۆو راستگۆ و دلسۆزو خۆراگری
دامه‌زراو و خۆنه‌ویست و خاکی ولیبۆرده بوو.....
که سایه‌تیه‌کی ناسراوی پایه‌به‌رز و بلند و شکۆداری پارێزگای
هه‌له‌بچه و ناوچه‌که و کوردستان بوو، یه‌ کێک بوو له‌ سه‌رکده
بالاو و دیار و به‌ناوبانگه‌کانی رابوونی ئیسلامی کوردستان.
پۆلی گرنگ و به‌رچاو و کاریگه‌ری له‌ کاری بانگه‌وازو بینداری
ئیسلامیدا به‌دیدیکی میانپه‌وانه له‌ کوردستان هه‌بووه. ئیصلاحخواز
و ناشتیخواز و ئیسلام په‌روه‌ربوو ..خاوه‌ نی میژووویه‌کی زێڕینی
گه‌شاوه‌ی هه‌میشه‌ زیندوووه له‌ و بزاقه‌ دا....له‌هه‌ر شوینیکدا بووینت
کارو ئه‌رکی خۆی به‌ باشترین شیوه‌ ئه‌ نجامداوه‌ گۆیی نه‌داوه‌ به
پله‌ و پۆست و پایه‌...

مامۆستای به‌ رێزو شکۆدار له‌ هه‌ر بارودۆخ و کات و شوینیکدا
بوو بیت هه‌ده‌ف و خه‌می سه‌ره‌کی نوێژ و جه‌ماعه‌ت و عیبادات
و خوداناسی بووه‌..... له‌ کاته‌ سه‌خت و دژوار و ته‌نگانه‌ و
ناخوشیه‌کانیشدا به‌رده‌وام بووه‌ له‌ کاری بانگه‌وازو نوێژی
جه‌ماعه‌ت و خوداپه‌رستی.

لیژه دا برههیهکی کورت له قۆناغهکانی رۆژانی سه ختی ژیانی دهخه مه پوو که به جوانترین شیوه تیپه پاندووه.

له دواى مه رگه سات و کاره ساتی کیمیا بارانی هه له بجه له ۱۶ / ۱۹۸۸ و ئاواره بوونمان بو ئیران، له یه کیك له قوتابخانه کانی شاری کانگاور به ناوی (مدرسه مطهری) پیکه وه بووین، هه ره له سه ره تای جیگیر بوونمانه وه له و کات و ساته سهخت و دژوار و تال و دل تهنگی و نا ئارامی و ماندوو بوون و شهکتهت و شله ژان و سه ره گردانی و کهم شوینیدا، مامۆستا خه می سه ره کی دابینکردنی شوینیکی تایبتهت به (نوێژکردن و جه ماعهت) بوو.

شوینه که دابینکراو به ریزی ئیمامهتی ده کرد و پاش نوێژه کانی وانهی دهو تهوه و ئامۆژگاری و رینمایی خه لکه کهی ده کرد، که ژن و پیاو و گهنج و منداڵ تییدا به شدار بوون، بو ماوهی سی مانگیک له قوتابخانه کاندای ماینه وه، پاشان له ئوردوگای (گه لیاران) نیشته جیکراین، به هه ول و هیمه تی مامۆستا ریشاوی و چه ند به ریزیکی دیکه، مزگه وتیکی تییدا دروستکرا، مامۆستا به رده وامبوو له ئیمامهت و ئامۆژگاری و رینماییه کانی.

ئه وهی لیژه دا گرنگه بو تریت له ژیا نییدا بو ساتیکیش له کاری بانگهواز کردن و خوداناسی و نوێژو جه ماعهت دانه پراوه و به رده وام بووه.

له لایه کی دیکه وه پروانینه ژیا نی گه شاوهی مامۆستا ریشاوی وهک پیشه ی (مامۆستایه تی)، له گه ل ئه وه شدا که مامۆستای سه ره تای بوو، به لام مامۆستایه کی به تواناو لیها توو و کارامه و ئه زموندارو جیدی و دلسۆز و سه رکه وتوو بوو، شاره زاییه کی

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دۆستانییهوه

زۆرباشی هه‌بوو له (فیقه و وانه‌ی زمانی عه‌ ره‌بی)دا، بۆیه‌ له
سانه‌وی دیراساتی ئیسلامی هه‌له‌بجه‌ پێویستیان به‌ مامۆستا
ریشاوی بوو بۆ وانه‌ وتنه‌وه‌ و خزمه‌ت.

هه‌روه‌ها له‌ سه‌له‌کانی ناوه‌ر‌استی هه‌شتا‌کانی سه‌ده‌ی
پابورردوو ئه‌و کاته‌ به‌ نده‌ به‌ پێوه‌به‌ری ئاماده‌یی هه‌له‌بجه‌ی
کوران بووم، قوتابخانه‌که‌مان پێویستی به‌ مامۆستا بوو بۆ وانه‌ی
زمانی عه‌ره‌بی، مامۆستا ریشاوی به‌هۆی ئه‌زمون و توانا
لێها تووییه‌وه‌ (ته‌نسیب) کرا بۆ قوتابخانه‌که‌مان، وه‌ک مامۆستای
وانه‌ی زمانی عه‌ره‌بی، به‌ سه‌رکه‌وتوانه‌ وانه‌ی شه‌شه‌می ئه‌ ده‌بی
ده‌وته‌وه‌..

له یاداوهری مامؤستای گه وره عومەر ریشاویدا

د.سید أحمد پینجوینی

به حوکمی ئەوهی ته مه نیک له گه لی ئاشنابووم - له دوور و له
نزیکه وه - ئاوا گه واهی خۆم ده ده م دهر باره ی ئەم زانا مه زنه و ئەو
دانا به هره مه نده - په حمه تی خوی لیبت -.

* مامؤستا عومەر واته: دونیایه ک له پوو خوشی و دلخوشی،
دهریایه ک له گه شی و گه شینی، جیهانیکی له کرانه وه و ئاسانکاری
و متمانه به خۆبوون، له جیهانیکی داخراو و زه حمه تکردن و
داروخاویدا.

* چیا یه ک له چه سپاوی و دامه زراوی و پاوه ستاوی. له
جیهانیکی پر له تر سنۆکی، قه له ق و له رزۆکیدا.
* شه پۆلیک له هه لمه ت و هیمه ت. له دونیایه کی پر له کپی و
کپی و سپیدا.

* زور له خزمه تیدا بووم له هه له بجه و له ئیران و له هه ولیر.
زوریش پۆژانی پر له سه ختی و دژوارمان پیکه وه به پیکرد، که چی
نه مینی پۆژیک بیتا قه تبی، یان کۆلبدا. له هه ر خانوو یه کدا بوایه
ژورریکی ده کرده مزگه وت.

* هه میشه له گه ل ژن و منداله کانیدا وه کو براده ر و په فیه ق
وابوو.

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیهوه

* ئامۆژگار و پهروهردهکارێکی کهم وینهبوو، بۆمه
مهجلیسێک قسه و باسی خۆی ههبوو، زۆر پۆحسووک و خاکی
بوو، بهراستی شیاوی نازناوی (حهکیم) بوو.

* لهگهڵ ئەوانه‌ی که کالـدین بوون زۆر میهرهـبان و
پووخواشبوو، که زۆر جار دهـبووه هۆی هیدایهـتیان!

* دهـتوانم بـلـیـم: ئەخـلاقی پـیـغـهـمـبهـرانه بوو!

* فتواکانی زۆر (مقاصـدی) و سهـردهـمیانه بوو، دوور له

تووندی ههـندیـک و شـلـگـیرـی ههـندیـکی تر.

ههـزاران سـلـاو له گیانی پاکی، له ئاکاری چاکی، له چرای

پووناکی!

یادهوه ریه کانم له گه‌ل به‌رێز

مه‌رحومی مامۆستا عومەر ریشاویدا

ئه‌کره‌م ئه‌نوه‌ر عبدالرحمن

به‌نده له سه‌ره‌تای هه‌شتاکانه‌وه که ئاشنا بووم به‌ کاری ئیسلامی له هه‌له‌بجه یه‌کیک له ناوه دیار و دره‌وشاوه‌کانی ناوچه‌که که له‌سه‌ر زاری لاوانی رابوونی ئیسلامی بوو به‌رگویمان ده‌که‌وت ناوی مه‌رحومی (مامۆستا عومەر ریشاوی) بوو، له بیرمه‌ جارێکیان له ناوه‌راس‌تی هه‌شتاکاندا بوو که من ئه‌و کاته لاویک بووم ته‌مه‌نم له بیست سا‌ل که‌متر بوو، له زستانیکێ سارددا له مزگه‌وتی (دار الصفا) له هه‌له‌بجه له ده‌وری سو‌پایه‌کی دار دانیشتبووین و چاوه‌رپیی بانگ و نوێژمان ده‌کرد، له‌و کاته‌دا که کۆمه‌لیک پیاوی به‌ته‌مه‌ن له ده‌وری سو‌پاکه‌ بوون، به‌ ده‌نگی به‌رز قسه‌یان ده‌کرد، مامۆستا عومەر هات بۆ مزگه‌وته‌که، دیاره‌ مامۆستا مالیان له‌و گه‌ره‌که نه‌بوو ته‌نها رپیی که‌وتبوویه ئه‌و مزگه‌وته، پاش سلاوکردن به‌ روویه‌کی خو‌شه‌وه و زۆر به‌ هیمنی له‌گه‌ل پیاوه به‌ته‌مه‌نه‌کاندا که‌وته گفتوگو و باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردن که پنیسته موسو‌لمانان له‌سه‌رخۆ گفتوگو بکه‌ن به‌تایبه‌ت له مزگه‌وتدا، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لک نوێژیان لێ تیک نه‌چی‌ت.

- به‌نده له کۆتایی نه‌وه‌ده‌کاندا (به‌رپۆبه‌ری رادیوی یه‌کگرتووی هه‌له‌بجه بووم)، له سا‌لی ۱۹۹۹ چاوپێکه‌وتنی‌که‌مان کرد له‌گه‌ل

مه رحومی مامؤستا (عومەر ریشاوی) دا له باره ی ژیانی تاییه تی
خۆی و پۆل و پیگهی به ریزیان له ناو کاری ئیسلامیدا،
چاوپیکه وتنه که له لایهن به ریزان (م.سۆران محمد فه ره ج و عومەر
عبدالمحمد) ه وه ئه نجام درا که ئه و کاته له رادیۆی هه له بجه
به رنامه یه کیان هه بوو به ناوی (دیداری تاییه ت) له گه ل که سایه تییه
ناودار و دیاره کانی ناوچه که دا، دیداره که ی مامؤستا عومەر (دوو
کاتژمیر بوو له دوو کاسییتی تۆمارکراوی یه ک سه عاتیدا بوو، که
یه که میان باسی سه ره تای ژیانی فه قییه تی و لاویتی خۆی ده کات
له کاسییتی دووهمدا باسی پۆل و کاریگه ری خۆی ده کات له کاری
ئیسلامیدا له کۆتایی په نجاکانه وه هه تا ئه و کاته ی نوسخه یه کی ئه و
چاوپیکه وتنه له (رادیۆی هه له بجه) دا بوو، پاش وه فاتی مامؤستا
عومەر له (۲۰۰۱/۱۰/۱۸) دا، ئه و کاته به نده به رده وام به رینوبه ری
رادیۆی هه له بجه بووم، نوسخه یه ک له چاوپیکه وتنه که م گرتوه و
دامه دهستی به ریز مامؤستا صلاح الدین ئه مینداری گشتی
یه کگرتوو، پاش چه ند سالیک که له رادیۆی هه له بجه نه مابووم،
سه ردانی رادیۆم کرد و داوام لیکردن که نوسخه یه کی له و
چاوپیکه وتنه م بده نی، زۆر گه ران به لام نه مابوو وتیان له وانیه
له بهر بی کاسییتی له گه ل ریزه یه کی زۆر کاسییتدا ئه ویشمان
سربییته وه، که به راستی بو من زۆر ناخۆشبوو.

- به نده که میک له و چاوپیکه وتنه م له لای خۆم وه ک نوسین
پاراستبوو که ئه مه ده که که یه تی. مامؤستا عومەر ده لیت
(له سه ره تای په نجاکانه وه بانگه وازی برایان هاتوه ته هه له بجه وه
شیخ ئه مجهد زه هاوی و شیخ محمد محمود صواف جارینکیان

سهردانی هه له بجه یان کرد و چوونه هه ورامان و خورمالیش، ئەم سهردانانه شیوازیکی ریکخراو و حیزبی نه بوو، تهنه ها وهک دروستکردنی رای گشتی بوو له ناو زانایانی ئایینی ناوچه که دا و ئاگادار کردنه وه له رهوشی جیهانی ئیسلامی و پرووداوه سیاسییه کانی ئەو سهرده مه، ئەم شیوه سهردانانه له سالانی په نجاکاندا بهردهوام بوو، له کۆتایی په نجاکاندا (مامؤستا مه لا عوسمان عبدالعزیز) وهک هه لسورینه ر و کهسی یه که می کاری ئیسلامی بوو له ناوچه که دا و مامؤستایان (مه لا صالحی گه وره و مامؤستا مه لا عومەر عبدالعزیز و مامؤستا مه لا محمدی خورمال) یش پشتیوان و هاوکار بوو منیش گهنجیکی چالاک بووم و زۆر کاره کانی مامؤستا مه لا عوسمان من رام ده په راند له کاتی که دا کاری ریکخراوه نه بوو به لام من هاو ریکانم بانگ ده کرد که بین و بینه ئیخوان، له وانه له سالی (۱۹۵۹) دا کاتی که مامؤستا (عبدالعزیزی پاره زانی) له ته پی سه فای ژوروو مامؤستا بوو له ریگهی منه وه په یوه ندیکرد به ئیخوانه وه، هه روه ها مامؤستا مه لا سید نجم الدین که مامؤستای گوندی ته پی سه فای خواروو بوو سالی (۱۹۶۰) له ریگهی مامؤستا عبدالعزیز پاره زانیه وه په یوه ندیکرد به کاری ئیخوانه وه.

- مامؤستا شیخ نوره دینی موفتیش له کۆتایی په نجاکاندا له ریگهی منه وه په یوه ندیکرد به کاری برایانه وه.

* یه که م ریکخستنی برایان له کوردستان

مامؤستا مه لا جه لالی کوپی مه لا صالحی گه وره ده لیت پاش شۆرشی ئەیلولی سالی ۱۹۶۱ مامؤستا مه لا عوسمان سهرقال بوو

مامؤستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دؤستانیه وه

به هه ندیك كارى كۆمه لایه تییه وه چهنه كه سیک له هه له بجا
كۆبووینه وه و یه كه م لیژنه ی سه ركردایه تی له ناوچه ی هه له بجا
پیکهات له به ریزان (مامؤستا عومەر ریشاوی، مامؤستا شیخ عزیز
پاره زانی، مامؤستا شیخ نورالدین مو فتی، مامؤستا صلیف
عبدالعزیز، مامؤستا جه لال صالح عبدالکریم، مامؤستا شریف
عبدالکریم) ئەم به ریزانه مامؤستا (عومەر ریشاوی) یان دیار بکر
وهك به رپرسی یه كه م، له رپگه ی مامؤستا (عابدین ریشید) وه
ناوه كانمان به رزكرده وه بو سه ركردایه تی (حیزبی ئیسلامی
عیراقی) و پاش ماوه یهك ره زامهن دی له سه ردرا و جیگیر كرا.

- مامؤستا عومەر ریشاوی وهك به رپرسی كاروباری ئیخوان له
هه له بجه له ۱۹۶۳/۱/۲۵ له سه ر بانگه یشتی سه ركردایه تی حیزبی
ئیسلامی ده چیته به غداد و سی رۆژ ده مینیتته وه و ده لیت سی رۆژ
له سه ر یهك به یانیان و ئیواران له كۆبونه وه دا بووین كه ئەگەر
حوكمه تی (عبدالکریم قاسم) روو خا ئیمه چیبكه ین، چونكه له
كاتهدا (عبدالسلام) له جم و جولدا بوو بو كوده تا و (قاسم) لاواز
بوو بوو.

- له مانگی حوزه ی رانی سالی ۱۹۶۶ مامؤستا عومەر ریشاوی
هاورپ له گه ل (مامؤستا مه لا محمدی بامۆکی و مامؤستا سید
عومهری سید قادر)، ده چن بو كه ركوك بو سه ردانی برایان، له
كاتی گه رانه وه یاندا، مامؤستا عومەر ریشاوی كتیپیک و گو قاریکی
(النقیب) ی پی ده بیته كه گو قاریکی نه ینی تایبهت به كادره كانی
برایان ده بیته. له خالی پشكنینی كه ركوك ده یانگرن و ده یانبه ن بو
كه ركوك پاش سی رۆژ مامؤستا مه لا محمد و مامؤستا سید

عومەر ئازاد دهکرین به لام مامؤستا عومەر ریشاوی زیاتر له دوو ههفته زیندانی دهکریت دواتر به ههول و کۆششی کاک ئهنوهری برای ئازاد دهکریت. به لام پاش له بهربوونی به فرمانی کارگیری پهروهردی سلیمانی و لهسهه داوای بهرپویه رایهتی فرمانگهی ئهمنی سلیمانی مامؤستا عومەر دوورده خریتهوه و دهگوازریتهوه بؤ گوندی (قه مچوغه) دوو سال لهوی ده مینیتهوه و سالی ۱۹۶۸ دهگهریتهوه بؤ ههله بجه و له قوتابخانهی (فتح الجدید) دهست دهکاتهوه به کاری مامؤستایهتی.

- مامؤستا عومەر دهلیت: له په نجاکان و شهستهکاندا دهرسی ئوسرهکان له مالهکان و مزگهوتهکاندا بوو، له مالهکانیشدا مهولودنامه دهخوینرایهوه و بؤ یه کهم جار مهولودنامه له مالانهوه گوازرایهوه بؤ مزگهوتهکان و له شیوهی ئاههنگدا و عهریف حهفلهی بؤ دانرا، ئهوهبوو له سالی ۱۹۶۷ دا له ههله بجه دوو مهولود نامه ئهجامدراوه له مزگهوتی (پاشا و دارالسلام) له مزگهوتی (دارالسلام) مامؤستا نهوزهر عهلی و له مزگهوتی (پاشا) مامؤستا حسن شه میرانی عهریف حهفله بوون، که ههر دووکیان ئهوکاته قوتابی ناوهندی بوون.

- بابهتیکی تر که به لای منهوه زۆر گرنگه له ژیانی مامؤستا عومەر ریشاویدا ههلسوکهوت و مامهلهی مامؤستا عومهربوو لهگهڵ مال و مندال و خیزان و کهسوکاریدا، ههروهها مامهلهی لهگهڵ برا و خوشکانی هاوڕیباز و هاوکاروانیدا لهسهردهمی برایان یان یه کگرتووی ئیسلامیدا.

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیهوه

یه کهم: مامۆستا له مالهوه و له سهردانیدا بو مالی خزمهکنانی
وهک پهروه رشیاریکی دانا و زانا هیمن و نهرم و نیان به کردار و
گوفتار وانهی جوړاوجوری دهوتهوه و هیچ کاتیکی به فیرو نه دهدا.
به کاکه و داده هموو کهسی بانگ دهکرد، ته نانهت نهو کهسانی
زور خزمی نزیکي خوی یان له خوی به ته مه ن منالتر بوونایه، بو
نمونه له مانگی نهیلولی سالی ۲۰۰۰ دا مانگیک پیش وهفاتی که له
ههولیرهوه به سهردان گه پرایهوه بو هه له بجه له گهل مندا ل
خیزانی په حمه تیاندا، نهو چند پوژهی که له هه له بجه بوون شهوان
له مالی برا و خوشکه کانی هموو خزمانی کو ده کردهوه و به
ئاموژگاری و وتهی به نرخ کاته کهی پیروز دهکرد، نهوهی جینی
دلخوشییه که نهو چند وتارهی نهو پوژانهی به فیدیو
تومارکراوه.

دووه م: مامۆستا عومەر که سایه تییه کی زور هیمن و پرو خوش
و به ویقار بوو له ناو برایاندا، گه ورهترین ههلوستی به لای منوه
نهوه بوو که له کو نگرهی سییه می یه کگرتوودا له سالی ۱۹۹۹ که
مامۆستا به ته مه نترین نه ندای کو نگره و به ته مه نترین نه ندای نار
کاری ئیسلامیش بوو که ئینتیمای به ریزیان ده گه پرایهوه بو سالانی
په نجاکان، بو یه کهم جار مامۆستا له هه لپژاردنی سه رکردایه تییا
دهر نه چوو یه وه به نه ندای سه رکردایه تی به لام وهک کوتا وانهی
پهروه رشیاری بو نهوه کهسانی که نه گهر وهک نهو ماندروی
کاروان و کاربن له ویستگه یه کیشدا دهنگی پیوستیان نه هینار
دهر نه چوون بزنان که کاری خودا بی حکمهت نییه و نهو وانیه پیش
زور گرنگه، چونکه نهو کاته ته نها خودا دهیزانی که مامۆستا

عومەر سالی ۲۰۰۱ وهفات دهکات فریای کۆنگرهیهکی تر ناکهویت. هر بۆیه له کۆتا ویستگهی ژیانی پیروزی پر له وانه و ئەزموونهی پێویست بوو ئەو وانه گرنگهش به شاگردەکانی بلیتهوه ههتا ئەگەر کاتیک ئەوانیش دهرنهچوون بۆ پۆستیکی دنیای چون مەردانە و بیباکانە و بەرپرسانە و گهوره مامه له بکهن.

- به لێ مامۆستا دوا وانهی پهروه دهیی به هه موو ئەندامانی کۆنگره وتهوه، کاتیک لیژنه ی کۆنگره دوا وتهی دانابوو بۆ مامۆستا عومەر، مامۆستا سه رهتا بهو بیر و هزره فراوانه ی وتی: (پیرۆزبایی له خۆم و ئەو بهرپزانه دهکهم که دهرنهچووین، سه رهخۆشیش لهو بهرپزانه دهکهم که دهنگیان هیناوه و دهرچوون) چونکه دهرنهچوون پوخسهت پیدانه و ئەرک له سه رشان لابردنه و دهرچوون و دهنگهینان ئەرکی سه رشانه و بهرپرسیاریهتی دنیا و قیامهته!!! ئەم وتهیه دلی هه مووانی داچله کاند و راستگویی و گهوره یی مامۆستای نیشاندا.

پاشان به چند دووعایهکی به کول بۆ کار و کاروان و ئیسلام و موسولمانان کۆتایی به کۆنگره ی سییه م هینا که هه موو ئاماده بوانی کۆنگره ی هینایه گریان. هیچ گومانم نه بوو که هر له ویدا ئەو که سانه ی دهنگیان پینه دابوو په شیمان بوون. به لام دیاره خوای گهوره ویستی برا و قوتابییهکانی مامۆستا عومەر کۆتا وانه و ئەزموون له مامۆستای گهوره یان فیربین ههتا له ژیاندا سوودی لێ وهر بگرن...

خۆریکی دره وشاوهی دونیای پهروه رده و بانگه واز

حمه رؤوف محمد غیاث

نازانم چۆن و به چی و له کوپوه دهربارهی ماموستا و زانار
بیرمه ند و خواناس و خاکی و بیفیز و هه میشه وشیار و فیهزان و
هیمن و خوگر و ماندونه ناس و عاریف و بو خواسولحاو و
کۆلنه دهر و خه مخۆری گه یاندنی په یامی پیروزی ئیسلام به هه مو
تویژ و چین و که سیک بدویم و بنووسم. چونکه ماموستای
خوالیخۆشبوو چیا یه کی بلن دتر له هیمالایا بوو له وپوه دهر وانی
به سه ر مرقه کاند و ئاوازی ﴿يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ اِهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ ی
به شیوازیکی نه رم و نیانی له سه ره خۆی ته سپایی ده چرپاند
به گوئیاندا و به هیوا بوو په ره ی دله کانیانی بو بکه نه وه و
سه رفرازبن، ریشاوی به هاریکی رازاوه ی پر له گولی په نگار
پهنگی بۆنداری هه مه چه شن بوو، بولبول و بالنده و مه له کانی به
لای خۆیدا که مه ندکیش ده کرد نه غمه و ئاواز و سه مفونیا و وهی
ئاسمانیان پیکه وه ده چری و شه وه زهنگی ته نگوسته چاوی دهریای
تاریکی و شه پۆلی ناهه مواری نه فامی و نه زانی و دوودلی و دور
له هه قیقه ت و راستییان نارده ناو به ره و چالی قوولی له ناوچونیان
ده برد.

ریشاوی خۆریکی دره وشاوهی هه میشه پرشنگداری تیشکی
زیرینی پووناکی و ئاسوودهیی و کامه رانی و زیندوکه ره وهی

ماموستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

جهسته و ناخ و دل و دهروون بوو. که په ره کانی دلی پرووناک ده کرده وه و رینوینی ده کردن به ره و ئاسمانی سه رفرازی.

ریشاوی تا فگه یه کی سازگاری په یوه ست به وه حی ئاسمانیانه وه بوو، ده نکه مرواری و وشه زیرینه کانی سه رچاوه ی رزگاری و خوش به ختی و سه رفرازی و شکومه ندی و بلندبوونه وه بوو، بو هر کهس خوا ته و فیقی بدایه، قه و میک له و ئاوه زولال و سازگاره ی ئوشکر دایه. یا پریشکی ئه وی بهر که و تایه. تینوو یه تی ئه شکا و له مهرگی هه ست و هوش و بیروباوه رزگاری ده بوو و ئارام و هیور ده بووه وه شارپی ژیانی به ره و که مال و جه مال به ریده کرد و نه رم نه رم به ره و مه به ست هه نگاوی ده نا و خوی و گه لی به ره و گو ره پانی خیر و چاکه و به خته وه ری ده برد.

ریشاوی مه و سوعه یه کی زانستی بانگه واز و فیه و زانسته کانی زمانی عه ره بی و نحو و سه رف و ئوصول فیه و زانسته کانی تر بوو. و هه موویانی په یوه ست ده کرد به قورئانه وه و خوی قورئانیکی زیندوی گه رۆک بوو له ناو مال و گه ره ک و قوتابخانه و شه قام و ده و رو به ردا. هه ر که به خزمه تی بگه شتیتایه قورئانت بیرده که و ته وه.

ریشاوی، ماموستایه کی زانای هه لکه و توو که م وینه بوو.

رۆشنییر و هه لکه و توو خاوه ن به لگه ی سه لمینه ر بوو وه لامی هه سوو پرسیاره کانی به نمونه لابوو. به ئاسانی وه لامی پرسیاره کانی ده دایه وه.

ماموستا ریشاوی هه ر له ته مه نی لاویتییه وه له سه اله کانی په نجا کانی سه ده ی پابردوودا رپر ه وی برایانی موسولمانی

مامؤستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دؤستانیه وه

گرتۆته بهر و له خۆیدا تاکی موسولمانی دروستکردوه و پاشان
ئه ندامانی خیزانه که ی به خوشک و براکانیه وه پهروهرده کردوه.
به تایبه تی بایه خیکی زۆری به مامؤستا ئیبراهیمی برای داوه و
توانی که سایه تیه کی ناوازه ی لی پیکبه ئینیت، که بووه دینه مۆی له
سه رتاسه ری ناوچه ی هه له بجه و شاره زوور و هه ورامان و شار
و دیهاته کانی تری کوردستان پاشان بانگه وازی گواسته وه بز
فه قیانی هاوپی و توانی ژماره یه کی زۆریان که مه ندکیش بکات و
بینه بنه مای کاری بانگخوازی.

پاش وه رگرتنی ئیجازه ی مه لایه تی و دواتر بوو به مامؤستاله
قوتابخانه کانی وه زاره تی پهروهرده دا، زیاتر بواری بانگخوازی بز
فراوان بوو توانی چند مامؤستایه کی هاوپی به ره و ریگه ی
هیدایه ت رینوینی بکات .

مامؤستا ریشاوی یه که م که س بوو که به سه ری پروته وه
وتاری ههینی له دیی سه رگه تی هه ورامان پیشکش به
نوێژخوینانی نوێژی ههینی بکات، له سه ره تایی ساله کانی شهستی
رابدوودا.

کاتی هاوسه رگیری ئه نجامدا، ماله که ی کرده بنکه و مه لبه ندی
بانگه واز و هاوسه ری به ریزی سوویه خان یاریده ده ریکی زۆرباش
و هاوکار و یاریده ده ر و به ئارام بوو. هه میشه له خزمه تی
میوانه کانیدا بوو. و له هه موو لایه کی کوردستان و عیراقه وه
سه ردان ده کرا و له ماله کهیدا تاوتووی کاروباری بانگه واز ده کرا.
مامؤستا ریشاوی به کردار و وتار و وانه و تنه وه و موحازهرات و
نوسین و ته رجه مه و وانه ی مزگه وت و گه شتوگوزار و به کردن

له بۆنهکان، به پوژ و به شهو بی ماندوووون و بی کۆلدان له خزمهتی گه یاندنی په یامه کهیدا بوو. کات و مال و سامان و ههرچی هه بوو هه مووی به خشیبوو به په یامه کهی، بۆیه له م پێیه دا توشی جوره ها مه ترسی و هه ره شه و هه تا به ندیخانه بوو. کاتیگ ده سالادارانى میر فه رمانى له سیداره دانیان بو سید قوتب ده رکرد، ئەو هه ستا به کۆکردنه وهی واژو بو ئەوهی ئەو فه رمانه جییه جی نه کریت له سه ر ئەوه گیرا و ماوه یه ک له به ندیخانه دا مایه وه. ئەو ماوه یه ش بووه خیر بۆی چونکه توانی که سیک له به ندرکراوه کان پینمایى بکات.

هه ر له سه ر درێژه دان به چالاکیه کانى هه ره شه ی کوشتنی لیکرا نارنجۆک خرایه ماله کهی، به لام به پشتیوانی خوای گه وره هه یچ زیانیکی نه بوو.

مامۆستا ریشاوی ده ستی بالای هه بوو له لابرده نى هه ندی خونه ریت و باوی نامۆی نه شیاو و خورافیات و دوور له سونه ته وه، له سالی هه فتاکاندا (کاک هه یده ر) ی برای له پوژه کانى نزیک جه ژندا کۆچی دوایی کرد. هه ر له مزگه وت له کاتی هه لگرتنى پرسه که دا وتاریکی کاریگه رى خوینده وه و تیایدا فه رمووی: ئەوه سه به ی دوو سه به ی جه ژنه و هه ر که س هات بو مالی ئیمه بو پیرۆزبای جه ژن بیته. پرسه لی ره دا ته واو بوو، ئیمه نه سى پوژه و نه نۆجه ژنمان هه یه و بروامان به و جوره شتانه نییه ئەم قه ده ره ی تیایدا بووین به سه بو پرسه و ته عزیه.

پوژی جه ژن چووم بو مالیان له گه ل مامۆستا محهمه د صادق له و کاته دا هه ندی میوانیان هات، به منى وت هه سته چکلیتیان بو

بگێره، هه ندی له میوانان زۆر سه رسام بوون چونکه شتی وایا نه دیوو. پاش تۆزیک به مامۆستا محهمه دی وت: ئه و رادیویه بینا بزانی نیا چی باسه، به مهرجی له وه و پیش هه ر که س مردوو، بمردایه، تا نزیکي چل رۆژ ده بوو نه رادیو و نه ته له فزین، بکه نه وه، چونکه له ته عزیه دا ده ژین. هه روه ها داوای له خوشک براژنه کانی کرد که جلی ره ش نه پۆشن. چونکه خیلافی سونه یه کیک له خوشکه کانی که هاوسه ره که ی له ده ره وه ی هه له بچ مامۆستا بوو، وتی: کاکه گیان من چۆن هه ر به م پۆشاکه ر، برۆمه وه بۆ ده ره وه، خو له وئ پی م ده لێن ئه وه برا که ی له لایان خوشه ویست نه بووه، بۆیه پۆشاکي ره شیان نه پۆشیوه. به لام مامۆستا فه رمووی: ئیمه ده مانه وئ خوامان لی رازی بیت، خه لکی هه رچی ده لێن با بیلین.

مامۆستای شکۆمه ند و پایه به رز، دا هینه ریکي به توانا بوو له بواری چۆنیه تی به ریوه بردنی بۆنه ئاینیه کاندا به تایبه تی یادی له دایکبوونی پیشه واما ن (محهمه د) صلی الله علیه وسلم.

جاران له ماله کاندا مه ولودنامه ده خوینرایه وه، نامیلکه یه ک هه بوو که پر بوو له داستان و خورافیات له لایه ن چه ند که سینگه وه ده خوینرایه وه. به لام مامۆستا ئه م یاده ی هینایه مزگه وت و کردیه ئاهه نگیکی شکۆداری به رنامه بۆ دارپێژراو. وه کو ئه م شینوه ی ئیستا خۆی به وتاری پرپیژ و هه ست بزوین و پر ئومبیل وحه ماسه ت، یا هۆنراوه ی پر سۆز و خرۆش به شداری تیدا ده کرد. مامۆستای ئازیز زۆر چه زی له وه بوو که چیرۆکه کانی ناو قورئان بکرینه دراما و شانۆ، بۆیه هه ستا به ته رجه مه ی هاو پێیانی

ئەشكەوت و به شیوازیکی جوان دایرشت و دایه دەست ئیমে که
هەول بدەین به شیوهی دراما تۆماری بکهین. به لام ئیمه
سەرکهوتوو نه بوین، هەرچهنده ئەو هەولی زۆری له گەلداین. به لام
ئیمه لهو بوارهدا شارەزاییمان نه بوو. و نه مان دەزانی به چ
شیوهیهک کاری دەرھینانی بو بکهین .

هەر وهها ژیانی بیلالی حەبەشی وەرگیپرایه سەر زمانی کوردی
و به دەنگی خۆی تۆماری کرد.

له دوا سالهکانی جهنگی عیراق و ئێراندا به هۆی تۆپبارانکردنی
شاری سلیمانیه وه له لایه ن ئێران وه، کورپکی ههله بجهیی به ناوی
(رؤوف ملا عثمان) شه هیدکراو پرسه کهی له شاری ههله بجه له
مزگهوتی گه وره به رپوه چوو، خه لکیکی زور ئامادهی پرسه کهی
بوون، به تایبەت لاوانی شاری ههله بجه و دەر و بهری.

مامۇستا وتاریکی زور گرنگی تیدا پیشکەش کرد. له کاته دا
مقومقوی ئەوه هه بوو له ناو لاواندا ئیتر نابئ له وه زیاتر قه بولی
بارودوخ بکریت و پیویسته چهک ههلبگیرئ و روه پوی رژیم
ببنه وه چونکه لهو کاته شدا رژیم دئییهکانی کوردی دەر ووخاند
خه لکه کهی دهرده ئوردوگا زوره ملیکان.

زور بهی لاوهکان چاوه رپی ئەوه بوون مامۇستا برپار له سەر
هه لگرتنی چهک بدات. به لام مامۇستا فەر مووی ئەم ولاتهی ئیمه
بوه ته لاشه یهکی سهر بر او و هه موو کهس دهستی سووره به
خوینی ئەو لاشه یه. به لام ئیمه دهستمان بهو خوینه سوور نه بووه
و تیوه نه گلاوین و دهستمان سپییه. بۆیه ئیمه ئامادهین سنگمان

سوور بیټ به لام دهستمان سوور نه بیټ له رشتنی خوینی
رۆله کانی گه له که ماندا.

ئیمه دایکه راسته قینه که ی ئەم گه له یین، نامانه ویټ رۆله کانمان
هیچیان به سه ربیټ سه ره نجامی خراب و ناله بار و چاره نووسی
نالبار و نه شیواو چاوه پریان بیټ ئەمانه ویټ هه موو یهک بن به یهک
دهست هه ولبدن و ریگی سه رفرازی هه لبرترین.
ئەم وتاره دلی هه مووانی دامرکانده وه و ئارامی به خشیه دل و
دهرونه کان.

ماموستا زور گرنگی به مافی ژنان ده دا. کاتی دلپاکی کچی
چاوی به دنیا هه لهینا، ئاههنگی قه شهنگی جوانی بو ریخست و
چهند زانا و که سایه تیهکی بو ناوانانی بانگ کرد. که شتی له جوره
له سه رده مه دا بوونی نه بوو.

وهک خووم هه ندی له شه وان له مالیان ده مامه وه کاتیک مندالکی
ساوای بگریایه خوی هه لده ستاو بیټکه که ی ده جواند.

هه روه ها ده یفه رموو دایک ئەگه ر شیر ی دا به منداله که ی
پیویسته هاوسه ره که ی کریی شیر پیدانه که ی بدات. چونکه له
راستیدا ئەوه ئەرکی ئەو نییه و جوامیری خویه تی به و کاره
هه لده ستی.

ئوسولی فیه - و زانسته شه رعیه کانی تر بو ئیمه و له وی
شاره زایمان ده رباره ی ئیسلام وه رگرت.

هه روه ها له مزگه وتی دارالاحسان وانیه شه وانیه دامه زراند و
ئیسماعیلی برام زیاتر له په نجا وانیه تو مار کرد. به لام کیمیا بارانی
هه له بجه بوو به هوی تیاچوونی ئەو وانانه.

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیهوه

مامۆستا کاتی ئاواره‌ی ئێران بوو، له کهنگاوهر دهستیگردهوه به
وتاردان و وانهوتنهوه و پهروه‌رده‌کردن و ژيانی ئاواره‌ی خاوی
نه‌کردهوه و هه‌ربه‌دهوام بوو، وازی نه‌هینا له دهرس و ده‌ور هه‌تا
گه‌رایه‌وه بۆ کوردستان.

ئهمه‌ مشتیکه‌ له خهرمانی پێ به‌ره‌که‌تی مامۆستای رابه‌ر و
ئازیز.

رینگای چوارسه‌د و شه‌م پێدرا‌بوو بینوسم. که‌ ته‌نها رۆژیک ژیان
له‌ خزمه‌تی ئه‌ودا هه‌زار و شه‌ ده‌خوای چجای ئه‌وه‌ی من چل
سال زیاتر له‌ خزمه‌تی ئه‌ودا ژیانم بردۆته‌ سه‌ر و هه‌ر چاکه‌یه‌ک
له‌ مندا هه‌بیت، ته‌نها چاکه‌یه‌کی ئه‌وه‌.

له خزمهت رهفتار و گوفتاره کانی مامۆستا ریشاویدا

نهوزهر علی محمد سعید

لهو رۆژهوهی که خوای به دیهینهری عالهمین سهرزوهی
پووناک کردۆتهوه به نوری نیگای خۆی بۆ سهردلی گهوره و
زیندووی پیغه مبه ره نازداره کهی (محمد) درودی خوای گهورهی
له سهر بیت تاوه کو ئه مرۆ بهردهوام سهرزوهی چۆل نه بووه له
پیاوانی صالح و عارف و... که پیشهنگ بن بۆ کهسانی
دهوروبه ریان له چه رخی خۆیاندا، یه کیک لهو پیاوه چاکانهی که له
دهوروبه رماندا هه لکه وتبوو و خوای گهوره خه لاتی کردبوو به
ناوچهی هه له بجه و کوردستان به گشتی خوالیخۆشبوو زانای
پایه بهرز (مامۆستا عومەر ریشاوی) یه که واقعی رۆژ شه هادهتی
بۆ ده دا، ئه وا منیش له سهر داخوازی بنه ماله به پرێزه کهی له رینگای
کورپی گهورهی دکتۆر یه حیای کورپیه وه به گویرهی ئه و میقتار
که په یوه ندیم بووه له خزمه تیدا شه هادهتی بۆ ده ده م، له گه ل ریز
سو پاسم بۆ بنه ماله کهی که ئه م وه فایان نواند بۆ باوکی به پرێزیان
منیش سو پاس و ته قدیرم هه یه بۆیان که بهنده یان به شدار کرد له
کورپی یاده وه ریه یاندا.

جه نابی مامۆستای به پرێزم مامۆستا عومەر خوای گهوره پله
بهرز بکات له به هه شته کانی فیرده وسدا بۆ یه که م جار له سه له کات
۱۹۶۶-۱۹۶۷ از بوو له مزگه وتی دارالسلام به خزمه تی که بیشم

ئێواره عهسریک بوو له مزگهوتی دارالسلام له ههلهبجهی شههید
له خزمهتی مهرحوم مامؤستا شیخ نورالدین موفتی که
حوجرهیهکی بچوکیان ههبوو دانیشتبووین جهنابی مامؤستا عومەر
هاته ژوره وه سهلامی لیکردین مهرحومی مامؤستا شیخ نورالدین
زۆر به گهرمی پیشوازی لیکردوو و دواي به خیرهاتن و ههندیگ
قسه و باس، ههندیگ تیبینی مامؤستام کرد که جۆریک له وبقار و
ئارامی پیوه دیاربوو ئهو کاته من تهمنم له نیوان ۱۶-۱۷ سالیگ
دهبوو، و مامؤستاش له تهمنی جۆشی گهنجیتیدا بوو له نیوان
۳۵-۳۷ سالیدا بوو، دواي ماوهیهک که چوو دهروه پرسیارم
کرد له جهنابی مامؤستا شیخ نورالدین لهبارهی ئەم مامؤستاوه که
بۆیه کهم جاره ئهیبینم. له وهلامدا فهرمووی که ئەمه ناوی
مامؤستا عومهره به ئەصل خهکی گوندی ریشاوه و مامؤستایهکی
زۆر زیرهک و خواناسه و ههندیگ وهصفی بۆ کردین. پیش ئهو
کاته که من تازه پهیوهندیم کردبوو به جماعهته وه و له خزمهتی
مامؤستا جهعفهردا بووم، خواي گهوره بهرکهت بخاته
تهمنیه وه. جهنابی مامؤستا پیی راگهیاندم که جهنابی مامؤستا
عومهر مالی هاتووته وه ههلهبجه و ئیستا ئهو وهک و چاودیز و
رابهریکی سه ره رشت کاری جماعهتی برایان دهکات، یه عنی به
گه رانه وهی کاری تنظیم دهستی پی کرده وه. له راستیدا مهرحومی
مامؤستا کاروباری دهعه وهی زۆر به گهرمی برد به پیوه و
ئوسره کانی دابهشکرد و ههفتانه کۆبونه وهی گهوره یان ئه انجام
دهدا و زیاتر ئیعتیما د ئه خرایه سه ره مهرحومی مامؤستا، چهند
مانگ جاریک که تاییبی شهوانی ریکده خست که له مالی خویه وه

دهستی پئی دهکرد و ههر جاری له مالی برایه کدا تاکو به یسانی
داده نیشتین و له سهه بهرنامه یهک بهرپویه دهچوو، مه رحومی
ماموستا ئیداره ی دانیشتنه که ی بهرپویه دهبرد و دهیرازانده وه به
وته و وتاری شیرین و پر ئیمان، به شیوه یهک دۆخیکی ئیمانی و
سکونه ت مه جلیسه که ی داده پۆشی و امان ده زانی راسته و خۆل
خزمه ت خوای گه و ره دانیشتووین ههر ئه وه بوو که به چاوی دل
خوای گه و ره ببینین. حاله تیک دروست ده بوو له گیان و دلماندا به
هیچ شیویهک به زمان ته عبیر ناکریت، ماموستای بهرپرز زور
زانابوو له فیهی ئیسلامدا و ههروه ها له فیهی واقعدا، له هه مان
کاتدا له پهروه رده ی رۆحیدا و سهه رکه و توو بوو له عیباده ی قلبی
دا ئه توانم بلیم له پله ی ئیحساندا بوو. که کاتیک له باره ی قیامه ت
و یادی خوای گه و ره وه قسه ی دهکرد ئه توت ئه مه شیخیکی
مورشده، و ههروه ها له کاتیکدا که ئه دوا له سهه مه سه له ی شه ری
وهک زانایه کی موخته بهر قسه ی دهکرد و به قولی له سیاسه تی
رۆژ شاره زا بوو یه عنی شه خسیاتی کۆبوو بویه وه له نیوان
سیاسه ت و فیهی و تصوف دا. من هه میشه وهکو خۆم راسته و خۆ
سودی ئیمانم لی وه رده گرت له کاتی وته و ئامۆژگاریه کانیدا دلم
بو ئه کرده وه به سیه یه کی ته و او وه وهک موریدیک بو شیخه که ی
ئه ویش وته کانی کاریگه رتر بوو له قولایی دلپیه وه ده رده چوو و
قولایی دلی ده گرت. له و وتانه ی که بیرمه ده یفه رموو دل وهک
شه و و رۆژ وه هایه چۆن شه و ته و او ده بیته و رۆژ دیته جینگاکی
و به پینچه وانه وه. ههر کاتیک دل غافل ده بیته له یادی خوای گه و ره
شه یتان جینگه ی ده گریته وه و هه ر کاتیک یادی خوای تیا بوو ئه و

شهیتان رادهکات. و ئەیفه رموو بانگخوازان ناتوانن خه لکی بو لای
خوا بانگ بکهن ئەگەر خۆیان فکر و هۆشیان له چوارچیوهی ئەم
دنیا ته سکه نه چیته دهره وه. و ههروهها زور گرنگی به
خویندنه وهی ماثورات هدا که ئەیفه رموو ئیمه برایان دروشم و
هیزمان له خویندنه وهی ماثوراتی به یانیان و ئیواراندایه. شه ویک له
ههولیر میوانیان بووم فه رمووی نه وزهر ئەگەر به یانیان دوا
نوژی به یانی که سیکت دهستکهوت یان چهند که سیک ئەم ویردی
ماثوراته هه رگیز ته رک مه ک، و ئەگەر که سیشته دست نه کهوت
ئهوا خوت به ته نهها بیخوینه. له حوزه یرانی سالی ۱۹۶۷ کاتیک که
ئیسرائیل شاری قودس و بهشی رۆژئاوای فلسطین، قناعی غهزه و
جولان و قناتی سویسی گرت له ماوهی ۶ رۆژدا که به جهنگی ۶
رۆژه که ناوبانگی دهرکردبوو (حرب الأيام الستة)، دهسته وه، و
مانگی ربیع الاول که مونسه بهتی له دایکبوونی پیغه مبه ر (صلی الله
علیه و سلم) ی تیدا بوو ئەوه بوو ئەو بۆنه یان قۆسته وه بوو یه که م
جار له میژووی هه له بجه و کوردستاندا بهو شیوه یه بهرنامه ی
مه ولود به ریوه بچیت ئەوه بوو له مزگهوتی دارالسلام له دوا
نوژی عه سر له رۆژی ۱۲ ی ربیع الاول دا برایان ئاهه نگیکی
قه شهنگیان سازکرد که به ریوه به ره که ی جهنابی مه رحوم مامؤستا
شیخ نورالدین موفتی بوو که ئیمامی مزگهوته که بوو وه یه کیک
بوو له ئەندامی برایان و قوتاییانی علوم شهرعی په یمانگه ی
ئیسلامی ئەو کاته و ئاماده بوونی زۆرینه ی مامؤستایانی به ریزی
ئهو کاته و مامؤستا مه لا عومهری گه وره مامؤستا عوسمان و
مامؤستا مه لا عه لی و.... شیخ عه زیز هه موو ئەندامانی برایان و

خه لکی دانیشتوانی هه له بجه به شداریان تیدا کرد و به درژیی و
تیروته سهلی په یام، مه عالمی ئیسلام و حکمهتی هاتنی پیغه مبهرو
پیغه مبهرانیان به جوانی پروون کرده ووه. غه م و په ژاره ی خویان
دهربری بو ئه و نشوسته گه وره ی که به سه ر جیهانی ئیسلامیدا
هات به بو نه ی داگیر کرانی شاری قودسی موقه ده سه وه و ئه سبابی
ئه و شکسته یان به یان کرد و جه نابی ماموستا ریشاوی به وتار و
شعریکی پیژداری به شداری کرد له و ئاهه نگه دا، یه کیک له و
که لیمانه ی که له یادمه ئه یفه رموو نیوه ی به لای راست دا نیوه ی
به لای چه پدا هه ر ئیسلام ماوه له ناوه راستدا. ماموستا رۆژنیک
یاده وه ریه کی خوی بو گێرنامه وه که له نیوان سالانی (۶۴-۶۵)
به هوی ئه وه ی له بازگه یه کدا کتیبیکی ئیسلامی پیوه گیراوه له
زه مانی عبدالسلام عارف دابوو فه رمووی له سجنی گه وره
سلیمانیدا بووم ئه و شوینه ی ئیستا بوته باخچه یه ک. وتی له ناو
به ندینخانه که دا که سیکی لیبوو بوو بووه سه رگه وره ی سجنه کان و
ناوه که شی وت، که سیکی ناسراوو بوو له سلیمانیدا یه کیک بوو له
که سه جه ربزه و شه رانییه کانی ئه و کاته که له سلیمانیه کانی ئه و
کاته پییان ده وت (شه قاوه). ئه م پیاوه هه فتانه پارهی له سه ر
هه موو سجنه کان دانابوو که لیی ده سه ندن بوو خزمه ت و
پاککردنه وه ی هۆده کان. به لام ریزیکی ته واوی دانابوو بوو ماموستا
عومەر که ئه وی عه فوو کردبوو له و پارهی که وتبووی ئه م
ماموستایه خاوه نی ریزه ده بیته ته عامولی تایبه تی له گه ل بکه ین. و
فه رمووی وا ریکه وت هه والی مردنی دایکی بوو یان باوکی هاته
سجنه که. ماموستا خه لکه که کو ئه کاته وه و مه جلیسی ته عزای پینک

دهخات بۆ باوکی ئەم کەسە، و ئەم بۆنەیه دەقۆزیتە وه بۆ
ئامۆژگاری و مهوعضه بۆ خەلکی بەندینخانە کە. جا وتبووی بە
خەلکە کە من مامۆستای ئاوا رێک و پێکم ئەوێت مامۆستا بە
زەر دەخەنە وه ئەم پودا وهی بۆ گیرامه وه. مه رحومی مامۆستا له
کاتی ئیمامیتی نوێژەکاندا تام و چێژیکی تهواوی ئەخستە
نوێژەکانه وه دەنگیکی زۆر کاریگهری هه بوو کاری ئەکرده سهر
ناخی نوێژکەرەکان بە شیوهیه ک که حەزیان ئەکرد که زیاتر
بەردەوام بیت له خوێندنه وه دا.

له کاتی جهنگی نیوان عێراق و ئێراندا که بۆ ماوه یهک
هاتبوو مه وه هه له بجه له خانوو قه دیمه کانی مالی باوکمدا بووم له
گه ره کی جوله کان به نهینی و دواي ئەوهی که دوو سالم
پنجووبوو له ئێران وه گه رابوو مه وه به هۆی به شداری نه کردنم له و
جهنگه دا. ئیواره عه سریکی درهنگ هات به سه رمدا که دیدهنی مالی
مامۆستا عومەر بکه م که بۆ یه که م جار بوو خانووی تازهی
کردبوو به رامبه ر گۆرستانی شه هیدان سالی ۱۹۸۵ بوو و وه رزی
زستانبوو منیش کۆلانه و کۆلان بۆ ئەوهی که س پیم نه زانیت به
ناویشان تا ماله که یانم دۆزیه وه ئەو کاتهی مالی خۆم له گه ره کی
جوله کان بوو. چونکه گه ره که که تازه بوو که گه شتمه به ر
دەرگا که یان دام له دەرگا خۆی هاته به ده ممه وه و سه لامم لیکرد
زۆر به گه رمی وه لامی دامه وه و وتم مامۆستا ئەگه ر ئامادهی
میوانداری نیت ئەتوانیت بلیت ارجعوا، فه رمووی نه خیر ئەلین
ادخلوا چونکه ئەو کاته په یوه ندی ته له فوونی و مۆبایل نه بوو
تاره کو یه کتر ئاگادار بکه ین. ئیواره هه ر له وی نوێژی مه غریبی بۆ

کردین به ئیمامیتی خۆی و مالی مامۆستا هیوای حاجی علی لهووی
میوان بوون که تازه زاویان بوو کچی کاک صبوری مهرحوم که
برا گه وره یان بوو خیزانی بوو و دواي نان خواردنی ئیواره، ئادائی
نوێژی که به خیزانی هه موو ئەندامانی خیزانی به شداربوون ئه
کاته هه موو مناله کانی کۆبوونه وه قوتابی بوون هیچ کامیکیان
هاوسه رگیران نه کردبوو، مامۆستا ههروهک عاده تی خۆی
دهوله مندبوو له وته و ئامۆژگاری جواندا و تاقه که سیک بووه
تاكو ئیستا من ناسیبیتم له وهی که به توانا بیت له ئیداراتی خیزاندا
له سه ر راهیتانیان له سه ر نوێژی جه ماعت له ماله وه دا و
گوێرایه لیان بو فەرمانی باوکیان له شیوه یه کی ئیختیاریدا و به بی
اکراه. مامۆستا کۆرپیکی مه وعضه ی زۆر به تام و چیژی دامه زراندا
هه م زانست و هه م زیکر بوو له بیرم چوو ه که باسه که چیوو
تاوه کو کاتی خه وتن به رده وام بوو به س که راماتیکم دی له
به ره که تی ئه و دانیشتنه دا نه سیمیکی ئیمان و ئارام و سکونه تیک
داباری به سه ر دلما هیچ تامیک ئه و له زه ته ی نه بووه له ژیاندا
وام ده زانی له ناو باخچه یه کی به هه شتدام ئه و حاله ته ئه وه نده
به رده وام بوو که شه ویش له خه ودا هه تاكو نوێژی به یانی که
هه ستاین بو نوێژ وام ئه زانی ئه و دانیشتنه هه ر به رده وامه به
هه مان دیمه ن مامۆستا هه ر له مه وعضه دا بوو، به راستی ئه وه ش
جۆریک بوو له به ره کاتی مه جلیسی زیکره که و که راماتی
مه رحومی مامۆستا بوه له به یانیدا خه وه که م گێپرایه وه بو مامۆستا
عومەر . دواي نان و چای به یانی مه رحومی مامۆستا په وانیه ی
کردم تاوه کو خواری گۆرستانی شه هیدان ئه و گۆرستانه ی که

ئێستا بۆته ئارامگای خۆی و براژنه سوێبیهی خیزانی و ماموستا ئیبراهیمی برای و دایکی به پزیزیان که به باخچه یهکی به ههشت بیت بزبان إنشاء الله. ماموستای به پزیز زور باسی ژیانی دواى مردنی کرد بۆ ئیمانداران به شیوه یهک که ئاوات ئه خواست یه کیکبیت له و مردوانه. ئهم گۆرستانه ئیستا زور ئاوه دانه زیاتر له دنیا چونکه ئهرواحه کان له قالبی جهسه د چونه ته دهره وه و ئازادبوون له مهینهت و فیتنه ی شهیتان و دیلی نهفس. به ژیانی به رزه خی فراوانی ئاخیرهت شادبوون و له دهرگاکانی به ههشتدا چاوه پزی چونه ژووره وهن. له نوێکردنه وهی کاری بانگه وازی ئیسلامیدا مهرحومی ماموستا رۆلێکی گرنگ بووه و به تایبتهت له دامه زراندنی یه کگرتووی ئیسلامیدا ئه و بوو که جهنابی به پزیز ماموستا صلاح الدین له گه ل کۆمه لێک له برایانی دیرین دا له سالی ۱۹۸۲ زاینی له شاری پاوهی ئیسلام پهروه ر پیکخستنی کاری ئیسلامیان تازه کرده وه و بهنده ش ماوه یهک له خزمه تیان دابووم و هه ندیک لاوانی موسولمانی هه ورامان و کوردستانی ئیرانیش هاوکارمان بوون به لام هه ر سنوورداربوون له بهر بهرده وامی جنگی گه رمی نیوان عیراق و ئیران، برایان بریتی بوون له و کۆمه له ئاواره ی که له نیواناندا بوون و ههروه ها چند که سینکیش بربوونه به ربه ست بۆ ئه و کاره پیروژه نه یان ئه هیشته که فراوان بیت به به لگهی ئه وهی که تنظیم هه لوه شاوه ته وه له ژیر فشاری حکومه تی به عسدا هه ر له سالی ۱۹۶۸ دا به لام قه ناعه تی مه رحومی ماموستا به و کاره ی و ته کبیر کردن بۆ ئه و پروژهی ماموستا صلاح الدین بویه هوی به هیزکردن و نوێکردنه وهی ئه و کاره که

فه رزی عهین بوو، و ژماره یه کی زۆر له خه لکی پارێزگای هه له بجه
و پوژه هه لاتی کوردستان به یه عهت بدهن و ههروه ها له کانی
ئیه لانکردنی یه کگرتووی ئیسلامی دا له بهرواری ۱۹۹۴/۲/۶ از
مامؤستای مه رحوم وه ک ئه ندامی کی قیادی پله بهرز ماندوو بوول
دامه زراننیدا و ئه قلیکی پاویژکاری بوو له چاره سه ری گرفته کاند
و ئه ندامی سه رکردایه تی بوو له کاری ده عوا و به رپوه بردنی کار و
باری زانایانی ئیسلامی و سه رکه وتوو له ئیداره ی کۆنگره کانی
یه کگرتوو دا. له یه کی ک له کۆنگره کاند دهنگی ته واوی به ده ست
نه هینا بو سه رکردایه تی ئه وه تا قیکردنه وه یه کی خوا بی بوو بز
جه نابی مامؤستا له لاوازی و لی نه هاتووی نه بوو. و به
سه رکه وتووی له و تا قیکردنه وه یه دا ده رچوو، و ئه مه له لاوازی
مامؤستا نه بوو به لکو یه که م نه ناسینی مه رحومی مامؤستا بوو له
لایه ن ژماره یه ک له ئه ندامانی به شدار بووی یه کی ک له و کۆنگره که
وا ئه زانم کۆنگره ی چواره م بوو و ههروه ها زالبوونی عه قلی
سیاسی به سه ر بیرو که ی هه ندیکدا که وا تیگه شتیبوون که که سانی
پارێزگار ناتوانن قیادی بن له کاری ئیسلامی دا چونکه چه رخه که
چه رخی سیاسه ته!. به نده له مداخه له یه کدا وتم ئه م سیسته مه
حیزبیه که له تنظیم دا پهیره وه ئه کریت له هه لپژاردنه کاند به روونی
دوو له ضوابطی شرعی زیانی زۆر ئه گه یه نیت به پرۆژه ی
ئیسلامی و به ره و ئه وه ده روات که جه له وی له ده ستی ئه هلی
شه رعی خوی ده ربچیت و بکه ویتته ده ست که سانی لاواز که دۆخی
ئیسلامیان لاواز بیت و به ره و دواوه بیبه ن، جه نابی مامؤستا
دوای چه ند مانگی ک که له جیگایه کدا به خزمه تی گه شتم فه رمووی

نه وزهر ئه و پۆژه له کۆنگره که دا قسه یه کی جوانت کرد، ههر
ئه وهنده بوو قسه که ئیتر له سه ری نه پۆشت و به بی موقه دیمه ..
ئه وهی له باره ی مه رحومی مامۇستا وه نویومه زۆر زیاتر
ئه هینیت به لام وهک شه هاده تیک بو میژوو ئه وهنده ئه توانم بنوسم
و رهنگه زۆریشم له بیر چوو بیت هیوادارم ژیاننامه ی مامۇستا
قوتابخانه یه ک بیت بو کۆمه لی بانگخوازن له کوردستان و
به تایبه تی بو کورپان و کچانی ریزداری بتوانن ههر یه کی ک چمکیک
له سیره تی ئه و زاته زیندوو بکه نه وه له ژیاناندا بینه پیشهنگی که
خه لکانی تر چاویان لی بکه ن .

له پەيڤ و جيهانبينيه كانى مامۇستا عومەر رېشاوى:

له (ليل القدر) دا بۆ رۆحه كهى ده گەرئين نهك شه وه كهى، له هەر شه ويكدا زۆرترين چيژى ئيمانيت وه رگرت ئەوا شهوى قه درى تۆيه و پيرۆزت بى .

ئاساييه بۆ ژيانى رۆژانه ت خۆت په يوه ستبكهى به مه زهه بيكه وه، به لام بۆ تيرامان له قورئان خۆت مه به سه ره وه به هيچ مه زهه ب و ته فسيريكى تاييه ته وه چونكه قورئان خۆى رۆشنكه ره وه و ئيلهام به خشى رۆخته .

ده لين زيكرى الله به ته نها دروست نيه، ئەى نازانن كه زيكرى مه حبوب رستهى ناوى، چونكه خۆى هه موو رسته كانه . بينه مه جنون كه مجار ده لى له يلام خۆشده وى ، هەر هاوار ده كات... له يلا... له يلا

په یقیك بۆ مامۆستا عومەر ریشاوی

د. عمر محمد محمد کریم

سهرهتا داواکارم له خودای میهره بان له گوناهاههکانی مامۆستای پایه بهرز و بهرپرز و خوشه ویست خوش بییت و هاوهل و هاو نشینی پیغه مبه ران (دخ) و شه هیدان و پیاو چاکان بییت له بههشته بهرینه کهیدا بجه وینه وه.

بهنده به حوکمی ئه وهی فرسه تی ئه وه م نه بوه راسته وخۆ له خزمه تی ئه و مامۆستا گه وره یه دابم و کاری رۆژانه ی له گه ل بکه م. به لام ئه وهی بۆ من جیاواز بووه و سه رنجی راکیشاوم له مامۆستا عومەر ریشاویدا له م چه ند خاله دا کور تی ده که مه وه:

۱ - هیمنی و له سه رخوی و تیکنه چوون و له ده ستنه دانی باری ئاسایی خۆی له ته نانه ت له کاتی رووداویک یان هه والیک یان شتیك ئه گه ر بۆ ئه ویش ناخۆش بوایه که ئه مه ش نیشانه ی دامه زراوی و قوولی بوو بۆیه په رچه کردار و هه لچونی پیوه نه ده بینرا. له یه کیك له کۆنگره کانی یه کگرتوودا مامۆستا دهنگی ته واری نه هیئا بۆ سه رکردایه تی ئه م پیاوه هیچ تیکنه چوو به لکو که چروه سه ر مه نه سه و قسه ی کرد وتی: سه ره تا من پیرو زبایی له خۆم ده که م که ده رنه چووم و ئه و ئه رکه گه وره یه م له ئه ستۆ نه ماوه.

مامۇستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دۆستانیه وه

ههستت دهکرد که قسهکانی له نیو ناخیدا دههاته دهره وه ئه
ئه وهی له سهه لئو روخساریدا بوو هر ئه وهش له ناو ناخ و
دهر ونیدا هه بوو.

۲- خاکیبوون و ته واضع و ههست و سۆزی مرۆفانه، ئه و پیاوه
له پۆشتن و دانیشتن و له قسه کردن، له مامه له وه و هه لسوکه ورت
به هیچ جۆری نهیده هیشت و بزانی که ئه و جیاوازه و شتیکی
له وانی تر زیاتره، خۆی داده به زاند بو ئاستی هاو نشین و
هاورپیکانی و کesh و ههوا و ژینگه که ی ئه مه بو که سیک له
ئاست و ته مه نه، ده گمه ن و ناوازه یه.

چونکه ته مه ن و عیلم و ناوبانگ هه می شه کهش و هه وای
خۆ به شت زانین دروست دهکات و خاوه نه که ی چاوه پئی ریز
قه در بو دانان دهکات.

ئه و ئه چوه دلی خه لکه وه له ناو دلی خه لک ده وه ستا نه ک له سه
شان و ملی خه لک. وه کو مه سه له که ده لی ((یملک قلوب الناس و
لیس رقبته م)).

۳- ئوسلوبیکی تری جوانی مامۇستا ئه وه بوو که ئازادی و
ژینگه یه کی سه ره به ستی له ناو خانه واده که یدا دروست کردبوو،
چهند جاریک چومه مالیان هه ستم به م ئاکاره جوانه ده کرد که
خۆیان تیک نه ئه دا و چۆن بوون هه روا خۆیان نمایش ده کرد و
دوور له ته صنوع و ته کلوف و خۆتیکدان بوون، که ئه مه کوت و
مت ئوسلوب و نه ریتی جوانی مامۇستا خۆی بوو که په نگی
دابوه وه له ماله که یاندا.

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیهوه

ع - مامۆستا زۆر ڕیزی له مندالهکانی دهگرت و له بهرچاوی
ئهوانی تر قهدری پێدهدان و به ڕیزهوه بانگی دهکردن، ئهمهش
متمانە و سهنگی زیاتری بو مندالهکان دروست دهکرد. خودای
میهرهبان پلهوپایه‌ی بلند بکات و له ههمووان خوشبیت.

زانا و پهروه رشیار مامۆستا عومەر ریشاوی

محمد امین فرج بیارهبی

جهنابی مامۆستا عومەر ریشاوی مامۆستای سهردهم بوو
نمونهی پیگه یه نه ری گهنج و لاو و پیر و ژنان و پیاوان و مندالان
بوو.

راستی فیزی گوئیگری ئەکرد که چون ئیسلام وهگرئ، ئەم
پیاوه به مه عنای که لیمه زانا بوو چونکه ئیسلامی ئاسان ئەکرد بو
هر که سیک که وانهی پی دهوت و ئیسلامی فیر دهکرد، هه موو
حهزی ئەکرد که گوئی لیگری تا چیژ له جوانی و ئاسانی ئیسلام
وهر بگریت.

ئەم زانا بلیمه ته به راستی هه م مامۆستا و هه م وه ستابوو له
ئیسلامدا نمونهی نه رم و نیانی بوو.

به نده له سه له کانی هه فتا کاندا به پی ئەهاته مه خزمه تی ئەو کاتهی
که مالیان له سه روی ئیستای مزگه وتی (عمر کوپی خطاب) بوو،
بیست سانتیمه تر به فر باریبوو جاریک له جاره کان، ئەو کاتانه به
ئاسانی ئوتومبیل ده ست نه ئەکه وت، که من هاتوو چۆم ئەکرد و
به یه که وه دانیشتین و باس و خوا سمان ئەکرد ئەو کاتانه م له لا
شیرینترین کات بوو، ئیمان هه که م به هیژتر و دلم ئارامتر ئەبوو ئەو
کاتانه م له سه ر ته مه ن حساب ئەکرد.

له مزگهوتی (حه مزه) له هه له بجهی شه هید ساله کانی هه شتاکان
وانه یه کی هه فتانه مان هه بوو چهند برایه کی ئاست جیاواز بووین، به
ته من که وانه ی (نحو صرف) مان ئه خویند لای مامؤستا به لام
وانه که یه کی بوو له و مه جلیسه سانه ی که (نجلس بنا نؤمن ساعه) که
جزره ها وانه ی تیا بوو.

جه نابی مامؤستا خو شه ویستییه کی تاییه تی بؤم هه بوو له بؤنه و
وانه کان و دانیشتن و مه جلیسه کاندای خیرا ناوی منی له سه ر زمان
بوو، هه رچه نده هه ر برایه ک بدوینی هه مان قسه ی من ئه کات
ئه ونده برایه کی راسته قینه و هه ست ناسک و برایه تیه که ی له گهل
ناخی ئاویته بوو بوو.

هه ر له هه مان سالدا و له به هاردا بوو سه هیرانیکی سازکرد بؤ
ئه و برایانه ی مزگهوتی (حه مزه) بؤ (چاوگ و باوه کوچه ک)، هه ر
له و سه هیرانه دا مانای سروشت و فه لسه فه ی دروست بوونی
مه خلوقاتی فیرکردین و ده رسی برایه تی و هاوکاری و لیبور دنی
پیوتینه وه و فیری کردین چؤن جوانی و خو شیه کان ئامیتیه ی رۆح
بکه ین.

رؤژیک له گهل جه نابی مامؤستا (جعفر مصطفی) و مامؤستا
(ابراهیم) ی برای خوالیی خو شبیت و له گهل چهند برایه کی تردا
بریاریان دا که سه هردانیکی سلیمانی بکه ین، ئه و سه ره له به یانیه به
سه یاره که ی خوالیخوش بوو مامؤستا ابراهیم هاتنه به رده م مال و
هه مومان پیکه وه جه م بووین و به ریکه وتین و بؤ سلیمانی
قه ده ری خوای گه وره هه ر له ناحیه ی سیروان سه یاره که مان

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیهوه

وهرگه پرا و سوپاس بۆ خوا که سمان ئه زیه تی زۆر نه بوو بوو به
یادگاریه کی له بیر نه کراو.

له و کاته کدا که یه کیکی هاته سه رمان و هه مووانی به یه که وه بینی
که وتبوینه کۆبونه وه ، ئاخۆ ئه مانه چۆن به یه که وه ئاوا
کۆبونه ته وه !!

مامۆستا برایه کی راسته قینه ی له خۆبوردنه بوو که دایکم وه فاتی
کرد قه ده رهن له سلیمانیه وه سه فه ری کردبوو بۆ هه له بجه هه ر که
هه واله که ی بیستبوو خیرا ته شریفی هینا بۆ مزگه وتی غه زالی ، ئیتر
به جیی نه هیشتم هه تا کفن و دفن و سه رقه بران، دره نگمان پیچوو
قه ده رهن ئه و رۆژه جومعه بوو کاتی جومعه و نوێژی جومعه بوو
خیرا مامۆستا فه رموی هیچ په له مه که ن دوا ی خۆمان پیکه وه له
مزگه وتی عثمان جومعه و جه ماعه ت ئه که یین.

ئیتتر به ده نگه نه رم و شیرینه که ی ته لقینی دایکی خویند، وانه ی
مردن و قه بر و قیامه تی بۆ باس کردین... زۆر چاک له بیرمه با
ئاماژه و وته ی جوان و ئیشاره تی په نجه نه رمه کانی باسی ئایه ت
(وکنتم علی شفا حفرة من النار.....) بۆ کردین و قیامه تی له به
چاومان به جه سه ته کرد.

دواتر هه موو خزمان و دوستان له مزگه وتی عثمان دوا ی
جومعه یه کی زۆر به چیژ و دلگیری بۆ کردین...

به عه مه لی ئه و وانه یه ی فیر کردین که موسو لمانان له کاته
ته نگانه و پیوستدا چۆن به ده م برا که یه وه بیته و جیی نه هیلیته
دلنه وایی بکات.

مامؤستا عومەر ریشاوی،

پهروه رشیار و فه قیه و بانگخواز

حامد محمد علی

مامؤستا (عومەر ریشاوی) خوا لیی رازی بی، له یهک کاتدا
امؤستای پهروه رشیار و فه قیه و موده ریس و بانگخوازیش بوو
له هه مووشیاندا سه رکه وتوو بوو. مامؤستا هه ندی سیفاتی
جوانی ناوازه ی هه بوو، ئەو که سیکی کراوه بوو، بهراورد به
زۆریک له مامؤستایانی هاوته مهن و هاوسه رده می خوی، جه نابی
له پرسه کۆمه لایه تی و پهروه رده ییه کاندای به تیگه یشتتی
سه رده میانهی خوی له دهقه شه رعیه کان و له سوننه ت و سیره ی
پینغه مبه رمان (د.خ) و ژیانی هاوه لانی، زۆر هه لویستی
پیشکه و تنخواز و جوانی هه بوو، سه باره ت به ئافره ت، ئەو زۆر به
بیزه وه ته ماشای نیوه ی کۆمه لگه ی ده کرد. ئەو ته بیعه تی و ابوو
له گهل گه وره، گه وره بوو، له گهل گه نج، گه نج بوو.. مامؤستا خوی
که سیکی دونیا نه ویست و بی ته ماع بوو.. مامؤستا به بزه نه رم و
سیما نورانیه که ی و به قسه کورت و پر ماناکانی، دلی
به رامبه ره کانی خوش ده کرد و شوین په نجه ی خوی به جی
ده میشت. مامؤستا کاتیک به ماله وه ته شریفیان هیئا بو هه ولیتر، له
سالی ۲۰۰۰ پۆژیک له خزمه تیان بووین، ئەو کات مالمان له
که ره کی ۹۹ ی زانکو له هه ولیتر کرینشین بوین.. که ته شریفیان

هینا، فەرموی خانویهکی وهکو ئەمە ی خۆتان بۆ ئیمەش پە یدای
.. (مه به سستی ئە وه بوو به کرای بۆیان بگرم). مامۆستا
بیستبوی که من خەلک ئە مناسن و خانوم بۆ پەیدا ئە کرای،
ئەگەرچی ئەو کاته خانوو که مبوو، بۆیه ئەو ته کلیفه ی کرد. منیش
به شانازیه وه، وتم به سه رچاو. ئەوه بوو له نزیکي خۆمانه وه
خانویه کم شک ئە برد، بۆیه هه ر ئەو رۆژه له خزمه تیا چوین
خاوه نه که یمان بیني و ته ماشای خانوه که مان کرد و به دلایان برو،
له سه ر کرای و شت ریککه وتین، ئیتر هه رخۆم گریبه ستیکم به سی
نوسخه نوسی و خۆشم بووم به یه کییک له شاهیده کان و سه رو
نوسخه م دا به هه ردوولا - مامۆستا و خاوه ن خانوو-
نوسخه یه کیشم لای خۆم هه لگرت. به م کاره چهنده ئیبه
دلخۆشبوین، مامۆستاش به هه مان شیوه، بۆیه زۆر دوعای خیری
بۆ کردین. یه کیکی دیکه له یاداوه ریبه کانم له گه ل جه نابی مامۆستادا
که سو دم لئ بینیه وه و زۆر جار گێراومه ته وه و له بیرم ناچی،
قسه یه کی مامۆستا بوو بۆ من، له ژووره که ی خۆی و مامۆستا
سوه یب زیباری - هه له نه بم - له باره گای ئە مینداریه تی
گشتی یه کگرتوی ئیسلامی کوردستان، که جه نابیان وه کر
راویژکار له گه ل مامۆستا سوه یب له وی رۆژانه ده وامیان ده کرد.
قسه که په یوه ندی به سه فه ری چه جه وه هه بوو، که ئە و کاته
یه کگرتوو سالانه ئاسانکاری و هاوکاری ژماره یه ک له ئە ندامانی
ده کرد بۆ سه فه ری چه ج له ریگه ی هه ردوو ولاتی ئیران و
تورکیاوه .. مامۆستا فەرموی چ پێویست ده کات که سینک په خای
ئە مینداری گشتی بگرای و داوای لئ بکا به لکو بینیریت بۆ چه ج؟

ئاخر خو حه ج فه ریزه یه که و مه رچی خو ی هه یه ، تو ئه گهر واجب بوو له سه رت و توانیت برۆی فه رموو برۆ حه ج بکه و ته کلیفیش له که س مه که ، خو ئه گهر (واجب الحج) یش نه بووی، چ پئویست ئه کا ته کلیف بکه ی و داوای سه فه ری حه ج بکه ی ؟ هیوادارم ناواخنی و ته جوانه که ی مامؤستام وه کو خو ی گه یانیدیت . زۆر به داخه وه که ئه جه ل ده رفه تی نه دا مامؤستا زۆر له هه ولیر بمینی و له خزمه تیا بین. ئه وه بوو رۆژیک پیش وه فاتی مامؤستا، به نده بۆ کاری رۆژنامه و راگه یانندن له دهۆک بووم، رۆژی ۱۸ / ۱۰ / ۲۰۰۱ له رینگه ی برای به ریزمان مامؤستا (علی سالح میران) ه وه زانیم و - که ئه ویش تازه بۆ ئه نجامدانی ئه رکیک له هه ولیره وه هاتبوو بۆ دهۆک - پئی راگه یاندين . هه رچه نده مردن به ئه جه لیکه مه حتومه و جه نابی مامؤستاش یه کیک له وانه بوو، که وه کو کورد ئه لیت : (پرووی هه بوو ئه و سه فه ره بکات) ، به لام دیاره مردنی زانایه کی وه کو مامؤستا ، مردنی جیهانیکه (موت العالم موت العالم) . له لایه کی تره وه ، زۆر حه زمان ئه کرد له گه ل جه نابی مامؤستادا ماوه یه کی زیاتر هاوگه ره ک و هاوشاری بین ، به راستی تاسه مان له یه ک نه شکا. هه روه ها بوونم له دهۆک و ئاماده نه بون و به شداری نه کردنیشم له مه راسیمی به ریکردنی ته رمی جه نابیاندا ، نیگه رانییه کی دیکه بوو.. بۆیه به راستی هه والی کۆچی دوایی جه نابی مامؤستا ریشاوی له چه ندين لاوه زۆر خه مبارو ناره حه تی کردم . خوای گه وره پله ی به رزی پئی بیه خشیت و له ژیر سیبه ری په حمی خویدا حه شری بکاو فیرده وسی به نسیب بکات.

یاده وه ریم له گهل مامؤستا عومەر ریشاویدا

سهید غه فور / خه طبیی خانه قای بیاره

یادی به خیر بی جیگای به ههشت بی حه شری له گهل عوله ما و عاریفانا بی، مامؤستا عومەر بهر له وهی مامؤستام بی بو دهرسی حه دیس و شهرع مامؤستای ئه دهب و رهوشت و شهرم و حه یا و ته مکین بوو، من تازه بوو بووم به فهقی له عه بابیه یلی له خزمهت مامؤستا مهلا صالح دا. مامؤستا عومهرم بیینی له گهل چند مامؤستایه کی هاوه لی خویدا دانیشتبوون یه که م قسه ی که گویم لی بوو ئه وه بوو ته فسیری ئایه تی ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ [الأعراف: ٣٢] ئه م هه موو خووش و ناز و نیعمه ته خوا بوو موسولمانی دروستکردوه له دنیا کافریشی شه ریکه به لام له قیامه تا هه مووی بوو موسولمانه، ئاواتم بوو پوژیک به خزمه تی بگه م له خزمه تیا دهرس بخوینم. تا خوای گه وره ریکی خست له مه عه هدی ئیسلامی له هه له بجه دهرسی پی وتین بیجگه له وهش داوام لی کرد دهرسی تر بخوینم فه رمووی خو ت کتیبیک ئیختیار بکه منیش کتیبی (أیها الولد) ی ئیمامی غه زالیم له خزمه تیا خوینده وه هه موو ئاموژگاری و فه رمایشه کانی ئه توت دانه ی مرواریه زور به جی و پرر حیکمهت دانیشتن له خزمه تیا خو ی بوو خو ی وانه یه کی به نرخ بوو مامؤستایه کی له سه رخو و ئارامگر له کاتی کاره ساتی مردناسی

برای چاکی مردن (ئه نوهر، چهیده ر و ماموستا ئیبراهیم) مه جلیس ته عزیزه که ی وهکو کۆری ئامۆژگاری وابوو. وا مه شهوره له ناو مه لاکاندا ئه گهر یه کیک زیرهک و شارهزا بوایه ئه یان وت مه لایه. به راست ئه ویش به ته وای مه عنای که لیمه مه لا بوو ماموستا بوو من بهش به حالی خۆم ههر کاتی ناوی بیری له ئاوینه ی خه یالی مندا وهکو زیندوو یادی ئه که م و دوعای خیری بو ئه که م.

له بابی (انکروا محاسن موتاکم) . یادکردن و باسکردنی پیاوی به که لک و به خزمهت و گه وره هه قه باس بکری تا دهرسی لی وه ربگیری، ئه گینا هیچ لای خوا ون نابی هه موویش خه لاتی خۆیه تی که عیلم و ئه خلاق و زیره کی پی به خشیبوو وهک ئه فهرمووی ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ النجم: ۲۲. خوی گه وره پله و پایه ی به رزکات و لئی خوشبییت.

بانگخواز و زانا... مامۆستا عومەر ریشاوی

عبدالرحمن طه فتح المبین

له سههر داخوازی نهوه پاکهکانی مامۆستا عومەر ریشاوی و په یوهندی بهنده له گهڵ مامۆستای بهرپێزمدا له سالی ۱۹۶۹ ههتا کۆتای ژیانی پر بهرهکتهی ئەم چهند وشهیهه خسته سههر له په بهری یادهوه ریهکانی مامۆستای ئازیزمان، هه رچهنده پینوسی ئینه کهم و کورته لهو بارهیهوه بهو نیازهوه شه رهفمه ند بین نوکی پینوسمان له پینوساندا دیاربی و گولیک بخهینه سههر کۆگای خهرمانی گولزاری یاداوهری مامۆستا.

مامۆستای بهرپیز ده رچووی زانکۆی حوجره و مزگهوت بوو خاوهنی زانیارییهکی چروپر بوو، خاوهنی بیروباوه ریکی به تیز بوو، سهبر و ئارامی له رهوشتیا رهنگی دابوه وه چرای بووناکر ناو بنه ماله و خاو و خیزانی بوو، هه لگیر سینهری شو رشینکر دهروونی بوو له ناو گه له که یا غه زالی سه رده می خۆی بوو، کاتیکی دهسه لاتی پاشایه تی له عیرا قدا لبرا به سه رۆکایه تی (عه بدولکریه قاسم) عیراق بوه ولاتیکی کۆماری به ناو ئشتیراکیه ت و دادپهروه ری یه کسانیه وه که وتته و یزه ی ئاین و مزگهوت و حوجره و مامۆستایانی میحراب، بو شار دنه وه ی زه هری دهرونیان به رامبه ر به ئاین کۆمه لیک له مامۆستا خوینه واره کانی کوردستانیان له مزگهوت و میحراب دوو خسته وه کوردنیان به

مامؤستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

امؤستای قوتابخانه سه ره تاییه کان، مامؤستا ریشاویش یه کئی بوو
وانه به لام مامؤستا خاوه نی مهنه هج و بیروباهه ریکی ریژهدار
وو، بویه ئه وهی قه بول کرد هه تا به باشی دهستی بگاته نه وهی
به له که ی تا له روی بیروباهه ره وه رایان بهینی بانگه وازه که ی
هریته ناو پیوانی ئاینده به راستی کاری کرد، مامؤستا هه همیشه
به ولی ئه دا مزگه وت به جینه هیلی خوبه خشانه مزگه وتی ئاوه دان
به کرده وه به راگه یاندنی ئاین وانه وتنه وه.

به نده له په یمانگای ئیسلامی بووم له هه له بجه مامؤستا عومەر
هه همیشه به ده ممانه وه بوو وانه شه رعیه کانی پی دهوتین له
مزگه وتی (دار الاحسان) دوا ی ئاواره بوونمان و گه پانه وه مان
قه دهری خوا و ابوو مالی مامؤستا له مزگه وتی سه یوانی دووه مه وه
نزیک بوو به ندهش پیشنوویژی مزگه وته که بووم وه ک جاران
خومان به قوتابی و مامؤستا ئه زانی خه ریکی زانیارییه
شه رعیه کان بوین له خزمه تی مامؤستای ئه زیماندا به و جوره
مامؤستا هه تا وه فاتی کرد دهستی له کاری مزگه وت هه لئه گرت.
خرای گه وره به په حمه تی خوی شادی بکات .

چەند یاداوەریەك له خزمەت مامؤستا ریشاویدا

برهان محمد امین

پەیف و یاداوەری بەندە دەربارەیی مامؤستای ریزدارمان
جەنابی مامؤستا عومەر ریشاوی له هاوینی ۱۹۷۲ دا له هەلبەجە
مامؤستا صلاح الدین مامؤستا ئیبراهیم ریشاوی پی ناساندم،
بەهۆی ئەویشە وه مامؤستا عبدالعزیز پارەزانی و مامؤستا عومەر
ریشاوی و مامؤستا جەعفەر مصطەفام ناسی.

مامؤستا عومەر م بینیی کەسایەتیەکی چالاک و زاهید و
خەمخۆری ئیسلامە، مالیان بەردەوام میوانی لی نەدەبەرا، ئەویش بە
رەفتاری جوان و گفتوگۆی شیرینی کاریگەریی لەسەر دادەنەن و
دینداری لە لا شیرین دەکردن .

گەر بیزانیایە میوانە کە خویندەوارە چەمکێک له تەفسیری (فی
ضلال القران) یان چەند لاپەرەیه ک له کتیبی (احیاء علوم الدین)ی
دەخویندە وه و ڕاقەیی دەکرد.

مامؤستا له وانە بیژیدا سەکە وتوو بوو، قوتابیان هۆگری
دەبوون، ئەویش ئاراستەیی دەکردن بۆ دینداری و وانەکانی
مزگەوت، بە تاییبەت له هەندی له مزگەوتەکاندا وانەیی تەفسیر و
فیقهی پیشکەش بە ئامادەبووان دەکرد.

له سالی ۱۹۷۴ دا بۆردومانی ههلهبجه کرا، برایان پرس و رایان کرد، ئایا بچن بۆ ئێران؟ یان بگهپینهوه بۆ ژیر دهسهلاتی ئومهتی عێراق!!

پای بهپریزیان دواي مهشورهتکردن ئەمه بوو: ئەم بارودۆخه به سهزماندا سهپینراوه، له بهرئوه که هه رکهس و لاتیکيانى بۆ گونجاوه ئازاده، گرنگ ئهوهیه که ئیمه سانی پهيامدارین، له ههر کوی بین، په یامی خۆمان رابگهیهنین هنده بۆمان کرا په روهردهی لاوان بکهین، به تایبتهت ئهوانه مان که امۆستاین له قوتابخانهکاندا دهبی رۆلی کاریگه زمان هه بی له روهردهی نهوهی نویدا.

له پایزی ۱۹۷۹ دا ههتا هاوینی ۱۹۸۴ که له ئێران گه پامهوه له یادی بهپریزیان دابرام، کاتیک که به نهینی به دیداری شادبووم بینیم هه چالاک و وره بهرزه.

له ۱۹۸۷ دا کاتیک ریکخستنهکانمان پینان زانرا ماوهی مانگیک له ههلهبجه له مالی خزمان و برایان خۆم هشاردا، به نهینی سهردانی ژمارهیهک مامۆستام کرد، لهوانه مامۆستا عومەر که له تویی باسیکدا ئامارهی بهوه کرد که هه رچی به سهزماندا دیت هه مووی خیره بۆی مادامیک سابر و شاکر بیته.

له سالی ۱۹۸۸ که ههلهبجه کیمیا باران کرا مامۆستا له گهل جهماوه ردا ئاوارهی ئێران بوون، لهویش له ئوردوگاکاندا چالاکانه سه رگه رمی وانه بیژی و وتاریبیژی و ئامۆژگاریکردن بوو. ئاماده بوانی هاندهدا بۆ خوگری و دلنیای دهکردن که خواوهندی بالا دهست تولهی ئەم ستهمه له به عس دهکاته وه.

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دۆستانیهوه

ئهوه بوو سێ سالی نهخایاند ههریم بووه ناوچهیهکی ئارام و زۆری خهلك گهپانهوه، ئهوانیش له پانیه نیشتهجی بوون. لهوی مالهکهیان بویه بنگهیهکی دینداری و پۆشنیبری.

له ۱۹۳ به خزمهتی گهشتمهوه، زنجیرهیهک کۆبونهوه له سلیمانی ریکخراو مامۆستا بهشداری چالاکانهیی دهکرد کاتی که بریاری ئیعلانکردنی یهگگرتوودا.

ههلبژاردنیک ئهنجام درا بۆ دیاریکردنی ئهندامانی مهکتبه سیاسی، مامۆستا عومەر و بهندهش دهنگی پتویستمان نههیند مامۆستا عومەر ههستا وتاریکی پیشکesh کرد و تیایدا وتی: براین خوشکینه مهسئولیهت له ئیسلامدا تهکلیفه و ئهرکه تهشریف ریزداری نییه، بویه پیرۆزبای له خۆم و ههموو ئهوانه دهکهم دهرنهچووین، ههروهها نزای خیر و موفقیت بۆ ئهوه کهسانه دهکدهرچوون هیوادارم به (مغنم) و دهستکهوئێ نهزانن، بهلکو (مفرم) و ئهرک و بهرپرسیاریهتی بزائن.

هیوادارم ههمووان پتکهاته وه له ریزهکانی یهگگرتوودا له ه ئاست و پلهیهکدا بن به (اخلاص) و دلسۆزیهوه له خهسته بهرکردنی پله بهرزهکانی بهههشت و پهزامهندین خودابین له نیوان سالانی ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۹ له خزمهت بهرپزریان و مامۆست محی الدین دا خوا لێیان خوشبێ ههروهها به یاوهری مامۆست سدیق گهلالی دهستمانکرد به چالاکی کومهلایهتی و بانگخوازی به تایبهتی له پههمهزاندنا مزگهوت و مالان و بنگهیی زۆره بهسهر کردهوه له شار و شارۆچکه و دیهاتهکاندا.

له یه کئی له سه فه ره کاندای باسی ئه وه کرا که ئه م بارودووخه ی
بۆمان ره خساوه به خه ونیش نه ماندیبوو؟!
ئه وانیش وتیان: خوای گه وره ئاوا نه خشه ی ناحه زان پوچه ل
ده کاته وه.

هه له بجه یان ویران کرد، هه له بجه بوو به دووان، هه له بجه پرژا
به سلیمانی و هه ولیز و رانیه و شوینانی تردا.
له راستیدا ئه م بارودووخه که سیاسه تی نیوده وه له تی سازاندویه تی
بۆ ئه وه نیه که کاروانی ئیمان گه شه ی تیدا بکات. من وه ک
نه خشه که ی فیرعه ون دیته به رچاوم، ئه و بریاری دا نه وه ی
ئیسرائیل بنه بر بکات به نه هیشتنی ساوا نیرینه کانیان، به لام
خواه ندی کار به جی موسای به دیهینا و ناچاری کرد له خزمه تی
موسادا بیت ئاسیه ی خیزانی کرده قه لغان بۆی.

له یه کئی له دانیشتنه کاندای ماموستا ئایه تی (۱۰۸) ی سوره تی
توبه ی خوینده وه و به راوردی کرد له گه ل قوتابخانه ی بریاندای که
ده فه رموویت:

(المسجد اسس علی التقوی من اول یوم احق تقوم فیه.....) وتیان:
ئه م قوتابخانه یه ش هه ر له سه ر ئه و بنه ما پیروژه به رپاکراوه هه ق
وایه هه موو موسولمانیکی دلسۆز خو ی تیدا ببینیته وه.
کاتی که (ته فسیری ئاسان) گه لاله بوو کۆبونه وه یه کمان کرد بۆ
ناونانی به ریزیان پیشنیاری ناوی (ئاسان) یان کرد، که به کۆی
ده نگ په سه ند کرا.

شایه نی باسه به ریزیان پیداچونه وه ی چه ند جۆر ئایه تیکیان کرد
به تاییه ت جزئی ۲۶ که له خزمه تیدا ده مخوینده وه و راو

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیهوه

بۆچونهکانیم به هه‌ند وه‌رده‌گرت، کاتێ که به چاپ گه‌یه‌نرا ناوی به‌رێزیانم له پێش ناوی خۆمه‌وه دانا.

مامۆستا هه‌ولێ ده‌دا هه‌میشه ده‌ست به ده‌ستنوێژ بیت هانی ئێمه‌شی ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر کات مه‌رگ یه‌خه‌ی پیگرتین به ده‌ستنوێژه‌وه به‌مرین.

هه‌رواش بوو، ده‌ستنوێژی گرت و چه‌ند ر‌کات (ته‌جد) ب‌کان که‌وته سه‌ر به‌رماله‌که‌ی و سه‌لامی یه‌کجاری له دنیا دایه‌وه. خ‌وای گه‌وره به به‌هه‌شتی به‌رینی شاد ب‌کات و هه‌موومان له سایه‌ی سۆز و میهری خ‌ویدا به یه‌کتر شاد ب‌کاته‌وه.

یاداواریم له گهل هاوړی و زانا مامۆستا عومەر ریشاوی

نوري فارس

سو پاس بۆ خودا، دروود له چه زرعت ، رهزا له یاران، په حمهت
له ئومهت!

مهوله وهی دهفه رمووی: ((زیکری صالحین په حمهتی واپی!!)) به
بیگومان که جهنابی مامۆستای گه وره و هیژا، مامۆستا عومەر
ریشاوی، له هه موو پروویه که وه ئه م فه رمایشتهی مهوله وی تیایدا
پهنگی ده دایه وه به بی موباله غه له ژیانما له پیاوچاکانا نمونهی
مامۆستا عومهرم که م دیوه.

۱- هه تا بلئی پیاویکی سالی خواناسی هوشمهندی بیوهی
بوو، خاوهن مه بده و بوو، ویژدانیکی زیندووی هه بوو، خوی
دیفه رموو: ((رقم له مار و دوپشکیش نییه دل به قهه گو یزیکه پری
بکه له خوشه ویستی خودا و له خوشه ویستی مه خلوقاتی، به کین
و بوق و بوغز مه یکه به تهنوری نانه و)).

۲- مرۆفینکی مرۆقدوست بوو، مرۆفینکی زان و دانا و هوشمهند
و سینمن و له سه رخو بوو، هه ر چه زت ده کرد له مه جلیسیدا
دانبیشیت و گویت له فه رمایشت و قسه نهسته ق و خوشه کانی بی.

۳ - له گهل خیزان و مال و مندالی خویدا زور تهبا و به
حه وسه له و میهره بان بوو، نمونه یه کی جوان بوون بو خیزانی
کامه ران.

۴ - له زانسته ئیسلامیه کاندا تهواو شارهزا بوو، وهک بابه تی
تهفسیری قورئان و فهرموده ی پیغه مبه ر و شه ریه تی ئیسلام به
گشتی، ههروه ها له علوم (علمی ئاله ی ئیسلامی) دا، وهک صه رف
و نه حو و به لاغه و ئصولی فیه شارهزاییه کی جوانی هه بوو.

۵ - کوردییه ک و عه ره بییه کی جوانی ده زانی، ماوه یه کی دوور و
دریژ ئه ندای لیژنه ی وه رگی پران بو وه رگی پرانی قوناغه کانی
خویندنی وه زاره تی پهروه رده بو سه ر زمانی شیرینی کوردی که
لیژنه که به م شیوه یه ی خواره وه بوو:

۱ - مدیری ته ربیه / نه شئه ت غه فوور / سه رۆک.

۲ - مشریف اول ته ربیه / نوری عه بدوللا ئاغجه له ری / ئه ندای.

۳ - م. عه زیز عه بدوللا قه شانی / پسپوری زمانی کوردی /
ئه ندای.

۴ - م. عومەر ریشاوی / ئه ندای.

۵ - م. عه بدولغه فور حاجی ئه حمه د کانی سپیکه یی / ئه ندای.

۶ - نوری فارس حه مه خان / ئه ندای.

مامۇستا به دل متصوف بوو، جارئ گپراهه وه بۆمان
فه رموی: ((له گهل چه ند براده ریکی خۆمانه دا له سه فه ریکی به غدا دا،
جارئ له پاش جه ماعه تی نویژی عه سر، له مزگه وتی شیخ
عه بدولقادی گه یلانی ده رچووین بو پیاسه کردن. وتی ته ماشامان
کرد وا دیوانه یی جلی کوردی له به ردایه ، ده رپییه کی خامی سپی و

کلاشینکی هه ورامی خۆمان و کلاو و جامانه و مشکى بهستبوو،
کلاوه کهى دريژ بوو، يهک دوو ئاوينه ی پيوه بهستبوو، شمشير و
حه مایه لی له ملدا بوو دهتگوت له که وکه بیکی تره وه هاتووه بۆ
سه ر گۆی زهوی. گووتی دیوانه له رپی خوویه وه ده رۆشت ئاگای
له هیچ نه بوو. فه مووی له ولاره کۆمه لی خویندکار هاتن جانتایان
به بندهسته وه بوو دیار بوو قوتابی قوناغی کۆلیژ بوون، فه رمووی
که گه یشتن به دیوانه که یه کئ له قوتابییه کان یهک شه قی مزی له
دیوانه که دا و دهستی کرد به قاقای پیکه نین.

فه رمووی دیوانه که به شه قه که له بهر بی هیزی له سه ر گازه ره ی
پشت که وت کلاوه که له سه ره ی په ری دیوانه هه سایه وه نقه ی
نه کرد، کلاوه که ی هه لگرته وه و به ره و ئاسمان تۆزی به رزی
کرده وه و کردیه وه سه ری. فه رمووی هه مووی بیست هه نگاو
نه رۆشتن لۆریه ک هات ئیستۆپی بۆ نه گیرا سه ر کوربه شه ق
وه شینه که ی کرد به شووتی شه ق و په ق، فه رمووی دیسان
دیوانه که کلاوه که ی به ره و ئاسمان هه لبریه وه و وتی:

((خوايه که ی من وام وت؟!))

له کوتایی ئەم وشه یه دا په حمه ت ده نیرم بۆ گیانی پاک و
پیرۆزی عومەر و عه رزی ده که م خۆزگه مان به خۆت که ئەم پۆژه
په شه ی کوردانت نه بیینی که هه تا خائینتر بی له پیشتر ئەبی.

چەند پەقیك بۆ مامۇستا ریشاوی

محمد صادق

قسەکردن له باره‌ی زانا و مامۇستا و پیشه‌ها و بانگخواز
جه‌نابی مامۇستا عومەر ریشاوی زۆر له‌وه گه‌وره‌تره ئیمه بتوانین
له‌و بواره‌دا هه‌قی خۆی پی بده‌ین به‌لام هه‌ر چۆنیک بیت ئیمه‌ش
وه‌ک قوتابییه‌کانی ئەو به‌ریزه به‌پیی توانا و ئەوه‌ی
له‌بیره‌وه‌ریماندا ماوه‌ته‌وه کورته‌یه‌ک باس بکه‌ین، له‌ ساله‌کانی
شه‌سته‌کان به‌ دیاریکراوی مانگی نو‌ی سالی ۱۹۶۷ کاتیک وا
خه‌ریک بووین معامه‌لاتی پیشکه‌شکردنی وه‌رگرتنمان له‌ خانه‌ی
مامۇستایان له‌ سلیمانی که ئەو کاته له‌ سلیمانیدا زانکۆ نه‌بوو
ته‌نها شوینیک بۆ قوتابیانی هه‌ژاری وه‌ک ئیمه هه‌ر ئەوی هه‌بوو
که‌ دوا‌ی ته‌واوکردنی بتوانیت بژیوی خۆتی تیا ده‌سته‌به‌ر که‌یت،
له‌و کاته‌دا ریزمان گرتبوو بۆ پیشکه‌شکردنی معامه‌لاته‌کان
قوتابییه‌ک له‌ پشت منه‌وه بوو به‌ ناوی مامۇستا ره‌ئوف محمد
غیاث کاتیک که‌ ناوه‌که‌می خوینده‌وه و پاش پرسیارکردنی لیم که
خه‌لکی کو‌یی بۆی ده‌رکه‌وت که‌ منیش خه‌لکی ناوچه‌ی هه‌له‌بجه‌م،
به‌م شیوه‌یه هه‌ر له‌و کاته‌وه بووین به‌ هاوه‌لی گیانی به‌ گیانی د
شه‌و و پوژ به‌یه‌که‌وه بووین، له‌ سه‌فه‌ره‌کانیشماندا بۆ ناوچه‌ی
خورمال و هه‌له‌بجه هه‌ر به‌یه‌که‌وه بووین، بۆم ده‌رکه‌وت ئەو
پرسیار و هاوه‌لایه‌تییه به‌ مه‌به‌ست بووه و ئەو ئەیزانی که‌ له‌

کاری خۆی بو بانگه وازه که ی چون و له کوپوه دهستیپیکات،
یهکیکی تر له و کهسانه ی که بههوی مامۆستا رهئوفه وه مامۆستا
ئیراهیم ریشاوی بوو برای بهرپرز مامۆستا عومەر ریشاوی و
خوای پهروهردگار به فردهوسی بهرینیان شاد کردیت انشاء الله
ئستا له ریزی ئهنبیا و شوهه دا و صالحیندان، له کاتی چونمان بو
هه له بجه به چند مامۆستایه کی پایه بهرز شاد بووین وهک
مامۆستا عومەر، مامۆستا عزیز پاره زانی مامۆستا جه عفر
مصطفی مامۆستا مه لا محمد بۆم دهرکهوت که مامۆستا مه لا
عومەر ریشاوی برای گه وره ی ئه و کۆمه له موسولمانانه ی
هه له بجه و ده وره به ریه تی زۆر جار له گه ل به رپرز مامۆستا صلاح
الدین ئه چووینه خزمه تیان، له خانه ی مامۆستایان له گه ل ئه و
کۆمه له برایانه دا وهک مامۆستا حبیب محمد سعید مامۆستا جه مال
بیدار، مامۆستا صلاح جه باری، مامۆستا حسین عبد المحمد،
مامۆستا حمه ئه مین فره ج بیاره یی زۆر خوشمان ئه گوزه راند، من
هر دلم به لای ئه مانه وه بوو به تایبه تیش مامۆستا رهئوف محمد
و مامۆستا ئیراهیم ریشاوی. جار جار له کاتی سه ردانمان بو
هه له بجه به خزمهت مامۆستا عومەر ده گه شتین مامۆستا زۆر
له سه رخۆ و هیمن و دوربین بوو، په له ی نه ئه کرد له کاره کانیدا،
هر قسه یه کی بکردایه له ناخی دلپه وه بوو بۆیه زۆر کاریگه ری
له سه ر دله کان هه بوو، مامۆستا زۆر به ته قوا و پاریزگار بوو، ساده
و ساکار خۆی له قوتایه کانی جیا نه ئه کرده وه هر پرسیاریکت
لینکردایه ئه یفه رموو من وای به باش ئه زانم ئیتر ئه وهش بو خوت
به جیدیلیم، بۆچوونی خۆی دهرئه خست و زۆری نه ئه کرد له

به رامبهەر. له کاتی پیشکەشکردنی وتارهکانیدا زۆر به له سه‌رخۆیی و نه‌رمونیانی وتاره‌کانی پیشکەش ده‌کرد، هەر جارێک بیزانیایه که یه‌کیک له گویگره‌کان خه‌یالی رۆشتوو و یان خه‌وی دیت ئه‌یوت سه‌لام عه‌له‌یکم بو ئه‌وه‌ی بیداری بکاته‌وه، زۆر نه‌رمونیان بوو له‌گه‌ل منداڵاندا خۆی ئه‌برده ریزی ئه‌وان و ئه‌م زکره‌ی له‌گه‌ل ده‌وتنه‌وه (الله‌مان هەر تۆی تۆ خالقی کل شیء) له‌ هه‌له‌بجه له‌ دووکانی به‌ریز کاک عنایه‌ت که برای به‌ریز ماموستا عومه‌ربوو زۆر جار کۆبونه‌وه و دانیشتنه‌کانمان له‌وی بوو. له‌ سه‌له‌کانی هه‌فتاکاندا به‌ دیاریکراوی له‌ سه‌الی ۱۹۷۲ په‌یوه‌ندیم کرد به‌ به‌ریزی برایانه‌وه له‌ ریگه‌ی به‌ریز ماموستا صلاح الدین محمد بهاء الدین هەر له‌ سه‌له‌کانی کۆتایی شه‌سته‌کاندا. ماموستا زۆر برۆی به‌هیزبوو به‌خوا زۆر جار ئه‌یفه‌رموو په‌له‌ مه‌که‌ن با زوو بگه‌ین.

(بیره‌وه‌ری) (۱) ئه‌گه‌رنه‌وه جارێکیان کۆمه‌لیک له‌ براکانی خۆی و خزمان و برایانی تر له‌ خزمه‌تیا ده‌بن له‌ کرماشان په‌له‌یان ده‌بیت زوو بگه‌نه شوینی خۆیان له‌ ئوردوگاکی ئیران ئه‌وان په‌له‌یان ده‌بیت به‌لام کاتی نوێژ ده‌بیت بۆیه به‌ریزیان به‌ باوه‌رینکی به‌هیزه‌وه ئه‌فه‌رموو ئیستا کاتی نوێژه با نوێژه‌که‌مان له‌ کاتی خۆیدا بگه‌ین خوا که‌ریمه، ئه‌وانیش به‌ نابه‌دلییه‌که‌وه نه‌یان ده‌توانی له‌ قسه‌ی ده‌رچن ده‌ست ده‌که‌ن به‌ نوێژ نوێژه‌که‌یان ده‌که‌ن به‌ ویستی خۆی گه‌وره پاسیکی به‌تال دیت و هه‌موویان سوار ده‌بن و ده‌گه‌نه شوینی مه‌به‌ست.

(۲) یه‌کیکی تر له‌ بیره‌وه‌ریه‌کانم له‌گه‌ل ماموستای به‌ریزدا له‌ ناوه‌راستی هه‌فتاکان له‌ خورمال ئیمه له‌گه‌ل به‌ریز ماموستا مه‌لا

حمه ئەمین ئیمامی و کاک حاجی سه‌عدی و حاجی عبدالرحمن
زهلمی نزیکى ۱۲۰ قوتابى دهرسى قورئان و سوننهت و
ته‌فسیرمان پیده‌وتن که به‌هۆی مامؤستا حمه‌ئەمین ئیمامی که
مامؤستای مزگه‌وتی بوخاری بوو له خورمال زۆر به‌گه‌رم و
گۆری وانهمان ده‌وته‌وه له‌وه‌ده‌وره‌یه‌دا که ئەوقاف کردبویه‌وه بو
ئەو قوتابیانەى حەز له قورئان خویندن ده‌که‌ن، مامؤستا صلاح
الدین محمد به‌هادین له مزگه‌وتی خورمال کۆمه‌لیک قوتابی هه‌بوو
هه‌ردوولا سه‌رگه‌رمی ئەوه‌بووین خۆشمان به‌یانیان زوو ته‌فسیری
فی ضلال القرآن مان ده‌خویند له خزمه‌تی مامؤستا مه‌لا حمه
ئەمین ئیمامی، سه‌ردانیکی هه‌له‌بجه‌م کرد هه‌ر وه‌کو جارێ چووم
بۆ دوکانه‌که‌ی به‌رپێز کاک عینایه‌ت جه‌نابی مامؤستا مه‌لا محمد
هات، به‌خیره‌هاتنی کردم و هه‌والی خورمالی پرسى منیش زۆر به
دلیکی خۆشه‌وه به‌وردی باسم بو کرد مامؤستا که زانی من زۆر
دلم به‌کاره‌که‌مان خۆشه‌ئه‌ویش هه‌ر وه‌کو پیشه‌ی جارانی که
وته‌کانی دهرس بوون بو به‌رامبه‌ر که نه‌وه‌ک توشی ریا بییت
فه‌رمووی دوعا بکه‌ که خوا لێی وه‌رگرتبن، من وامزانی ئیستا
ده‌ست ده‌کات به‌ پیاهه‌لدانمان، ئەو کاته ریکخستنی برایان و
ده‌ستینه‌رابوو له‌لایه‌ن به‌رپێز جه‌نابی عبدالکریم زیدان که پیشه‌وای
برایان بوو مامؤستاش هه‌ر بوچوونی وابوو، هه‌ستی ده‌کرد که
ئیمه‌ جۆره ریکخستنیکمان هه‌یه‌ ئەو پێی باش نه‌بوو حه‌زی ده‌کرد
که په‌یره‌وی برپاری برایان بین.

(۲) مامؤستا حه‌زی ده‌کرد کاره‌کان دابه‌ش بکات له‌ نێوان
برایاندا، هه‌ر کارێک برایه‌ک بیکردایه‌ حه‌زی نه‌ده‌کرد برایه‌کی تر

هه مان کار دووباره بکاته وه، مامؤستا صلاح الدین محمد نامیلکه یه ک دهر باره ی جوان خویندنه وه ی قورئان نووسی بوو، جه نابی مامؤستا عبدالکهریم به لئه ییش نامیلکه یه کی له هه مان بواردا ئاماده کردبوو ناردبووی بو مامؤستا صلاح الدین بو ئه وه ی بوچونی خو ی له سه ر دهر بپریت، به لام مامؤستا له سه ر ئاماده کرا وه که نویبووی ئه م هه وه درا وه دووباره کردنه وه ی سوود نادات، جه نابت له بواریکی تر دا هه ول بده، له و کاته دا له دوکانی جه نابی مامؤستا ئیبراهیم بووم له هه له بجه جه نابی مامؤستا عومەر هات و مامؤستا ئیبراهیم ئاماده کرا وه که ی پیشانی مامؤستا مه لا عومەر دا ئه ویش دوا ی سه یرکردنی سه ر نه که ی مامؤستا صلاح الدینی بینی پشتگیری مامؤستا صلاح الدینی کرد.

(٤) مامؤستای به ریز هه رده م هه ولی دها که بو نه ئاینیه کان بقوزیته وه بو گه یاندنی ئاینی ئیسلام ئه و بو نانه ی به کار ده هیتا بو کاری بانگه واز بو یه هه ولی دها بو نه کان وه ک مه ولوودنامه و ئیسرا و میعراج، جه نگی به در هتد زور به گرنگیه وه ئاماده کاری بو بکات و هه موو برایانی ته یار ده کرد کاره کانی به سه ردا دابه شه کردن بو یه له ناوچه ی هه له بجه و خورمال و هه ورامان و سیدصادق و پینجوین و جار جاریش بو ناو شاری سلیمانی ئه م کارانه ی ده کرد.

(٥) مامؤستای به ریز زور به وردی سه رنجی دها هه رکات شتیکی به دل نه بوایه و بیزانیایه کاره که دروست نییه به سه رگوزه شته یه کی کورت کاره که ی چاره سه ر ده کرد، له ئوردوگای وه رمه هه نگ ئیمام و خه طیب بووم به یانییه کیان که

ماموستا میوانمان بوو له کاتی نویژی به یانیدا، دواى نویژ ته سیحاتمان کرد من پشتم له نویژ خوینه کان بوو، ماموستا ئەم شیوه یه به دل نه بوو له دوایدا له دوایدا فهرمووی له کاتی ته سیحاته که دا هات به خه یالما که به ردیکی بچووک بکیشم به شانی ماموستادا بو ئەوهی ئاگاداری بکه مه وه که روو بکاته نویژ خوینه کان، ئیتر له و کاته وه تا کو ئیستاش له کاتی ته سیحاتادا رووم ئەکه مه نویژ خوینه کان.

(٦) له کوتایی ههشتاگاندا له ئوردوگای وه رمه ههنگ بووین جهنابی ماموستای به ریز له ئوردوگای شههره که یه کامیران بوون، قه رارمان دا که دهست بکهین به خویندنی زمانی عه ره بی، ماموستا فهرمووی له سه ره تادا بو چوونه ناو به حری زمانی عه ره بی پئوستیمان به چوپیکی زمانی عه ره بییه تا نه خنکین، به لام زوری نه خایه ند جهنابی ماموستا گه راپه وه بو عیراق.

(٧) جهنابی ماموستا برای گه وره مان بوو تا کۆنگره ی دووهم له شاری هه ولیر له کاتی هه لپژاردن دا بو ئەمیندار و ئەندامی سه رکردایه تی ئەنجام دا، جهنابی ماموستا صلاح الدین به ئەمیندار ده رچوو، ماموستا عومەر وته یه کی زۆر به هیزی پیشکesh کرد و بیروزیایی له ئەمیندار کرد و فهرمووی بیروزیایش له خۆم ده کهم که ده رنه چووم و خوای گه وره ئەو ئه رکه گه وره یه له سه ر شان هه لگرتووم له به ره ئه وه به و په ری توانامه وه پشتگیری جهنابیان ده کهم و له خوای گه وره داواکارم سه که وتوو بکات له کاری بانگخوازیدا و السلام علیکم. هه ر وه ک هه میشه به وشه یه ک کوتایی به وتاره کانی دهینا.

مامؤستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دؤستانیه وه

(۸) له مالیک له عه ربهت مالی کاک عهلی غهواره میوان بورین

به بۆنه ی مه ولوده وه نۆبه نیکیان سهر بریبوو دوا ی نان خوارین
ژماره یه کی زۆر ئاماده بوون، باسه که هاته سهر باسی چون چون
بۆ سوجه له دوا ی رکوعه وه، ههر یه که رای خۆی به پیتی ئه وه ی
که دهیزانی دهربری، جه نابی مامؤستا فهرمووی له شهر عدا میع
شتیک نه ماوه باسی نه کریت بۆ ئه م مه به سته ش شهرع لایه نگری
پیره کان ده کات، ئه وان چون ده چن بۆ سوجه، له بهر ئه وه ی
ناتوانن له پیشدا ههر دوو ده سته کانیا ن داده نین جا ئه ژنوکانیا ن
ئینجا ناوچه وانیا ن ده خه نه سهر زهوی، له بهر ئه وه ئیمه ش وه ک
ئه وان ده چین بۆ سوجه بۆ ئه وه ی ئه وان هه ست به که می نه کن.

(۹) مامؤستا زۆر ساده و بی ئهرک بوو زۆر به به شی خۆی
پازی بوو ههر له بهر ئه وه بریا ن قه راریان دابوو که سه یاره یه کی
بچووکی له خزمه تدا بیت که به راستی ئه گه ر ئه و نه بوایه که س به
وه ها سه یاره یه ک پازی نه ده بوو. من خۆم زۆر سه رنجم له سهر
ئه و هه لویسته ی بریا ن هه بوو چونکه مامؤستا زۆر له وه زیاتری
شایسته بوو به لام ئه و خۆی زۆر دلخۆش بوو پیتی پازی بوو
ئه رکی نه ده خسته سهر بریا ن، خوا ی گه وره لیتی وه رگرتینت
انشاء الله.

(۱۰) مامؤستای به پیز زۆر به دلکی پر باوه ره وه ته ماشای له
دنیا دهرچوونی که سه نزیکه کانی ده کرد، مامؤستا مه رگی سی
برای به چاوی خۆی بینی، له مه رگی به پیز کاک هه یده ر که برا
گه وره ی بوو ئه و پۆژه که ئه و له دنیا دهرچوو پۆژی عه رفه
بوو ئه و پۆژه ههر وه کو نه ریت ته عزیه دانرا بۆ به یانی مامؤستا

رمووی دوینی ته عزیزه مان بوو به لام ئەمرۆ جه ژمانه بۆیه
هموو ئاسه واری ته عزیزه کهی لابرده و له پوژی جه ژندا پیشوازی
میوانه کان ده کرد و جه ژنه موباره کهی لی ده کردن و شیرینی
به ژنی بو ده گیران، بهو شیوهیه وانه یه کی کرداری به قوتابیه کانی
خه لکی به گشتی دهوته وه، خوی قسه کانی به کردار ده کرد بۆیه
دلی قوتابیه کانی و خه لکی دا زور به جوانی جیگیر ده بوو،
هه یه رموو ئەو ئەمری خوی به جیهیناوه ئیمهش ده بیت ئەمری
خوا جی به جی بکهین و سه بر بگرین، ئیتر گریانی ناویت ئیمهش
هه چین بو لای ئەوان.

که نزیکی پر له گه وههر و زانست

عوسمان جوتیار

من وهک بهنده یه کی شهرمه نده و هه ژار به رامبه ر خوی به
به زهیی و لیبورده و مه زن و بالا دهست (عثمان حمه امین احمد،
ناسراو به ماموستا جوتیار)، وهک قوتابییه کی کهم ئه رزش
له بهرده ماموستای مه زن و دلسۆزم ماموستای په وشت بهرز و
باوهر به هیز و به دل نزیک و سهروه رم ماموستای شیرین و
متواضعم.....

به دهستی بلندی بو نزا و چاوی قه تیس به فرمیسک و خامه ی
وروژاو به زارم هه زاران سلاوی گهرم و گورم بو گیانی پاکی
به رزه فری دووهم ماموستای بییری ئیسلام خوازی و کاروانی
ر ابوونی ئیسلامیم و یه کهم ماموستاشم ماموستا (مه لا محمودی
عه نه ب) ده نیرم و له خوی بالادهست و دلۆقان ده خوازم هه ردوو
به ریزیان به به هه شتی به رین و نه براره شادین وهک سه ره به رزی
دنیا ی فانی بوون کامه رانی دوا پوژی په سلانی هه تا هه تایی بن
ماموستای دلسۆزم (عومهر فه تاح یه عقوب) - ریشاوی -
کانزایه کی دهوله مه ند بوو له گه وهه ری زانست له زورینه ی
به شه کانی، هه ر سه رنجدانی شیواز و په فتار و کرداره جوانه کانی،
ماندوونه ناسی و ته لاشی به رده وامی له هه موو چه مکه کانی
دینداری و خوش راپه راندنی ئه رکه کانی عیباداتی، شیوازی نزا و

نمانه‌ی زۆری به په‌حمه‌تی به‌رفراوانی خودای به‌خشنده و
په‌ره‌بانی، شاره‌زایی و پابه‌ندی ده‌قا و ده‌قی له په‌یره‌وی قورئان
له‌فرموده و سوننه‌ته‌کانی بو‌خۆی وانه و چه‌مکیکی
له‌وره‌بوون له پابه‌ندی و له تواضع. کێ ده‌یتوانی له خزمه‌تیا بیته
له نه‌بیته شاگردیکی گوێرایه‌ل و وه‌ک ئه‌و نه‌کات و نه‌بیته چونکه
په‌یامه‌کانی له ده‌وه بو‌دلان بوون... نه‌ک سه‌رزاری و پووکه‌ش.
ماموستا له‌گه‌ل ئیمه‌مانانی ساده و سه‌ره‌تا و که‌م زانستدا ساده
بوو هاوکات له‌گه‌ل که‌له زاناکانی سه‌رده‌می خۆیدا هیچی له‌و
به‌پرزانه که‌متر نه‌بوو به‌لکو له هه‌ندی بواری تایبته به‌خۆیدا
زیاتر بوو. وه‌ک که‌منه‌فسی و دلپاکی و پوو‌خۆشی و قه‌ناعه‌تی
نه‌واوی به‌وه‌ی که هه‌یبوو، زۆری عیباده‌ته سوننه‌تیه‌کانی، خۆش
مه‌شره‌بی له‌گه‌ل خه‌زان و خانه‌واده و که‌س و کاری نزیک و
دور، لی‌بوورده‌یی له‌وه‌لانه‌ی به‌رامبه‌ری ده‌کران، هه‌مه‌ت به‌رزی
خزی و هاوسه‌ر و منداڵانی له‌میوان په‌روه‌ریدا، ئه‌گه‌ر به‌نان و
ناریکی ساده و ساکاریش بوایه. ماموستا له‌بواری کۆمه‌لایه‌تیدا
په‌وره‌ی ریشه‌ی شکاندبوو، ماموستا هه‌رگیز ماندوو‌بوونی پێوه
له‌یار نه‌بوو، هیوای دلخۆشی و کامه‌رانی بو‌هه‌موو که‌س
له‌خواست ته‌نانه‌ت ته‌مه‌ننای خه‌یری بو‌نه‌یارانیشی ده‌کرد. له
ماموستاوه‌ فیربووم هه‌موو که‌سم خۆش بویت. ماموستا له
دوره‌په‌ینی راستیه‌کاندا بویر و دلیر بوو، ماموستا نرخ‌ی هه‌موو
شته‌کانی ده‌گرت و سوودی له‌که‌مترینیان وه‌رده‌گرت، له‌به‌رامبه‌ر
به‌ها بالا‌کاندا زور سه‌نگین و پینزان بوو، ژیرانه‌ له‌ئاستیانا
ده‌ده‌ستا و ده‌ینرخاندن، له‌بواری هونه‌ر و ئه‌ده‌بدا به‌پنی توانای

خۆی سه رقال بوو... هاندهریکی کاریگه ربوو بو ئه دیب و
هونه رمه ندانی لیزان پیژانبوو. مامؤستا سه رمه شقی پیکهیتانه وهی
نیوان بوو. له پیشه ی مامؤستایه تیدا له هه موو قوناغه کانیدا
پیشه نگ بوو له کاری رامیاریدا گوپرایه لی چالاکی بو خۆی
هه لبژاردبوو نه ک سه رکرده یی له بانگخوازه هه ره دیرینه کان بوو
هه میشه به ردی بناغه ی داهینان و به ر خودانبوو، له ئاماده بوونا
یه که م و له خوا حافیزیدا دوا چۆری ئه لقه ی مه جلیسه کان بوو،
پاویژکاریکی وریا و نهینی پاریزبوو. له سه رجه م علومه
شه رعیه کاندایا قال و کارا بوو فتوای نه دها و مفتی بوو زانایه کی
بلیمه تی (نحو صرف) بوو، زۆربه ی ژیانای به ساده یی برده سه ر
زیاتر به پی ده رۆشت و زۆربه ی ژیانای له خانوی گل و داردا برده
سه ر و زۆریش ئاسووده بوو. مامؤستا پیشنیازی هه ر کاریکی
بکردایه خۆی ده ستپیشخه ری ده کرد بو ئه نجام دانی به کردار.
حه زی له وه بوو زیاتر گوینگر بیت له به رامبه ر تا هه ر قسه که ر بیت
ته مه نی پیری چالاکیه کانی که م نه کرده وه، که باسی قیامه تی ده کرد
وات ده زانی خۆی له وی ده ژی و بابه ته کانی له خۆیدا به رجه سته ن.
هه میشه له ئاماده باشیدا بوو بو کاروانی خوا حافیزی له و ژیانای
که کیلگه ی قیامه ت بوو. مامؤستا تا کوتا هه ناسه کانی ژیانای
خزمه تی ئه و کیلگه یه ی ده کرد و سات له دوا ی سات رازاوه تری
ده کرد به ئاوی ته قوا ئاودیتری ده کرد و به پیژی عیباده ت پر پیتی
ده کرد و خه رمانی پر به ری لی هه لنده چنی و له ده سته که وتی
به ره مه کانی زه کاتی باشی لی دها و سه رناسی ته واوی هه ژارانی
بوو هه موانی بیبه ش نه ده کرد. مامؤستا دروشمی پووناکی

کۆژاوهی بهردهوام بوو. تیکه‌ل به هه‌موو ئەشکه‌نجه و
باره‌کانی گهل و خاک و ئاوی بوو، خه‌ونی به ئازادی و
هه‌ربه‌خۆیی کورد و کوردستانه‌وه ده‌دی، خه‌باتی گه‌لی کوردی
پرزگاری به جیهادیکی پیروژ و په‌وا ده‌زانی هه‌میشه چاوی له
سۆی بلندی کورد بوو، به چه‌مکی دینداری و په‌وشت به‌رزی له
هه‌نگه‌ری پیشه‌وهی خه‌باتابوو. به‌راستی نازانم بلیم جوغزی
باری مامۆستا چه‌نده به‌رین بوو؟ بۆیه جیگای خۆیه‌تی بلیم و
پرسم ئە‌ی چی نه‌بوو؟ به‌پێزان ئە‌مانه که ئاماژه‌م پیکردوون هه‌ر
هه‌مووی به‌لگه‌ی زیندووی مه‌یدانیم پێیه که‌می بواری نوسینه‌که‌م
ساوهم نادا هه‌موو به‌لگه‌ی زیندوووه‌کان بخه‌مه به‌رده‌می به‌پێرتان
به‌لام وه‌ک مشتێ له خه‌رواریکی مه‌زن ئە‌م نموونه‌یه‌تان عه‌رز
ده‌که‌م:

له یه‌کی له و گه‌شتانه‌ی له خزمه‌ت مامۆستای هه‌رگیز له‌یاد
نه‌چووم دا بووم له سا‌له‌کانی ۱۹۸۰ ی زاینییدا فه‌رمووی
سه‌ردانێکی هاو‌پێی خۆشه‌ویت به‌پێرتان مامۆستا عاب‌دین په‌شید
له که‌رکوکی قه‌لای دینداری و پا‌به‌ندی ئیسلام خوازی پ‌وشن
فیکری، که‌رکوکی سه‌نگه‌ری پیشه‌وه‌ی کوردایه‌تی و نه‌فه‌س
دریژی. دوا‌ی شادبوونمان به‌ دیداری مامۆستا، پ‌یشنیا‌زی کرد بۆ
مامۆستا عومەر که له شاری نه‌ینه‌وا-موصل- کۆرپێکی پ‌وشنبیری
ئیسلامخوازی هه‌یه و چه‌ند برا‌یه‌کی ناوداری ئیسلامی و
هه‌لبژارده‌ سازی ده‌ده‌ن - که به‌ نه‌ینییه‌- و مامۆستا عاب‌دینیش
به‌کینه‌ له‌وان و کیشی پ‌ی باش بی‌ت و گونجاو به‌ ئاستی ئە‌و کۆپه
له‌ک‌ل خۆی بی‌بات له ده‌قه‌ری که‌رکوکی و سلیمانیه‌وه. بریاریاندا

مامۆستا عومەر و بهندهش بهشدارى بکهین وهک میوان. بۆ
بهیانییهکهی ریکهوتین و رینگاکهمان به بیر و بۆچونهکانی ههردوو
مامۆستای بهرپیز و چهند پارچه هۆنراوهیهکی منیش برده سهرو
گهشتینه شوینی مه بهست. دانیشتوان پرسیاری ناساندنی مامۆستا
عومەر و منیشیان کرد له بهرپیزمان مامۆستا (عابدین رهشید) کرد
به تایبهتی من که گهنجیم پیوه دیار بوو، مامۆستا دلنیایی کردنهوه
لهوهی دوو گهوههری به نرخم بۆ هیناون له ههلهبجهی خواناس و
خۆ راگرهوه ئهوانیش دووباره بهخیرهاتنی گهرم و گورپان
کردینهوه و خوشحالی تهواویان دهبرری بهو بهشداریهمان.
کۆرپهکه دهستی پیکرد و ههر بهرپیزه و به دهوری خۆی بابتهتی
ئامادهکراوی پیشکesh دهکرد و لیکۆلینهوه و وتووپیژی لهسه
دهکرا له لایهن بهشداربوونی کۆرپهکهوه. دواى تهواو بوونی
بهبهتهکان روویان کرده بهرپیزمان مامۆستا عومەر ریشاوی و
داواى بهشدارى کۆرپهکهیان لیکرد ، مامۆستای شارهزامان لهسه
چۆک دانیشت و وتاریکی رۆحی زۆر به پیز و پیر وردهکاری
پیشکesh کردن که ماوهی سی سهعاتی خایهاند. به جۆرنیک
سهرنجی بهشداربوونی کۆرپهکهی راکیشا. بۆیه دهلیم ههزاران
رهحمهت له گیانه پاک و بهرزهکه فرهکهت بۆ بهههشتی بهرین
ئهی شاگرده ماندوو نه ناسهکهی شیخ أمجد زهاوی و مهلای
نودشی و باجهللانی و مامۆستا عبدالکریمی بیاره و شیخ محمدی
خال، بهراستی مامۆستا ریشاویمان ئهستیره گهشهکهی
کوردستانی گهوره و چرای رۆشنی رابوونی ئیسلامی بوو.

مامۇستا عومەر رېشاۋى لە نىگاي شاگرد و دۇستانىيەۋە

سەر زارى ھۇنراۋەم دا:-

بە كۆچى دوايى رېشاۋى بە جۆرى دىم رېشاۋە
بە دىدارى دىرىنەي نەسرىنى چاوم ئىشاۋە
نەۋەندە تامەزرۋى نەۋە كاتەم قوتابىيەكەي مامۇستابووم
ھاكا بىلىم ھىندە شەيدام دىم لەم دىنا ئىشاۋە.....

مامۆستا عومەر ریشاوی پیریاریکی گهورهی بواری پهروهرده

محمد عبدالرحیم

یهکه م ناسینم بۆی:

له پۆلی سییه می سه ره تاییدا بووم، له نیوهی دووه می سالی
خویندندا سی مامۆستا بۆ راهینان (تطبیق) هاتنه قوتابخانه که مان...
قوتابخانهی ئەبو عوبه یدهی سه ره تاییی... مامۆستا عومەر فه تاح
ریشاوی و مامۆستا باقی عه بدول که ریم عه بابه یلی و مامۆستا
ره سول عوسمان سازانی بوون. ئیستا هر سیکیان گه راونه ته وه
بۆ لای پهروهردگاریان خوای گهوره به بههشتیان شاد بکات.
ماوهی مانه وهیان زۆر نه بوو، له و سی مامۆستایه ته نیا مامۆستا
عومەر وانهی عه ره بی له پۆله کهی ئیمه وهرگرت و بۆ یه کهم جار
له پۆلدا مامۆستایه کم بینی به جل و بهرگی فه قییه تییه وه بینه پۆل
و وانه بلیته وه. مامۆستایه کی لاوی پرووگه شی قسه خوش، به
بهرگی فه قییه تی نه وسا و به پرووی گه شی و به قسه خوشه کانی
وانه کهی خوشتر ده کرد. دواي ته و او بوونی ماوهی راهینان
مامۆستا دیارنه ما و ئیتر نه مدییه وه، تا ئەو سه رده مهی له خانهی
مامۆستایانی سلیمانی وهرگیرام و ده مخویند بۆ ئەوهی ببه
مامۆستا. ئیوارانی هاوین له حوجره کهی مزگه وتی پاشا له
هه له بجه له گه ل چند مامۆستایه کی تر له خزمه تی مامۆستایان

بسمان عه بدولعه زیز و عه لی عه بدولعه زیز داده نیشان هه ندی
ر منیش ئاماده ی ئه و کۆرپه ده بووم. وه کو کۆرپکی رۆشنییری
بوو، هه رکه س ده بوو بابه تیکی کورتی پیشکەش بکر دایه. بییری
ژێ ئه و مامۆستایانه به تایبه تی مامۆستا عومەر له م جووره
الاکیانیه یان داده هینا، با دانیشین ساتیک له گه ل باوه ردا بژین
جلس بنا ئۆمن ساعه).

له جاری سییه مدا دوای ئه وه ی بووه مامۆستا، هیزی کیشی
هه سایه تی ئه و بو لای خو ی راید هه کیشام. ئه و مامۆستایه کی
شاره زا و خاوه ن ئه زموون منیش مامۆستایه کی تازه و که م
ئه زموون و زۆر پرسیار. مامۆستا عومەر ئه و که سه بوو که
هه رگیز له وه لامدانه وه ی پرسیار بیتا قه ت نه ده بوو وه کو کانیاویکی
زولال له وه لامدانه وه دا خیرا و چالاک بوو هانیده دایت زیاتر
پرسیاری لیکه یه ت جگه له پسپۆری خو ی وانه ی تریشی ده وته وه:
مامۆستا عومەر له پسپۆرییه که ی خویدا، واته له وتنه وه ی
وانه کانی زمانی عه ره بی و په روه رده ی ئیسلامیدا زۆر سه رکه وتوو
بوو، زانستی چاکی پیبوو، زۆر شاره زا و تیگه یشتوو بوو، له
که یانندی زانستدا ورده کاری زۆری به کار ده هینا، به دوای پرسیار
ناوازه دا ده گه را تا میشکی قوتابیان ی پی بخاته جو له. له دانانی ئه و
پرسیاران ه دا زۆر ورد و به سه لیه بوو. به و ورده کاری و به
سه لیه ییه ی هه ر وانه یه کی بو دابنرایه سلی لینه ده کرده وه.
ئاگادار بووم که له دوانا وه ندی ئیسلامی ئه وقاف سه رکه وتوانه
وانه ی جوگرافیای ده وته وه. نهینی ئه و سه رکه وتنه ی ئه وه بوو که
زۆر به جوانی وانه که ی ئاماده ده کرد و بره گه کانی ریز ده کرد به

مامۇستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دۆستانیه وه

وردی برگه له دواى برگه وانه که ی پیشکەش ده کرد و مه شق و
راهینه کانی به جوانی له قوتابیان ده گه یاند و هۆکاره کانی
فیترکردنی به کارده هینا و به بیرى تیژی هۆکاری فیترکردنی نوێ
رئ پیده برد و بهرجهسته ی ده کرد سه رئه نجام و ئاستی تیگه شتی
قوتابیانی چاکتر بوو له ئاستی قوتابیانی تر.

له گه ل بیرتیژیدا هۆنراوه هۆنینه وه:

مامۇستا عومەر که سایه تییه کی ههست زیندووی به ویزدان بور
که زۆر جار ئه وه ههسته ی به چهند دیره هۆنراوه یه ک ده رده بری،
هۆنراوه کانی په روه ده یی و ئیمانی بوون، له ناخه وه به کتیبی
(عه قیده ی مه رزیه، زۆر جار هۆنراوه کانی ئه وی ده هینایه ناو ته
به پیژه کانی خۆی و جوانی ده کرده کالای بالای باسه که ی، وه کو
نموونه ده یلیم که وه سفی پیغه مبه ری خوی-صلی الله علیه وسلم-
بکر دایه باسی ئه دهب و رهوشتی ده کرد، چونکه ئه دهب و رهوشتی
ئه و پیشه نگه چرایه و (سراجا منیرا) ی خواجه... کانگای ئه دهبی
مرؤقدۆستی و رهوشتی بهرز و به های بالایه، له م باسه دا ئه م
هۆنراوه ی مه وله وی ده هینا و راقه ی ده کرد:

له وه زیاتر موعجیزه مه زنه و ئوممی و عه للامه و یه تیم و نه ده و

واته: بۆ ناسینی که سایه تی پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- له وه
زیاتر پیوستت نییه بگه رییت بۆ موعجیزه تا بیناسی که ئه و
ئوممی واته نه خوینده وار و بی سه واد بووه که چی زۆر زانا و
پسپۆر و (علامه) بووه، له کاتی کدا که یه تیم و بی باوک بووه، به
ئه دهب و مامه له ی جوانی و شیوازی رهفتاری کردویه تییه

که سایه تیهک ناحه زانی له پیش خوشه ویستانییه وه شاهیدی
به رزی بۆ بدن و (الصادق الامین) بکه نه نازناوی.

مامۇستا عومەر بۆ گهرم و گوپی وانه کانی هؤنراوه دنووسی.
به وه بیر و باوه ره و ئەخلاقه ی بۆ قوتابیانی پونده کرده وه یه کیک
له هؤنراوه کانی له ژیر سهردیپی (من رۆله ی موسلمانم) دا بوو
بوویه وته ی سهرده می زور له قوتابیانی سهره تایی ئەو ناوچه یه.

من رۆله ی موسلمانم	خاوه ن دین و ئیمانم
باوه رم زور به تینه	به م خوی سه ما و زه مینه
موحه مه د پیغه مبه ره	فه رمووده ی تاجی سه ره
قورئانه پیشه وامه	تا دنیا به رده وامه
خواپه رستی چرامه	موسلمان گشت برامه
ئیمه هه رچه ند منالین	له ته مه ندا جه وت سالین
ئه گهر بیری بده ینی	ئیمه ین پیاو سه به ینی
ئیمه ین یار و کۆمه کی	هه نگری ئالا و چه کی
سه ره رزی ریگه ی دینم	هه تا دوا کاتی ژینم

ئامۆژگاریکی سه رکه وتوو:

مامۇستا عومەر - په حمه تی خوی لیبیت - ئامۆژگاریکی لیزان و
شارهزا و به هیمه ت بوو، خوی گه وره به ره ی ئامۆژگاری کردنی
پینه خشیبوو، زور خیرا و به ئاسانی له کۆر و مه جلیسه کاندا
ده چوو یه سه ر خه ت و ده رکی ئەوه ی ده کرد هه ر مه جلیسیک
پیریستی به چ ئامۆژگارییه که. له ئایه ت و فه رمووده و وته ی
جوانی زانیان و هؤنراوه ی شاعیران باسیکی ده هینایه ناو،

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دۆستانیوه

کیشیهکی دیاری دهکرد و نهخۆشییهکی دهروونی مرۆفی تهشخیص دهکرد و ژیرانه و دانایانه لێی دهچوو په پیش و سهرنجی ههمووانی بۆ لای خۆی رادهکیشا و دهرچه له و کیشیه و چاره ی ئه و نهخۆشییهی بۆ گوئیستانی رووندهکردهوه، هر کات ههستی به کهم ئاگایی کهسیک یان سهرقالبوونی به بابتهیکی ترهوه بگردایه رووی دهکرده ئامادهبووان به زمانیکی پر له سۆز و خۆشهویستی به وتهی (السلام علیکم) هۆشیاری دهکردنهوه و به ئاگای دههینانهوه تاکو سوود له و ئامۆژگارییهکه وهربگرن و سهرکهوتوانه سوودی به ههموویان دهگه یاند نهرم و نیانی به لگهی روون و دلسۆزی و خۆشهویستی و دهرخستی بالادهستی خوا و جوانی په یامی ئیسلام و هاندان بۆ په رستشی دروست پیکهاتهی ئامۆژگارییهکانی بوون.

وتارییژیکی لیها توو:

مامۆستا له قوتابخانه وانهی دهوتهوه، به لام زور جار له بۆنهکاندا وهکو وتارییژ رۆلی دهبینی، به تایبهتی له سالهکانی شهستهکان و ههفتاکاندا. ئه و دهمه سه رهتای ئاگایی خه لک و رابوونی ئیسلامی ئه م سه ردهمه بوو، ئه ویش وهکو پیشهنگ و سمبولیکی ئه و کاره چاکی لیکردبوو به لادا، گیان و مالی خۆی بۆ ئه و کاره تهرخان کردبوو، کالای ئه و قوناغهی پیبوو. کالای ئه و قوناغه تیگه یشتنی دروست بوو له ئیسلام به ئارامی و به بهر هه لچوون. به به لگهی زانستی پر له متمانه وه، وتارهکانی بۆ زیندووکرنه وهی.

ماموستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیهوه

ههندی جار وتارهکانی خویندنهوهی هونراوهکانی خوی بوو که
بو خزمهتکردنی ئەو قوناغهی بانگهوازی ئیسلامی تهوزیفی
هکردن. کۆپله شیعریکم له بیر ماوه که دهیوت:

بهراوی زۆرم تاقی کـردوهوه لاپهـرهکانم یهک یهک خویندوهوه
بهمدی وهک قورنـان راست و رهوانبـی بو چاکه و سوودی ههـموو ئینسان بـی
پاستی و یهکسانی و حوکمی عهـدالهـت یهکیهـتی و چاکه و پرزگاری میلهـت
قورنـان سهـرتاپا ههـمووی تـیدا یه چونکه رـیـباز و بهـرنامهـی خوایه

دوای کیمیا بارانی هه له بجه:

ماموستا له ناو کۆمهڵیک ئاوارهی شاری هه له بجه و ده ور و به ریدا
له ئوردوگای (گه لیاران) له نزیک شاری (کهنگاوهر) خوی بینیه وه.
له وی به ئامۆژگارییه جوانهکانی به ئارامگرتن و هیمنی و
خه مخوری، دلته وایی خه لکی ده کرد و زۆر زۆر له خه می
بونیادنانی مزگه وتینکا بوو تا موسلمانان بو نوێژ و په رسته شهکان
کربکاته وه و بلندگوکهی بو فیرکردنی ئایین و پیشکه شکردنی
وتاری پر له سوود بو خه لک بکه ویته کار، لاوهکان بو فیربوونی
زانست له خو بگریت و کیشهی موسلمانانی تیدا چاره سه ر بگریت
و بزونهکانی تیدا به رپوه بچیت. یه که م جار له مزگه وت له دار خیمه
دروستکراو دوایش بوویه مزگه وتینکی تیر و ته سه ل و ده سته یه ک
نهقی تیدا ده ستیانکرد به خویندنی زانسته شه رعیهی کان و دواتر
هه ندیکیان ئیجازه ی مه لایه تیان وه رگرت. ماموستا یه که مین
وتار بیژی ئەو مزگه وته بوو، به شیوه یه کی مه نه جی و جوان
وتارهکانی به گویره ی ریزبه ندی کتیبی (ریاض الصالحین)

مامؤستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

بابه ته کانی پیشکەش ده کرد و دهیوت ئەمانه بابه ته کانی پهروه رده
و پیگه یاندنی مروقی باوه ردارن.

سیاسه تمه داریکی راستگۆ:

سه رده میک بوو مامؤستا دهستی دابوو یه کاری سیاسی و
ئه ندامیکی کارای کۆمه له ی برایانی موسلمان (الاخوان المسلمون)
بوو. سیاسه تکردنی ئەو کۆمه له یه پهروه رده و پیگه یاندن بوو.
پیگه یاندنی کهسی هۆشیار و به ئاگا چونکه کهسی هۆشیار و ئاگا
که رهسته ی سیاسه تکردنی دروست و پر له ئە خلاقه. کهسی به ئاگا
له کاروباری دهو ربه ری پاشتر له کاروباری موسلمانان پاشتر له
کاروباری جیهان، برایانی موسولمان له سه رده میکا هاتن که
ئیسلام دهوله تی نه مابوو، خه لکی زۆر بی ئومید بوون و
دوژمنانیش به ته مابون ئیسلام له گۆر بنریت و جاریکی تر
سه رده رنه هینی، ئەم کۆمه له توانییان هیوا بو خه لک بگه رینه وه و
لاوانیکی زۆر له نه وه ی موسلمانان به ئیسلام ئاشنا بکه نه وه و
تییان بگه یه نن که ئیسلام به رنامه ی ژیا نه و چاره سه ری هه موو
کیشه کانی مروق ده کات. مامؤستا له و کاروانه پر خیره دا بوو به
هاوبه ش و له ئاستی کوردستاندا که سیکی دیار و پیشه نگ بوو،
ئه وه ی مامؤستای دیبیت لی سوو دمه ند بووه و به شی خۆی له
حیکمه ت و دانایه تی لی وه رگرتوو و له په وشت و ئە خلاقه ی
جوانی ئاین دارانه ی ئەو به شی خۆی بردوو، له و شوینانه ی
مامؤستا ژیا وه، ئەوانه ی خزمایه تی و دراوسییه تی و هاو پرێیه تی
کردبیت یان هاو پرێباز و هاو کاری بووبن و نازانم که سیکیان
له وه وه به ره مه ند نه بووبیت. ده یفه رموو ئەمه ی ئیمه ده یکه بن ئەوه

سیاسهتی دروسته، چونکه سیاست واته به دیهینانی بهرزه وهندی
خه لک، دهی گه ورهترین بهرزه وهندی ئه وهیه مرؤف خوی
بدوزیتته وه و وهکو مرؤف خوی بدوزیتته وه و وهکو مرؤف
پهروهده بییت و وهکو مرؤف مامه له له گه ل خه لک بکات و وهکو
مرؤف بو خوی بژی و خوای گه ورهش له خوی پازی بکات
به وهی سته م له کهس نه کات و مافی کهس نه خوات و سوود به
خه لک و ولات بگه یه نییت و له گه لیاندا راستگو بییت و هه وله کانی بو
پازیکردن خوا بییت. سیاسه تکردنی مامۇستا له پوچی ئیسلامی پر
له لیئوردیه وه هه لقولا بوو، سنگی فراوان بوو جیی هه مووانی تیدا
ده بوویه وه، ده یفه رموو موسلمان دلی گه ورهیه، دلش جیگای
خوشه ویستییه، ئیمهش ده بییت هه موو مرؤفه کانمان خوشبویت و
چاکه مان بویان بویت به جوریک له جوره کان هه ولبدهین
به ره داریان بکهین، چاکان بو چاکه ی زیاتر کومه ک بکهین و
خراپانیش به ره و ته و به کردن ده ستبگرین، لانیکه م نزای هیدایه تییان
بو بکهین. مامۇستا ئاواته کانی مه زن بوون و خوشی مه زنانه ژیا و
مه زنانه و خوگرانه کاری ده کرد .

یاد و ئەمە کرداری بۆ پەروەرشیارە کەم

لطیف جلال حسین

مامۇستا ناوی سیانی (عومەر فەتاح یە عقوب) ه ناسراو به مامۇستا عومەر رېشاوی سەرەتای ناسینم بۆ ئەم پیاوہ جوامیرە و مامۇستا سەرمەشقە دەگەرپیتەوہ بۆ سالی ۱۹۶۳ کە بەهزی نالەباری دۆخی کوردستان و شەروشۆری بی بەزەیی حکومەتی پژیمی بەسەوہ و تۆپبارانی بەردەوامی حکومەتەوہ بۆ گوندەکانمان گوندی عەبابەیلی لە پۆژەهلای پاریزگای هەلەبجەئ شەهیدەوہ، پۆژانە چەندین برا و خوشکی بیتاوان شەهید دەکران و ژیان خەلکی ئەو گوندە جوانەیان تیکدراو سەریان لە دانیشتوانی شیواند و پەرتەوازەیان کردین ئیمەش بە ناچاری گوندەکەمان بەجیھیشت بەرەو هەلەبجەئ شەهید کەوتینەری، ئەوہی کە هەرگیز لەبیرم ناچی ئەو پیشنیارەئ دایکم بوو کە هیندە خوشەویستی ئەو گوندەئ لە دلا بوو دەیگوت هەر خانویەکمان بە کرئ گرت با رووی لە عەبابەیلی بیت و عەبابەیلی لە بەرچا و ون نەبیت!!

بەهەر حال هاتینە ناو شار و چون ژیانمان بەسەربرد هەر خو خوی دەیزانی، پاش دووسال خانویەکمان دروستکرد زۆر نزیک ل مالی مامۇستا عومەرەوہ لە گەرەکی کانی قۆلکە، ئەو کات خویندکاری پۆلی دووہمی ناوہندی بووم لە دوورەوہ مامۇستا دەناسی و زۆر سەرنجی رادەکیشام، لە راستیدا نەرمونیان

مامۆستا له وتار و کرداریدا به تایبەت له مزگهوتی (دارا لاحسان)
دا پینگەیی خۆی له دلمدا کردهوه و خۆشهویست بوو لام، ههندی
جار مامۆستا جه عفر مستهفا ته مهن دريژ بيټ باسی مامۆستا
عومەری بۆ دهکردم ئەو شارەزای بوو چونکه هاوبیر و هاوته مهن
و هاوپیشه بوون و پیکه وهش له گوندی سه رگه تی هه ورامان
مامۆستا بوون ئەو باسانه ی مامۆستا جه عفر هینده ی تر مامۆستا
عومەر ریشاوی لا خۆشهویست دهکردم و ههزم دهکرد زیاتر
لیوه ی نزیك ببم و سوودمه ندر بم له و به ریزه، به ریزیشیان
ههندی جار له مزگهوت پاش نوێژی به کۆمه ل و وانه گشتیه کانی
به هۆی دراوسیه تیمانه وه دهستی دهگرتم و به ره و مال پیکه وه
دههاتینه وه، زۆر جار جه ختی له وه ده کرده وه که بچم بۆ مالی
ئه وان و له گه ل مامۆستا ئیبراهیمی خوالیخۆشبووی برایدا قسه ی
خزش و بابه تی جوانی بۆ باس دهکردین، پاش ماوه یه ک پیشنیاری
بۆ کردم که له خزمه تیدا وانه یه کی قورئان خویندن و له به رکردنی
فرموده مان هه بیټ، له راستی هینده جوان پیشنیاره که ی بۆ کردم
یه کسه ر ئاماده ی خۆمم و ره زامه ندیم نواند بۆ ئەو کاره پیرۆزه،
سو پاس بۆ خوا له بهر نزیکی مالمان له مالی مامۆستا وه به رده وام
ئاماده ی وانه که ده بووم و چیژم لیوه رده گرت. مامۆستای به ریز
زۆر خۆی ماندو ده کرد له گه لم و دلسۆز بوو تا ئەو راده یه ی بۆ
گۆرپینی کات و شوینی وانه که مان بۆ ئەوه ی زه ره ر له خویندنی
قورتابخانه م نه دات پرس و رای پیده کردم، چه ندين جار مامۆستا
بیاری پیشکه ش ده کردم کاتی که ده بینی سه رکه وتوم له قورئان
خویندندا، به و شیوه یه له سه ر دهستی ئەم مامۆستا دلسۆزه که

کلی ریشلوی خوی به عن به ختیبوو تا شارهزای قورئان خویلفنی
 کریم گهلی جار و هک راهبندان به چه شکان و راهبندان و لایرندی
 شهرم بهیگرهه شیمام و بهرینزیان دهیووه به عموم بقوه نهو
 کاری به کرد تا به تعالی شارهزا نیت لیم چهنده شارهزای
 خویلفنی قورئانم و زور ملی پیم خوشیوو، مؤسسه ای بهرینز
 به عمل اچوتی له گهل به کردیم که شایستی یاسه و هک و ده فایه ک
 له بهر به کردنی ملیواری مؤسسه ای گه وره و خوشه ویستم جهنای
 مؤسسه ای به عمل مؤسسه ای بهیگرهه بهرینز که به ویست بهر دهوام له
 بهرینز شایستی و له بهرینز پاشا واتهی قورئان خویلفن و و
 بهرینز خویلفنی بهیوو زور به گهرمی به شاری
 واته کتی بهی خویلفن بیوه شیم به کرد له گهل گهلی له برا
 قورئانی خوشه ویست و هاوت بهرینز که بهرینز کچی دولیان
 کرهه خویلفن خوشیت و گهلی کیشیان له بهرینز و له
 کاروانی بهیگرهه خویلفن پلرینزی و بهرینز نیت انشاء
 له .

بهی جوهره له گهلیک له کانی و سه بهر چاوه بهرینز کانی شاری
 بهی بهی شایز سو بهرینز دهیوووم بهی بهرینز واته خویلفن بهی
 شارهزای له شیمام له لای چهنده مؤسسه ای بهی خوشه ویست و هک
 جهنای مؤسسه ای بهی بهرینز عصطقی محمد و مؤسسه ای شایز
 بهی بهرینز پلرینزی ، مؤسسه ای عمومی ریشلوی کانی که به
 خویلفنی بهی بهرینز یاسی بهم واته خویلفن بهی بهرینز زور
 خوشه ای خوی بیوم بهرینزی و زیاتر هانی بهرینز، تا بهرینز

ستی بهرپزیاندا له سهەر پێی خۆمان بوهستین و بیینه خشتیک له
شکی مهزن و جوانی ئیسلامدا.

پاش ئهوهی پۆلی سییه می ناوهندیم بری و پلهیهکی باشم هینا
تاقیکردنهوه به کالۆریدا مامۆستا زۆر خوشحال بوو ئهه لای
چ کردم و قورئانیک و کراسیکی به دیاری پیشکەش کردم ، ئای
هنده چیژم له زهردهخه نهکانی مامۆستا وهردهگرت له کاتی وانه
ههلسوکه وتدا، ئای که چهنده ئهه مامۆستا دلێ به ئیمه خوشبوو
، له بازنهکانی قورئان خویندن سههرپهرشتی دهکردین، ئای که
هنده مامۆستایهکی دلسۆز و نمونهیی بوو، ههه ئهوهش بوو به
زی بهرکهت له کاریدا و زۆربهی قوتابیهکانی پیشهنگ بوون له
وتابخانه و ههلسوکهوتی ناو کۆمه لگادا و جیگه ی ریز و سوپاس
بوون له ناو شار و گه ره کهکانی هه له بجه و شارهکانی تری
ئوردستان و عیراقد.

شایه نی باسه مامۆستای گه وره و خوشه ویستم مامۆستا
ئیبراهیمی برای کرده مامۆستا و سههرپهرشتیارم که چوومه پۆلی
چاره می ئامادهیی، مامۆستا ئیبراهیم ئاوینه یهک بوو مامۆستا
عومەر ریشاوی برای تیادا ده بینرا له روخۆشی و دهه به پیکه نینی
سههنگینیدا، بهردهوام وانه ی ههفتانه م له خزمهتی ههردوو
مامۆستادا هه بوو خویان لیرازی بیت.

شایانی باسه مامۆستا عومەر جگه له وهی که باسم لیوه کرد
پیشهنگ و سههه شقی ناو مامۆستاکانی هاو پیشه ی له زیرهکی و
بهرچونهکانیدا، پهروه رده کاریکی دلسۆزی مال و مندال و دراوسی

مامۇستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

و دلسۆزی نیشتمان و خهلك بوو و قوتابخانهیه کی کۆمه لایه تیش بوو بۆ چاره سه رکردنی کیشه کۆمه لایه تیه کان.

له راستیدا مامۇستا عومەر مۆمیک بوو خۆی ده سوتاند له پیناو رۆشنکردنه وهی چوارده وری ، به ریزیان گه لی جار هانی ده دام بۆ ئەو کاره پیرۆزه به لام له هه مان کاتدا ئاگاداری ده کردم که له چاره سه ره کردنی کیشه کاندایا ئاگامان له مافی هه مووان بیت نه بیینه هۆی زیان گه یاندن به لایه ک له پیناو لایه کی تردا چونکه خوای گه وره به م جۆره کارانه نیگه ران ده بی.

مامۇستای به ریز له په روه رده ی مال و منالیدا و بنه ماله که شی به راستی پیشه نگ بوو مال و مندالی رۆلی مامۇستایان له نیو خه لکدا به رده وام مامۇستایان تیادا ده خوینرایه وه، بۆیه ده توانم بلیم مامۇستا نمونه ی په روه رشیاریکی وریا و چالاکی سه رده می خۆی و دوای خوشیه تی، له یادمه رۆژیک له هه وشه که ی مالی مامۇستا خوالیخۆشبوو ده رسمان ده خویند دایکی مامۇستای به ریز خاتوو (کافییه) زۆر خۆی ماندوو ده کرد له به خیوکردنی مانگایه کیان هه بوو سویدیان لیوه رده گرت، مامۇستا روی کرده دایکی و فه رمووی: دایه ئەم مانگایه زۆر زه حمه تت ده دات ئەگه ر رازی بیت پیم باشه بیفرۆشین و رۆژانه چه ند ماستمان پیویست بیت ده یخه یینه خزمه تت و له بازار ده یکرین، دایه ی به ریز فه رموی مه لا عومەر ئەگه ر تو ده ته وی دلم خوش بکه یت باسی له ناوبردنی ئەم مانگایه له لای من مه که، بۆیه مامۇستاش فه رموی که واته دایه کیان بۆ ئەوه ی زۆر دلت خوشییت ئەگه ر رازی بیت یا مانگا که بکه یینه دوو مانگا چونکه دلخۆشکردنی تو له لای من زۆر مه به سه ته.

له راستیدا گه لئ سویدی زانستی و کۆمه لایه تی و دینداری ... هتد،
له مامۆستام وه رگرتوه و که هه رگیز له بیر ناکرین و له پوژانی
ژیاندا به رده وام سویدی لیورده گرم.

پۆلی سێی ناوه ندیم به پله یه کی زۆر باش ته واو کردبوو و
پشوری هاوین بوو له خزمه ت مامۆستا بووم باسی گرنگی کاری
بانگخوازی و گه یاندنی په یامی خوای زۆر به وردی بو ده کردم که
چهنده خوا پێی خو شه. پێویسته موسولمانان فه رامۆشی نه کهن و
نه نجامی بدن به و شیوه ی که خوا پێی خو شه به رده وام باسی
ئایه تی ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

رَأَوْاكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ﴿آل عمران: ۱۰۴﴾ زۆر جوان و به وردی بو ی
رافه ده کردم له گه ل هینانه وه ی نمونه ی جوانی میژوو یی
واقعی. باسی مامۆستای به ریز و خه مخوری و دلسۆزیه کانی زۆر
زهحمه ته به منی خویندکاری ئه و به ریزه مافی خوی پبیدری. پیم
وابوو مامۆستا به هر مه مند بوو به به خشینی دانا یه تی له لایه ن
خواوه وه ک خه لات به و به ریزه، بو یه له قسه کردن و هه لس و
کهوت و له وانه و تنه وه دا دانا یی تیا ده خوینرایه وه، ئه گه ر به وردی
تیرامان له سه ر بکردایه، ئه و سێ سیفه ته ی که له هه موو
بانگخوازیکی دلسۆز و سه رکه وتودا ئه بی هه بی که ئه م سیفه تانه
بوون: (هادی هادی هادف). سێ سیفه ته مه زنه هه ریه که یان بو
خزی له به ر گرنگیان مه گه ر به نویسی پیه رتوکیک له سه ری له لایه ن
بانگخوازیکی به هر مه مند و قه له م په نگینه وه مافی ته واوی پی بدری
مامۆستا په مزى ئارامی و له سه رخوی و خوگری بوو بو یه به
نیمه ی قوتابی ده فه رموو پێویسته ئیوه ش خوتان رابه یینن له سه ر

ئارامی و نه پساوی و کۆنترۆلی دهرونتان بکهن به سهبر و
خۆگرتن، دهیفهرموو[نهفس وهک گوێز وایه تا نهیشکینی چیژی
لیوهرناگری !!] بهراستی مامۆستا چاک نهفسی ناسیوه ههر له بهر
ئه مه شه که له قورئانی پیروژدا باسی نهفس و پرهینانی پانتاییهکی
زۆری له خۆگرتوه، له یادمه له سالهکانی ههشتاکاندا و له گهرهکی
مامۆستایانی ههلهبجهی شههید شهو نارنجۆکیکیان هاویشتهوه
مالی مامۆستا سوپاس بۆ خودا جگه له زیانی ماددی زیانی گیانی
لی نهکوتهوه، که سهردانی مالی مامۆستامان کرد ههر ئه و شهوه
ههستمان به هیچ گۆران و شپرزهبیهک نه دهکرد له مامۆستای
ئازیدا به لکو شتیکی زۆر سهیری دهفهرموو دهیوت (به ههله
ههلیان داوته مالی ئیمه خوا له ئهجامدهرهکهی ببوری و گهردنی
ئازا بیت)!!

ههر بهو شتیوهیه ههموو ژیانی په نند و ئامۆژگاری و
مامۆستایهتی بوو بۆ قوتابیهکانی له سالی ۱۹۷۹ کورپیکم به ناوی
مقداد یهکه منداایشمان بوو شهو له پیشکهکه کهوتبوو به هوی
دهستیچه نهکهوه خنکابوو له راستی کارهساتیکی زۆر دلتهزین
بوو، ههر ئه و شهوه مامۆستای بهرپرز و هاوسهری قهدرگرانی
براژن(سۆبیه) به پهله خۆیان گه یانده و ئامۆژگاری جوانی کردین
و دلنهواییهکی وههای داینهوه ههموو خهفتهیکی لهبیر بردینهوه
ههر ئه وهش وای کرد ههر ئه و پۆژه چووم بۆ قوتابخانه و
وانهکانی ئه و پۆژه م پیشکهش به قوتابیان کرد له گوندی عهنب،
ئه مهش ههموو دهگه پیتهوه بۆ گهرهیی و دانایی مامۆستا عومەر
که رینومایی خهیری کردین لهو ساته وهخته ههستیاره دا تا

خهرمانی پاداشتمان نهسوتینین . گهلی یادگاری لهبیر نهکراوی
مامۆستام لایه کههۆکاری خۆشووستنی خوا و پیغهمبهر و عیلمه
لام و پهيامی ئسلامی تیکهال به خوینم کردوه و ههرگیز لیم جودا
نابنهوه، مامۆستا ههوینی دینهمۆی کار و ههلسوکهوتی قوتابخانه
و هاوییرهکانی بوو، لهبیرمه سالی ۱۹۸۴ لهسهر بابهتیک کهمیک
نیگهرانی له نیوان چهند برایهکدا دروست بوو لهسهر راو رای
جیاواز و شهیتان دهستی ههبوو لهو نیوان تیکچونهدا باس و
خواسیکی زۆر گرنگ و پهیوهندیدار به باسهکهوه کرد له راستی
ناخی ههمووانی ههژاند ههندیک لهو خۆشهویستانه چاویان پر بوو
له ئاو، دهستیان کرده ملی یهک و داوای لیبوردنیان له خوا و
خۆیان کرد و زهردهخهنهیهکی تۆراوی برایهتی و یهکبوونی
گهپاندهوه بۆ سههر لیوی ههمووان.

ههلویستیکی دیکه ی جوانی لهبیر نهکراوی دیکه ی مامۆستام که
پهند و ئامۆژگاری و دامهزراوی تیدا دهخوینریتهوه بۆ قوتابیان
پاش خۆی، له کوتایی کۆنگره ی سیهه می یهکگرتوی ئیسلامی
کوردستان له ههولیر وهکو سروشتی دهنگدانی ئەندامانی کۆنگره
بۆ سههرکردایهتی و سههرتریش ههندیک له برایان دهنگیان نههینا و
ههندیکیشیان دهنگی باشیان هینا، مامۆستا ههستایه و وتاریکی به
پیزی برایهتی له ئامیزگری پیشکesh به ئامادهبوان کرد و دۆخ و
کeshی کۆنگره ی پر کرد له خۆشی برایهتی له کوتایی وتارهکهیدا
ههرووی: سههرخۆشی لهو برایانه دهکه م که دهنگی زۆریان هیناوه
ودههچون بۆ سههرکردایهتی حیزب، چونکه ئهرکی سههرشانیان
تورستر بووه و بۆ لهمهو دوا بهرپرسیاری زیاتر دهکهوینته

ئەستۆیان پێویستیان بە دوای خێر و هاوکاری هەمووان هەیە،
شایەنی باسە مامۆستای خوالیخۆشبوو خودی خۆی یەکیک بوو
لهوانەى که دەنگی که میان هینابوو، فەرمووی چونکه بهرپرسیان
بۆ ئێره و بۆ قیامهتیش وهک گروپی یهکه م نیه و که م تره،
هەرچهنده دهبی هەمووان تهواوکاری یهکتریین و له خزمهتی
هەموو له خزمهتی ئەم کارانه دا بین و نابێ کهس پالی لی بداته وه
خۆی به بهرپرس نه زانی له راستی ئەوه یه ههلوێستی خوا ویستن
و مامۆستای پیشهنگ.

راسته که مامۆستای بهرپرز گهراوه ته وه بۆ لای خوای گه وره و
به جهسته له نیوماندا دیار نییه به لام وته شیرینه کانی و
ههلسوکه وته کاریگه ره کانی له نیو قوتابی و براکانیدا به بهرجهسته
کراوی ده بینین و ده یخوینینه وه، ده توانم بلیم مامۆستا به دهستی
به تال خوا حافیزی لی نه کردوین به لکو گه نجینه یهک له رینومایی و
شیوازی ههلسوکه وتی بانگخوازی سه رکه وتوو خۆشه ویستی بۆ
نیشتمان و گه لی کورد وهک دیاری بۆ جی هیشتووین تا هاوکار و
ئاسانکاری کارمان بن له رۆژانی ژیانماندا.

بۆیه پیشنیارم بۆ نه وه و قوتابی و براکانی ئەم مامۆستا
خۆشه ویسته ئەوه یه با هەمووان پوچی ئاسوده بکه یین به
ئه نجامدانی وه سیهت و پیشنیاره کانی و وهک ئەو خه مخۆری ئەم
په یامه ی خوا بین به گویره ی توانامان چونکه ئەو بهرپزه و هەموو
کاروانیانی هاوپی و اچاوه پروانیمان لی ده کهن چونکه وا ده توانین
ره زامه ندی خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی (علیه الصلاة و السلام)
به دهست به ینین و له به هه شته که ی خوا هه مان کۆبیینه وه ان شاء الله.

له په‌ی‌ف و جیهانبینییه‌کانی مامۆستا عومەر ریشاوی:

هه‌ندیك له بزوتنه‌وه چه‌ك‌داریه‌كان چه‌کیان هه‌لنه‌گرتوه
به‌لكو چه‌ك ئه‌وانی هه‌لگرتوه.

جیهاد تیکۆشانه دژ به‌ دوژمنه‌که‌ی ناخت،
نه‌ك قیتال به‌ چه‌کی دوژمنه‌که‌ت .

مردن ژانیکه‌ وه‌ك ژانی حامل ، ژیان له‌ دوا‌ی دئ‌ خۆت بکه‌ کامل.

الداعية عمر فتاح الريشاوي

شيخ فائق نامق

الداعية عمر فتاح الريشاوي حرصه الشديد على تبليغ الدعوة الى الناس تسمع به و في قلبك حب له و تتمنى أن تراه يوما ما، لأنه هناك ربط روحي بين الصالحين الدعاة وهذا يأتي من الغاية الأسمى هو الحب الإيماني الذي يبني على رضوان الله جل جلاله في التواصل و التقارب بين أهل الله و أتباعه. من مشيئة الله جل جلاله أن يلتقي أولئك الأخيار و تفرح قلوبهم برؤية و جوه أخوتهم و النظر الى عيونهم، الذين ملئوها بايات القرآن طول حياتهم وما ذلك على الله بعزيز. ويأتي قدر الله أن يكون فضيلة هذا المجاهد جارنا و أن يسكن في حينا في حي زانكو بمدينة أربيل هو و أسرته. فعندما علمت ذلك أسرع لزيارته لأرحب به هو و أسرته تفرح قلوبنا بهذا اللقاء الأخوي الإيماني، شكرت الله كثيرا أن رزقني هذه النعمة وأرى أخي المجاهد المرابي و الأستاذ عمر. فكانت هذه فرصة العمر أن تلتقي عوائلنا و نتبادل الزيارات معا. ونذهب سوية عوائلنا و أسرانا لزيارة الأخوة و العوائل الأخرى في أربيل لأنها فرصة ثمينة أن لا يفوتنا هذا الأجر و الثواب.

الدعاة في كل مكان هم عمالقة تبليغ الدعوة و نشرها بالأسلوب الريادي و حسن الأداء. و أتذكر في هذا فضيلة الدكتور مصطفى السباعي المراقب العام للإخوان المسلمين في سورية و وصفه للداعية أنه كالشمعة يحترق لكنه يضيء الدرب الى الناس و حينما حل فضيله الأستاذ عمر ريشاوي في مدينة أربيل أخذ يفكر بعمل نشاط و جمع الأخوة. مبادرته الطيبة أن اجتمعنا في دار أحد الأخوة و هو السيد أمجد لتداول الأساليب العملية

لتبلیغ هذه الأمانة ليعم هذا الخير و تجديد الدعوة المستمرة و عدم الفتور و التوقف لأنها أمانة في أعناقنا جميعا و شاء الله سبحانه و تعالى أن ينتقل الى رحمة الله في مدينه أربيل . بعدها بفترة أجريت لقاء مع السيدة دلياک ابنة الأستاذ عمر ريشاوي و زوجة الإعلامي القدير الأستاذ سالم الحاج. في اذاعة الإتحاد الاسلامي ضمن برنامجي الأسبوعي تأريخ حياة العلماء و باللغة الكوردية. و من ضمن هذه الذكريات التي لا تنسى- قالت أن والدي منذ صباه تمسك بهذا المنهج و المدرسة الإخوانية و لوالدي دور كبير في دعم والدي و معاونته، و كانت ظهيره و سنده دوما، و ذكرت هذه العبارة القوية (وراء كل رجل عظيم امرأة). و في أيامه التي كان في أربيل استمر لكي يشارك في قافلة الدعوة وأصبح مستشارا للسيد الأمين العام صلاح الدين و يحضر- يوميا الى المكتب السياسي في واجهة الاستقبال و العمل في مقر القيادة مع اخوانه في الاتحاد الاسلامي الكوردستاني. رحم الله القدوة المباركة عمر ريشاوي يوم ولد و يوم انتقل الى الرفيق الأعلى.

چەند سەرەقە لە مێک له کەسایەتی مامۆستا عومەر ریشاوی

ناسک توفیق

پیش گیرانهوهی هەندی له یادهوهه ریه کانم له گەل مامۆستای
گهوره و خالی زور خوشه و یستم ئەو سیفەتانهی کە لای من
خوشه و یست و گهورهی کردبوو له چەند خالیکی کورت و پوخت
دەخەمه روو:

۱- بیرو بۆچونه کانی به رامبەر ئازادیه کان به گشتی و به رامبەر
مهسهله کانی ژنان کراوه و واقعی بوو. کاریگهری ئەو مامه له یه
له سه هوسهرو کچه کانی به ئاشکرا دیار بوو.

۲- هه میشه له ته نیشتییدا هه ستت به گهوره یی خۆت ده کرد،
قسه کانی زور هاندەر و کاریگهری مه عنهوی زور بوو له سه
به رامبەر .

۳- خەمی نوێژ و دواتر قورئان خویندنی پوژانه ئەگەر چەند
ئایه تیکی که میش بئ، له ریزبه ندی یه که م بوو له ئامۆژگاریه کانی.

۴- له هه موو کۆبونه وه یه کی خیزانی به وته شیرینه کان و چیرۆکه
جوانه کانی منداال و میرد منداال له ده وری خۆی
کۆده کردنه وه.. (ئه وهش له بیر کردنهوی له داها توو سه رچاوه ی
گرتبوو)

ه-له کاتی کیشه وگرفتدا به تایبهتی له کاتی پرسه ی کهس وکار
دا دوا ی دوو پوژ دههاته ناو پرسه که بو لای ژنان و به کۆمهلی
قسه ی خوش دلخۆشی هه موانی ده کرد ئه وه نزیکه ی بیست ساله
تامه زرۆی وته شیرینه کانین...

**چهند یاده وه ریه کی شه خصی زۆر کورت که کاریگه ری
به رده وامی هه یه له ژیاندا :-**

۱- دوو تا سی جار که ده چوم بو مالیان له گه ل چونه ژوره وه م
کاره با ده کورژایه وه ، بو جاری سیهه م زۆر ئیحراج بووم و وتم
ئه وه چیه خالۆ گیان هه ر من دیم کاره با ده کورژایته وه؟! ئه ویش
خۆی ئاسا زۆر به ئارامی وتی : ئاخه ناسک دوو رووشنایی
پیکه وه نایان کرئ که تو دیی ئه وی تر ده روات ... ئیسته ش
هه رچهند بچمه شوینیک و کاره با بکوژایته وه له جیاتی ئیحراج بم
یان بیتاقت بم یه کسه ر ئه و قسه یه به ده نگه نه رمه که ی
ده نگه داته وه له گویمدا.

۲- له سالی ۱۹۹۵ له ماوه ی یه ک مانگدا من و ئه و دوو
عه زیزمان له ده ستا ... ئه و خه نده ی جگه رگۆشه ی وله ته مه نی میرد
مندالی و به بی نه خۆشی چوبوو بو خۆیندنگا له دوا ی ته واو بونی
ده وام وه فاتی کرد (خۆی و هاوسه ری له ماله وه شووردیان و
کفنیان بو پۆشی)، و منیش هاوسه ر و مامۆستا و پورزاو پیاوی
راسته قینه ی ژیانم، زۆر کتوپر وله ته مه نی ۳۰ سالیدا وه فاتی کرد،
دواتر جه ژن هاته پیش (یه که م جه ژن بوو دوا ی وه فاتیان) پوژی
پیش جه ژن له مالیان بووم، پوی کرده من و وتی من و تو و
سۆبیه به یانی جه ژن میوانمان دی بۆیه نه شیوه ن ده گێرین و

نه دهچینه سه رقه بران، دلخۆشی ده رده برین به هاتنی پۆحی پاکیان
بۆ ناومان ... ئەم جۆره قسانه هەر به راستی کاریگه ری ئه رینی بز
ئه وساته زۆر زۆر بوو و تا ئیستا کاریگه ری له سه ر ده رونی من
به جیهیشتوه .

۳- جاریکیان پرسیارم لیکرد و وتم خالۆ گیان جاری واهیه
له ماله وهش ناتوانین سه رپۆش لابه رین چونکه بۆی هیه له
سه ربانی ماله کانی به رامبه ره وه خه لکی نا مه حره م سه یری
حه وشه ی ئیمه بکات و ئیمه ش گوناح باربین .. جه نابیان فه رموی تۆ
به رپرس نیت له چاوی ئەو ئەبی ئەو سه یری مالی خه لک نه کات،
نه ک تۆ له ماله که ی خۆشت ئازاد نه بیت .. ئینجا وتی من هه میشه بۆ
ده ره وه بۆینباخ توند و تۆل ده به ستم بۆ ده وام ئەگه ر هاتمه
ماله وه نه مکرده وه و هه ر به به سترای بمیئیتته وه ئەوکات ماندوو
ده بم له وانه بۆ ده ره وه (که زه روره) شل بیئته وه ئیوه ش هه روایه
له ماله کانتان ئازادی خۆتان وه رگرن .

۴- له سالی ۲۰۰۰ من له ژیانیکی زۆر پرکیشه و گرفت بووم،
ته واو شپرز بوو بوم و ئەو زۆر به ئارامی ئاراسته ی ده کردم و
هه ستی کرد خه ریکه کاریگه ری له سه ر شیوازی جل و به رگ و
خویندنه وه و ده رکه وتنم له که ناله کانی راگه یاندن بۆ کاری
پیکراوه یی و دهعه وی کردوه، پۆژیک پیی وتم ئیتر ئاوا نه تبینم
وه ک جارن جل و به رگت ئوتوو بکه و و بچۆره سه ر ته له فزیۆن
قسه جوانه کانت بکه و منیش و خه لکیش گویت لیده گرین، ئینجا
منیش نیوه پۆ دیمه میوانت، ته نها بۆ لای خۆت و منداله کانت . ئای

مامۇستا عومەر رېشاۋى لە نىگاي شاگرد و دوستانيه وه

چەند كاريگهري هەبوو بو نەپسان لەژير فشاري قورسى
كيشهكان...

من دنياي مامۇستا عمر رېشاۋى ئىسته حەساوهي لاي خودايه
و لەگەل كۆچكروان ، هاوسهري و ئازيزان و خوشهويستاني
لەپريازەكهى ، و بەشداره هەرخير و چاكهيه كه من وتەواوى
قوتاياني ئەنجامى دەدەين.

په یقیك بو ماموستایه ك و سه ركرده یه ك

بارزان أحمد رشید

ماموستا عومەر ریشاوی ئەستێرەیهکی درەوشاوه له ئاسمانی کوردستان. سونبولیکی هیوا بو ژیان و ژیاڕیی گەل و نەتەوێهێک. سەرەتای ئەم پەیفە بە وتە ی بەرپێز ئەمینداری گشتی (ماموستا صلاح الدین محمد بهاء الدین) دەست پێدەکەم کە لە وتاری ڕ یۆرەسمی بەخاکسپاردنی ماموستادا ئاماژە ی پێکرد:

(گەرەیی ماموستا عمر لەو هەدایە ئەم زانست و حکمەت و بلیمەتیە ی لەناو بنەمالە کەیدا لە خۆیە وه دەستپێدەکات).

ماموستا عمر ریشاوی : ناو نیشانیك بو.. قوتابخانە یه ک.. فکریک.. پرهوتیک، سه ركرده یه ک.. به لام تا ئاستی لوتکه خو نه و یست و خاکی . زانایه ک.. به لام خاوهن حکمەت و دانایی، جیهانیك له زانست .. له عیرفان... له مه عریفهت . ماموستایه ک .. پێشهنگ و پێشهوا.. سه رمه شق و دامه زرینه ری قوتابخانە ی فکری میانپه وی، پیاویکی گه وره، به لام بی بانگه شه و ئیدیعا، بی چاوه پروانی و پاداشت. پیاویک لیوان لیو له سادەیی، به لام به عیزهت، به ویقار و شکو. فیرگه یه ک له ئاکاری جوان، له بلیمەتی، له حکمەت و گه ورەیی. سه ركرده یه ک گه وره تر له پۆست و مه قام ، چونکه لای ئەم زانایه پله و پۆست خواستی مروّفه گه وره کان نی یه ، لای ئەم مروّفی گه وره گه ورەیی له خودی خو ی و فکرو به هاو

په پيامى ژيانيدايه. ئەو نهك تهنها ناونيشانه بو ديهك، بو ناوچه يهك، بو شارېك، بهلكو ناونيشانه... ناسنامه يه، بو قوتابخانه يهك، فيكرېك، رهوتېك، رېيازېك .

بو يه ههروهك له ژيانيدا بهخشش و ئاكاره كاني سه رمه شق بوون، بو ئىستا و ئايندهش كانياويكى پون و زولالى بهرده و امه و نه وه دواي نه وه لىي ده نوشن و له سه ر رېياز ه كه ي تىده گهن و پىده گهن و په روه رده ده بن.

يىگومان بو هه لسه نگاندى كه سىتى هه ر كه سايه تيهك ده بيت ژينگه و دوخى سه رده مه كه ي به ووردى بخوئىر تيه وه، دياره بو ئەو پوزگار ه ي ئەو پياوه گه وره يه تىيدا هه لكه وت و ده ركه وت :

ژينگه ي سياسى و كوومه لايه تى و كلتورى نه ته وه كه مان له ژير هه ره شه ي سرپينه وه ي ناسنامه ي نه ته وه يى و ئىسلامى دابوو. خاك و نىشتيمانه كه ي له ژير چه پوكى ره شى داگيركاران و له ژير سته مى كاوكارى و خاموش كردندا بوو، نه وه كاني له ژير هه ره شه ي مان و نه مان و پاوه دوونان و كوشت و برپيدا بوون . دىن و ژين دوانه يه كى لىكدا بر اوو دژ به يهك و توراو بوون.

له كاتىكدا مملانىي سياسى و فكرى نىوان ئايدو لوجيا جياوازه كاني ئەم نه ته وه و گه له سته مدیده به شمه ينه ته كه ده بوو يهك هه لوئىست و ته باو كوكن، به لام به داخه وه سه رقالى لىكخوئىندن سرپينه وه ي يه كتر بوون .

هه موو ئەمانه و زياتر يش ژينگه يه كى ناموى به فكرى كى ئىسلامى ره سه ن كه فرىاد ره س بيت و له گه ل خه م و خه ونه كاني كومه لكه كه ي بيت، به ره م هئىنا بوو .

ماموستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

له ناو ئەم ئالۆزی و تهنگژهیه دا، ئەم پیاوه دیت و رهوتیکی
ئیسلامی میانرهوی چاکسازی نوێ دادهمه زینیت و بهردی
بناغهی داده پڕیت.

ئهو دیت قوڵی مهردانهی لی هه لده مالی و دهیه ویت نه ته وه و
ئیسلام سه ره له نوێ دهست له ملان بکات، ههروهک دکتۆریکی
پسپۆر و شارهزا مژدهی بوژانه وه و ژيانه وه و پیکه وه یی بداته وه
به دل و به گوێی خه لکه که یدا .

له لایهک مژدهی قوتابخانه یه کی فکری نوێ و رهوتیکی
میانرهوی ئیسلامی پر له دلسۆزی و خزمهت راده گه یه نیت ،
له لایه کی تریش چه مکه کانی ماف و وئازادی و رهوایه تی بو
دۆسیه ی رهوای نه ته وه که ی به مافیکی خواپیداو له قه له م ده دات .
له م دونیا جه نجال و له م پوژگار ه ئالۆز و په رته وازه بونه دا،
ئهم که له پیاوه هه لده که ویت به بی گه ران به دوای ناو و ناو نیشاندا،
نه وه یه ک به فکریکی ره سه ن و ئیسلام خوازانه ی هه لقولاوی
کرۆکی ئیسلام پهروه رده ده کات و بانگی فریاد په سی ده دا به
گوێی نه ته وه که یدا، ئومید ده کاته وه به بهر دلّه تۆرا و ناخه شیواو
چاوه پر فرمیسه که کاندا و رای ده گه یه نیت که به لی ئیسلام و
نه ته وه، ئیسلام و مافه کان، ئیسلام و زانست ، هاوته ریب و ته بان
و دوانه یه کی لیک جودا نه کراون و ئامیزانن.

به دهنگیکیکی ئارام ، عه قلیکی پر له حکمهت، دلکی پر له سۆز ،
ناخیکی میهره بان، چاویکی پر له هیوا، زمانیکی لیوان لیو له
حیشمهت و ئەدهب دلسۆزانه گوتاریکی پر له خوشه ویستی
ناراسته ده کات.

ئەو راستە له بواری نوسیندا بەرھەمی کهمبوو بەلام له بواری
پەرۆردە و پیگەیانندا بەوتار و بە ئاکار و رەوشتە بەرزو
بالاکانی چەندین نەوہی پیگەیاندا ھەر قوتاییەک له قوتاییەکانی
کرده دیاری کتیبخانە گەوزەکە ی ژیان، کەسەرەنجام ھەموو
ئەم پەرۆردە خۆینەریان زۆر دەبیت و بلاو دەبنەوہ و دونیا تە ی
دەکن، شەوی دەیجور و تاریک پۆشن دەکەنەوہ و درێژە بە فکر
و رەوت و ریبازەکە ی دەدەن .

دانایی مامۇستا عمر له ساتەکانی تەمەنی پربەرەکەتی زۆرن
ئەم پیاوہ زانایەکی بە سەلیقە و دکتۆریکی پسپۆرو شارەزابوو
دەرمانی دەرەدی بیمارەکانی بە چاکی دەکرد.

دانایی ئەو ھاوشیۆہی ئەو لیکدانەوہ و شیکردنەوہ جوانە یە کە
(مامۇستا محمد فرج أحمد) ئەمینداری پیشووی یەگرتوو بو
جیاوازی پۆلی (فقیہ) و پۆلی (عارف) ئاماژە ی پێدەکات:

(جیاوازی نیوان (عاریف) و (فەقیہ) لەوہدایە ھەمیشە (فەقیہ)
بەدوای ئە حکامەکان و حوکمی شەرعیەوہ یە بو ئەوانە ی لایان داوہ
و ریان ھەلە کردوہ، بەلام (عاریف) بەدوای ئەوہوہ یە کە ھۆکاری
ئەو لادانە دەستنیشان بکات کە ئەوانی گەیانداوہ تە ئەو
دەردنجامە، و برۆای وایە ئەو کەسە بەدوای بەختەوہ ریدا دەگەریت
و رێگە ی ھەلە کردووەو دەبیت دلسۆزانە و دکتۆرانە بەینریتەوہ
سەر راستە ھیلی بەختەوہ ری و، نمونە ی بە کەسێک دەھینایەوہ
ئالودە ی مە ی خواردنەوہ بووہ (فەقیہ) حوکمی شەرعی بو دیاری
دەکات بەلام (عاریف) دەستی دەگریت و دە یگە یە نیت بە رێگای
ئاسوودە یی).

ماموستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

قوتابییه کی دهگیریتته وه رۆژیک چهند گهنجیک له قوتابییهکانی
له خزمهتی ماموستا دابووین به حوکمی عاتیفه و حه ماسی گهنجان
پیمان وت خه لکانیک له دهره وهی شار کو دهبه وه و کۆری
خواردنه وهی (مه ی) ساز ده کهن، له سه ر فه رمانی پیغه مبه ر (صلی
الله علیه وسلم) که ده فه رموویت (من رأی منکم منکرا فلیغیره
بیده....) ئیمه ده توانین رینگریان لیبکهین، له وه لامدا ماموستا
به دانیایی و زانسته ورده کهی ده فه رمووئ کهی ئه وه ئیشی
ئیه وه یه ئه وه ئه رکی ده سه لاته و فه رموو ده کهش ئاراسته ی
کار به دهستی ولاته نه ک خه لک ئه گهرنا پاشا که ردانی و پشئوی و
ئاشووبی زیاتری سه راپای ژیان ده گریته وه .

دیاره ئه م تیگه یشتنه ورده بو حوکمه شه رعیه کان له و زه مان
و زه مینه یه دا بو نیشتمان و نه ته وه یه کی بی قه واره، نیشانه ی
گه وره یی و بالایی فکرو تیگه یشتنی ئه و پیاوه یه، ئه مه ش هه مان
ئه و بیرکردنه وه و تیگه یشتن و دانیایی یه که پیاوه گه وره کان
دونیای ئیسلام پیی گه یشتوون و پهیره ویان کردووه.

من بوخوم له کوتایی ههفتاکاندا له هه له بجه شه ویک له دوی
عیشا له مزگه وتی (پاشا) له گه ل چهند براده ریکدا که به سه ردان
چووبوین بو هه له بجه به شداری وانه یه کی گشتی (ماموستا
عمر) مان کرد که بابه تی (یارانی ئه شکه وت) ی راقه ده کرد ئه وه بو
یه که م جار بوو به دیداری شاد بم که به راستی سه رسام بووم به
شکوی و یقاروسیمای نوورینی و به وتاری به گوفتاری.

سه ره تایی سالی هه شتاکان بو جاریکی تر له سلیمانی به
خزمه تی گه یشته وه دواتر و له دوی سالی نه وه ده کانه وه چهند

مامۇستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

دەرفەتیکم بۆ پەخسا له نزیکه وه به خزمهتی بگم که هه موو
ساتانه بۆ من وانه و یادگار وهیزوو زیندویتی ده به خشیت هه تا
ئێستاش.

مامۆستا (ریشاوی) م چۆن ناسی؟

علی صالح میران

كاتی یه کیك دهیه وی باسی یه کیك بکات یان دهرباره ی بنووسی، یه کیك.. پوژیک له پوژان پیی کاریگەر بووه و ئه و کاریگهریهش له دهر وون و میشکی بهردهوام بووه و ماوه تهوه، ئهسته مه بتوانی ههر وهکو خوی دهیه وی له سهری بدوی، ههر بویه زوریك له وانه تا دهمرن ناتوانن له سهر ئه و جوړه که سایه تیانه بنووسن، نه بادا کورتبری تیدا بکن و مافی خوی نه ده نی، یان نه بادا لایه نیک له لایه نه شاراوه کانی ژیا نی فه رامۆش بکن، بویه ههر دهم گوتوومه.. که سایه تیه کاریگهره کان لیکۆلینه وه و توژیینه وه ی زوریان گهره که.. ههر له و سۆنگه وه چه ند سالیك له مه و بهر و له (پوژی وه فا) دا، شیعیکم به یادی ئه و ئازیزانه م که خوشم ویستوون و پتیان کاریگەر بوومه خوینده وه، له ویدا ئاماژم به وه کرد که هه ندیک له و ئازیزانه پیویسته له جیاتی چه ند دیره شیعیکم، توژیینه وه یان له سهر هزر و بیرو بوچونیان بکری، لی ره دا مه به ستم (مامۆستا عومەر ریشاوی) بوو، رهنگه من پیش زور که سان، ئه و داوا یه م کردبی و ههر له زه ینمدا بووه، به لام له ترسی ئه وه ی نه توانم مافی خوی پیبدهم، دهستم نه و داوه تی، کاتیکیش هه والی ئه وه م پینگه یشت که بنه مال به پریره که ی، به نیازن چه ند یاداوهریه ک بو زانا و بانگخواز و که سایه تی مامۆستا (عومەر ریشاوی) کو بکه نه وه و له

دوو تووی کتیبیکدا چاپی بکهن، گوشاد بووم و بۆمن جیگهی
شانازییه لهسه رزاتیکی ئاوها چهند په یقیک بنووسم..

بیست سالیکی له مه و بهر کاتی بۆ یه که مجار له مزگه و ته که ی
خوی له هه ولیر، (دکتۆر سهید ئەحمەد پینجۆینی) م بینى، که
یه که مین جارم بوو بیبینم و بمیینی، بۆی چووم و وهکو ئەوه ی
سه د سال بیت یه کترمان بینى، یه کترمان ماچ کرد، ئەو فه رمووی:
(به خوا.. له و شه وانه تۆم له خه وندا بینى...)، به هه مان شیوه ش، پیش
ئوه ی من (مامۆستا عومەر ریشاوی) بیبینم و هیشتا نه میینی بوو،
لای خووم وام داده نا که عه یامیکه ده یناسم و ده مناسی و له
که له بهری زینده خه و نه کانه ها توچۆی کردوو..

له مالاو له ولا گوئیستی قسه و گوفتاره کانی (مامۆستا عومەر
ریشاوی) ده بووم، له زهینی خووم دامنا بوو، گهر ئەمجاره
سه فه ریکی شاری سلیمانیم بکه ویته پیشی، هه رده بی سه ردانی
بکه م..

ئوه بوو جارێکیان دانیشتنی (دهسته ی بالای کۆمه له ی
نوسه ران) مان له سلیمانی ئەنجامدا، دواى دانیشانیکى چروپر، له
به یانییه وه تاكو درهنگى شه و به رده وام بووین، دواى ئەوه ی بۆ
شه و مانه وه و خه و تن، دابه ش بووین، ده بوا وهکو هه موو جارێ، له
لای یه کیک له (براکانم) بمیئمه وه، به لام نازانم چۆن بوو بیستم که
(مامۆستا سالم ئەلحاج) شه و له مالى (مامۆستا ریشاوی)
ده مینیته وه، ئەوکات قهت بیرم بۆ ئەوه نه ده چوو که جه نایان
زاوای مامۆستابن، (مامۆستا سالم) له بادینان و مامۆستا ریشاوی
له سلیمانی، چۆن بزانه! (چی بزانه هیزو توانای موگناتیس ناسای

ئهو جهمعه پیرۆزه زۆری ئاوه‌ای په‌لکیشی یه‌کتر کردوون، یه‌کسه‌ر روومکرده (مامۆستا سالم) و گوتم منیش بو مالی مامۆستا ریشاوی له‌گه‌لتم، دیاربوو ئه‌ویش ره‌تی نه‌کرده‌وه، به‌راستی له‌و کاته بیرم نایئ، به‌لام ئیستا بیر ده‌که‌مه‌وه‌ی ده‌لیم، په‌نگه ئه‌وکات بو ئه‌و، ئه‌مه جیگه‌ی سه‌رسورمان بووبی، هه‌ر چۆنی بی دره‌نگی شه‌و گه‌یشتینه مالی مامۆستا ریشاوی.

من یه‌ک دوو سالان و یه‌که‌م ده‌ستپینکی مامۆستایم (سالی ۱۹۷۸) له سلیمانی بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دوا‌ی ده‌وام زۆر نه‌ده‌گه‌رام و هه‌ر له‌ده‌وری ئه‌و هه‌وتیله‌ی لیبی بووم له شه‌قامی سالم ده‌خولامه‌وه، شوینینکی دیکه‌م نه‌ده‌زانی، به‌لام له ئوتیله‌که هه‌ندی میوانم ده‌هاتن، زۆر به‌یان قوتابی زانکۆی ئه‌وی بوون و له شاره‌کانی دیکه‌ی عیراقه‌وه هاتبوون، و ببوه مایه‌ی بیزاری خاوه‌ن ئوتیله‌که، چه‌ند جاریک ئاگاداری کردمه‌وه که ده‌بی له پیشوازیه‌که دابنیشن و نابی میوانه‌کانت ببه‌یته ژووره‌وه !

شه‌و گه‌یشتینه مالی مامۆستا، پیشوازیه‌کی گه‌رمیان لیکردین، دیاربوو له‌گه‌ل (مامۆستا سالم) یه‌ک مالی بوون، ئه‌وسا زانیم، جه‌نابیان زاوای مامۆستان، دوا‌ی به‌ینیک دانیشن، چه‌ند باس و خواستیکمان کرد، دیار بوو مامۆستا به سه‌لیقه‌و دووربینی خۆی زانی ماندووین و له به‌یانیه‌وه تا دره‌نگی شه‌و له کۆبوونه‌وه‌ی ده‌سته‌ی بالای نووسه‌ران بووین، بو‌یه زیاتر نه‌یدواندین و به‌یانیه‌که کاتیک من و مامۆستا سالم بو نوێژی به‌یانی هه‌لساین و به‌یه‌که‌وه نوێژمان دابه‌ست، ئه‌وسا وام به‌زه‌ینداهات که مامۆستا پیش بانگ له‌خه‌و هه‌لساوه‌و چۆته مزگه‌وت، له‌و کاته‌وه بینیم

له سەر کورسیهک له ژیر په نجه ره که دانیشتوو وه و کتیبکی
گهره ی به دهسته وه بوو و چاویلکه که ی کردبو وه چاوی و به
وردی سهیری ده کرد ، له شیوه و قه باره ی کتیبه که زانیم قورئان
نیه وه کتیبکی دیکه یه ، ئه و خو ی تیک نه داو هه ر خه ریکی
خویندنه وه ی بوو ، کاتی دهوری کاتژمیر حهوت یان نه ختی زیاتر
بوو ، له خه وه ستاین ، بینیم مامؤستا هه ر له سەر کورسیه که
دانیشتوو وه له خویندنه وه ی کتیبه که به رده وامه ، دوا ی
نانخواردنه که مان ، چووم له لای دانیشتم ، مه راقم بوو بزانه ناوی
ئه و کتیبه چیه ، به لام هه ر دانیشتم ، مامؤستا ریشاوی کتیبه که ی
داخت و له بان سه ری خو ی شوینکی به رز هه بو وه خسته
ئهری ، ئیتر دهستی به قسان کرد ، به باسیکی ئیمانی دهستی پیکرد و
دنیای قیامه تی به یه کتر په یوه ستر کرد ، که له گه ل ئه و به یانیه خوشه و
کش و هه وایه هاوکوف بوو ، به راستی تا بلی چیژم له قسه کانی
ددرگرت ، به بی ئه وه ی هیچ پرسیاریکی لیبکه م ، هه ر برگه یه ک له
نسه کانی وه لامیک بوون بو پرسیاره کانم ، مامؤستام زیاتر
خزشویست ، زورم چه زده کرد ، مالیان له هه ولیر بوایه و زیاتر به
خرمه تی گه یشتبام ..

ئه وه بوو ، زوری نه برد بو کاروباری دهعه وه ، مامؤستا مالی هاته
هه ولیر ، سه رده تا به هو ی مامؤستا سالمه وه ، له باره گای کومه له ی
نوسه ران ، سه ردانی ده کردین ، به لام دواتر هه ستمکرد کاتیکیش
که دهاته لامان ، به زوری له ژووره که ی من داده نیشتم ، به وردی
به هیمنی و به ئه و په ری جه ختکردنه وه ، باسی بانگه وازی
نیسلامی و پولی نوسه رانی بوم ده کرد ، تا به ره به ری ئیواره

دهمایهوه، زۆرم چهز به دانیشتنی دهکرد، ههندی کهس کاتی
قسانت بو دهکات، گهر باشیش گوئی بو بگری، دواى بهینیک له
بیرت دهچنهوه، بهلام مامۆستا ریشاوی، بهردهوام قسهکانی له
زهیندا دهخولانهوه، لهخۆمهوه چهند لیکدانهوهیهکم بو دهکردن،
باشهکهیم ههلهبژارد.

تا ئه و رۆژهی لهسهر بهرمالی نوێژیک له نوێژه زۆرهکانی،
مالئاوایی لیکردین، ههر زوو ههوالی کۆچی دواى ئهوم
بهگوێچکهدا کرا، لهگهڵ رازیبوونیش به قهدهری خودا، ئهوههواله
یهکیک بوو له ههواله ناخۆشهکان، دواى کۆچی دواى مامۆستاش
، له ههر کوێیهک ناوی ئهوههاتبێ، بهینیک بوو وهستاوم، ئیستاکه
ههر لهبهر ئهوه ریز له ههموو نهوهکانی دهگرم، خۆشم دهوین،
بۆیهش له چامهی (تابلوی وهفا) شوێنیکى دلگیری بۆخۆی داگیر
کردوه:

ههموو بهیانیهک، لهدوورهوه پیرییک دهبینم، نووریک
بهردهستی دهکا

تا نهکهومه چاله وێلهکانی بهردهمم تاله نوورهکانی بۆم ههلهدا
که دهروانم ههرتاله نووریکى سپی کهخۆی دهدا لهم ناوه..
ناوی مامۆستا (ریشاوی) لهسهر نووسراوه
جار جاریش لهسهههردا دهیبینم لهئهیوانهکهی دانیشتوووه
تا گزنگی خۆریکی نۆی..
ناخی کتیپیک دهچنی....

زانا و دانا و پهروه ريشار عومەر ريشاوى

كوردستان سېوكانى

په كېك له و مامۇستا به رېزانه ي كه له دواى راپه رين به خزمه تيان گه يشتم جه نابي مامۇستا عمر ريشاوى بوو (خواى گوره لىي خوش بيت) كه له ماوه يه كي كه مدا په يوه ندى و خۆشه و يستيه كي زور دروست بوو له نيوانماندا و جه نايان هه ميشه گه وره يى خوى نه نواند و به ندهش ريزيكي زورم لى دهگرت و به راستى له بهر نه و سيفات و كردار و گوفتاره جوانانه ي زورم خوش ده ويست.

كوتايى سالى (1993) كه بووم به بهر پرسى رابيتته ي ئيسلامى پاريزگاي سلېمانى زياتر مامۇستام ناسى و گه وره يى و عيزه تى نفس و ليها توويى و خه م خورى جه نايانم بو دهركه وت له رابيتته ليژنه يه كمان پيك هيناو مامۇستا ريشاوى سه روكى ليژنه كه بوو، ههروه ها و ابزانم بيرو كه كهش هه ر هى خوى بوو، له گه ل چهند مامۇستايه كي تر نه ويش بو هه موو ئاسته كانى پولى (1 تا 6) ي سه رته تايى پهروه رده ي ئيسلامى وه ريانگيرا بو كوردى و دايان نه رشته وه له رابيتته ي ئيسلامى، خوالىخوش بوو كاك (صلاح الدين محمد يوسف) هاوكار بوو كاك (عمر محمد غفور) تاييى نه كرد به ستينسل راي نه كيشا و هه موو قوتابخانه يه ك (3 تا 4) كۆپيمان ددانى.

*مامؤستا خاوهنی نهفسیکی زؤر بهرز و زؤرچاو تیرو عیزهتی

نهفسی هه بوو:

لهو سالانهی نه وه دهکان بهراستی ژیان زؤر سهخت بوو و
بهندهش وهکو لیپرسراوی رابیته زیاتر ئاگاداری ئه و لایه نهی
خه لک بووم و خه لکانیکی زؤر ئه هاتن و یارمه تییان له رابیته
وهرده گرت و منیش له بهرئه وهی مامؤستا عمر زؤر هه ولی ئه داو
هیلاک ئه بوو به ئه و پهروه رده ئیسلامییه وه و له لیژنه یه کی تریشدا
هه بوو که لیژنه ی ئاینی بوو له گه ل خوالیخوش بوو مامؤستا
نه شهت غه فور و نوری فارس و مامؤستا غه فور کانی سپیکه یی و
مامؤستا نوری عبدالله.

بیرمه رۆژیک مامؤستا هه لو یستیکی نواند به رامبه رم که زؤر
تهریق بوومه وه و پیم ناخوش بوو له و کاته دا، به لام که بیرم لی
کرده وه مامؤستا ئه وه نده ی تر له لام گه وره بوو ده رسیکی
عه مه لی و زؤر گه وره ی فیرکردم، ئه ویش به وه ی که زه رفیک
بریک یارمه تی تیا دا بوو خسته خزمه تی به لام جه نابیان
یارمه تیه که ی گه رانده وه و وه ری نه گرت و وتی من وه زعم زؤر
باشه و به هیچ شیوه یه ک بؤ پاره نه مکردوه به راستی زیاتر
گه وره یی مامؤستام بؤ ده رکه وت.

سیفه تیکی تری مامؤستا که من زؤر سو دم لی وه رگرت
ئه وه بوو جه نابیان زؤر پوو خوش و هه میشه دم به خنده و قسه
خوش و به نه رمی قسه ی ئه کرد و قهت قسه ی ره قم لی نه بیستوه
بیرمه رۆژیک سه ر له به یانی بوو هات بؤ رابیته و له خزمه تیا بووم
چهنده که سیکی تریشی لی بوو منیش راستیه که ی درهنگ ژنم

هیناوه و تازه زاوا بووم هه‌رچه‌نده سوپاس بۆ خوا من به ئیستاشه‌وه نویژی به‌یانی هه‌ر له مزگه‌وت ده‌که‌م، به‌لام ئه‌و پۆژه نویژی به‌یانیم نه‌کردبوو جه‌نابی مامۆستا به‌فیراسه‌ی خۆی پرووی تیکردم و فه‌رمووی ئه‌وه چی‌یه کوردستان تا ئیستا ئاسه‌واری خه‌و به‌ده‌م و چاوته‌وه دیاره !! ئیتر زۆر وردی نه‌کرده‌وه به‌لام ئاماده‌بووان نه‌یانزانی که‌مه‌به‌ستی مامۆستا چی‌یه، به‌لام من باش له‌وته‌که‌ی جه‌نابیان تیگه‌شتم.

به‌لێ مامۆستا به‌ئسلوبیکی زۆر زۆر پاقی و به‌رز قسه‌که‌ی کرد به‌راستی من خۆم زۆر سه‌رسام بووم به‌مامۆستا له‌پرووی زانیاری یه‌وه له‌پرووی کرداره‌وه له‌پرووی قسه‌ی خوشیه‌وه له‌پرووی ئسلوبی جوانه‌وه و هه‌میشه‌هه‌زم کردووه له‌مه‌جلیسی مامۆستا حازر بۆم..

من وا ده‌زانم جه‌نابی مامۆستا و چه‌ند مامۆستایه‌کی تر که ئیستاش له‌ژیاندا ماون و ئه‌وه‌نده دلسۆز و پاک و به‌ریز و خواناس و خه‌م خۆر بوون ئه‌وانه‌ببونه‌یه‌کیک له‌هۆکارو تونیلی دابه‌زینی په‌حم و سۆز و به‌ره‌که‌تی خوایی بۆ سه‌ر ئه‌م کاروانه‌و نام و ده‌زگاکانی .

ئه‌توانم بلییم مامۆستا و چه‌ند مامۆستایه‌کی تری هاوڕێی پایه‌یه‌کی گه‌رنگ بوون له‌بزافی ئیسلامی به‌تایبه‌ت له‌شه‌سته‌کانه‌وه تا ئیستا له‌وه‌مه‌ی که‌ئه‌فکارو رێبازی تر په‌یدا ببون، بۆیه‌ئه‌و قۆناغه‌به‌قۆناغی هه‌ستانه‌وه و بی‌داری راسته‌قینه‌ی بزافی ئیسلامی له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستا و برایانی تر ته‌کانیکی میژووی بسو به‌ئاراسته‌ی په‌روه‌رده‌و مملانی و تیکۆشان و هه‌ول و

ماموستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

کۆشش به مال و گیان و هه موو ئامرازه کانی تری خهباتی
ئیسلامی.

خوای گه وره له ماموستا خوش بیته و له بههشتا له خزمهت
پیغه مبه ران و شه هیدان و پیاو چاکان حه شر بکریت.

مامۆستای عیلم و عیرفان عومەر ریشاوی

غه فور حسهین

سلاو له گیانی پاکی مامۆستای خواناس و و بۆ خوا صولحاو ،
گۆرت پر نور بئ رۆحیانهتت له فیردهوسی ئەعلا بیئت له خزمهتی
سەردار و پیشه‌وایی مرۆفایهتی محمد المصطفی .
مامۆستای پایه بهرز ئەو ئەمانهتی له ئەستۆدا بوو به چاکی و
به پاکی گه‌یاندت و میژووویهکی پر سه‌روه‌ریت بۆ بنه‌ماله‌کهت و
شاره شه‌هیده‌کهت به جییه‌یلا یه‌کیک بوویت له‌وانه‌ی چرای روناکی
بویت بۆ خه‌لک.

مامۆستا عمر ریشاوی جگه له‌وه‌ی وه‌ک مامۆستای خه‌لکی ئەم
شاره ناسراو بوو که‌می‌کیش په‌یوه‌ندی خزمایه‌تیمان بوو و به‌یه‌ک
ناشنا بووین.

سالانی ۱۹۸۳-۱۹۸۵-۱۹۸۶-۱۹۸۷ هه‌موو رۆژانیکی هه‌ینی
وانه‌یه‌کی (فیقه‌)مان ئەخویند له خزمه‌تیا له مزگه‌وتی دار الاحسان
رحه‌مه‌ و مزگه‌وتی عوسمانی کوری عفان . ماوه‌ی ئەو چوار
ساله‌ به‌نده‌ وانه‌یه‌ک غائب نه‌بوم له خزمه‌تیا.

هه‌موو جارێک پیش ئەوه‌ی ده‌ست پینیکات به‌ تاییه‌تی فیه‌قی
کرمه‌لیک وته‌ی جوان و شیرینی هه‌بوو ، رۆژیکیان عه‌رزم کرد
مامۆستا گیان ئەم وته‌ به‌نرخانه‌ وه‌ک ئەوه‌ وایه‌ پیاویکی لادیی
باریک داریان باریک میوه‌ ئەه‌ینی بۆ شار بیفرۆشی پری

به رچینه یهك هیلکه یان هر میوه یکی تر ئه خاته ناو تاقي بارکه بو دیاری ئه م دیاریه زور له باره که خوشتر و به تامتره چونکه ئه مه بو دیاری ئه بیته و باره که بو فرشتن له بهرئه وه داوا له بهریتان ده کهم تا بهنده ئاماده نه بیته سه ری دیاریه کان هه لمه ته کینه و باسی مه که.

۱- رۆژیکیان مامۆستا فهرمووی براینه ئیمه له شار زور بووین وا چاکه بلاوه ی لی بکهین منیش عه رزم کرد مامۆستا گیان گونده کان نه ماون و چواردهوری شاریش وه کو ته لبه ند کراییت وایه .

۲- رۆژیکیان له مزگه وتی شه هیدان باسی ئادابی مردوو واته چۆنیه تی شۆردن و کفنی و نوێژخویندنی ده کرد له پر جه نازه ی ئافره تیکیان هینا یه مزگه وت فه رموی زور باشه چه ند به رمالیکی به یاکدا لوولکرد فه مووی وا دابننن ئه مه جه نازه یه سی به رمالی تری هینا فه رمووی ئه مه شاکفن و کفنی دووهم و سییه می به م جوړه کفن ئه کریت و پاشان هه ستا نوێژی مردوو مان له سه ر کرد و بهرمان له گولانی خواری به خاکمان سپارد و مامۆستا ته لقینی کرد.

۳- له ۱۳/۵/۱۹۸۷ ئیمه خه لکی گه ره کی کانی عاشقان ئاواره ی ئیران بووین رۆژی ۱۵-۵-۱۹۸۷ له سه ریاس گیرساینه وه.

۴- له ۲۵/۱۲/۱۹۸۷ برایه ک به سه رددان هاته وه بو عیراق و بهنده ش نامه یه کم نوسی بو خزمه تی مامۆستا و عه رزمکرد مامۆستا گیان جه نابت فه رموت وا باشه بلاوی لی بکهین ئیستا قه ده ری خوی گه وره ئیمه ئاواره ی ئیران بوونی و نازانین ویستی

خرای گه وره چیه پیمان وهک جنۆکه کان وتیان ﴿ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشْرٌ أُرِيدَ

بَيْنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشْدًا ﴿١٠﴾ الجن: ١٠. وا ده ركهوت ماموستا و خانووی سوئیبهی هاوسه ری له ناوه روکی نامه که زور دلته نگ بون چونکه سالی ١٩٩٧ که ئیمه گه راینه وه بو عیراق روژیکیان گه یستمه وه خزمه تی داده سوئیبه فه رمووی ئه و نامه ی ئه و ساله ناردت زور دلته نگی کردین و زور گریان.

روژی ٢٣ی ره مه زانی سالی ١٤٠٩ کوچی بیوو له ئوردوگای گه لپاران له گه ل منداله کانی خوم و دایکیان له بهنده روه روشیتن بو ئه وئ له خزمه تی ماموستای خوا لیخوشبوو ماموستا ئیبراهیم ریشاوی له شاری که نگاهه روه هاتین بو مالی ماموستا عومەر له کرماشان پاش چند ساعاتیک ماموستا فه رمووی با سه ریکی بازار بدهین رویشتینه بازاری کرماشان خیابانی مدرسسی له وینه گری تیشک به ناوی (عکاسی تیشکه) وه بوو کاک هادی و کاک محمد خاوه نی بوون وتیان ماموستا دانیشت با پیکه وه ره سمینکی هه رسیکتان بگرین.

ه/ له مانگی ١٩٩٢/٨ کاتیک زانای په یه بهرز خوالیی خوش بی (کاک ئه حمه دی موفتی زاده) ئازادکرا نامه یکم نوسی بو جه نابی ماموستا تاهیری باموکی وهک دوعا و سه لام و هه وال پرسین مژده ی ئازادبوونی کاک ئه حمه دم دا، له کو تایی نامه که دا نوسی بوم خوا گیان له کاتیکدا ئه م نامه بگاته دهستی ماموستا تاهیر دلخوش رده م به خنده بیت به ویستی خوا گه وره کاتیک نامه که گه یشتوه دهستی ئه و له خزمه تی ماموستا مه لا عمردا بووه و ناوه روکی نامه که ی بو ئه و خویندوه ته وه ئه م دیره شیعره م تیدا نوسی بوو.

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دۆستانییهوه

یاران وینهی ساف وهی وه کامهوه وهیهردهن جهدوو ههر دیم ماوهوه
وات من سهنگی بیهم کهفتهی ههواران. بی قهدر و قیمهت نارهوای شاران

ههر لهویدا مامۆستا تاهیر نامهکهی بو من نوسییهوه و جهنابی
مامۆستا عومهریش به خهته جوانهکهی نوسییهوی: ﴿وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ

النَّاسَ فَيَمَكُّ فِي الْأَرْضِ﴾ الرعد: ۱۷ .

یاداوه ریم له گه‌ل مامۆستا عومەر ریشاوی

حسن شیخ عبدالله

یه کهم جار مامۆستا عمرم ناسی له پۆلی سیی ناوهندی بووم له
سالی پورم له مزگه‌وتی دار الاحسان و لهو سه‌ربه‌نده شیریتیکی
نه‌سجیلی بابته‌تی مامۆستام ده‌ستکه‌وت و گویم لیگرت زۆر
کاریگه‌ری بۆ بۆم باسی جیاوازی نیوان وتی خوا و ئاده‌میزادی
ده‌کرد فه‌رموی: مرۆف له قور باشترین ده‌ستکردی کۆپه‌له و
گۆزه‌له‌یه به‌لام خوا لهو قوره مرۆقی دروستکرد جیاوازی
کۆرپه‌له‌یه‌ک و مرۆف چه‌نده قسه‌ی خوا و ئاده‌میزادیش ئه‌وه‌نده
جیاوازه له هه‌مان پیته‌کان وه‌ک له قوره‌که.

ساله‌کانی ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷ له مزگه‌وتی عوسمانی کوری عه‌فان
پیشنویژی بۆ ده‌کردین ده‌رسی (فیه) و اصول الفقه) ی ده‌وته‌وه
زۆر کاریگه‌ری بوو به‌لام به‌داخه‌وه به‌نده له‌به‌ر کارکردنم
نه‌متوانی لی به‌ره‌مه‌ند بوم.

له رۆژی ۱۹۸۸/۶/۱۶ که کیمایی لی دایین و هه‌موو له مال
ده‌رچووین له‌سه‌ر ریگا له ناو هه‌له‌بجه ده‌رچووین به‌ خزمه‌تی
که‌یشتین ئیمه هه‌ناسه‌مان توندبوو بوو زۆر هیلاک بوین به‌ حال
ریمان ده‌کرد، که بیبینی فه‌رموی ئه‌م دوعایه زۆر بخوینن (بسم
الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو
السميع العليم) ئیمه ده‌ستمانکرد به‌ خویندی دوعاکه و زۆر گوری

پیداين و رۆيشتين تا نزیکي عه‌بابه‌يلی نه‌وه‌ستاین .رۆژی دواتر
له ریگای گوندی ده‌ره‌توی و گاکوژه و تا نزیک دوو ئاو به
خزمه‌تی گه‌یشتینه‌وه فه‌رمووی الحمدالله که ماون و ده‌رچوون.
خزمیکی دووری جه‌نابی مامۆستا له ئۆردۆگاکانی ئیران بوو
وتی ئیمه پيشمه‌رگه بوین ده‌مانتوانی شتی زۆر به‌ینین له هه‌له‌بجه
به‌لام پرسیم له مامۆستا عمر ریشاوی وتی: مالی خه‌لك حه‌رامه و
ده‌ستی بۆ مه‌به و وتی خه‌تای مامۆستا بوو ئه‌گینا زۆر شتمان
ده‌ست ئه‌که‌وت و نه‌ده‌فه‌وتان و ئیستا که‌س سو‌دی لی وه‌رنه‌گرتن
.. منیش له ئۆردوگای گه‌لیاران له شاری کامیاران به مامۆستم
عه‌رز کرد فه‌رمووی: مامۆستا حسن من ئه‌و پیاوهم نه‌دیوه و
هیچم پی نه‌وتوه! به‌لام راست ده‌کات ئه‌وه مه‌لا عومه‌ره‌که‌ی ناخی
خوی پیی وتوه حه‌رامه و ده‌ست له مالی خه‌لكی مه‌ده ناویری بلی
خۆم قه‌ناعه‌تم وایه ده‌لی مه‌لا عومه‌ر وتی.

یاداوه ریهك له گهل مامؤستا عومەر ریشاویدا

هه لاله محمد ئەلماس

له سالێ ١٩٨٧ له هه له بجهی شه هید ئە وکات دواى خۆپیشاندا نه کهى هه له بجه دژى رژیمی به عسى فاشى خه لکینى زۆر به ره و ئیران که وتنه رى، به رابه رایه تی زۆریک له مامؤستا ناسراو و ناو داره کانی هه له بجه و سه دان گهنجى خوین گهرم له گه لیاندا روشتن، ئیمهش هه ندى له کهس و کارمان به خویان و خیزانه وه چوونه ولاتی ئیران . برا گه وره کهم (مامؤستا جعفر محمد الماس) ئە وکات گهنجیكى خوینگهرم و گورج و گۆل بوو شه و رۆژ خه ریکى وتنه وه ی قورئان و پینوما ییه کان بوو به گهنجانی گهره کى به نزیخانه، پاش ماوه یه ک له روشتنى ئەم پۆله له مامؤستا و دروستکردنى بزوتنه وه ی ئیسلامى کوردستان، کاکم ئەم بابته ته جولاندى و وه ک سه دان گهنجى تر که وته رى به ره و ئیران به بی ئاگادارى ماله وه، کاتى زانیمان به با ته که زور ناره حه ت بوو بۆمان، باوکم زۆر پرسىارى له هاوریکانى کرد ئیمه هیچمان نه وت که روشتوو ه بۆ ئیران دواى دوو شه و کاکه م گه رایه وه که باوکم لى پرسى له کوئى بووى وتى له مالى مامؤستا عومەر ریشاوی بسووم، ئیتر باوکم دهنگى نه کرد وهه موومان به گه رانه وه ی برا که مان زۆر دلخۆش بووین، قه ده رى خوا عه سرى رۆژى دواى کاکم هاته وه (مامؤستا عومەر و سۆیبه خانى به ریزى هاوسه رى

خوا پلهی بهرزى بههشتیان پييدات) هاتن بو مالمان بو
بهجیگه یاندنی سیلهی رهحم دواى بهخیرهیئانی گهرم ، نهنکم که
لهوئ بوو وتی مامۆستا گیان یاخوا مالتان ئاوابیت ئیمه دووشه
بوو ئارامیمان لیبرابوو بو کاکه جعفر کهچی دهلی له مالی مامۆستا
بووم خوا لیتان رازی بیئت ! مامۆستا زور ئاسایی فهرمووی جا
جه عفر کوری خۆمه و مالی خۆیه تی به بیئ ئه وهی بلئ من ئاگام
لیئ نیه ! یا بلئ جعفر ئهم دوو شه وه له کوئ بووی و کیشه که
گهره بیئت ! ئه و کات من ته مه نم ۱۴ سال بوو زورم پی سهر
بوو مامۆستا ئه وهنده به چه کیمی و به جوانی مامه لهی کرد و دواى
ماوهیه ک کاکمی بانگ کرده لای خۆی و به هیواشی به بیئ
ئاگادار بوونی ماله وه بابه ته که ی لی پرسى بوو، کاکم و تبووی بۆیه
وام و تووه بو ئه وهی باو کم توره نه بیئت ، چونکه مالی ئیوه لای
باو کم تاییه تمه ندی خۆی هه یه، جا ئه و کات بۆم ده رکه وت ئهم
پیاوه که که سمانه چ پیاویکی خاوه ن ژیری و سه لیه و
په ره رشیاریکی گهره یه.

ورجل قلبه معلق بالمساجد

جهاد عمر ریشاوی

توانم بڵیم له تهمهنی ۷-۸ سالیهوه، واته له سالی ۱۹۸۰وه هوهری هاوریهتی کردنی مامۆستا عومەر ریشاوی بو زراوهیهکی ئایینی و کۆمه لایهتی گرنگی وهک مزگهوت بهندایه. ئهوهی له یادهوهری مندايه مامۆستا عومەر ریشاوی هه ر شوینیک نیشتهجی بووبیت و له هه ر کات و ساتیکدا بیت هه میسه هزری و هۆشی له لای مزگهوت بووه. دیاره بهی زانیوه که مزگهوت چ کاریگه ریهکی ئهرینی په روه ردهیی و بوونی و کۆمه لایهتی و ئایینی له سه ر خۆی به تایبهت و له سه ر ببه ری به گشتی دروست ده کات. هه ربۆیه لیره دا زۆر به رتی ناوی ئه و مزگه وتانه ده خمه روو که له یادهوهری مندا ن که مامۆستا (قلبه معلق به) بووه.

۱- مزگهوتی دار الإحسان ۱۹۸۰ - ۱۹۸۶

مزگهوتی دار الإحسان له هه له بجهی شه هید میژوویهکی کۆنی یه. بیرمه وهک مندالیک له کاتیکدا که مامۆستا پیشنوژی بو یژخوینان ده کرد من به به رده م ریزی پیشی پیشوه دا رامده کرد. ستهش بۆن و به رامی شه وانی ره مه زانی ئه و مزگه وته له هزرمدا اوه و شاشه ی روودا و هاتوچۆکانی ئه و مزگه وته له بیرناچیهته وه.

۲- مزگهوتی چه مزه ۱۹۸۰ - ۱۹۸۶

مزگهوتی چه مزه له هه له بجهی شههید یاده وه ریبیه کی تره. له وه مزگهوته دا ماموستا موحازه راتی شه وانه ی هه بوو وه نه گهر به هه له نه چوو بجم عه سرانیسی هه بوو. زۆر جوان ئیسته ش له به رچاومه که چۆن له ناو مزگهوت به بازنه یی خه لکی داده نیشتن و گوئیان له وتاره کانی ده گرت.

۳- مزگهوتی عثمانی کوری عه ففان ۱۹۸۶ - ۱۹۸۸

مزگهوتی عثمانی کوری عه ففان له هه له بجهی شههید نه گهر به هه له نه چوو بجم له دوای سالی ۱۹۸۶ وه دامه زرا. کاتیکی مالمان له سالی ۱۹۸۶ له گهره کی کانی قولکه وه چوو ه گهره کی ماموستایان، ماموستا هاتو چۆی نه وه مزگهوتی ده کرد و له وی وه ک پیش نویژ و وتاردان سه رقالم بوو. له بیرمه له ژوو ریکی که له ناو مزگهوته که دا بوو که ئیسته ش ماوه رۆژانی ههینی بازنه یه کی چهند که سی له گهنجی هه له بجه به ده وریدا کۆده بوونه وه و ماموستا کتیپی (فی ظلال القران) ی بو راقه ده کردن.

۴- مزگهوتی قوتابخانه ی شهید مطهری ۱۹۸۸

له دوای کاره ساتی کیمیابارانی هه له بجه و ئاواره بوونمان بو ئیران و گیرسانه وه مان له شاریک به ناوی شاری (کنگاور) له قوتابخانه ی شهید مطهری، ماموستا عمر ریشاوی یه کیکی له راره وه کانی نه وه قوتابخانه یه کی کرده مزگهوت و به رپرسیانی نه وه شوینه ی رازی کرد که راخه ری بو دابین بکه ن. راره وی قوتابخانه بوو به لام به بۆن و به رامی مزگهوت.

۵- مزگهوتى ئوردوگاي گهلياران ۱۹۸۸ - ۱۹۹۰

له داوى گواستنه وه مان له و قوتابخانه يه بۇ ئوردوگاي گهلياران، له گهله ئه وهى ئوردوگا خيوته تگه بوو، مامۇستا داواى له بهرپرسانى ئوردوگا كرد كه كه لوپهل دابين بكن بۇ دروستكردى مزگهوت، له بيرمه كه دار و تهخته و خيمه يان دابين كرد. مامۇستا له گهله چند كه سيكى كارامه دا دهستيان كرد به دروستكردى مزگهوتيك له دار و تهخته و خيمه. ئه وه مزگهوته بووه دامه زراويه كي گرنگى ئوردوگا كه هم مزگهوت بوو هم قوتابخانه هم جىي بهرئوه بردنى ئوردوگا و كۆبوونه وه بۇ چاره سهركردنى گرفته كان.

۶- مزگهوتى سيدقادر ۱۹۹۰ - ۱۹۹۱

له داوى گه رانه وه مان له ئاواره يى وهك خيزان روومانكرده شارى رانيه و له وي نيشته جىبووين. له بيرمه مامۇستا هاتوچوى مزگهوتى دهست پيكرد و له گهله مامۇستاي مزگهوت ئاشنايه تى دروست كرد و وهك نويژخوين هاتوچوى ده كرد.

۷- مزگهوتى ههنجيره ۱۹۹۱

له داوى راپهرين له شارى رانيه وه گه رانيه وه سليمانى، له گه ره كي ههنجيره و ناسراو به گه ره كي خانووه قوره كان نيشته جىبووين و مامۇستا هاتوچوى مزگهوتى ههنجيره كه ي ده كرد.

۸- مزگهوتى چاله كه ۱۹۹۱

له نزيك مزگهوتى ههنجيره كه له شه هيدانى ئازادى مزگهوتى چاله كه مزگهوتيكى تر بوو كه مامۇستا سهردانى ده كرد و له بيرمه

لهو مزگهوته ههولیدا چهند فهقییهک سه رپه رشتی بکات و بو
ئه وهش سه رپه رشتیارانی مزگهوت ژوریککی مزگهوتیان بو ته رخان
کرد به لام له بهر هه ندی بارودوخ هه وله که ی سه ری نه گرت.

۹- مزگهوتی همه ی حاجی رهشید ۱۹۹۱

مزگهوتی همه ی حاجی رهشید پرکاری و چری ته رکیزی
مامۇستای تیدا کۆبوو بو وه به و پییه ی ئه و مزگهوته قوتابخانه ی
فهقی تیدا بو وه مامۇستا وانه فیهیه کان و وانه ی نحو و صرفی
بی دهوتنه وه زورچاک له بیرمه که منیش بو ماوه یه که له خزمهت
ئه و فهقیانه دا بووم به خویندی وانه ی وهک (فقه المیسر) و
(جرجانی) له علمی نحو صرفدا.

۱۰- مزگهوتی سهیوانی دووهم ۱۹۹۲ - ۱۹۹۹

له سالی ۱۹۹۲ شوینی نیشته جیبوونمان گواسته وه بو فولکه ی
گۆزه کان، مزگهوتی سهیوانی دووهم بو وه مه نزلگای ئیمان و
ئاینداری مامۇستا. له و مزگهوته دا زور جار پیشنوویژی و وتاری
ده دا به تایبته له مانگی ره مه زاندا، له و مزگهوته دا بو که مامۇستا
وتاردانی شهوانی ره مه زانی به بلندگۆی مزگهوت راگرت و
زورچاک له بیرمه وتی ئه گهر که سیک ده یه ویت گوی له ئیمه
بگریته ئه وایته ئیره و گویمان لی ده گریته، ئه وه ی که نه هاتوه
دیاره نایه ویت گوی لیمان بیت و ئیمهش به زور کالای خومان
به سه ره که سدا ناسه پینین.

۱۱- مزگهوتی سهلیم بهک ۱۹۹۲ - ۱۹۹۹

مزگهوتی سهلیم مه رکه زیکی تری کاری مامۇستا بو. به هوی
مامۇستای مزگهوته که وه تدریسی بو چهند مامۇستایه کی ئاینی دانا

مامۆستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیهوه

له ژووریکی ئه و مزگه و ته دا پیی دهوتنه وه. مامۆستای مزگه وت
به شهوق و ته و ازوعه وه مامه له ی له گه ل مامۆستا عومەر
کرد.

۱۲- مزگه وتی بن ته به ق ۱۹۹۲ - ۱۹۹۹

له م مزگه و ته دا مامۆستا وانه ی فیهی و شه رعی هه بوو بو
ۆمه لیک مامۆستای ئاینی شاری سلیمانی.

۱۳- مزگه وتی عوسمانی کوری عه للاف ۱۹۹۴ - ۱۹۹۷

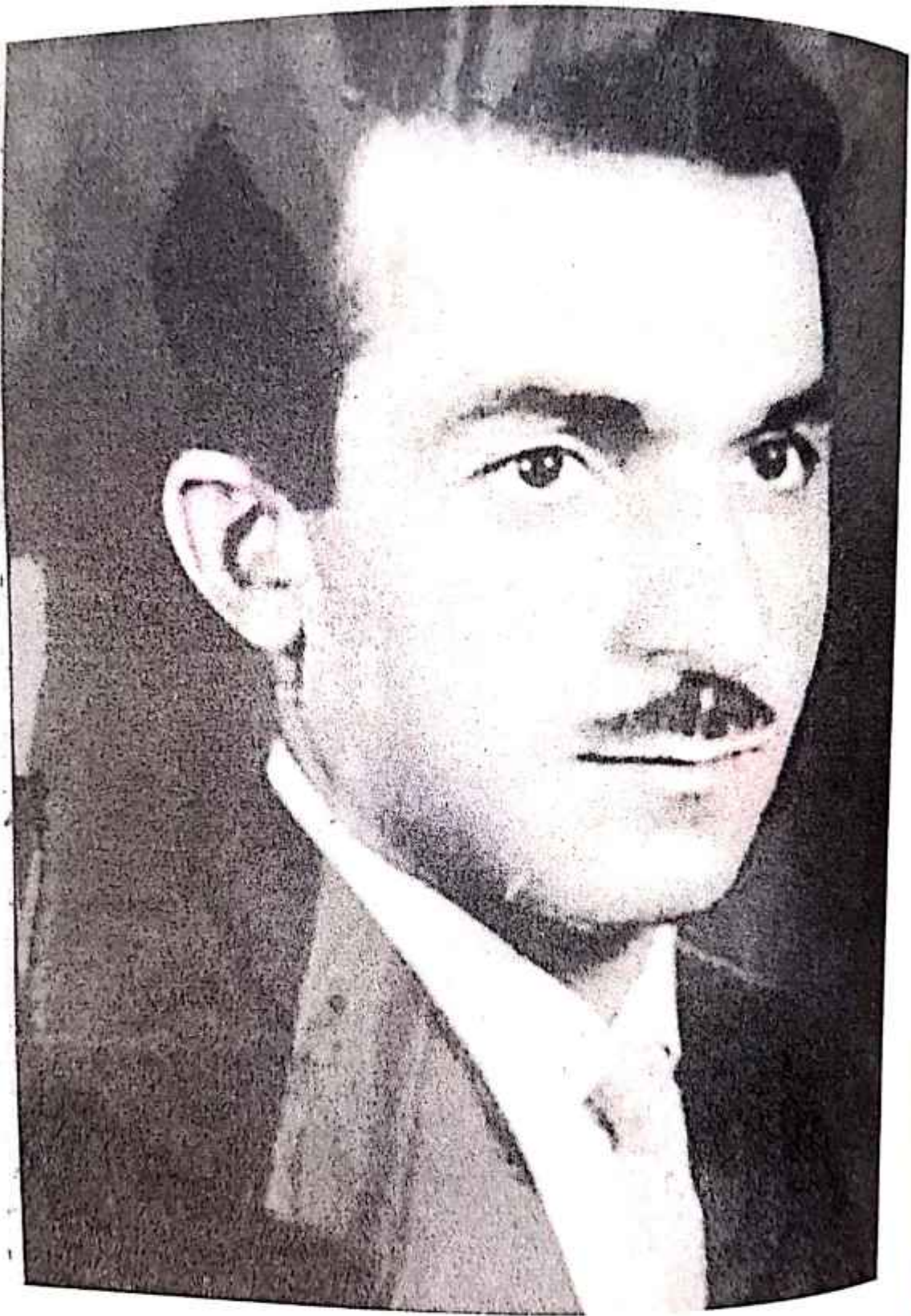
له سالی ۱۹۹۴ شوینی نیشته جیبوونمان گواسته وه بو گهره کی
زه رگه ته. شوینی نیشته جیبوونی مامۆستا له نزیک مزگه وتی
عوسمانی کوری عه للاف بوو. ئه و مزگه و ته بووه جیی نوێژ و
وتنه وه ی وانه ی فیهی و شه رعی بو هه ندی له گه نجان و
مامۆستایانی ئاینی.

۱۴- مزگه وتی گوندی زانکو ۱۹۹۹ - ۲۰۰۱

له سالی ۱۹۹۹ مامۆستا شوینی نیشته جیبوونی خیزانی
گواسته وه بو شاری هه ولیر. له و شاره دا له گهره کی ۹۲ نیشته جی
بوو. شوینی نیشته جیبوونی نزیک بوو له گهره کی زانکو که شوینی
نیشته جیبوونی مامۆستایانی زانکو بوو. هه ر بۆیه مامۆستا دهستی
کرد به هاتوچۆکردنی مزگه وتی گوندی زانکو که ناسراو بوو به
(قریه ی زانکو).

پاشکوی

وینہ کان

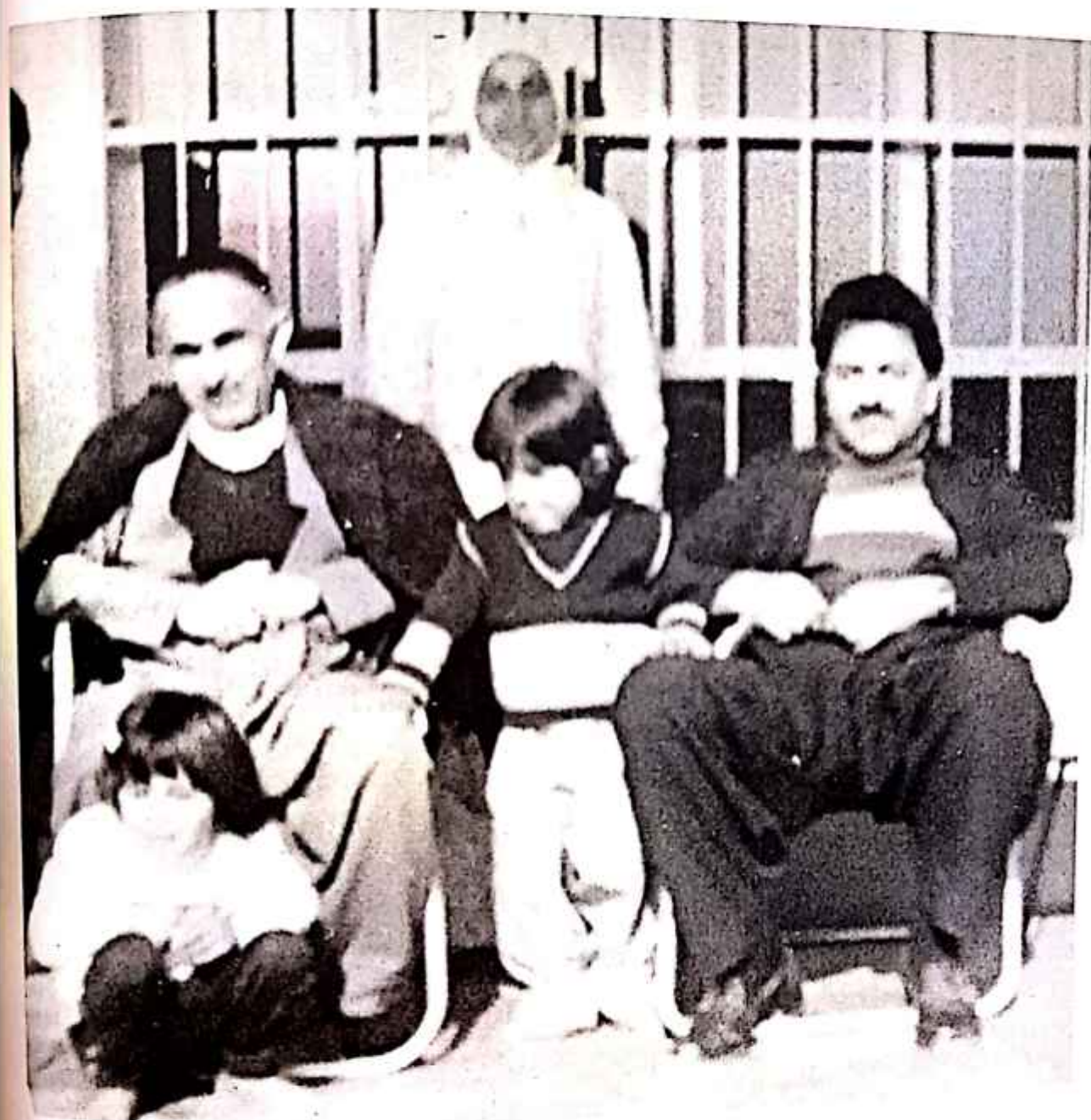
ماموستا عومهر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

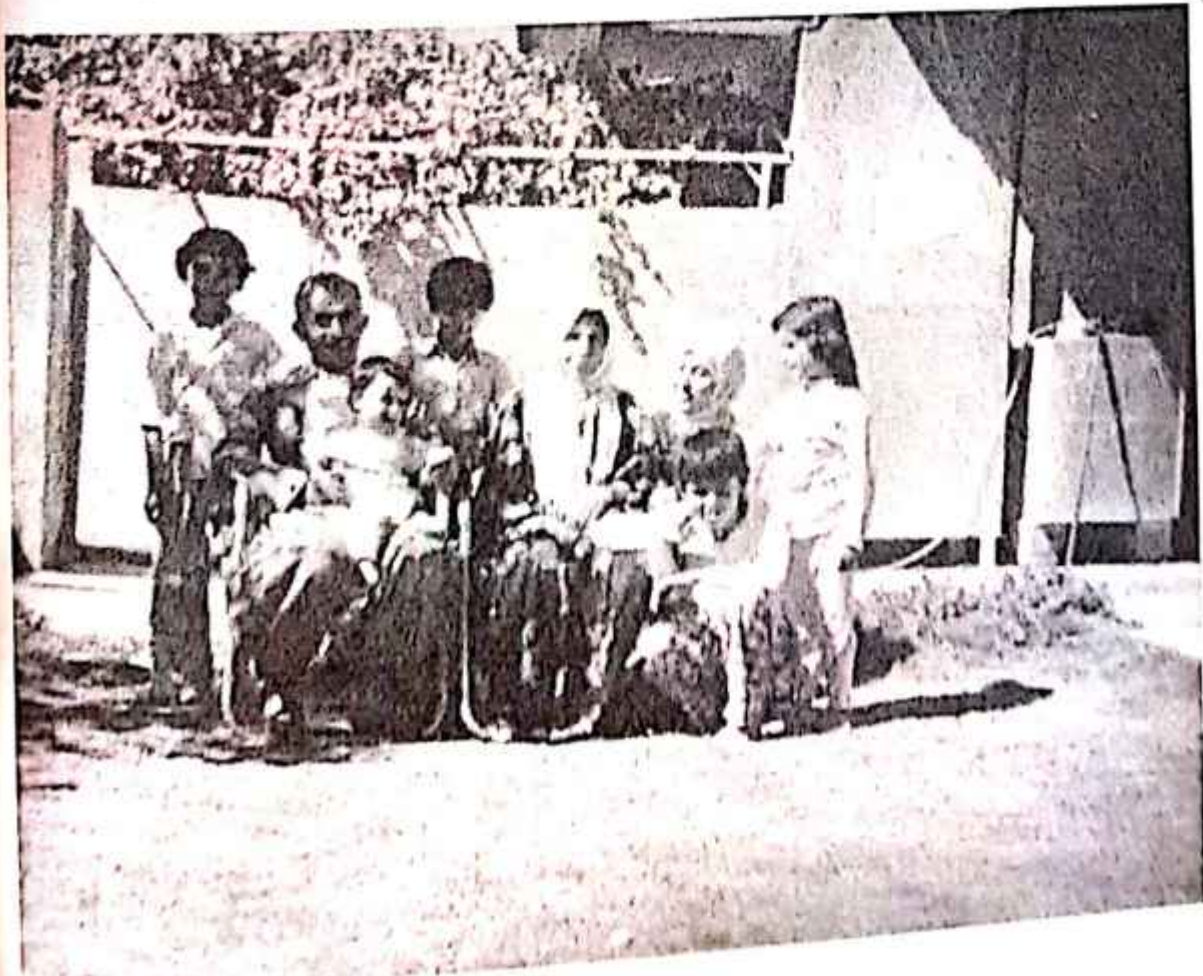

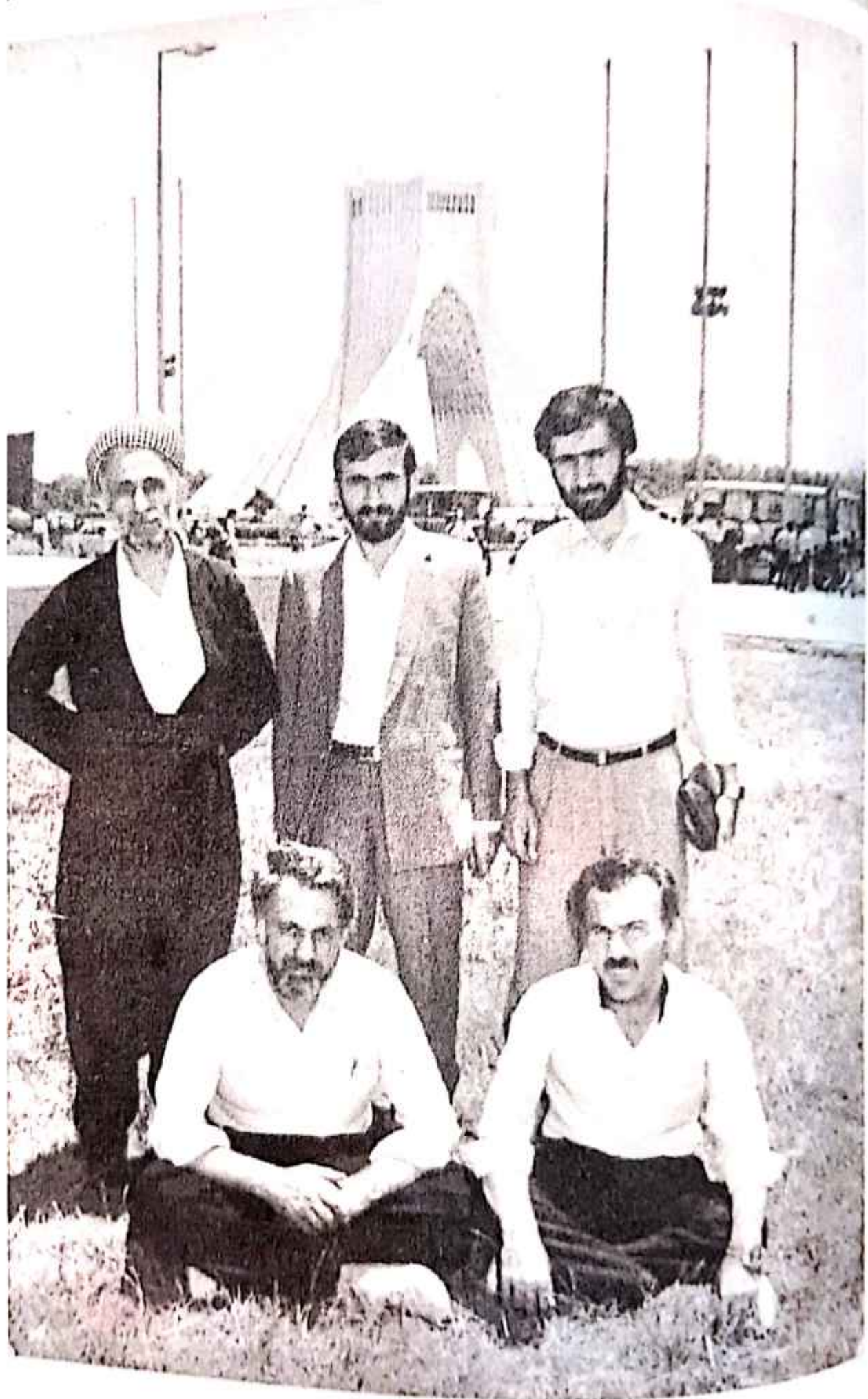

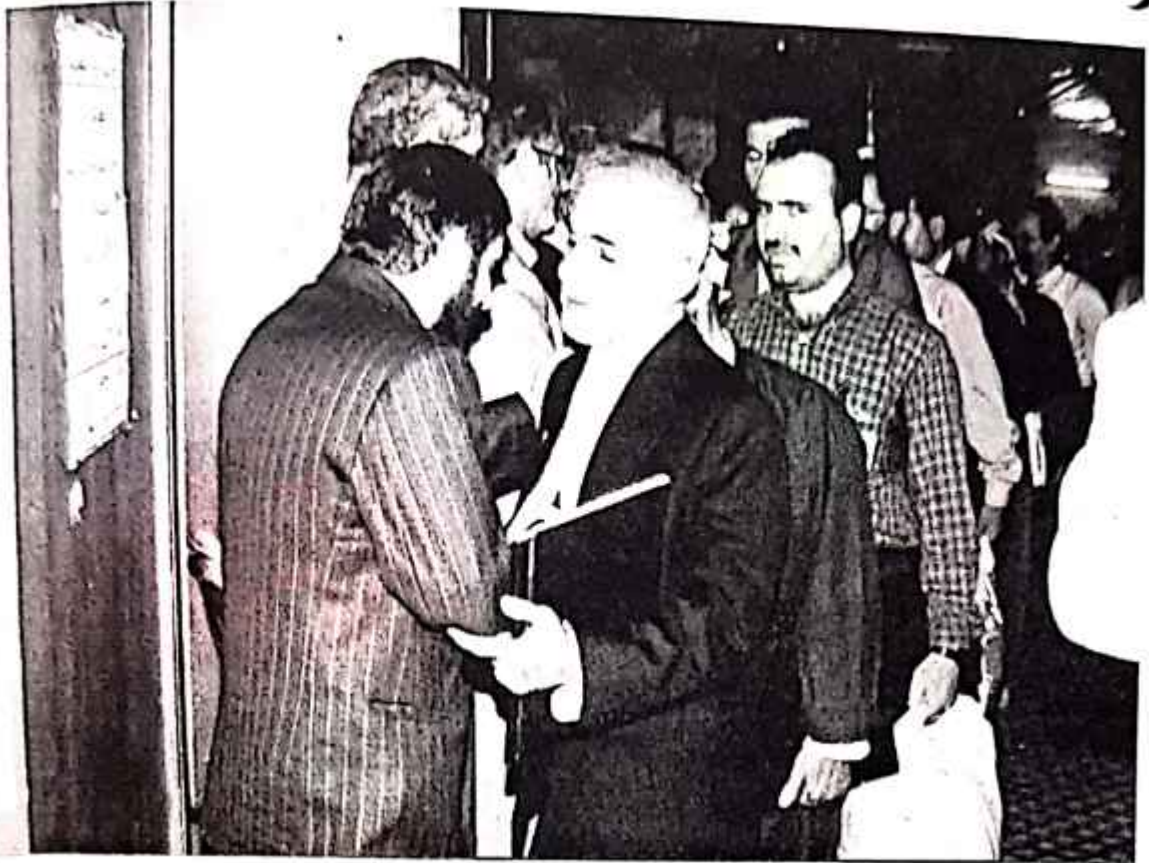

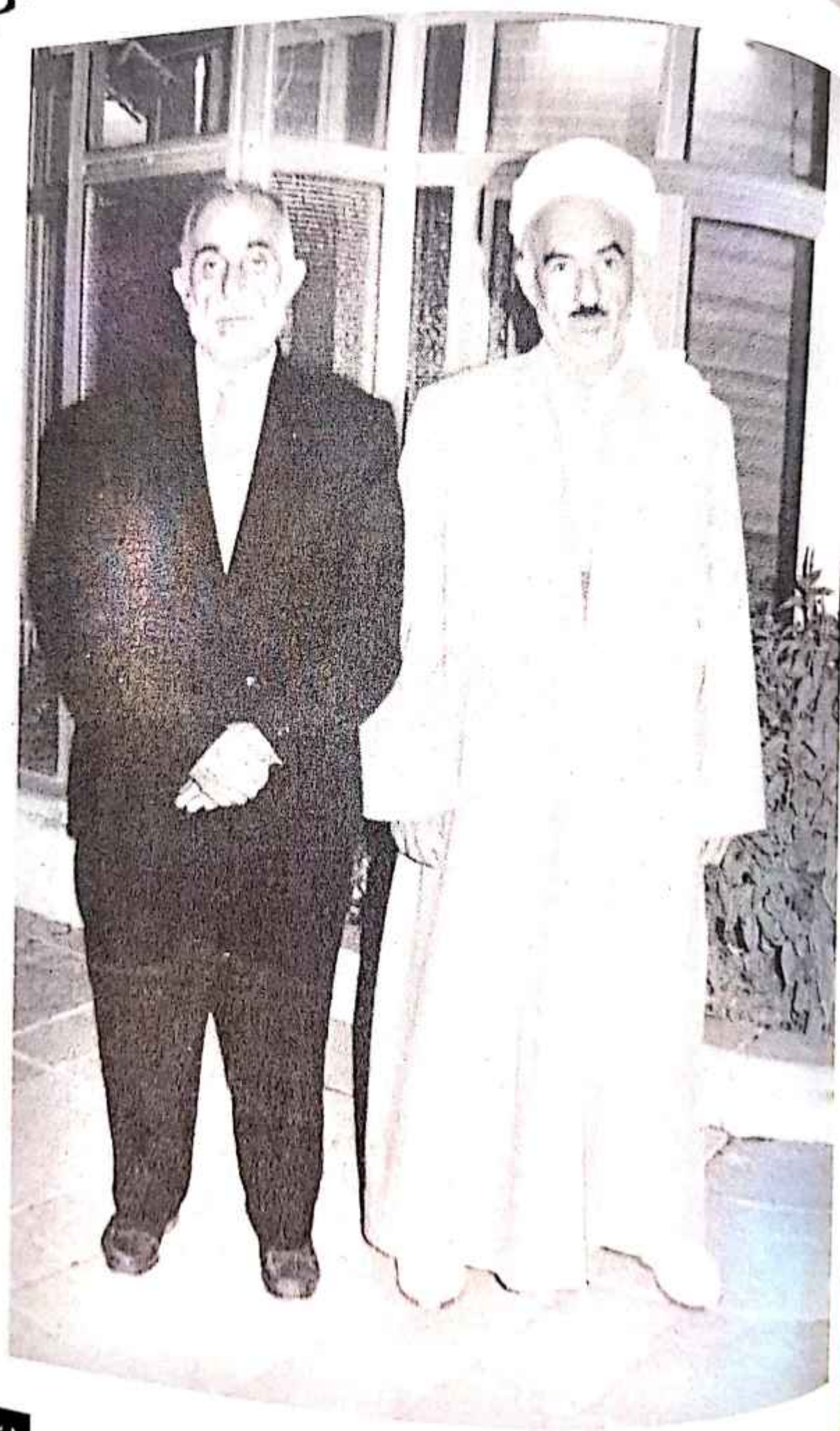

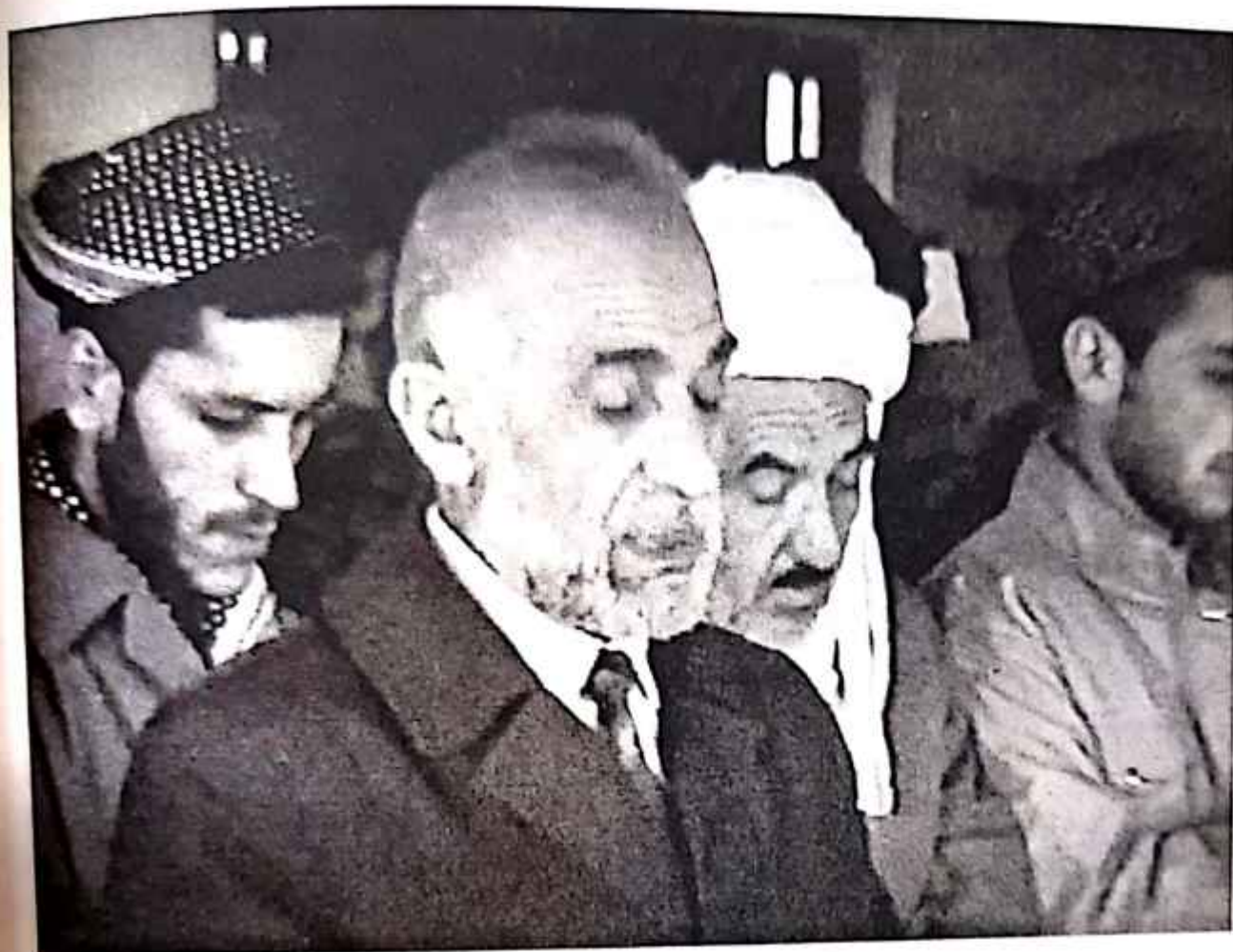
ماموستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

ماموستا عومەر ریشاوی له نیگای شاگرد و دوستانیه وه

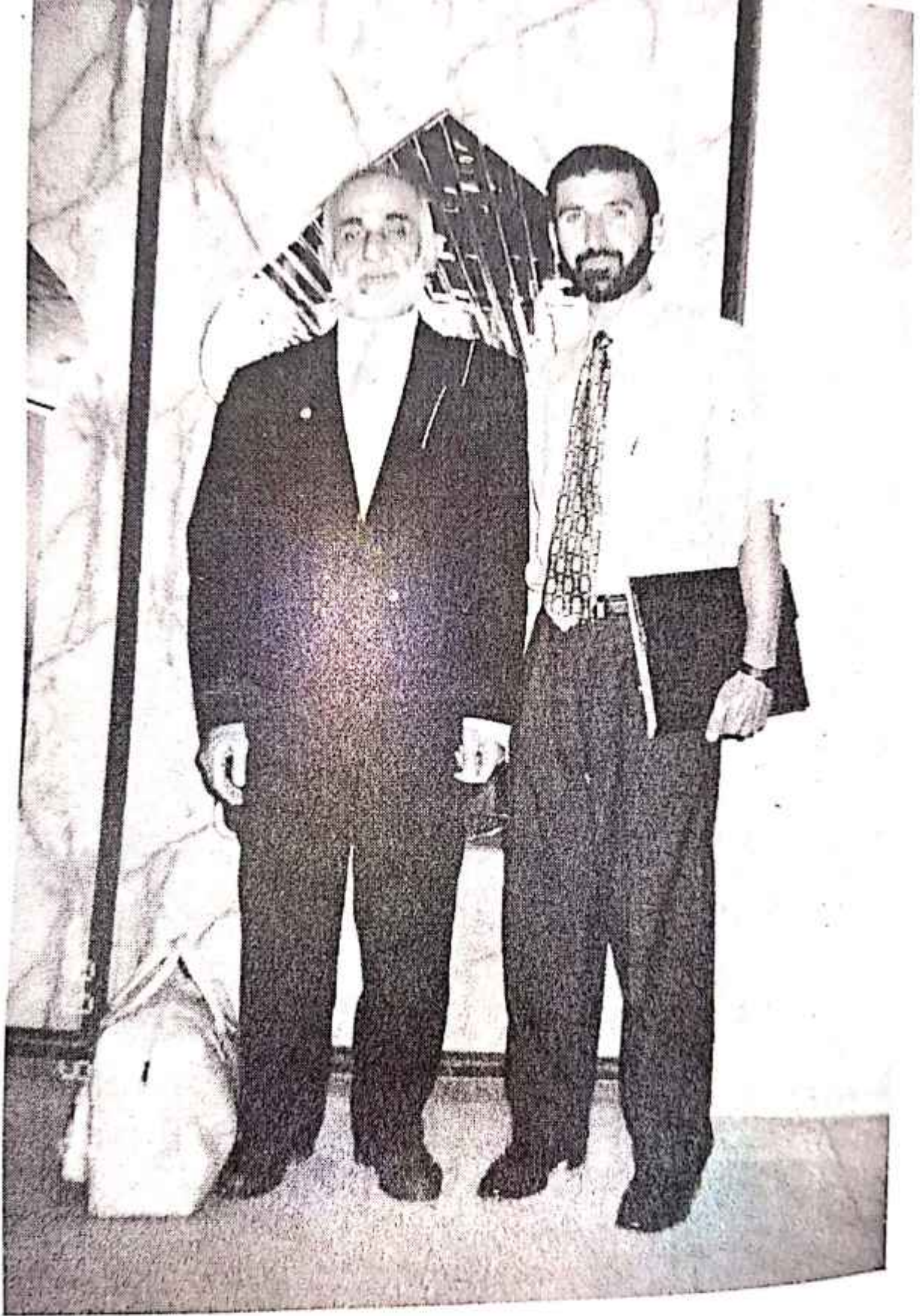
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرابطة الإسلامية الكويتية / فرع السليمانية
مراسيم افتتاح مسجد سد رجاوه

في الموعود / ٧٧ س

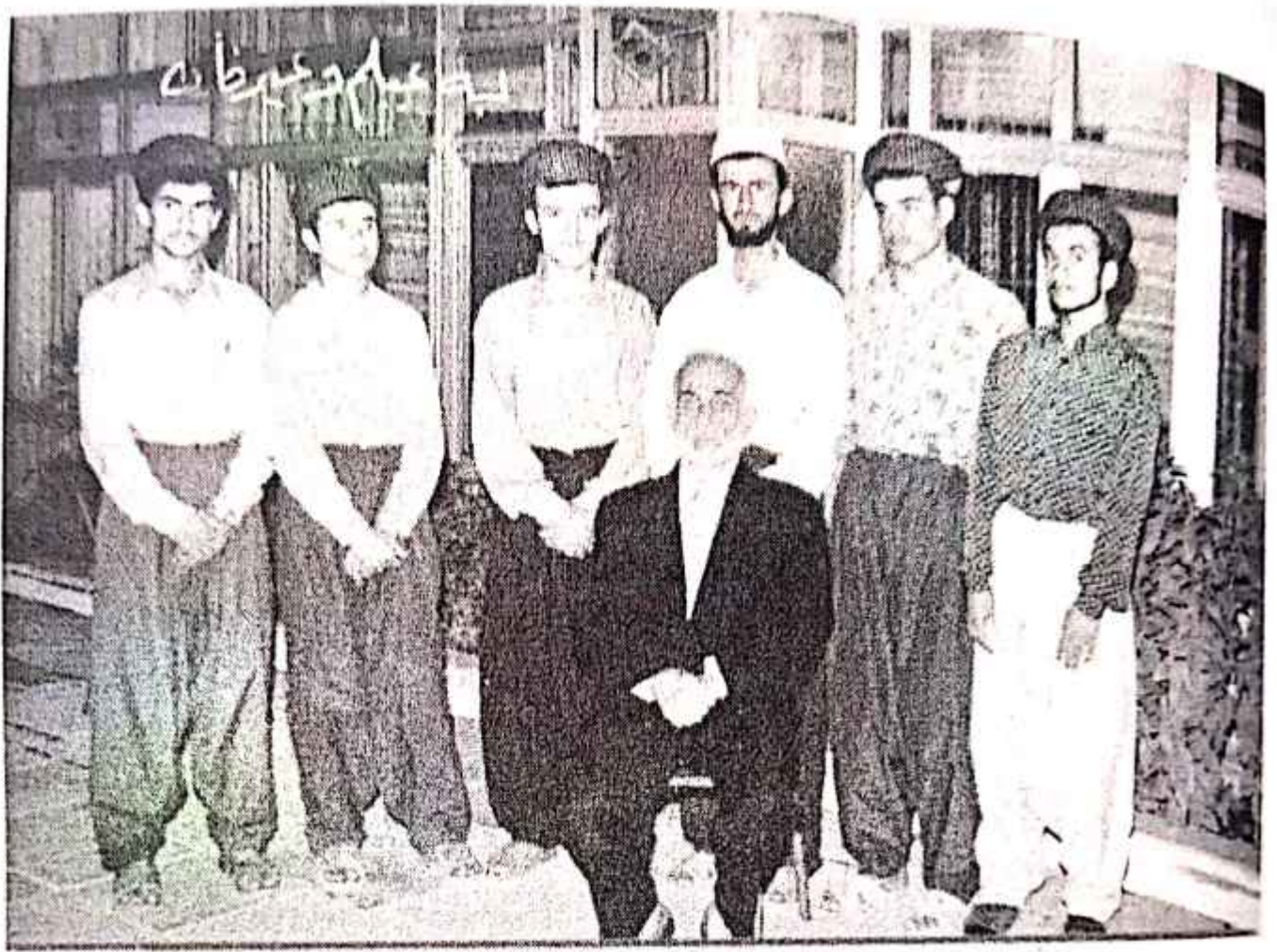
تمويل الأخت التبرعة / سامي عبد البراهيم

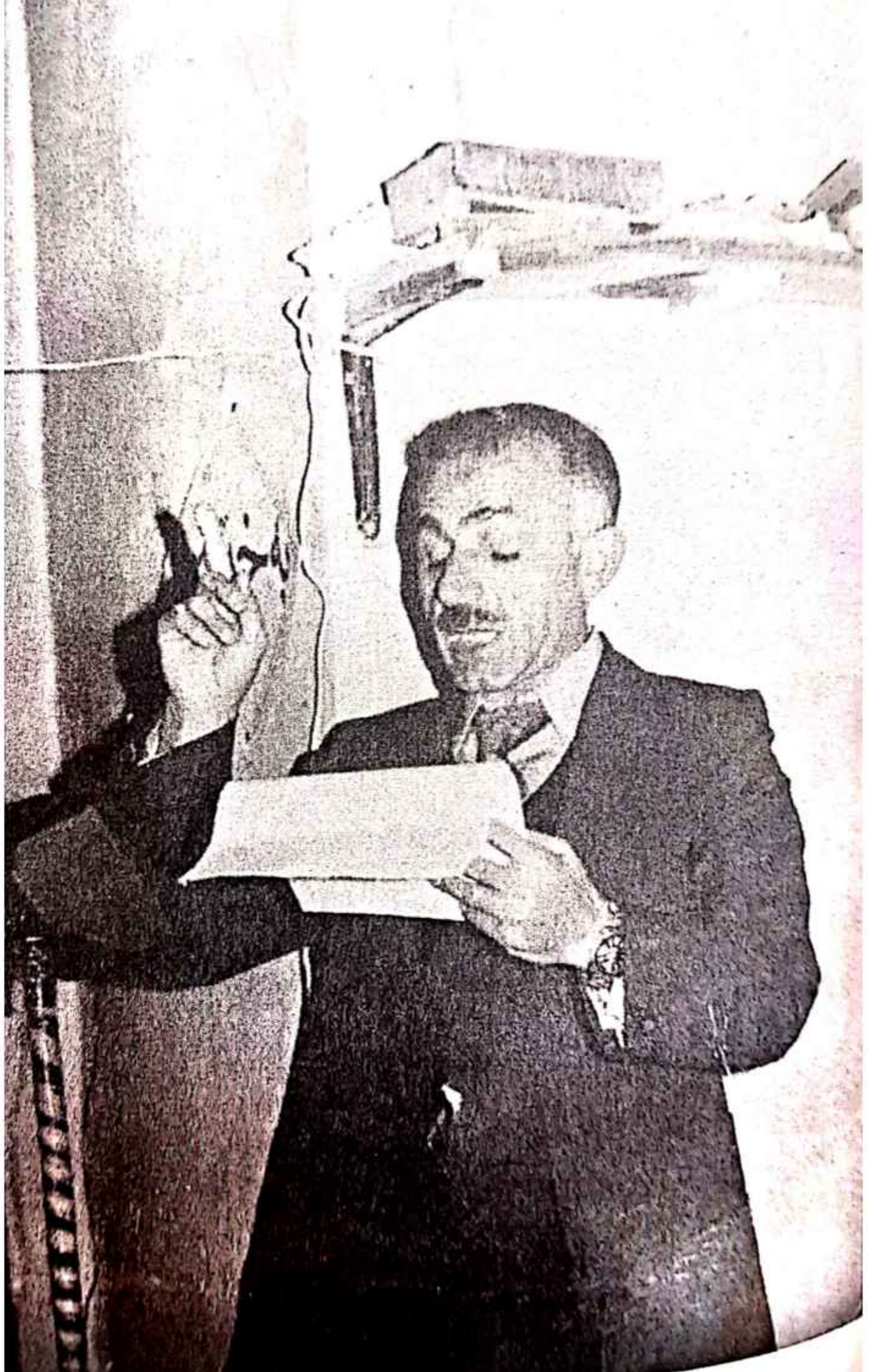
١٩٩٧ / ٦ / ١٩ / الموافق ١٣ / صفر ١٤١٨ هـ

له ههسته عيرفانيه كاني مامۆستا

عوهر ريشاوى

خودا مروۆشى خولقاند چونكه خوۆشى ويست، ئيمهش له بهر
خوۆشويستنه كهى ئەو بو مروۆف، مروۆفه كانمان خوۆشه و یت
با ههر فكريك و ئاينيكيشى هه یت.

خودايه توۆ له بهر خاترى ئيمه به زمانيك قسه مان له گهļ ده كه یت،
كه ئيمه ليت تيبگهين. ئەگەر به زمانى ره هاى خوۆت قسه بکه یت
گومان ده كه م ئيمه بتوانين ليت تى بگهين.
